

კვირის პალიტრა

შეუკრიბელი გზით

№ 43 (504) ♦ 25 – 31 ოქტომბერი. 2004 წ. ♦ ფასი 50 თეთრი ♦ დაარსებულია 1995 წ.



ამ დანიისკიკებზე პრეზიდენტად გასვლის უარული სპირიტი დანიას

არქიფო სეთურის „წაკიდების“ მეთოდი
მაშინ ამართლებს, როდესაც სერიოზული
საქმე არ არის საკეთებელი...

არ შეიძლება ზეღისუფლებაში არსებული კონ-
ფლიქტური საკითხების საზოგადოების დასაზღად
განხილვა. არასწორი იყო განცხადება – ტელედეკა-
ტები გაუმართოთ. პრეზიდენტი მიხვდა, რომ ეს
ძალზე წამყვანი იქნებოდა და თქვა, – ვინაიას
ბურჯანაძე ტელედეკატებში არ გამოუწვევიაო...

...ვინაიას მთავრობის სხდომები დახურა. მას მონიტორზე ვეღარ უყურებენ
ჟურნალისტები, როგორც ეს შევარდნაძის დროს ხდებოდა. ამით პრეზიდენტმა კიდევ
ერთხელ დაამტკიცა, რომ ჭკვიანი კაცია. **გვ.7**

ერგნეთის გზაზე მოკვდა... კონგრაგნაჲ?

გვ.5,6



სამხრეთკავკასიაში
ხინძაშის
კავშირები...

ახალი ხვრელები საქართველოს ინტერესების წინააღმდეგ

ამ ეტაპზე ბიუჯეტზე მნიშვნელოვანი საგა-
დასახადო კოლექსია. ამან, სხვათა შორის, ბევრი
რამ უნდა განსაზღვროს – ბიზნესმენების დამოკ-
იდებულება თავ-თავიანთი საქმიანობისადმი,
„თეთრი ბუღალტერის“ დამკვიდრება და რაც
მთავარია, საშუალო ფენის ჩამოყალიბება,
რომელიც საბაზრო ეკონომიკის ამდირებული
და მსურველი სახელმწიფოს ამენებისთვის აუცი-
ლებელ კომპონენტს წარმოადგენს. **გვ.3**



სიკვდილთან თამაში... ყვავის გზით

ქართველების მოსისხლე ქართველი მოსკოვში მოკლეს

მაღე ომი დაიწყო... ქართველების განადგურება ახლა „საქმარი“ საქმე იყო და
ეკა ახალაიკ მიწოდებული ინფორმაციების საფასურად სულ მადლობებს იღებდა
აფხაზი ბოეიკებისაგან. მერე, როცა თავისიანებმა გაუგეს, ნილაბი ჩამოიხსნა და აშკარად
გადავიდა აფხაზთა მხარეს. ბევრი სისხლი დაღვარა, ბევრ ქართველ ქალს ჩაცვა შავი,
ამით იკლავდა ბოლშის, ამით იმედილებდა თავს. თუმცა არა მარტო მამაკაცების, ოღონდ
ქართველი ყოფილიყო და არც ქალების ხოცვაზე ამბობდა უარს... **გვ.10**

სასაზღვრო
17-20
გვარდი

გამის გვლელი გეოგრაფიკა პირა იქმს

1605 წლის 22 ოქტომბერს ბელაქნის
წყალზე კახეთისა და მთელი საქართვე-
ლოს ბედი გადაწყდა... **გვ.12**

ყველაზე მნიშვნელოვანი ქართული ექსპორტი

სამხედრო თემაზე:

გვ.5,8,9



„თბილავიამშენმა“ პირველი „სკორპიონი“
10 მლნ დოლარზე მეტად გაყიდა

ექსკლუზიური რეპორტაჟი „აქტებს“ სამხედრო-საპერო ბაზიდან
რა წამოიძახა განცვიფრებულმა თურქმენმა პილოტმა „სკორპიონ-
ის“ კაბინაში ჩახედვისთანავე...

რა ენერგია ნაგვის ყუთის აფეთქების გასაიდუმლოებულ ნაჩილში?

– მაქვს დიდი სიმძლავრის ბომბი(?)

დავით აღმაშენებელს 30 მილიონი მოჰპარეს!

ყველაზე ძვირი

კვარცხლობების ქალაქი

კვარცხლობები, რომელიც მილიონ 330 ათა-
სი ლარი დაჯდა(?)... **გვ.6**

თბილისის საკრებულოს სარევიზიო კომისი-
ის თავმჯდომარის აზრით, ძველის ღირებულება
არც მეტი, არც ნაკლები 10.000 დოლარია(?)...

სად გაქრა 30 მილიონი ლარი, რომელიც
დიდი ქართველი მეფის ძეგლის ასაგებად გაჭირ-
ვებულმა მოსახლეობამ თავისი ჯიბიდან გაიღო?...



იბაქლება პირველად

გვ.16

„მღაპრად გაუგონარი
მღაპრები“

ესმენიათ ან წავიკითხავთ ცისფერთვალა მგელზე?
– მაშინ წაიკითხეთ ეს გასათყარი ამბავი.

გალე გაგოვინდები

დღეს რომ ისევ ღამის საინფორმაციოს გა-
ვუბლევ და იმ პოლიტიკოსებს, რომლებიც ღამის
ჩართულ უთოზეც კი ჩანან, გაუთავებლად ვესაუბრო,
არა მგონია, მაყურებელს ძველებურად მოეწონოს...
ჩვენთან რატომღაც ემზიანთ გარეგნული და
პროფესიული იმიჯის შეცვლა... **გვ.22**



თქვენ გაგოვინდებიანი გკითხველი გრჩენდებით!

Y M C

ქორეაიანთან ერთად პეზინოს გარეშე

ქართლოსისა და ჰაოსის შთამომავლებმა თბილისობა ერთად აღნიშნეს. დღესასწაულზე ქვეყნის პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი სომხეთიდან საპატიო სტუმრის სტატუსით ჩამოსულ კოლეგას, რობერტს ქოჩარაიანს მასპინძლობდა. არადა, ჯერ კიდევ წლის დასაწყისში, მაშინ როცა მოსკოვში სტუმრად მყოფმა სააკაშვილმა მეგობრობის ხელი გაუწოდა რუს კოლეგას, თბილისში დარწმუნებული იყვნენ, რომ დღესასწაულზე ყველაზე მნიშვნელოვანი სტუმარი სწორედ ვლადიმირ პუტინი იქნებოდა. მაგრამ რუსი პრეზიდენტი საქართველოს არ სწვევია, სამაგიეროდ, კავკასიელ მეზობლებს სადღესასწაულოდ „საჩუქარი“ მიართვეს და ლარსის ჩაკეტილი „ალაყაფი“ გაუხსნა. ვინ „დაუშაღლა“? თბილისში სტუმრად მყოფმა ქოჩარაიანმა, რომელიც ლარსის ბლოკადამ ისე დაზარალა, როგორც არავინ, პუტინის სამადლობელი სიტყვის თქმა ვერ გაბედა. სააკაშვილმა კი ტრადიციულად ჩააქარაგმა, არ გაალებდნენ და მაგათი აჯობებდა, თუ ვინმეს ჰგონია, რომ მარტო საქართველო დაზარალდა ამ ბლოკადით, ცდება, საქართველოს ყველაზე ნაკლები დანაჟარი აქვსო. როგორც ჩანს, რუსი კოლეგის „დანდობას“ სააკაშვილი აღარ აპირებს, ჩრდილოელ მეზობელს მისთვის გასაგებ ენაზე ელაპარაკება და კატეგორიულად აფრთხილებს, რომ რუსეთიდან კონტრაბანდის შემოდინებ-ის შესაძლებლობა წარსულს ჩაჰპარდა. თუმცა, ცხინვალის რეგიონში არსებული ვითარება პრეზიდენტის განცხადებას ეჭვქვეშ აყენებს.

ილპ პარეანაი

24 ოქტომბერს საქართველოს ცენტრალურმა საარჩევნო კომისიამ შუალედური მაჟორი-ტარული საპარლამენტო არჩევნები ჩაატარა. საარჩევნო კანონმდებლობაში შეტანილი ცვ-ლილების თანახმად, უბანში მხოლოდ ერთი ამომრჩეველიც რომ მისულიყო, არჩევნები მაინც ჩატარებულად გამოცხადდებოდა. შუალედური არჩევნები ოთხ საარჩევნო ოლქში — დიდუბეში, კრწანისში, გორსა და ზესტაფონში ჩატარდა.

განსაკუთრებული პომეზური წინასაარჩევნო კამპანიით დიდუბის მაჟორიტარი დეპუტა-ტობის კანდიდატი, კობა დავითაშვილისა და ზვიად ძიძიგურის ფავორიტი ჯუმბერ თავარ-ტილაძე გამოირჩეოდა. იგი არჩევნებამდე რამდენიმე დღით ადრე თავდებით გაა თავისუ-ფლეს პატიმრობიდან.

კულუარული ინფორმაციით, შუალედური მაჟორიტარული არჩევნები დარღვევების თანხ-ლებით წარიმართა, რასაც ცესკო კატეგორიულად უარყოფს. „მასმედიით ვერცხადება ინ-ფორმაცია, თითქოს მე დაფაფიკირე კარუსელების არსებობა ზოგიერთ უბანზე. ეს სიცრუეა და მიზანმიმართული ქმედება ცესკოს წინააღმდეგ“, — განაცხადა ცესკოს თავმჯდომარემ.

24 ოქტომბერს არჩევნებზე პირველი ინციდენტი ზესტაფონში მოხდა. სოფელ სანახნირეს მოსახლეობამ გასულ წელს მომხდარი 18 წლის გიორგი მაღლაველიძის მოკვლელობის საქმის გახსნის მოთხოვნით არჩევნების მსვლელობა შეაფერხა. ოპოზიციის განცხადებით, სერიოზუ-ლი დარღვევა დაფიქსირდა გორშიც. სოფელ ძეხთულეთის საარჩევნო უბანში მოქალაქეებს საარჩევნო ბიულეტენებს პირადობის დამადასტურებელი მოწმობების გარეშე აძლევდნენ, რაც ადგილობრივი საუბნო კომისიის თავმჯდომარემაც აღიარა.

არჩევნებთან დაკავშირებით პრეტენზიებს გამოთქვამს პარლამენტარი კობა დავითაშ-ვილიც. მისი მტკიცებით, დიდუბის რამდენიმე საარჩევნო უბანში ე. წ. კარუსელი დაფიქსირ-და, რაშიც იგი ნაციონალური მოძრაობის დიდუბისა და გლდანის რაიონულ ორგანიზაციებს ადანაშაულებს და აცხადებს, რომ „ახალი ხელისუფლება იმავე მეთოდებს იყენებს არჩევნების გაყალბებისათვის, რომლებსაც წინა ხელისუფლება იყენებდა“.

შუალედური მაჟორიტარული არჩევნების საბოლოო შედეგები 26 ოქტომბერს გახდება ცნობილი.

ქარიხსალი ჭიქავი

ბიუჯეტზე შენიშვნების გამოთქმის გამო პარლამენტის თავმჯდომარისა და პრემიერ-მინისტრის „ბუტიაობა“ დასკვნით ფაზაში შედის და ალბათ უკვე კარგა ხანია მალულად უბრადა მყოფ ბურჯანაძესა და ჟვანიას „ნევი ნევისას, შერიგებისას“ შერზიდენტი სააკაშვილი ათქმევინებს. მისმა განცხადებამ, არც მთავრობაა ჯვბანი და არც 200 კაცის თავი აზროვნებს რამდენიმე მინისტრის თავზე ნაკლებდო, ნაყოფი უკვე გამოიღო და საპარლამენტო უმრავ-ლესობამ და მთავრობამ საერთო ენა გამოიწახეს. მინისტრები ჟვნიას ბელადებით პარლამენ-ტართა შენიშვნებს გაითვალისწინებენ. პარლამენტარები კი თვალს არ დახუჭავენ, თუ მინის-ტრთა კაბინეტს „რაიმეს“ შენიშნავენ.

„მოყვარეს პირში უძრახეს“ მოტივი დაპირისპირებული მხარეების დასაშოშმინებლად თითქმის საკმარისი აღმოჩნდა. პარლამენტის თავმჯდომარემ კი ჟვანიას გამოწვევას ქარიშხ-ალი ჭიქაში და გაუგებრობა უწოდა. „პარლამენტი დამოუკიდებელი ორგანოა და პრინციპუ-ლი პოზიციის გამოსატვის უფლება აქვს. პარლამენტი ჰქონდა სერიოზული შენიშვნები, რომელთა გათვალისწინების გარეშე პიუჯეტი არ იქნებოდა მისალბი მასში არსებული ხარვეზების გამო“, — განაცხადა ბურჯანაძემ, რომელსაც კვლავაც ვერ გაუგია, რატომ გაუკვირდა „ვიმეს“, ანუ ჟვანიას, პარლამენტის კრიტიკა და შენიშვნები.

ზინ „პენიჩკაჲ“ სნაიპარულ პეხანას

ალბათ მალე გაირკვევა, ვინ შეენირება სნაიპერულ შაშხანასა და „კალაშნიკოვ-74“-ის ტიპის ავტომატს, რომლებიც „აჭარა მიუზიკ-ჰოლში“ ჯაზური მუსიკის კონცერტზე საქართველოსა და სომხეთის პრეზიდენტების მისვლამდე 1 საათით ადრე აღმოაჩინეს. რა მიზნით, საიდან და როგორ მოხვდა ტერორისტული აქტის განხორციელების შესანიშნავი საშუალება ღამის კლუბში?

უსიამოვნო აღმოჩენამ ააფორიაქა ძალოვნები, თუმცა პრეზიდენტები კონცერტზე მაინც მივიდნენ. „აჭარა მიუზიკ-ჰოლში“ იარაღი უშიშროების სამინისტროს თანაშრომლებმა ღამის კლუბის დირექტორის კაბინეტის გვერდით მდებარე საცავში აღმოაჩინეს. კლუბის ხელმძღვ-ანელები ამბობენ, რომ იარაღის შეტანა ყველას შეეძლო, რადგან ოფისის კარი არ იკეტება. გამოძიება ალბათ დასკვნებს ადრე თუ გვიან გააკეთებს და იმედია, ყველაფერი გაირკვევა.

„აჭარა მიუზიკ-ჰოლში“ მომხდარ ინციდენტთან დაკავშირებით ყურნალისტების გაკვირვება გამოიწვია ირაკლი ოქრუაშვილის კომენტარმა — „არ მითხრათ ახლა იარაღი პოლიციამ ჩადოო. აქ მხოლოდ უშიშროების სამინისტრო მუშაობს“(!). გაუგებარია, რისი თქმა სურდა ამით მინისტრს?

„პაპაანი“ პეღვავა

როგორც იქნა, გადანყდა — საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ზურაბ ჟვანია და სამხრეთ ოსეთის დე ფაქტო პრეზიდენტი ედუარდ კოკოითი ერთმანეთს 10 ნოემბერს, სოჭში შეხვდე-ბან. რას ეტყვის ჟვანია კოკოითს და როგორ „შეეყრებიან“ ისინი ერთმანეთს, ძნელი წარმოსადგენი არ უნდა იყოს.

როგორც ცხინვალის ხელისუფლების კულუარებიდან გამოჟონილი ინფორმაციით ირკვე-ვა, კოკოითი ჟვანიასთან შეხვედრის გადანყევტილების მიღებამდე კარგა ხანს ყოყმანობდა. ამბობენ, ყოფილ სპორტსმენის, ახლა კი პრეზიდენტს პოლიტიკაში ჭიმოჭრილ ჟვანიასთან შეხვედრის წინ ნერვები ღალატობსო. ეტყობა, სეპარატისტების ლიდერი ხვდება, რომ საპირ-ისპირო მხარესთან „პოლიტიკურ წონაში“ მოიკოჭლებს. იმედი გვაქვს, კოკოითი „აღარ გააღაფიქრებს“, მოლაპარაკების მაგიდას მიუჯდება და გადანყევტილებს არა რუსეთის და სეპარატისტი ოსების, არამედ სამაჩაბლოს რეგიონში მცხოვრები ოსების სასარგებლოდ გააკეთებს, აცხადებენ საქართველოს პრემიერ-მინისტრის აპარატში.

ოსკას „უუუუნავის“ პანსი გავრცაო

საერთაშორისო ორგანიზაციები მზად არიან ცხინვალის რეგიონის რეაბილიტაციის 10 მლნ ევროდ ღირებული პროექტი განახორციელონ, თუ საქართველოს ხელისუფლება სამხრეთ ოს-ეთის კონფლიქტის მოსაგვარებლად პოლიტიკურ მოლაპარაკებებში რეალურ შედეგს მიაღწევს.

კონფლიქტის საკითხებში სახელმწიფო მინისტრის გოგა ხაინდრავას განცხადებით, ევრო-პელები საქართველოს ხელისუფლებას განსაზღვრულ პირობებს უყენებენ. სარეაბილიტაციო პროგრამების ამუშავება იმისთვის იგეგმება, რომ პოლიტიკური მოლაპარაკებები გააქტიურდეს და ნაყოფი გამოიღოს. მისი თქმით, 2,5 მლნ ევროდ ღირებული კონკრეტული პროგრამა უკვე მზადაა ასამოქმედებლად, სამოქავლოდ კი საერთაშორისო ორგანიზაციები ცხინვალის რეგიონის რეაბილიტაციის 3-4-წლიანი პროგრამების 10 მილიონ ევროთი დაფინანსებას გეგმავენ. შეიძლება ითქვას, რომ ევროპელების ინიციატივამ უპირველესად ოსები უნდა მოიყვანოს ჭკუაზე, რეგიონის რეაბილიტაციის ასეთი რეალური შანსი მათ არასოდეს მიეცემაო.

ასე საკავშოო გავიიხ პრ იმეპიან

24 ოქტომბერს დილით შინაგანი ჯარის ზუგდიდის ნაწილიდან ოთხი ჯარისკაცი გაიქცა. გაქცევის მიზეზი ძალზე უცნაურია — ჯარისკაცები თურმე უმეყოფილო დარჩნენ სარდლო-ბის გადანყევტილებით, რომლის თანახმად 50 ჯარისკაცი მუხრვანში ორკვირიან საარტილე-რიო კურსებზე გაემგზავრებოდა.

მომხდარის გამო აღფრთოებას ვერ მალავს სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარეში პრეზი-დენტის რწმუნებული გიგი უგულავა, რომელიც სამხლოც ნაწილში მივიდა და ურჩი „თან-ამებრძოლების“ გამო დიდაქტიკური ლექცია წაუკითხა ჯარისკაცებს: „ეს არის ჯარი და მას აქვს თავისი წესები, თუ ხელმძღვანელობა გადანყევტს, მუხროვანში მივდივართ სავარჯი-შოდო, უნდა ნახვიდით. აქ ორი აზრი აღარ არსებობს. რას ნიშნავს „მე ზუგდიდელი ვარ და მუხროვანში არ წავალ“, მაშინ წავა ციხეში“, — ასეთია უგულავას აზრი.

ქვირის პალიზრა 25 — 31 ოქტომბერი, 2004

პაკიწკა „პეპაოვს“

აფხაზეთის დე ფაქტო რესპუბლიკის ჯერ კიდევ პრეზიდენტი ვლადისლავ არძიზნა მგლოვ-იარედია — 21 ოქტომბერს სოხუმის რაიონის სოფელ ეშერაში მამაჰისი, 86 წლის გრიგორი არძიზნა გარდაიცვალა. არძიზნასთვის სამგლოვიარო განწყობილებას ხელი არ შეუშლია და მეორე დღესვე საკადრო ცვლილებები მოახდინა. საპრეზიდენტო არჩევნებში ოპოზიციის ლიდერის, სერგეი ბალაფშის მხარდაჭერისთვის თანამდებობიდან გადააყენა გენერალური პროკურორი რაულ კორუა. სანამ არძიზნა „მუშაობს“ და აფხაზეთში დაძაბული სიტუაციის გამო დროდადრო თბილისისთვის ბრალის დადებაც არ ავიწყდება, რეგიონში მდგომარეობა უკიდურესად მიმდება. რაულ ხაჯიმბასა და სერგეი ბალაფშის მხარდამჭერები არც ერთ-მანეთთან და არც რუსეთთან დათმობაზე წასვლას არ აპირებენ.

ექსპერტთა ვარაუდით, სულ ერთი წამილა დარჩენილი აფხაზეთში ტყვიის გავარდნამდე, რომელიც სამოქალაქო ომის გაჩაღებისა და აფხაზთა განადგურების მიზეზი გახდება. ახლა აფხაზები ბენვის ხიდზე არიან და მათი გადარჩენა ისევ და ისევ მათ კეთილგონიერებაზე იქნება დამოკიდებული. ამასობაში კი აფხაზურმა სასამართლომ ხაჯიმბას სარჩელის განხილვა კიდევ ერთხელ გადადო. ეს იმის მანიშნებელია, რომ მოსკოვის ფავორიტის გამაჩჯვები-სათვის დროს საგანგებოდ აჭიანურებენ.

ხელაოსაიილეპელი აღვილი აღარ ღარჩაო...

გაცდენებისთვის არა მარტო სკოლის მოსწავლეებს და სტუდენტებს, არამედ პარლამენტარ-ებსაც სჯიან. პარლამენტის სხდომების გაცდენისათვის 32 „მატალისტი“ დეპუტატი მკაცრად დაჯარიმდება და საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე პარლამენტის ურთიერთდახმარე-ბის ფონდში გადარიცხავს ურჩი ხელქვეითებისთვის დაქვითულ ხელფასს, სულ 25.600 ლარს. პარლამენტის საპროცედურო საკითხთა კომიტეტის ცნობით, სექტემბერში 32 დეპუტატს პლენარულ სხდომათა ნახევარზე მეტი აქვს გაცდენილი. გამცდენ დეპუტატთა უმრავლესობა მაჟორიტარია.

მკაცრი სანქციის გამო დეპუტატები პროტესტს გამოთქეავენ და აცხადებენ, რომ პლენა-რულ სხდომებს საპატიო მიზეზით აცდენდნენ. ეს ამბავი უთუოდ გაგახსენებთ ნოდარ დუმბ-აძის შესანიშნავი ნაწარმოებიდან ერთ ეპიზოდს, რომლის მიხედვით პარლამენტში სიტუაცია ასე უნდა განვითარებულიყო: ბურჯანაძე კითხულობს დეპუტატთა სიას... ლევან გაჩეჩილაძე — არ არის, დარბაზში მსხდომები სპიკერს პასუხობენ — ავად არის და არჩემაშვილმა, ბობოხიძემ, გამყრელიძემ, გეგელაშვილმა, გელბახიანმა, გვარამაძემ, გიორგობიანმა, გოგიჩაიშ-ვილმა, თორთლაძემ და კიდევ სხვებმა სახლში გააცილესო. ეჰ, გაჩეჩილაძეს ხელის მოსაკიდე-ბელი ადგილი რომ დარჩენოდა, ხომ გააცილებდა მთელი პარლამენტი?

მოლაშვილს წინასწარი პაშიპაროჲა გავგაკალს

მოსამართლის გადაწყვეტილებამ არა მარტო კონტროლის პალატის ყოფილი თავმჯ-დომარის, ამჟამად პატიმრობაში მყოფი სულხან მოლაშვილის ახლობლები, თვით დეპუტატი ელენე თევდორაძეც კი შოკში ჩააგდო. იგი მომხდარს სამარცხვინოს უწოდებს.

23 ოქტომბერს გვიან ღამით უზენაესმა სასამართლომ მოლაშვილს წინასწარი პატიმრობა კიდევ ერთი თვით და 10 დღით გაუხანგრძლივა. მოსამართლემ გადაწყვეტილება ღამის 1-ელ საათზე გამოაცხადა, ამასთან ისე, რომ პროცესს დაკავებულის ადვოკატი არ დაასწრეს. ამ ფაქტს სახალხო დამცველის ოფისიც პროტესტით შეხვდა. იურისტების განცხადებით, მოსა-მართლეს გადაწყვეტილება საჯაროდ უნდა გამოეცხადებინა.

პარლამენტის ადამიანის უფლებათა დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე ელენე თევდორაძე მომხდართან დაკავშირებით პარლამენტის თავმჯდომარესაც შეხვდა და იმედოვნებს, რომ ბურჯანაძე სააკაშვილს აცნობებს მომხდარს. თევდორაძე ვარაუდობს, რომ პრეზიდენტმა არაფერი იცის მოსამართლეების უზნეო ქმედებათა შესახებ(?!).

„აღშფოთებული ვარ მომხდარით, ჩემს პრაქტიკაში ჯერ არ ყოფილა შემთხვევა, რომ ციხის საავადმყოფოში ღამის პირველ საათზე მისულიყო მოსამართლე და ადვოკატის და ბრალდებულის დაუსწრებლად ადმინისტრაციისთვის გაეცნო სასამართლოს გადაწყვეტილე-ბა. საბედნიეროდ, ჯერ არავის გაუუქმებია საჯაროობა და ვერც კანონის წინაშე უპასუხ-ისმგებლობას ავიტან“, — აცხადებს ელენე თევდორაძე.

გაკალიშვალა ნანული პეპარწნაჲ

საქართველოს ექსპრეზიდენტ ედუარდ შევარდნაძისთვის გასული წლის შემოდგომა და მიმდინარე წელი ალბათ ყველაზე მტკიენეულად მოსაგონარი იქნება. 20 ოქტომბერს მას მიუხენის საერთაშორისო კონფერენციაზე ტერორიზმის გლობალურ პრობლემაზე სიტყვით გამოსვლა არ დასცალდა — საქართველოდან მეუღლის გარდაცვალება აუწყეს. ედუარდ შევარდნაძის მეუღლე ნანული ცაგარეიშვილი ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ, 75 წლის ასაკში გარდაიცვალა.

გერმანიიდან დროზე ადრე წამოსული შევარდნაძის მოხსენება მასპინძლებმა გერმანულ ენაზე წაიკითხეს. მოხსენებაში საქართველოს ექსპრეზიდენტი ტერორიზმის გაძლიერების საქმეში რუსეთის შეცდომებზე ამახვილებდა ყურადღებას.

ნანული ცაგარეიშვილი 24 ოქტომბერს, კრწანისის რეზიდენციის ეზოში დაკრძალეს. ექსპრეზიდენტს თანაგრძნობა გამოუცხადეს საქართველოსა და სომხეთის პრეზიდენტებმა, მთავრობის წარმომადგენლებმა და პარლამენტარებმა.

„ვერის პალიტრა“ თანაუგრძნობს ნანული ცაგარეიშვილის ოჯახსა და ახლობლებს.

ჟაკაგალის ღაგრაწეგას სოღანღაღლაჲი ითხოწე

სოღანღულელმა აზერბაიჯანელებმა ყველა აზერბაიჯანელზე დიდი პატრიოტიზმის დემონ-სტრირება გადანყვიტეს და საამისოდ სომხეთის პრეზიდენტ რობერტ ქოჩარაიანის თბილისში სტუმრობა გამოაყენეს. მათ საპროტესტო აქცია გამართეს და მართალია, გარეუზნიდან ცენტრში ხმას ვერ მიაწვდენდნენ, მაგრამ სომეხ პრეზიდენტს კატეგორიულად მოსთხოვეს მიტაცებული ტერიტორიის აზერბაიჯანისთვის დაბრუნება.

„მინდა მივმართო რობერტ ქოჩარაიანს, — ყარაბალი არ არის სომხეთი, არის აზერ-ბაიჯანი, ისევე როგორც აფხაზეთი და სამაჩაბლო არის საქართველო“, — აცხადებდა აქციის ერთ-ერთი მონაწილე.

ოსური ნოგრაჲი აიჰაკალა

შიდა ქართლში სამხრეთ ოსეთის დე ფაქტო ხელისუფლების შს სამინისტროს მიერ გაცემული საავტომობილო სანომრე ნიშნებით მიმოსვლა აიკრძალა.

შიდა ქართლის კრიმინალური პოლიციის უფროსის რევაზ კლდიაშვილის განცხადებით, სამართალდამცველები საპატრულო პოლიციასთან ერთად რამდენიმე თვის განმავლობაში აფრთხილებდნენ მძღოლებს, აედოთ ქართული სანომრე ნიშნები, მაგრამ ამაოდ. ამიერიდან ოსური სანომრე ნიშნებით მოძრაობა უწონროდ გადაადგილებასთან გაიგივდება.

რეიდების შედეგად დაკავებულია 100-მდე ავტომანქანა, მძღოლებს აკრძალული სანომრე ნიშნები ჩამოერთვათ. ავტომანქანები დაიღუქა. გორელი მძღოლებისგან პოლიციას წინააღმ-დეგობა არ შეხვედრია, უკმაყოფილებას ძირითადად დევნილი მძღოლები და ქართულ-ოსური კონფლიქტის ზონაში მცხოვრებლები გამოთქეავენ. ისინი, როგორც კონფლიქტის ზონაში მცხოვრები მოქალაქეები, ავტომანქანების საქართველოში რეგისტრაციას შელა-ვათებს მოითხოვენ და აცხადებენ, რომ უამისოდ ქართული ნომრების აღებას ვერ შეძლებენ.

გამითხველის პრემია	*	გამითხველის პრემია
ეს თქვენი გაზეთია და რადგან ასეა, „ვერის პალიტრას“ ჟურნალისტებს თქვენ ანაჭებთ ყოველკვირეულ პრემიას. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალაზე, აღნიშნეთ რეიტინგის ქეითარში თქვენი აზრთა, ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტური ნამუშევარი.		
იმ მასალის ავტორს, რომელიც ყველაზე მეტ ხმას მიიღებს თქვენგან, მკითხველის სახელით, რედაქცია პრემიას — 25 ლარს გადასცემს, II ადგილზე გასულ ჟურნალისტს გადაეცემა 20 ლარი , III ადგილის მფლობელი კი მიიღებს პრემიას — 15 ლარს . გამარჯვებულ ჟურნალისტთა ვისნაობას მომდევნო ნომერში შეიტყობთ. <i>(რეიტინგის ქეითარს იხ. 35-ე გვერდზე).</i>		

წინა ნომრის მკითხველის პრემიის შეღებავი ასეთია:

- გაფა გავაშელი** — „ნათხოვარი სიცოცხლე“ — 111 ხმა
- ზვიად ჩაკეტაძე** — „ჩვენი შვილების ჯანმრთელობას რამდენიმე ათეულ ლარად ყიდობი...“ — 48

- თეოდ ერაძე** — „ძველი მოყვარე თუ?...“ — 32
- მკითხველის სახელით პირველი პრემია — 25 ლარი გადაეცემა **მამა გავაშელს**, მეორე პრემია — 20 ლარი — **ზვიად ჩაპვატაძეს**, ხოლო მესამე — 15 ლარი — **მთერ ერაძეს**.

მკითხველის პრემიის მფლობელები 330-მა რესპოდენტმა გამოავლინა

გასული კვირის ბოლოს, ჩვეულებრივზე ხანგრძლივად გადაკეტილი ცენტრალური გამზირების გამო განვალეს თბილისელ მძღოლებს ალბათ ვერაინი „გეოპოლიტიკური ლოგიკა“ და მსჯელობა ვერ დაამწყვდებდა. თუმცა ფაქტია, რომ საქართველოს პრეზიდენტი აქტიურად აგრძელებს კავკასიის რეგიონში ნაწილ-წილად „გეოპოლიტიკურ მანევრებს“. აზერბაიჯანის პრეზიდენტისთვის არაორდინარულ ვითარებაში ახსნილი სიყვარულის შემდეგ სომხეთის ჯერაც დადგა — ალბერტ ქორაიანის ვიზიტის მსვლელობისას არა მხოლოდ სომხეთის, ბევრი რამ რუსეთთან მიმართებაშიც საცნაური გახდა. როგორც ჩანს, უკანასკნელ პერიოდში, თბილისის მიმართ დაფერილი, ვითომდაც გულგრილი პოზიციის მიუხედავად, კრემლისთვის საქართველო კავკასიაში კვლავაც გადამწყვეტი მნიშვნელობის სახელმწიფო რჩება, რომელთან ურთიერთობის მოგვარების გარეშეც მისთვის, სომხეთის სახით, კავკასიური პლაკდარმის არსებობას არანაირი აზრი არ ექნება. სანამ სააკაშვილი თბილისში, მაგრამ მაინც საერთაშორისო ასპარეზზე მოღვაწეობდა, მის ქვეშევრდომებს დრო ფუჭად არ დაუკარგავთ: ჭეშმარიტად რევოლუციური შემართებით გაიხსნა უდიდესი შეთქმულება ქართული არმიის წინააღმდეგ — უშიშროების სამინისტროს ლოგიკის მიხედვით, უკანასკნელი ათი წლის მანძილზე, ქართული სახელმწიფოებრიობის შესუსტების მიზნით, ძირ-გამომხრელ საქმიანობას და საბრძოლველად ვარგისი მასალების გაზიდვას ქართულ შპს „დეტლასთან“ ერთად ევროპის უშიშროების კომისია, გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია და თვით ნატო ეწეოდნენ. ამ ყველაფერს კი ფირზე ისეთი ტელევიზიონტი ალბეჭდადნენ, როგორებიც „ბი-ბი-სი“ და „სი-ენ-ენი“... გაცუილებით უარესად არის მოლაშქრის საქმე — „დეტლასთან“ განსხვავებით, კონტროლის პალატის ყოფილ თავმჯდომარეს ცოცხალი თავით არ ეუბნებიან, რა დაამუშა. ყოველ შემთხვევაში, თვეების მანძილზე მასთან დაკავშირებით სასამართლო მხოლოდ იმიტომ იმართება, რომ წინასწარი პატიმრობა კვლავ და კვლავ გაგრძელდეს და როგორც ადამიანის უფლებათა დამცველი ორგანიზაციები აცხადებენ, არცთუ საპროტესტო საწყისებზე...

როგორც ჩანს, სახელისუფლებო ბლოკის ლიდერები გონს მოგვსენ და გამწვანებული ურთიერთობა მშვიდობიანად მოანსერგეს. როდემდე გაგრძელდება ზავი საპარლამენტო უმრავლესობის, ბურჯანაძის, ჟვანიას და მისი კაბინეტის წევრების მრავალწინააღმდეგობა კავშირ-ურთიერთობებში, ძნელი სათქმელია. ის კი ფაქტია, რომ პოსტრევოლუციური მიძინების შემდეგ ქართულ მედიას სკანდალებით გამოცხადების შანსი მოულოდნელად წაერთო. აღმასრულებელ და საკანონმდებლო ხელისუფლებას შორის ზავის ჩამოგდება შემდეგ, ქართველმა კანონმდებლებმა და ექსპერტებმა ბიუჯეტსა და საგადასახადო რეფორმებზე მსჯელობა გუდაურის ფეშენებელურ სასტუმროში არჩიეს. როგორც ჩანს, კანონების მიღებასაც სუფთა პაერი და მშვიდი გარემო სჭირდება. თუ რამდენად მშვიდი და საპრობლემო იქნება ქართველი საზოგადოების მომავალი, გვსაუბრება ქართული კანონმდებლობის ექსპერტი **მხატვარი**

— ჩვენ ხშირად ვიმეორებთ, რომ კანონის უზენაესობა დემოკრატიული სახელმწიფოს მთავარი პრინციპია. რამდენად თავსდება ამ პრინციპებში კონტროლის პალატის ყოფილი თავმჯდომარის მარადიული წინასწარპატიმრობა? გასული კვირის ბოლოს, სულხან-აბოლაშვილის მიერ გაგრძელებულ საგანგებო განცხადებაში ადამიანის უფლებათა საკმაოდ უხეშ დარღვევებზეა დაპირაკი. ლაპარაკია იმაზეც, რომ საქართველოს პოლიტიკურ, დიქტატურულ სახელმწიფოდ გადაქცევა ეჭვქვეშაა. მისი ადვოკატები საქართველოში სამართლის ძებნას აღარც აპირებენ და საჩივარის სტრასბურგისთვის ამზადებენ... მრავლისმთქმელია ელენე თევდორაძის პოზიტივიტი

— ის ფაქტი, რაც მოლაშქრის თავის განცხადებაში აქვს მოყვანილი — ვგულისხმობ წინასწარი პატიმრობის შესახებ განაჩენის გამოცხადების ადგილს და ფორმას, სისხლის სამართლის პროცესუალური ნორმების უხეში დარღვევაა. თუმცა, ოფიციალურად ასეთი დასკვნის გაკეთებამდე მომხდარის დეტალური გამოკვლევა საჭირო და საერთაშორისო სასამართლოსაც მხოლოდ ამის შემდეგ შეიძლება მიმართოს მოქალაქე. ამაზე საბოლოოდ და სამშრ, ჩემი აზრით, ის გახლავთ, რომ მოლაშქრის მსგავსი ინციდენტები უკანასკნელ ხანებში გახშირდა. ზოგ შემთხვევაში ქართველი სამართალდამცველები უფრო საჭიროების მიხედვით იქცევიან, ვიდრე კანონმდებლობის შესაბამისად. ეს ეტება ჩხრეკას, დაპატიმრებას, ბრალდების წარდგენას და სხვა უამრად, უკვე განსაზღვრულ ნორმას. კანონი კი გამონაკლისების დაშვებას ძალიან მტკივნეულად განიცდის — წარმოვიდგინოთ, რომ ცოცხალი ორგანიზმია. რატომღაც, ჩვენში კანონსა და მის უზენაესობაზე დამაბნელებელი წარმოდგენა არსებობს. იცით, რაში მდგომარეობს კანონის უზენაესობა? — არა მხოლოდ იმ ქალაქის ხარისხში, რომელზეც ის არის დასტაბილული ამ მის პროცესუალურ სრულყოფილებად. კანონი უზენაესი თითოეული ჩვენგანის გულსა და გონებაში უნდა იყოს. მაგრამ როდესაც რიგითი მოქალაქე ხედავს, რომ სხვადასხვა პირს ერთი და იმავე კანონის სხვადასხვა ინტერპრეტაციით ასამართლებენ, ბუნებრივია, ის კანონის უზენაესობას ვერ ირწმუნ-

ნებს. აქედან გამომდინარე, ადამიანის უფლებათა ყოველდღიური დარღვევით — როგორც რევოლუციური აუცილებლობითაც უნდა. იყოს ეს გამოწვეული, ჩვენივე ხელით ვანგრევთ იმას, რისი აშენებაც ჯერ არ დაგვიწყია, თუმცა გასული წლის ნოემბრის შემდეგ მთელი მსოფლიოს გასაგონად ვაცხადებთ, რომ ქვეყნის აშენებას ვაპირებთ. თუ ხელისუფლება ყოველივე ამაზე

გალითები, როდესაც ვერც (ან არც) ეს მარშრუტი უპოვიათ და გზის ახვევის შემდეგ ვეღარც ძველ, გრძელ გზაზე დაბრუნებულან...

— ამჟამინდელი მონვევის პარლამენტი ხშირად კრიტიკის სამიზნე ხდება, იმის გამო, რომ მის მიმდევ მანქანად იყო ჩამოყალიბებული და არანაირ პლურალიზმს, ისევე და ისევე

„ჩვენი აზრით, ბიუჯეტზე უფრო მნიშვნელოვანი საგადასახადო რეფორმა გასლავთ“

კავკასიურ ურთიერთობებში საქართველოს აქვს ის ბერკეტები, რომლებითაც აზერბაიჯანის დაინტერესება შეიძლება და სომხეთისაც.

თავისთავად, დავა სხვადასხვა სახელისუფლებო შტოს შორის ცუდი სულაც არ არის



მომეჩვენა, რომ ბიუჯეტის პროექტში განზრახ იყო ჩადებული ისეთი პუნქტები, რომლებზეც აუცილებლად ატყდებოდა ხმაური, ანუ მათზე ყურადღების გადატანა მოხდებოდა. შემდეგ ხელისუფლება წავიდოდა კომპრომისზე და ამ პუნქტებს ამოიღებდნენ, სამაგიეროდ, სხვა, მათთვის საჭირო და სასურველ მუხლებს გააპარებდნენ. მთავრობას ხომ თავისი ამოცანები და მოვალეობები აქვს, ბუნებრივია, ის ყოველთვის ეცდება ბიუჯეტის პროექტში ჩადებული პუნქტებით ამ მოვალეობათა შესრულება გაიაფილოს. თუმცა ამჟამად საკმაოდ კონსტრუქციული მსჯელობა მიმდინარეობს და ვიმედოვნებ, რომ განხილვების შედეგად ისეთ ბიუჯეტს მივიღებთ, რომელიც ბურჯანაძის ან ჟვანიასათვის კი არა, ქვეყნისთვის იქნება სასურველი.

არ დაფიქრდება, ძალიან ცუდ შედეგებს მივიღებთ.

— ყოველივე ამის შემდეგ, ადამიანი ერთგვარი დილემის წინაშეც კი დგება — ერთი მხრივ, რევოლუცია მოხდა იმიტომ, რომ აღმოჩნდა, რომ კორუფცია, დამკვიდრებულიყო კანონის უზენაესობა და ატყვენებინა ისეთი სახელმწიფო, სადაც დაცული იქნებოდა ადამიანის ელემენტარული უფლებები.

რევოლუციური ინტერესებიდან გამომდინარე, ადგილი არ ჰქონდა ბიუჯეტთან დაკავშირებით ატყვენებამდე. კამათმა ეს წარმოდგენები ერთგვარად შეცვალა. თუმცა მალევე აღმოჩნდა, რომ ის, რასაც პარლამენტის პოზიციას უწოდებდნენ, პარლამენტის თავმჯდომარის პოზიცია იყო, საპარლამენტო უმრავლესობა კი მხარს თუქმ, აღმასრულებელ ხელისუფლებას უჭერდა. თავის მხრივ,

დღეს საქართველოში, ძალაუფლების თვალსაზრისით, ყველაზე მყარი და ძლიერი პოზიცია სააკაშვილს აქვს, შემდეგ მოდის ჟვანია და ყველაზე სუსტი ნინო ბურჯანაძეა. მიუხედავად იმისა, რომ ის ქვეყნის არჩევითი უმაღლესი ორგანოს, პარლამენტის თავმჯდომარეა, როგორც აღმოჩნდა, პარლამენტში საკუთარი ძლიერი და გავლენიანი გუნდი არ ჰყოლია. გამოდის, რომ საპარლამენტო არჩევნების დროს სიები წინასწარ, ხელისუფლებისთვის, უფრო სწორად კი სახელისუფლებო პარტიისთვის სასურველი იმ კანდიდატებით დაკომპლექტდა, რომლებიც პარლამენტში მოხვედრის შემდეგ აღმასრულებელი ხელისუფლების სურვილებსა და დაკვეთებს ასრულებენ.

ამ მიზნისკენ ისეთი რევოლუციური მონდობით მივისწრაფვით, რომ ზემოთ ნახსენები პრინციპები „შემოგვეთვლება“ ხოლმე.

— მსგავსი პროცესები, ზოგადად, რევოლუციისთვის არის დამახასიათებელი, თუმცა უსასრულოდ არ უნდა გაგრძელდეს. წინააღმ-

აღმასრულებელი ხელისუფლებაც სხვა არაფერი ყოფილა, თუ არა ზურაბ ჟვანია, ანუ ისევე ერთი პიროვნება. ამ ყველაფრის გამანეიტრალებლად კი პრეზიდენტი სააკაშვილი მოგვევლინა.

— თავისთავად, დავა სხვადასხვა სახელისუფლებო შტოს შორის ცუდი სულაც არ არის, პირიქით, სახელმწიფო წინასწარობას ცივი-

ამ ეტაპზე ბიუჯეტზე მნიშვნელოვანი საგადასახადო კოდექსია. ამან, სხვათა შორის, ბევრი რამ უნდა განსაზღვროს — ბიზნესმენების დამოკიდებულება თავ-თავიანთი საქმიანობისადმი, „თეთრი ბუღალგერიის“ დამკვიდრება და რაც მთავარია, საშუალო ფენის ჩამოყალიბება, რომელიც საბაზრო ეკონომიკის ამლიარებელი და მსურველი სახელმწიფოს აშენებისთვის აუცილებელ კომპონენტს წარმოადგენს.

დღე შემთხვევაში, სხვაგვარ სურათს მივიღებთ. გამოდის, რომ კორუფციის აღმოფხვრა, კანონის უზენაესობის დამკვიდრება, ადამიანის უფლებათა დაცვა და ყველაფერი ის, რამაც ხალხი მასობრივად გამოიყვანა ქუჩაში, ზოგიერთისთვის მხოლოდ ხელისუფლებაში მოსვლის გზა იყო და არა დიდი იდეალებისთვის ბრძოლა. ეს ტენდენცია არა მხოლოდ ზოგადად — ხალხისთვის და სახელმწიფოს განვითარებისთვის არის სახიფათო — არამედ თავად ხელისუფლებაში მყოფი პირებისთვის. როცა მილიონობით ადამიანი ნდობას გამოგიცხადებს და საჭეს ჩაგაბარებს, მიზნის მისაღწევი უფრო მოკლე მარშრუტის ძებნაში ძნელია გზიდან არ გადაუხვიო. მაგრამ მსოფლიო ისტორიას ასოც მ-

ლიზებულ ქვეყნებში სწორედ ამ გზით ინარჩუნებს, მაგრამ ჩვენს შემთხვევაში, პარლამენტსაც და ხელისუფლებასაც ერთი ადამიანი წარმოადგენს და არანაირ პლურალიზმთან, აზრთა სხვადასხვაობასა და ჯანსაღ კამათთან საქმე არ გვაქვს. სხვათა შორის, შექმნილი ვითარებიდან გამომდინარე, დღევანდელ პოლიტიკურ ანატომიაზე შეიძლება მსჯელობა. როდესაც ლაპარაკი იყო პარლამენტისა და აღმასრულებელი ხელისუფლების დაპირისპირებაზე, მართლაც, ბურჯანაძისა და ჟვანიას დაპირისპირება იგულისხმებოდა. დღეს საქართველოში, ძალაუფლების თვალსაზრისით, ყველაზე მყარი და ძლიერი პოზიცია სააკაშვილს აქვს, შემდეგ მოდის ჟვანია და ყველაზე სუსტი ნინო ბურჯანაძეა. მიუხედავად

იმისა, რომ ის ქვეყნის არჩევითი უმაღლესი ორგანოს, პარლამენტის თავმჯდომარეა, როგორც აღმოჩნდა, პარლამენტში საკუთარი ძლიერი და გავლენიანი გუნდი არ ჰყოლია. გამოდის, რომ საპარლამენტო არჩევნების დროს სიები წინასწარ, ხელისუფლებისთვის, უფრო სწორად კი სახელისუფლებო პარტიისთვის სასურველი იმ კანდიდატებით დაკომპლექტდა, რომლებიც პარლამენტში მოხვედრის შემდეგ აღმასრულებელი ხელისუფლების სურვილებსა და დაკვეთებს ასრულებენ. ასევე ხელისუფლების სურვილითა და დაკვეთით აირჩიეს თავმჯდომარის პოსტზე ნინო ბურჯანაძეც. ასე რომ, საქმე საქმეზე რომ მიდგა, პარლამენტის შემადგენლობის უმრავლესობამ მხარი არა თავის მიერ არჩეულ თავმჯდომარეს, არამედ აღმასრულებელ ხელისუფლებას დაუჭირა ანუ მას, ვისი წყალობითაც მოხდა პარლამენტში. ნინო მონვევის პარლამენტშიც ანალოგიური სიტუაცია იყო თუ არ ჩავთვლით, გასული მონვევის პარლამენტის ბოლო პერიოდს, როდესაც საპარლამენტო უმრავლესობა ძალზე ხისტი იყო და ხელისუფლების მხარდამჭერ ფრაქციათა პოზიციები ხშირად ერთმანეთთან ვერ თავსდებოდა. რა არის მიზეზი? — თუ ვინმე მშენებლობას პროექტის გარეშე დაინწყეს, მოუწევს მშენებლების შეცვლა, აშენებულის დახგრევა და ახლის დაწყება, რადგან ვერაინი მიხვდება, რა უნდა ააშენოს. ასეთი პროექტი კი, დამოუკიდებლობის გამოცხადების დღიდან, შეიძლება ითქვას, ქართულ სინამდვილეში უბრალოდ არ არსებობს. მეორე მხრივ, ძალიან კარგი პროექტიც რომ შეადგინოთ (აღარაფერს ვამბობ ცუდზე), თუ არ გეყოლებათ კარგი მშენებელი, რომელსაც მისი ნაკითხვა ეცოდინება, ვერაფერს გააწყობთ. ნაკითხვას ვინ ჩივის, წლების მანძილზე ეს „მშენებლები“ საშენ მასალას სახლში ეზიდებოდნენ... დღეს შესაძლოა, კორუფცია ისეთ დონეზე განვითარებული და ფესვგადგმული აღარ არის, მაგრამ ვითარება ანალოგიურია — ჩვენ ისევე არ ვიცით, რას ვაშენებთ და მონვეულმა მშენებლებმა ისევე არ იციან შენება...

კონკრეტულად ბიუჯეტის შესახებ კამათისას ყველაზე კარგად ჩნდება სახელისუფლებო წრეების ინტერესები და მათი დამოკიდებულება სახელმწიფო მნიშვნელობის მოვლენებისადმი. მომეჩვენა, რომ ბიუჯეტის პროექტში განზრახ იყო ჩადებული ისეთი პუნქტები, რომლებზეც აუცილებლად ატყდებოდა ხმაური, ანუ მათზე ყურადღების გადატანა მოხდებოდა. შემდეგ ხელისუფლება წავიდოდა კომპრომისზე და ამ პუნქტებს ამოიღებდნენ, სამაგიეროდ, სხვა, მათთვის საჭირო და სასურველ მუხლებს გააპარებდნენ. მთავრობას ხომ თავისი ამოცანები და მოვალეობები აქვს, ბუნებრივია, ის ყოველთვის ეცდება ბიუჯეტის პროექტში ჩადებული პუნქტებით ამ მოვალეობათა შესრულება გაიაფილოს. თუმცა ამჟამად საკმაოდ კონსტრუქციული მსჯელობა მიმდინარეობს და ვიმედოვნებ, რომ განხილვის შემდეგ ისეთ ბიუჯეტს მივიღებთ, რომელიც ბურჯანაძის ან ჟვანიასათვის კი არა, ქვეყნისთვის იქნება სასურველი და მისაღები. ბიუჯეტზე უფრო მნიშვნელოვანი კი ჩემი აზრით, საგადასახადო კოდექსის რეფორმა გახლავთ, რომელზეც ასევე ამჟამად მიმდინარეობს მუშაობა და რომელსაც, სხვათა შორის, სწორედ ახლად მიღებულ ბიუჯეტს უნდა დაედოს საფუძვლად. ასე რომ, ამ ეტაპზე ბიუჯეტზე მნიშვნელოვანი საგადასახადო კოდექსია. ამან, სხვათა შორის, ბევრი რამ უნდა განსაზღვროს — ბიზნესმენების დამოკიდებულება თავ-თავიანთი საქმიანობისადმი, „თეთრი ბუღალგერიის“ დამკვიდრება და რაც მთავარია, საშუალო ფენის ჩამოყალიბება, რომელიც საბაზრო ეკონომიკის ამლიარებელი და მსურველი სახელმწიფოს აშენებისთვის აუცილებელ კომპონენტს წარმოადგენს. ჩვენ სახელისუფლებო წრეებში არსებულ დაპირისპირებზე ვისაუბრებთ, მაგრამ ეს სულაც არ არის მთავარი. პოლიტიკოსებს შეუძლიათ, ხელისუფლებისთვის იბრძოლონ, სხვადასხვა ინტრიგა გააბან, ერთმანეთს ეკამათონ — რასაკვირველია, ცივილიზებულ ფორმებს ვგულისხმობ — ეს ყველა ქვეყანაში არსებობს, მაგრამ ამჟამად დროს უბრალო ხალხი თავის საქმეს უნდა აკეთებდეს და დარწმუნებული იყოს, რომ მას კანონი იცავს. სწორედ ასეთი საზოგადოების დამკვიდრებაზე უნდა იმუშაოს ყველამ და არა იმაზე, თუ როგორ მოარგონ ესა თუ ის კანონი „დიადი მიზნების“ განხორციელებას. რაც არ უნდა კეთილშობილური იყოს ასეთი განზრახვა, კანონის ასეთ მორგებას, ასეთი მაგალითების შემთხვევაში, სხვაც ეცდება — ოღონდ უკვე არა დიადი, არამედ საკუთარი მიზნების მიღწევისათვის.

— საქართველოს პრეზიდენტი სომხეთ კოლეგას ისეთივე სითბოთი დახვდა, როგორითაც მცირე ხნის წინ უმცროსი ალექს. სადავო არ უნდა იყოს, რომ სომხეთი კავკასიის რეგიონში რუსეთის პლატფორმად მოიაზრება. როგორც ჩანს, კრემლისა და თბილისის ურთიერთობა ახალ ფაზაში შეიძლება.

— რასაკვირველია, სომხეთს საქართველოსთან კარგი ურთიერთობა პერიოდულად სჭირდება — გენებთან, ეს სიტყვები პირდაპირი მნიშვნელობით გაიგეთ. ეს ფაქტორი რუსეთსაც აძლევს ხელს, რადგან ადრე თუ გვიან მას კავკასიასთან განმარტება მოუწევს და ასეთ შემთხვევაში, სომხეთთან საგზაო-საჰაერო კავშირის შენარჩუნება მხოლოდ საქართველოს მეშვეობით იქნება შესაძლებელი.

კავკასიურ ურთიერთობებში საქართველოს აქვს ის ბერკეტები, რომლებითაც აზერბაიჯანის დაინტერესება შეიძლება და სომხეთისაც.

დამი გრძელი შეილი

თბილისის სხვა სიბლი აქვს

ძველი თბილისის ქუჩებში
სახალხო სეირნობა
გაიმართა



ძველი თბილისი, სირაჯხანები, დუქნები უკვე წარსულის კუთვნილებაა. თანამედროვეებს ნაკლებად გვახსოვს მოთქარუნე ეტლები, მარლენები, კინტო და ყარაჩხელი... ძველ-თბილისური ემხი შეერწყა და შეეთვისა თითქმის ახალ დროებას.

თბილისის დღესასწაულსაც სხვა ხიბლი აქვს... ნელ-ნელა ერთხელ, ერთხელ შევხვდებით თბილისელი ერთმანეთს სიყვარულში უტყდებიან...

ნათქვამია, ყველა დროს თავისი მოაქვსო, წლებიდან თბილისობა ტრადიციულსგან მართლაც რომ განსხვავებული იყო. თუ ადრე საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან სარჩო-სანოვანო ჩამოსულნი თავს იყრიდნენ რიყზე, ძველი (და ახალი) თბილისის ქუჩებში თბილისელებს ათასგვარ საქმელ-სამელს სთავაზობდნენ და პარალელ-

— 15 ლარი და მეტი...

საუბარში მხატვარი მალაზა შეუღო ჩაერთო: — ლუმელი აქ არ მოიშლება. გვირდებიან, ამ შენობასაც კერამიკოსებს გადმოგცემთ.

— ვინ დაგბრძოდა?

— კეთილ ძიებს რა გამოლევს... დღესასწაულმა არც წიგნის მოყვარულები „დაჩაგრა“ — ძვირად ღირებული ლიტერატურა, რომელიც ფასის გამო მხოლოდ მალაზის თაროებზე შეიძლება გენახოს, იმ დღეს 50-60%-ით იაფად იყიდებოდა. სახელდახლოდ გამართულ სცენაზე

ფერი უყიდა. სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, საყვირების გამოდევნილი ერთადერთი არ არის ჩვენი თანამემამულეებისგან, ვისთვისაც ყოველი დღე, მათ შორის დღესასწაულიც, მხოლოდ თავის გადარჩენაზე, ოჯახის რჩენაზე ფიქრითაა სავსე.

განსაკუთრებით ბევრი დამოუკიდებელი პყავდა გამოფენას — XX-XX საუკუნის კავკასიური სახეები. ძველი, გაცრეცილი ფოტოები ისეთი სიმშვიდით დაგვყურებდნენ კედლებიდან, რომ ყოველდღიური ქალისი ნერვებდანეჭილ თბილისელებს შეიძლება ზღაპრის გმირებადც მოსჩვენებოდათ. ერთი ასაკოვანი ქალბატონი თავად გამოგველაპარაკა:

— ხედავთ, რა სახეები აქვთ? ასეთი იყო ბებიაჩემი. მეზობელთან უწინტიკოვოდ არ ნავიდოდა. თუ სტუმრის ველოდით, ზედ მარგალიტის შუბლის ქინძისთავს იმარგებდა... აი, ნახეთ, რა ვაჟაკია! როგორი ანკვილი უღვაშები აქვს... მისი ნელი „მუჭში“ ჩაეტყვა. ეპ, ამით დღევანდლები რომ ენახათ...

„დღევანდლები“ ამაზე ფიქრის გარეშეც შესანიშნავად გრძნობდნენ



ერეკლეს ქუჩაზე
ქრედაჭრულა ქართულ-
კავკასიური ხალხები გამოფინეს

მხატვარ-კერამიკოსებმა
ლუმელი ააგეს და
თიხის ჭურჭელიც
გამოწვეს

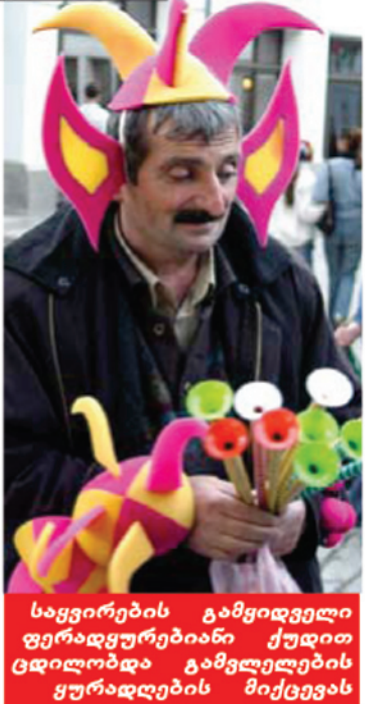


ლურად თავს იქცევდნენ ნაქიფარი ქალაქელების ცქერით... დღეს იგი ისრულიად განსხვავებულია, გასართობმა ქართულ-ევროპულმა სანახაობებმა შეცვალეს.

ძველი თბილისის ქუჩებში სახალხო სეირნობა გაიმართა. გუდამაყის ქუჩაზე ხელოვნების მოყვარულთათვის მართლაც დღესასწაული მოაწყვეს. ნახატების გამოფენა-გაყიდვაზე ლადო გუდამაყის ორი სურათიც იყო გამოტანილი — „ტინის ქალაქი“ და „რეაქციული ცნებურის მემორიალის პროექტი“.

იქვე, ახლოს, აქამდე მიტოვებულ ეზოში, საგანგებოდ თბილისისათვის მხატვარ-კერამიკოსებმა ლუმელი ააგეს და მოზიგებთა თვალწინ მოხატული თიხის ჭურჭელი გამოწვეს.

— ჩვენც არ ვიცით, როგორი სახის ჭურჭელს გამოვიტანთ ლუმელიდან — გვითხრა მხატვარმა ნატა ნიკოლაურმა, — ცეცხლი ყოველ ფიგურას თავისებურ ელფერს აძლევს. — რა ღირს თქვენი კერამიკული ჭურჭელი ან სუვენირები?



საყვირების გამყიდველი
ფერადფერებიანი ქუდი
ცდილობდა გამყიდველების
ყურადღების მიქცევას

მუსიკოსები ყოველგვარი „ფონო-ტყუილის“ გარეშე მღეროდნენ.

...ერეკლესა და შარდენის ქუჩებზე ქართულ, კავკასიურ ხალხებს შორის დაიბრუნებენ უცხოელები. ერთი თურქი მამაკაცი საყვირების გამყიდველს მიუახლოვდა, რომელსაც თავზე სასაცილო, ფერადფერული ბიანო ქუდი ჩამოეფხატა, ცხადია, ყმანელების ყურადღების მისაქცევად. უცხოელი ამ კარად შესანიშნავ გუნებაზე იყო. საყვირებს ჩაბერა, მერე გამოიღვინა, მხარზე ხელი დააკრა... თუმცა არა-

თავს. ფეხის წვერებზე აწეულები უყურებდნენ შარდენის ქუჩაზე მოსეირნე მხივლ სააკაშვილსა და სომხეთის თავკაცს ქოჩიანს... საქართველოს პრეზიდენტი გულმოდგინედ ცდილობდა მთავრობის წევრებთან ერთად ხალხთან ახლოს მისულიყო.

ზურაბ ჭიაბერაშვილი სადღესასწაულო განწყობითა და ბახუს-მორეული ტრამვას საჭესთან შეხვდა თბილისობას. ეს დღე თავდაც დაამახსოვრდა და თბილისელ ბავშვებსაც დაამახსოვრა თავი.

როგორი იყო ძველი თბილისობა და როგორია წლებიდან? — ევროპული ელფერის მქონე — იმ დღეს ეს კითხვა ბევრ თბილისელს გაუჩნდა.

ნათია გურგენიძე, 16 წლის: — თბილისობა ჩემთვის ზოგადი ცნებაა, არც მასხოს, როგორი იყო ადრე, მთავარია, გავერთო და მოვილხინო.

ირმა ნატროშვილი, 30 წლის: — ეს დღე სამინოდ მახსენდება. მასხოს მწვადების როგორი ოსმისგან იდგა თბილისის ქუჩებში. ჩინოვნიკები როგორ ილიმებოდნენ, განსაკუთრებით მაშინ, როცა შევარდნაზე გვერდით ჩაუვლიდა. ალბათ ყველა დროს თავისი მოაქვს...

თინა მელაძე, 70 წლის: იცით, ძალიან მსიაშვნებდა თბილისობა. მაშინ შეღავათიან ფასებში ყიდულობდნენ სხვადასხვა პროდუქტს. თითქმის მთელი წლის მარაგი მქონდა. ჩემთვის კი ეს არის მთავარი. ისე, რაღა დროს ჩემი გართობაა.

კომპოზიტორმა კახა ცაბაძემ განსაკუთრებული სიხარულით გაიხსენა ძველი დროის თბილისობა, როცა მამამისი, გოგი ცაბაძე, მორის ფოცხიშვილი და ბუბა კიკაბიძე, თბილისის ძველ უბნებში ეტლით შემოდიოდნენ — „ნაღდი, ქეშმარიტი ხელოვნება სწორედ მაშინდელ თბილისობაში გამოიხატებოდა. მამა დიდი სიხარულით ხედავდა ამ დღეს და თვლიდა, რომ იგი ამ მშვენიერი ქალაქის შვილი იყო. ნელს გოგი ცაბაძეს 80 წელი შეუსრულდა.

თბილისელობა ამჟამად როგორ დიდი ნოდება, მოვალეობა და გარკვეულწილად პატივიც არის. ერთი სიტყვით, ცხოვრების ნესია. ბედნიერი ვარ, რომ თბილისელი ვარ“.

ლელა ჯიფაშვილი
თეა ცაგურიშვილი

გემო ქართულ თიხას, წყალს და პირს აქვს...



წვერგაუპარსავი მეპურე რომ დავინახო,
მოგველები და იმის გამომცხვარ პურს არ შევჭამ

უსოვარი დროიდან არსებობს ქართული თონები, — გამძლე თიხის ნაგებობი. ქეთი, ნალშით, აგურითა თუ აყალითი შემოღობილი... დედა-ქალაქმა ყველა კუთხის თონე „შემოიკრიბა“ და თბილისში თონის მადლი და სურნელი ტრიალებს... არცთუ იშვიათად კი ახალგაზრდა მცხოვრებელსაც შეხვდები, რაც მოულოდნელად კარგ ხასიათზე გაყვება. ზოგან პური დალოცვილი ნაკვერჩხალზე ცხება და ძველი მეპურეც თონესავით თბილად გისტუმრებს: — ამ პურივით დალოცვილია იარეო...

მეც ხშირად დავდივარ ერთ ასეთ თონეში:

— ბატონო ოთარ, როცა კი თქვენთან პური მივიდია, ყოველთვის თბილი სიტყვა გამოაყოფით, სულ ასეთ ხასიათზე როგორ ხართ?

— ცუდია, რომ... იმდენი დარდი დაქვს ამ ხალხს, რა მოხდება, ერთი კეთილი სიტყვით გაასარო...

— წარმომიდგენია, რამდენი ადამიანი გაგისტუმრებიათ კარგ ხასიათზე?

— მაგას განა ვითვლი? დიდი ხანია პურს ვაცხობ. 14 წლიდან...

— მაგ ხნას თონე ვინ განდოთ?

— თავად ვინდე. ბებია აცხობდა რაჭაში. სულ თონეში ვიყავი ჩაყვებული. პურს რომ მოზელდა, გობთან არც მიმაჯერებდა და იმას როგორ გაუბეზადდი, გამომაცხობინებოდა. ამიტომ ერთხელაც, სახლიდან შორს რომ გავიგულე, მოვათრიე ფიჩხი და თონეში ჩავჯავი. მთელი ცხვირ-პირი ამტრუსა, მაგრამ ცოში მაინც ყოჩაღად მოვიხილე. ბებიამეს თონეში გადაკიდებული დავხვდი, უკვე პურს ვიღებდი. ისე გაუხარდა, ნაკვერცხლებში რომ არ ჩავემხე, ხმა არ გაუღია.

— რაქვლები კარგ მეპურეებად რატომ ითვლებოდა?

— დინეები ვართ და იმიტომ, პურს დინჯად უნდა გამოცხობა. ნახევარი წუთი რა არის, ეს ნახევარი წუთი რომ დააკლო, მორჩა. პური აღარ ვარგა, გემოს კარგავს...

— ნეტა, მაგ ნახევარ წუთს ვინ ითვლის?

— კაცო, მეპურე უნდა დათვალოს. ისედაც ფქვილი ისეთი აღარ არის, ადრე რომ იყო, რაც შეეძლო, ის მაინც უნდა გააკეთო. კაცს აქვს, ცოდო არ არის?

— თქვენსავით ყველა რომ ფიქრობდეს...

— იცი, რას გეტყვი? კარგმა მეპურემ ცუდი ფქვილი არ უნდა მიიღოს. თუ დაკვირვებისარ, ცუდი, ნებოსავით პური ძირითადად ქარხნებში ცხვებოდა... ჯერ ერთი, თონე უვარგის ფქვილს ვერ იტანს, — პური კუჭდება, მეორე, მეთონეში მაინც სინდისიანი ხალხი ვართ... ნესიერ კაცს ხომ გაუსკდებოდა გული საკუთარი ხელით ადამიანისთვის ამდენი შაში რომ მიეცა... არ ვიღებდით ცუდ ფქვილს და მორჩა... ყველა ასე რომ მოქცეულიყო, არც შემოიტანდნენ, განა კარგი ფქვილი არ იშოვებოდა? — ფულის ჯიბეში ჩაგდება იყო საქმე...

— შესაბამისად თუ ეტობა ფქვილი, როგორი პური გამოცხვება?

— აბა რა გახსნი თუ არა, მაშინვე მოხდება! ახლა რაღაც ვიტყვინებ და მატება დაინწყს ფქვილი — პურს გული რომ არ გამოუშვსო. რა ვი-

ტამინი უნდა, მოზილე ნესიერად და თუ გინდა, ერთი კვირა არ გახმება! ბებიამეს პურის ცხობას ერთი წუთით არ შეაჩერებდა, ქვეყანაც რომ დაქცეულიყო... ცომის მოზელის წინ ხელებს ნახევარი საათი იბანდა და თავზე სუფთა თაფლავარს იხურავდა, თითქმის წმინდა ადგილთან მიდისო... სხვანაირად არ შეიძლება, — პური ღვთის მოცემულია. ქუჩიდან ტანსაცმელში გამოწყობილი ან წვერგაუპარსავი მეპურე რომ დავინახო, მოგველები და იმის გამომცხვარ პურს არ შევჭამ.

— ამდენ ცომს ხელით როგორ ხელთ?

— დამიჯერე, ვერც ერთი მანქანა ვერ გააკეთებს ისე ზუსტად და „გემრიელად“ საქმეს, როგორც ხელი.

— დღემი იმდენ კაცს ისტუმრებთ, დღეს ძალა გქონათ...

— გამოცდილება მშველს. თუ იცი, როგორ უნდა მოზილო, აღარ გიჭირს. აბა, ცოში ხელზე თუ მოგვარა და ვეღარ მოიცილე, დღემი ერთ სათონე ფქვილსაც ვერ მოზელ... ისე, როგორც მოზელის დრო, წყალიც ნვეთობით უნდა იანგარიშო. გამოცდილი მეპურე თვალთა ატყვას, რამდენი წყალი სჭირდება ფქვილს. პურის წონასაც ხელით ვხვდები. ერთ საბურე ცომში გრამს არ მოგვყუდებო...

— და რამდენი გრამი უნდა იყოს ლავაშის ცომი?

— გამოცხვარი ლავაში 500 გრამს უნდა იწონიდეს. მაგრამ ცომიც რომ ამდენივე აიღო, 150 გრამს დაიკლებს. თუ სინდისი გაქვს, 650 გრამი უნდა ჩაჭრა, თუ არა — 500. ვერ შეგედავებინა, იტყვი, ზუსტი წონა გამოვაცხეო.

— ტყუბისცალივით ერთი ფორმის შოთები როგორღა გამოგდით?

— ეგვედ ხელის საქმეა...

— გამოგია, რომ უცხოეთში გახსნულ ქართულ თონეებში პური ისე გემრიელი არ გამოდის, როგორც ჩვენთან. რატომ?

— არც გამოვა. იმიტომ, რომ გემო ქართულ თიხას აქვს, ქართულ წყალს და პერს... იქ ამას სად იშოვან.

— თბილისში ძველი თონეები სად დარჩა?

— თითო-ორილა დარჩა ავლაბარსა და ორთაჭალაში...

— გული არ გწევდებო, ძველი მეპურეებით კოლონატული ბერი რომ აღარ არის?

— როგორ არ მწყდება! თუმცა კარგ მეპურეს რა გამოლევს. ერთი მეგობარი მყავს, საბურთალოზე თონეში პურს აცხობს, ახლა ლამაზობით გოჭებსაც ნვავს. მთელი უბანი იცნობს, მიიტანენ გოჭს, მიაყოლებენ ღვინოს და ღამეს ერთმანეთის დღევანდლობაში ათენებენ. პოდა, ამ ქიფში რამდენჯერმე დაეწეა თურქი გოჭი, ერთხელ არ გადახადევიდეს!

— გაჭირვების დროს შენგან იმდენი სიკეთე გვახსოვს... მართლა, გული იცი, რაზე მწყდება? — ქართველები პურს პატივს ძველებურად აღარ ვცემთ... სადღა არ მინახავს პური დაყრილი. შე დალოცვილი, რას აგდებ ამ ნაშრომ-ნაწვალს? ჩანთა ხომ გაქვს, აილე, ჩადე და მემანებს მაინც დაუტოვო, პირუტყვის აქვს.

— პური მადლია, მადლს წუ დაგვარავთ, თორემ ჩვენც დავიკარგებით...

— თეიმერ ერანე

ერგნეთის გაზრობა მოკვდა... კონტრაბანდია?!

ახალი ხვრელები საქართველოს ინტერესების წინააღმდეგ

საქართველოს ხელისუფლება თავს ინონებს ერგნეთის ბაზრობის გაუქმებითა და ცხინვალის შემოღობვით კონტრაბანდის აღკვეთით, თბილისის ბაზრები კი კონტრაბანდული საქონლით მაინც ივსება.

დაუფერებელია, მაგრამ ფაქტია: განუზავებელი საქონელი ისევ ცხინვალის ტერიტორიიდან შემოდის, ოღონდ არა ერგნეთიდან. ამას სამართალდამცავი სტრუქტურებიც აღიარებენ. ისინი ამბობენ, რომ ამ რეგიონში კონტრაბანდის დამარცხებაზე ლაპარაკი ჯერ ნაადრევია. ამ მოსაზრების მართებულებაში თბილისის ბაზრობებზე გასული კაცი იოლად დარწმუნდება. აქ, როგორც წინა ხელისუფლების დროს, ანუ ერგნეთული კონტრაბანდის გაფორმების ხანაში, იყიდებოდა სხვადასხვა სახის უაქციზო თუ რუსულაქციზიანი პროდუქცია, ისევ ისე იყიდება. ირაკლი ოქრუაშვილის მიერ გზების აფეთქების ტალღამ კონტრაბანდის ბიზნესს თავიდან გზა მოუჭრა, მაგრამ მავანთა გაუმძღვრობამ ახალი ხვრელების ძიებას დაუდო საფუძველი, მაშინ, როცა ქვეყნის

ბაზრობაზე ამინდს ვერ ქმნის. ერთი სიტყვით, ერგნეთის ბაზრობა მკვდარია. აქ მდგომი ქართველი პოლიციელების თქმით, კონტრაბანდის ძებნა ერგნეთში უაზრობაა, რადგან კონტრაბანდისტებმა სრულიად სხვა არხები ააშუშვეს. „საამისოდ უამრავი გზა მაინც არსებობს, — ამბობს იქვე მყოფი ფინანსური პოლიციის წარმომადგენელი, — ზოგს ყაჩაღების გზა ჰქვია, ზოგს — ვაჭრებისა. ყველას თავისი სახელი აქვს. ერთმანეთთან კი ის აერთიანებთ, რომ ყველა ცხინვალისგან გამოდის და მათი სრულად გადაკეტვა ჯერჯერობით შეუძლებელია“. „ვიდრე გზებს აფეთქებდნენ, — გვითხრა ერთ-ერთმა პოლიციელმა, — კონტრაბანდისტებს სხვა გზები გაჰყავდათ, ტვირთი რომ გატარებინათ. მერე კი, როცა აფეთქებები დამთავრდა, ის ადგილებიც ამოავსეს. ასე რომ, შემოვლითი გზების რაოდენობა თითქმის გაორმაგდა...“

როგორც ირკვევა, კონტრაბანდის არსებობის მთავარ პირობად მაინც ადგილობრივი მცხოვრებლების განწყობა რჩება. ისინი, როგორც წესი, ამ

ვალს აქვთ განლაგებული ქართული სოფლების მცხოვრებლები ღამით გადადიან ცხინვალში და საქონელი გადმოაქვთ. აქვს ეს საქონელი არცეველ ან ტყვიაველ კაცს შინ დაწყობილი და ნელ-ნელა ყიდის. ეს არის სულ ამ კონტრაბანდის ანაბანა. თუ გინდა, მიგიყვან და განახებ, როგორ იყიდება საქონელი, ოღონდ ვითომ შენ თბილისიდან ჩამოსული ვაჭარი ხარ და მხოლოდ საქონელი გაიტყუეყვას...

მეორე დილით ცხინვალის ახლოს მდებარე სოფელ კარაღეთს მივადექით (კონტრაბანდით მოვაჭრის სახელებს არ ვასახელებთ, რადგან როგორც აღმოჩნდა, აქ ამას მასობრივი ხასიათი აქვს და ერთი ადამიანის დასახელებით არაფერი შეიცვლება. — დ. დ.). უცხო სტუმარს მასპინძელი გამოცდილად მიყურებს, მაგრამ ჩემს თანმხლებთა დანახვაზე წყნარდება. თავს თბილისელ ვაჭრად ვცნობ. მასპინძელი მეკითხება, რა საქონელი გაიტყუეყვასო, თუმცა რჩევასაც მაძლევს, — თუ პირველად ხარ ამ საქმეზე და გზები არ იცი, აუცილებლად ჩავარდები. მე უბრალოდ გაფრთხილებ. კიდევ რომ თქვა, ვისგან იყიდე, არ მუშინია. ისევ შენ დაზარალდები.

— **ვიცი და რამდენიმე გამცლივ ბელივ მეყოლება. დღეს საქონლის საიდანაც არც მოსულვარ. მაინტერესებს რა „ტავარის“ შექნაა აქ შესაძლებელი.**

— მე სიგარეტის და „კალბასების“ შემოთავაზება შემიძლია. ისეთმა ხალხმა მოგიყვანა, დაგესმარები. ჩემს მეზობლებსაც გაგაცნობ და მათთანაც ივაჭრებ.

— **მათ რა საქონელი აქვთ?**

— ყველაფერი, რაც ადრე იყო(!). ოღონდ ეს არის, აქ ნარკოტიკებზე არავინ ვაჭრობს. არც შენ ჰგავხარ ამით დაინტერესებულ კაცს.

— **მაინც რისი ყიდვა შემიძლია?**

— სიგარეტის, პროდუქტისა და სპირტის. ბენზინის შოვნაც შეიძლება, მაგრამ წინასწარ უნდა გვითხრა, რომ გადავიდეთ და შემოვიტანოთ.

— **ანუ ჯერ დავეთუბს იღებთ. შემდეგ გადადისართ ცხინვალში და გადმოვაქვთ?**

— აბა, როგორ? შინ ცოტა საქონელია თუ ვიტყვებით. ამიტომ გითხარი, თუ დაგიჭერენ, მე ვერაფერს დამაგლებენ-მეთქი.

— **მეც რომ გადამიყვანოთ ცხინვალში და ჩემი ხელით აპარჩევინოთ საქონელი, არ შეიძლება?**

ამ შეკითხვით, ფაქტობრივად, თავი გამოვიანჟარავე. რიგით მუშტარს ცხინვალში შესვლა არ უნდა აინტერესებდეს, მაგრამ ჩვენმა მასპინძელმა ამ გარეუბნებს ყურადღება არ მიაქცია: — იქ უცხო ადამიანის შესვლა შეუძლებელია, გუბერნატორსაც კი ახვეწნივინებენ ხოლმე.

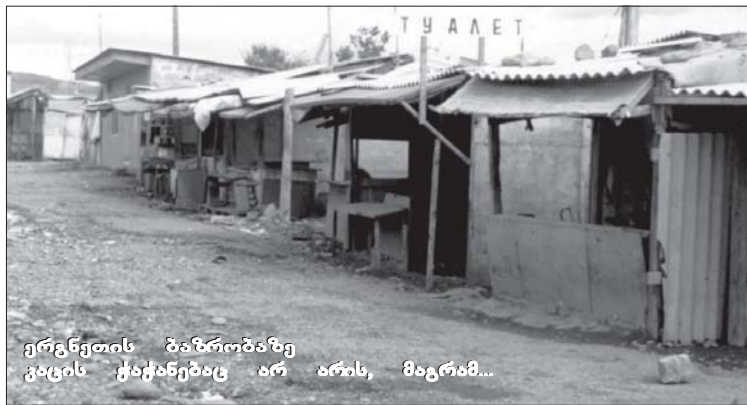
— **აბა, თქვენ როგორღა გადადისართ?**

ჩვენ აქ დავიბადეთ და გავიზარდეთ. ოსებს ვიცნობთ და გვემოძიან. თანაც, ისინიც დაინტერესებული არიან, რომ ივაჭრონ, თორემ სული გასცვრებათ შიმშილით, ჩვენზე უარეს დღეში არიან. ამიტომ ყველაფერს გააკეთებენ, ოღონდ კონტრაბანდა არსებობდეს. თქვენ რომ დაგინახონ და რაიმე საეჭვოდ მოქცევნოთ, შეიძლება მესროლონ კიდევ.

— **ბენზინი რომ ვიყიდო, რამდენის შოვნა შემიძლია?**

— ბენზინით ვაჭრობას არ გირჩევთ. ძნელი კი არ არის — საშიშიდან „ზილის“ დაიქირავეთ და თუნდაც ლიხვის კალაპოტით გაიტან.

(გაგრძელება იხ. გვ. 6)



ერგნეთის ბაზრობაზე კაცის გატანება არ არის, მაგრამ...

მთავარი სტრატეგიული ამოცანა ცხინვალის სეპარატისტებისათვის შემოხვედრის გადაკეტვა, ზოგიერთი ქვეყნის ინტერესებს არაა დაგვიდევს და ძველი დინებით მიდის... რედაქციას შეატყობინეს, რომ ცხინვალის კონტრაბანდა ისევ მოედინება.

რატომ ვერ ახერხებენ (ან არ ახერხებენ) სამართალდამცველები ცხინვალისგან გამოსული კონტრაბანდის სრულად დაჭერას? ამ კითხვაზე პასუხის გასაცემად „კვირის პალიტრა“ ცხინვალის რეგიონს ეწვია. აქ მთელი სამი დღის მანძილზე ვცდილობდით კონტრაბანდისტების საქმიანობის ლაბირინთებში გარკვევას.

ჟურნალისტური მოკვლევის ჩასატარებლად ცხინვალის რეგიონი დღეს არცთუ ისე სახარბიელო ადგილია. როგორც კი გორიდან ცხინვალის მიმართულებით გადაუხვევთ, აქ შექმნილი დამაბუღი ატმოსფერო მაშინვე იგრძნობა. გზაში ან ქართველი ჯარისკაცები გაჩერებენ, ან რუსი სამშვიდობოები და მგზავრობის მიზანს კითხულობენ. მარშრუტის ბოლო გაჩერება ცხინვალის მისადგომებია, იქ, სადაც ადრე ერგნეთის ბაზრობა იყო განთავსებული. ამის იქით ნასვლა მხოლოდ სამთავრობო დელეგაციას თუ შეუძლია. რაც შეეხება ერგნეთის ბაზრობას, აქ საეჭვოა ჯიხურები როგორც იდგა, ისევ ისე დგას. ოღონდ იქ კაციმჭვლი არ ჰაჭანებს. მხოლოდ ორი ქალი ვაჭრობს სიგარეტებით, ოღონდ ისინი ქართულაქციზიანია, ანუ კონტრაბანდას არ წარმოადგენს. იქვე ორიოდ მაჰაკაცია უცხოური ვალუტით სპეკულაციას ეწევა. თუმცა, როგორც ჩანს, კლიენტები მაინცდამაინც არ ანუხებენ. ასე რომ, რამდენიმე გამყიდველი

საკითხს პრობლემად არ აღიქვამენ. **ბურაბი იასალაშვილი**, ადგილობრივი მცხოვრები: — კონტრაბანდა, კონტრაბანდაა, რომ გაიძახიო, იმას რატომ არ წერთ, ეს კონტრაბანდა რომ არ იყოს, რით უნდა ვირჩიოთ თავი?

— **კა, მაგრამ კონტრაბანდის გარეშე ცხოვრება არ შეიძლება?**

— ცხოვრება როგორ არ შეიძლება, შეიძლება, მაგრამ ამას თბილისიდან უნდა მოხედვა. რა ქნას ამ ხალხმა? წელს ვაშლის მოსავალი მოვიდა ისეთი, ავ თვალს რომ არ დაუხასხვება. ჩემს ბაღში მარტო ერთ ხეზე მოწეული ვაშლი ნახევარ ბაზარს გააყვებს. ჯერაც არ მომიკრეფია. — რომ მოვერიფო, რა თავში ვიხალო? ადრე რუსეთში გაგვქონდა და კარგადაც ვცხოვრობდით. დღეს ეს გზა გადაიკეტა. ვაშლი თბილისში რომ ჩამოვიტანოთ, იმდენი დაჯდება, გაყიდვას აზრი აღარ ექნება. ისლა დაგვრჩენია, გადავყაროთ. ჰოდა, ადგა ეს ხალხი და ვაჭრობა დაიწყო.

— **ერგნეთის ბაზრობა სოი დაიკეტა, სადღა ვაჭრობენ?**

— თქვენ თვითონ გაარკვეით. ძნელი არ იქნება.

კონტრაბანდის ძებნა ერგნეთში შეუძლებელი აღმოჩნდა. ამიტომ დასახმარებლად გორში მცხოვრებ ნაცნობებს მივმართე. მათი თქმით, კონტრაბანდული ბიზნესი ცხინვალის რეგიონში უკიდურესად კონსპირაციულად მიმდინარეობს. თუმცა მისი გამოვლენა შესაძლებელია.

— **საიდან შემოდის ერგნეთის ბაზრობის დაკეტვის შემდეგ საქონელი?**

— მაგაზე ადვილი რა არის? ცხინ-

ყველაზე გნივნილოვანი ქართული ექსპორტი

„თბილავიამშენმა“ „სკორპიონი“ 10 მლნ დოლარზე მეტად გაყიდა



„თბილავიამშენის“ ხელმძღვანელობა და მასპინძელი მხარის სამხედრო-საჰაერო ძალების სარდლობა თურქმენეთის ამოსაცნობ ფერებში გადაღებული „სკორპიონის“ ფონზე. სამხედრო ბაზა „აქტეპე“, 2004 წლის 21 ოქტომბერი

„უჰ, შენი დედა“ — რუსულად ნამოიძახა განცვიფრებულმა თურქმენმა პილოტმა „სკორპიონის“ კაპიტანი პირველად ჩახედვისთანავე...

ეს იყო თურქმენეთის კუთვნილი „სკორპიონი“, რომელიც 20 ოქტომბერს, ქართველმა მფრინავმა „თბილავიამშენის“ აეროდრომიდან ორიოდ საათში თურქმენეთის დედაქალაქ აშგაბათთან ახლოს, „აქტეპეს“ საჰაერო ბაზაში ჩააფრინა.

„კვირის პალიტრას“ მიეცა ექსკლუზიური შესაძლებლობა, ყოფილიყო ამ მნიშვნელოვანი მოვლენის მოწმე — საქართველომ 21-ე საუკუნეში ერთ-ერთი ყველაზე ძვირად ღირებული საექსპორტო გარიგება განაორციელა — ერთი თვითმფრინავი 10 მლნ დოლარზე მეტად გაყიდა (კომერციული საიდუმლოებიდან გამომდინარე, თავს შევიკავებთ ზუსტი თანხის დასახელებისგან, თუ რა ფასად შეიძინა თურქმენეთის სამხედრო-საჰაერო ძალებმა საექსპორტო საზოგადოება „თბილავიამშენისგან“ „სკორპიონი“).

იმის გამო, რომ ათიოდე წლის წინ, წამგებიანი ორმხრივი ხელშეკრულების შედეგად, საქართველოს დაუტოვდა თურქმენული გაზის ვალი — თითქმის 30 მლნ დოლარი, „თბილავიამშენი“ მის დაფარვაზე მუშაობს და „სკორპიონის“ სანაცვლოდ, რეალურ მილიონებს საქართველოს ბიუჯეტი ვერ მიიღებს. უფრო სწორად, მიიღებს ამ თანხას, მაგრამ იმავე დღეს უკან გადაურიცხავს თურქმენეთს, ხოლო „თბილავიამშენს“ თავისი წილი საქართველოს ბიუჯეტიდან გამოეყოფა.

თვითმფრინავმშენებლობის განადგურებას საქართველოში ისევ ეს სჯობს, მით უმეტეს, რომ „თბილავიამშენის“ ხელმძღვანელობამ მოახერხა თურქმენული მოიერიშეების კაპიტალური რემონტის შეკვეთის წამოღება. არადა ამ შეკვეთაზე გამალებით „ნადირობდნენ“ უმუშევრად დარჩენილი რუსული და ბელორუსული საავიაციო ქარხნები.

ბოლო ორი წლის განმავლობაში „თბილავიამშენმა“ 46 ცალი თურქმენული Cy-25-დან 43 გააერმონტა, ამასთან, ქართველმა სპეციალისტებმა დაიწყეს თურქმენების საბრძოლო Ми-24-ებისა და სამხედრო-სატრანსპორტო Ми-8 ტიპის შვეულმფრენების

შეკეთება. კაპიტალურად გარემონტებული 6 შვეულმფრენი „თბილავიამშენიდან“ უკვე გადაფრინდა თურქმენეთში.

„აქტეპეს“ სამხედრო-საჰაერო ბაზაზე ყოფნისას ჩემი ყურადღება მიიქცია ამ აეროდრომზე დასვავენულმა საავიაციო ტექნიკამ, მათ შორის გამანადგურებელი — გზაგადამჭრელი МиГ-25-ები და გამანადგურებელი



თურქმენმა აქსაკალმა თანამემამულე პილოტს „სკორპიონის“ მშვიდობიანად ჩაყვანა მიულოცა, მაგრამ ეს მედიისთვის დადგმული სპექტაკლი გახლდათ, რადგან „სკორპიონი“ თურქმენეთში სინამდვილეში ქართველმა პილოტმა ჩააფრინა

ლი МиГ-23-ებიც იყვნენ. თუმცა საფუძვლიანი დათვალიერებით აღმოჩნდა, რომ ისინი მხოლოდ ჯართად თუ ივარგებენ. ავღანეთიდან გამოსულმა საბჭოთა ჯარებმა მის მეზობელ თურქმენეთში ტექნიკის დიდი ნაწილი დატოვეს. ასე რომ, ამ ქვეყნის სამხედრო-საჰაერო ძალების განკარგულებაში 300-ზე მეტი საბრძოლო თვითმფრინავი და შვეულმფრენი დარჩა.

ამ ჯართად ქცეული თვითმფრინავების ფონზე ძალზე მომხივლელად გამოიყურებიან ახლად შეღებილი და გარემონტებული Cy-25-ები, რომლებსაც გვერდი დაუმშვენა უახლესმა Cy-25KM „სკორპიონმა“. სულ რამდენიმე თვის წინ ეს „სკორპიონი“ იმ ნახსენებ ჯართს ჰგავდა.

(გაგრძელება იხ. გვ. 6)

მოსმინეთ ამერიკის ხმის გადაცემები ქართულ ენაზე

ყოველდღიურად 19:30-დან 20:00

საათამდე "მთავარი რადიოს"

და "რადიო 2-ის" ტალღებზე

MORE

>

WWW.VOAnews.com

დავით აღმაშენებელს 30 მილიონი მოკვარეს!..

ყველაზე ძვირი კვარცხლბეკების ქალაქი

დავით აღმაშენებლის ქანდაკება, რომელიც ყველაზე ძვირად ღირებულა საქართველოში არსებულ ქანდაკებათა შორის, მრავალწლიანი დაპირისპირების, სასამართლო პროცესებზე მსჯელობის საგანი და, თქვენ წარმოიდგინეთ, კორუფციის წყარო აღმოჩნდა. დიდი ქართველი მეფის ძეგლი 4 მილიონი დოლარი დაჯდა(!). აქედან ორი მილიონი მერაბ ბერძენიშვილის პირადი ჰონორარია. და კიდევ ერთი ნიუანსი: მიუხედავად იმისა, რომ ძეგლის ასაგებად ქართველმა ხალხმა საკუთარი ჯიბიდან მილიონობით ლარი გაიღო, „აღმაშენებლის“ საფასური მერიას ჯერაც არ გადაუხდია.

საქართველოს სახელმწიფო მეთაურის 1995 წლის 9 ნოემბრის ბრძანებულებით, დავით აღმაშენებლის ძეგლის მშენებლობა სახალხო მშენებლობად გამოცხადდა. გადამწყდა, რომ ძეგლის ასაგებად საჭირო თანხები ამოღებულიყო რესპუბლიკის სანარმოებისა და სამეურნეო ორგანიზაციების მოგებიდან (5 პროცენტის ოდენობით). სავაჭრო და საყოფაცხოვრებო მომსახურების ობიექტებისთვის, რომლებიც ბიუჯეტთან ურთიერთობას ფიქსირებული გადასახადით ახორციელებდნენ, დროებით დაწესდა დამატებითი გადასახადები. ასევე, დამატებითი გადასახადები დაუწესდა თითქმის ყველა ობიექტს (დაკავებული ფართის გათვალისწინებით). „დავით აღმაშენებლის“ ფონდში ფულის ჩარიცხვა დაეგეგმა საცხოვრებელი ბინების წინ მოვაჭრეებს, მენაყინებს, ტაქსების მძღოლებს. გადასახადი დაწესდა საცხოვრებელ ბინებში სავაჭროდ გამოჭრილ თითოეულ სარკმელზეც. ასეთი მასობრივი ღონისძიებების შედეგად საკმაოდ მეტი თანხა მოგროვდა, მაგრამ მის ასავალ-დასავალს დღემდე ვერაინი მოაკვლია. რადგან ძეგლის მშენებელთათვის მისაცემ თანხებს მერია დროულად ვერ ისტუმრებდა, ქანდაკების კომპანიატის მუშებმა საქმის გასარკვევად პარლამენტის იურიდიულ კომიტეტს მიმართეს. ჩატარებული მოკვლევის მიუხედავად, ოფიციალური და ზუსტი პასუხის მიღება ვერ მოხერხდა. მოძიებული დოკუმენტაციის თანახმად, სულ მცირე 30 მლნ ლარი შეგროვდა. ამ თანხიდან მერიამ, როგორც მისი ჩინოვნიკები ირწმუნებოდნენ, 450 ათასი ლარი მიიღო, რაც

მთლიანად გადაურიცხა კიდევ ქანდაკების კომპანიატს. სად გაქრა 29 მილიონი ლარი, რომელიც დიდი ქართველი მეფის ძეგლის ასაგებად მაშინ უკვე გაჭირვებულმა მოსახლეობამ გაიღო, უცნობია. ამ საქმესთან დაკავშირებულ პირებს კი, რომელთაც წესით, თანხის ასავალ-დასავალი უნდა სცოდნოდათ, დროებითი „გულმაკინებლობა“ დაემართათ და აღარაფერი ახსოვთ. უმეტესობა აცხადებს, რომ საქმესა და ფონდთან სრულიად არაფერი აკავშირებს. ბოროტი ენები კი ამბობენ, რომ ხსენებული თანხა მაშინდელ არჩევნებში დაიხარჯა, მმართველი პარტიის, „მოქცავშირის“ სასარგებლოდ. სად ან როგორ დაიხარჯა ეს ფული, შესაბამის ორგანოებს ჯერ კიდევ 7 წლის წინ უნდა გაერკვიათ, მაგრამ ამით თავი არავის შეუნუხებია და არც ახლა ინუხებენ(!). ქანდაკების კომპანიატი, მერაბ ბერძენიშვილი და მერია კი ლამის სამკვდრო-სასიცოცხლოდ გადავედნენ ერთმანეთს, რადგან მერია ხელშეკრულებით გათვალისწინებულ თანხებს დღემდე არ ისდის.

1995 წლის 6 დეკემბერს ქანდაკების კომპანიატსა და მერიის მშენებლობისა და კეთილმოწყობის დეპარტამენტს შორის გაფორმდა ხელშეკრულება დავით აღმაშენებლის ძეგლის დადგმის შესახებ. თავდაპირველად საორიენტაციო ღირებულება 1.989.838 აშშ დოლარით განისაზღვრა (მოქანდაკის ჰონორარის გარდა). ხელშეკრულებით სამუშაოს შესრულება ოთხ ეტაპად უნდა წარმართულიყო. პირველი სამი ეტაპი ხელშეკრულების შესაბამისად შესრულდა, მერიას თანხზე უარი არ უთქვამს. რაც შეეხება მეოთხე ეტაპს (იგი ითვალისწინებდა ავტორისთვის და ქანდაკების კომპანიატისთვის განეული მუშაობის საფასურის გადახდას, რაც ჰონორარის 20%-ს შეადგენდა), დამკვეთმა — თბილისის მერიამ უარი განაცხადა ძეგლის მიღება-ჩაბარების აქტის ხელის მოწერაზე და უარი თქვა თანხის ანაზღაურებაზე. სწორედ აქედან დაიწყო დაპირისპირება მერიასა და ძეგლის შემქმნელს შორის, რომელიც ავერ უკვე მეშვიდე წელს ითვლის.

შეხლა-შემოხლის შემდეგ მერიამ მოულოდნელად ძეგლის მხატვრულ ღირსებებზე ალაპარაკდნენ. მერიის შესაბამისმა სამსახურებმა აღმოაჩინეს,



რომ „ფეხმოკლე, უნალო, უაღვირო და თუმეო ნიკოლაუს მიმსგავსებულ“ სკულპტურაში აღდენი ფულის გადახდა არც ღირდა და რომ მერიის ბიუჯეტი ასეთ ძვირ პროექტს უბრალოდ ვერ გასწავდებოდა. საინტერესოა, რომ მერიას ეს ფაქტი არ გახსენებია მაშინ, როცა ბერძენიშვილსა და თბილისის ქანდაკების კომპანიატს ხელშეკრულებას უფორმებდა. ქალაქის საკრებულოს სარევიზიო კომისიის თავმჯდომარე კი დაჟინებით ამტკიცებდა ძეგლის ღირებულება არც მეტი, არც ნაკლები, 10.000 დოლარი თუ იქნებოდა. საინტერესო დეტალები იკვეთება კვარცხლბეკის ღირებულებაზეც. იგი ლამის ძეგლზე ძვირი — ერთი მილიონ 330 ათასი ლარი დაჯდა(!). საინტერესოა ისიც, რომ მერიამ კვარცხლბეკის თანხა სასწრაფოდ ანაზღაურა — ძეგლისა კი დღემდე არ გადაუხდია (ისმის კითხვა: რატომ?). სამეც კი გახლავთ, რომ მერიის შესაბამისი სამსახურების ხელმძღვანელებმა კვარცხლბეკების ღირებულების განაწილებით თავადაც კარგად ხეირობდა, გამოყოფილი თანხის ნაწილი სწორედ მათ ჯიბეებში ილექებოდა. როგორც ირკვევა, ანალოგიური წი-

ნადადებით თავის დროზე ქანდაკების კომპანიატსაც მიმართეს. იქ ასეთი გარიგებას არ დათანხმდნენ, სამაგიეროდ, კომპანიატს თანხა დღემდე არ მიუღია. მეტიც, 2004 წლის თბილისის ბიუჯეტში ქანდაკების კომპანიატისთვის გადასახდელი დავალიანება გათვალისწინებული არ არის და ეს მაშინ, როცა ბიუჯეტში ახალი ქანდაკებების მშენებლობაა დაგეგმილი(!). მას შემდეგ, რაც მერიამ უარი განაცხადა თანხის გადახდაზე, კომპანიატმა იჩივლა. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, მერიამ თანხა უნდა გადაიხადოს. გაცემული კიდევ საალსრულებო ფურცელი, მაგრამ აღსრულება გაურკვეველი მიზეზებით დღემდე შეჩერებულია. ამასობაში თბილისის კომპანიატს იმდენი დავალიანება დაეგროვდა, რომ ეს ერთადერთი უნიკალური საწარმო დღეისთვის პარალიზებულია. შესაძლოა 2 მლნ დოლარი ისეთ გაჭირვებულ ქვეყანაში, როგორიც საქართველოა, მართლაც დიდი ფული იყოს, მაგრამ საბაზრო ეკონომიკის პირობებში ფასს შემკვეთი და ავტორი შეთანხმებულად ადგენენ და არც ქანდაკების აზომვით.

საბოლოოდ, ოფიციალური დოკუმენტებით, დავით აღმაშენებლის ძეგლი (ბერძენიშვილის ჰონორარის გარეშე) 1 მლნ 853 ათასი ლარი დაჯდა, კვარცხლბეკი კი 1 მლნ 330 ათასი. თუკი მერიის სპეციალისტთა აზრით, ძეგლი 10 ათას დოლარზე მეტი არ ღირს თავისი საშემსრულებლო და მხატვრული ღირსებით, მაშინ 1 მლნ 330 ათასად შეფასებული კვარცხლბეკი რაღა უნდა ღირდეს? აქვე საინტერესოა მტკვრის მარჯვენა საპარამონზე განთავსებული მეშვე აბაშიძის ძეგლისა და მისი კვარცხლბეკის ისტორია. მეშვე აბაშიძის ძეგლის ასაგები თანხა — 440 ათასი ლარი ედუარდ შევარდნაძეს საკუთარი ფონდიდან გამოყო. ქუთაისური ქვით შესრულებული კვარცხლბეკი 150 ათასი ლარი, თავად ძეგლი კი ათი ათასი ლარით ნაკლები დაჯდა. დანარჩენი თანხა ავტორის ჰონორარისთვის იყო განკუთვნილი.

ხარკთაღირსეულობა მითითებულია, რომ თურმე ამ კვარცხლბეკის დასადგმელად მთელი თბილისი გადაუთხრიათ, ჩაუკვებთ ფეკალური წყლები, მუშებინდები საათში 8 ლარი გადაუხდიათ(!) და ა.შ. ერთი სიტყვით, კვარცხლბეკი ძეგლზე ძვირი აღმოჩნდა...

P. S. თბილისი ალბათ ერთადერთი (მიუხედავად გაჭირვებული პერიოდისა) და უნიკალური ქალაქია, სადაც კვარცხლბეკები ძეგლებზე ძვირია. ასეთი ძვირად ღირებული კვარცხლბეკების მქონე ქვეყანა კი ნამდვილად შეუძლია გინესის რეკორდების წიგნში მოხედრებაზე „პრეტენზიაც განაცხადოს“.

ხათუნა პაიჭაძე

პოლიციელს ცელოფანის ქაზანში დაჭრილი ხელუ ჩააქვდათ

იქნებ დააწერინოთ, მაყაჩალებდა და სროლაც ამიგომ აუგეხესო

მკვლელობის საქმე, რომელზეც ქვემოთ გვეყვება საუბარი, „კვირის პალიტრის“ ფურცლებზე უკვე დაიბეჭდა. თუმცა, საქმეში იმდენი ახალი საინტერესო გარემოება გამოიკვეთა, რომ მიზანშეწონილად მიგვაჩნია, ამ თემას კვლავაც დავუბრუნდეთ.

არსებობს დანაშაული, რომელიც სისხლის სამართლის კოდექსით არ ისჯება, მაგრამ ადამიანს, მით უმეტეს, პოლიციელს, იგი არ ეძაბება. შემთხვევა, რომელზეც ქვემოთ მოგვითხრობთ, სისხლის სამართლისა და მორალური დანაშაულის ნაერთია. ძნელი გამართლება მოუწახო მკვლელობის პოლიციელს, მაშინ როცა მისსავე ტყვიით დაჭრილი სულთმობრძავი (მშენებლობა არ აქვს, დამნაშავეა იგი თუ არა) შევლას იოსოვს, სამართალდამცველი კი „კლიონკას“ ეძებს, ემანდ, მანქანა არ დამესვაროსო.

2004 წლის 10 მარტს დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონის პოლიციელები — ჭარბაძე, ნერეთელი, კვაბაცხეი, ზაზიაშვილი და კაშია ე. წ. შემოვლამ იყვნენ გასული. შემოვლა იმით დასრულდა, რომ ჭარბაძის ტაბელური იარაღიდან ნასროლმა ტყვიამ სრულიად უდანაშაულო ადამიანის სიცოცხლე იმსხვერპლა. პოლიციელთა მტკიცებით, 25 წლის ანტონ კუკულავა შეიარაღებული იყო. მან პირველმა აუტყხა სროლა სამართალდამცველებს, რის შედეგადაც მათ მოგერიების მიზნით საპასუხო ცეცხლი გახსნეს.

პოლიციელების ვერსიას ჩრდილი პირველად მაშინ მიაღება, როცა გაირკვა, რომ კუკულავას ტყვია ზურგში ჰქონდა მოხვედრილი. ამ ფაქტმა ერთბაშად გამოიწვია პოლიციელთა ვერსია ორმხრივი სროლისა და აუცილებელი მოგერიების შესახებ. სამედ-

იციონო ექსპერტიზით ისიც დადგინდა, რომ კუკულავას არც იარაღთან შეხების შედეგად წარმოქმნილი ნიშნები აღენიშნებოდა და არც დენთის კვალი (რომელიც სროლის შემთხვევაში თითქმის უნდა ჰქონოდა). სროლის კვალი ვერ აღმოაჩინეს ექსპერტებმა იმ მანქანაზეც, რომელსაც კუკულავა თითქმის და ესროლა. სამაგიეროდ, დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციელთა წინააღმდეგ ჩვენება მისცეს პოლიციის თანამშრომლებმა ცეზარ და ვალერი თავაძეებმა: „11 მარტს დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციის თანამშრომლები ჩვენთან მოვიდნენ და გვთხოვეს, ნუხელ ბიჭი დაგვეჭრა, მისი თანხლები მეორე ბიჭი კი თქვენი უბნელია და იქნებ დააწერიანოთ, მაყაჩალებდა და პოლიციელებმა სროლა ამიტომაც ბეჭესო“.

„შემოვლის“ ჯგუფის წევრებს ამაშიც არ „გაუმართლა“, რადგან „დაჭრილი“ ბიჭი თავაძეების ოჯახთან დაახლოებული პირი და ახლო მეზობელი აღმოჩნდა.

გარდაცვლილის მეგობრების განმარტებით, 11 მარტს კუკულავა ერთი თვით აპირებდა მონასტერში წასვლას და იმ ღამით მეგობრებს გამოუმედიდებოდა. მასთან ერთად იმყოფებოდა ამ „შეტაკების“ უშუალო თვითმხილველი, კუკულავას მეგობარი, კახა ბარამიძე.

კახა ბარამიძის ჩვენებით: „მეგობრებს ღამის 1-2 საათისთვის დავცილდით. მალე ჩვენს ფეხებთან გაჩნდა მანქანა, საიდანაც სამოქალაქო ტანსაცმელში ჩაცმული ხალხი გადმოვიდა და ყოველგვარი გაფრთხილების გარეშე, ფეხებში იარაღის ჯვრი დაგვაყარა. რას გვერჩოდნენ და ვინ იყვნენ, ვერ მივხვდით, დავიხეინეთ. მე

გაჭერდი, ანტონი კი გაიქცა. პოლიციელებმა მე მანქანაში ჩამსვეს, ანტონის მისამართით კი სროლა განაგრძეს. განყოფილებაში მიყვანის შემდეგ მცემდნენ და დაჟინებით მოითხოვდნენ დამეწერა, თითქმის იგი ჩემს დაყაჩაღებას ცდილობდა“.

პოლიციელებმა „შეტაკების“ შემდეგ დაჭრილ კუკულავას მალე მიაგნეს, თუმცა მისი საავადმყოფოში მიყვანა არ უქარაიათ. მოსახლეობის მიერ შეთავაზებულ დახმარებაზე მათ უარი განაცხადეს, დაჭრილითან არავინ მიუშვეს, თავად კი ცელოფანის საძებნელად გაემუხრნენ(!).

ღია კაპანაძის ჩვენებით: „დაახლოებით ღამის 1-2 საათზე მეუღლემ გამაღვიძა, მითხრა, ცუდად ვარ, მგონი წნევა მაქვსო. ავდექი, ციოდა და ბნელოდა. ჩავიცვი, მეუღლეს წნევა გავუზომე — მაღალი ჰქონდა, ნაწლები დავალევიე და მისი გამოშვობინების მოლოდინში სამზარეულოში გავედი. ამ დროს სროლის ხმა შემომესმა. მალე ვილატამ ფანჯარაზე მომიკაუნა (ვინ იყო, სიბნელეში ვერ გავაჩიე), ღია დეიდა, მგონი ანტონი დაჭრესო. ანტონი ჩემი შვილის მეგობარი იყო, ამ უბანში გაიზარდა და ეს რომ გავიცე, თავზარი დამეცა. ვეცი ტელეფონის და ანტონთან სახლში დავრეკე. ანტონის დედამ მიპასუხა, ნუ დედა, ერთი საათის წინ დამირეკა, ალბათ მალე მოვაო. ამის შემდეგ უკვე ანტონის მობილურ ტელეფონზე დავიხე რეკვა. რამდენიმე ზარის შემდეგ ტელეფონი ჩაითო და გარკვევით გავიგე კენესისა და ხენემის ხმა. ისმოდა, — ბიჭო, დაჭრილია, წადი „კლიონკას“ მოიტანე, მანქანა არ დაგვევაროსო. ტელეფონი არ გამოიმართავს... იმ „კლიონკის“ ძებნა დაახლოებით ოცი

ნუთი გრძელდებოდა“.

როცა პოლიციელებმა „კლიონკა“ იშოვეს და კუკულავა საავადმყოფოში მიიყვანეს, იგი უკვე გარდაცვლილი აღმოჩნდა. ექსპერტიზის დასკვნით, მიყენებული ჭრილობა სასიკვდილო არ ყოფილა, იგი მწვავე სისხლნაკულობის შედეგად დაიღუპა.

ცეზარ და ვალერი თავაძეების, კახა ბარამიძისა და ლია კაპანაძის ჩვენებათა მიუხედავად, სისხლის სამართლის საქმე აუცილებელი მოგერიების ფარგლების გადაცილების მუხლით აღიძრა.

დაზარალებულ ოჯახს თვე-ნახევარი დასჭირდა იმისათვის, რომ საქმეს განზრახ მკვლელობის კვალიფიკაცია მისცემოდა, ათი თვე კი იმისათვის, რომ მკვლელობის პოლიციელზე ძებნა გამოცხადებულიყო. ჭარბაძე ამჯერად ძებნილია, თუმცა კუკულავას ოჯახს აქვს ინფორმაცია, რომ მას ქალაქში თავისუფლად მოსივლია ნახულობენ.

ეთერ კუკულავა (მოკულის დედა): „თუ უახლოეს მომავალში მის დასაპატიმრებლად არ გატარდება ქმედითი ღონისძიებები, მე განაცხადებით მივმართავ შინაგან საქმეთა მინისტრს და მოვთხოვ, დადგეს იმ პირთა პასუხისმგებლობის საკითხი, რომელთაც ძებნილის დაკავება ევალებათ. ამას ამიტომ ვამბობ, რომ ჭარბაძე ჩვენი ოჯახის ახლობლებმა რამდენჯერმე ქალაქში ნახეს“.

გამოძიების ვერსიით, ჭარბაძის გარდა კიდევ ორი პოლიციელი ესროდა კუკულავას. გამოძიება მათი პასუხისმგებლობის საკითხის დაყენებასაც აპირებს, მაგრამ ჯერჯერობით დაუდგენელია იმ ორი პოლიციელის ვინაობა.

P. S. ჭარბაძის გარდა, ინციდენტის მონაწილე არც ერთი პოლიციელი ორგანოდან დათხოვნილი არ არის.

მარიამ ეჯიბია

იპგნეთის ბაზრობა მოკვდა... ქონებაბანდა?!

(დასაწყისი იხ. გვ. 5)

უბრალოდ, ამ საქმეს გამოცდილება უნდა. ვინც ბენზინით ვაჭრობს, წლობით აქვს ეს „კანალი“ გაჭრილი.

ჩემს კონტრაბანდისტ მასპინძელს იმ პირობით დავმორდი, რომ რამდენიმე დღეში აუცილებლად ვერგოდი და სამას კოლოფ სიგარეტსა და ორმოცდაათ ლიტრ სპირტს ვიყიდდი. შეიძლება მკითხველის ეს რაოდენობა ძალიან მცირედ მოგეჩვენოს, მაგრამ საქონლის სიმცირე კონსპირაციის ერთ-ერთი მეთოდია. ბოლოს და ბოლოს, ჩავარდნის შემთხვევაში დანაჯარგი უმნიშვნელო იქნება და ბიზნესის გაგრძელებას ისევ შეძლებ, ანუ კონტრაბანდისტებმა კარგად იციან, როგორ დაიცვან თავი უსიამოვნებებისგან. ამ რეგიონში საბაჟო სამსახური აღარ მოქმედებს, რადგან რუსეთიდან საქართველოში მოდანიარი პროდუქტი აღარ შემოდის და ცხინვალთან გამოსული ნებისმიერი სახის პროდუქცია ავტომატურად ითვლება კონტრაბანდად, რომლის აღმოჩენა ფინანსურ პოლიციას ევალება.

კონტრაბანდისტების მოდარაჯე ფინანსური პოლიციის წარმომადგენლები ერთდროულად რამდენიმე პრობლემაზე ლაპარაკობენ. მათ შორის, მთავარი დაუფინანსებლობაა, რაც ოპერატიულ საქმიანობას შეუძლებელს ხდის. — „არადა, ოპერატიულობის გაზრდა აუცილებელია, — ამბობს ფინანსური პოლიციის საგანგებო დავალებათა სამმართველოს უფროსის მოადგილე **ზაზა სხვიშვილი**, — როცა მეცოდინება, რომ ამა თუ იმ სოფლიდან კონტრაბანდული ტვირთი გამოდის და მარშრუტებიც ცნობილია, მისი დაკავება ძნელი არ იქნება. ამისთვის ოპერატიული რესურსები უნდა შეაგროვო. როცა ვაშლით დატვირთული მანქანა მოდის, თუ არ გაქვს ზუსტი ინფორმაცია, რომ ვაშლი უბრალოდ შესანიშნავ საშუალებაა და კონტრაბანდულ სიგარეტს ან კონსერვებს აყრია, ვერ გააჩერებ და ვერ გააჩერებ. ასეთი ასობით მანქანა გადმოდის დღეში და ყველას გასინჯავი ფიზიკურად შეუძლებელია“.

მოახერხებენ თუ არა ფინანსურ პოლიციაში ოპერატიული საქმიანობის გააქტიურებას, ძნელი სათქმელია. თუმცა, საქმეში ჩახედულთა მტკიცებით, ამ საქმეში უმნიშვნელო სამსახურიმაც უნდა თქვას სიტყვა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, კონტრაბანდა მაინც ჩვენი ეკონომიკის აქილესის ქუსლად დარჩება. თუმცა, როგორც კომპეტენტურ წრეებში მაჩინიათ, კონტრაბანდის აღმოფხვრა საბოლოოდ მაინც პოლიტიკურ ამინდზე, ანუ სტაბილურ რეგიონზე არის დამოკიდებული.

გიორგი დიპაოჩიძე, სპეცსამსახურის ექსპერტი: — ვიდრე ცხინვალის რეგიონი, როგორც ექსტრემისტული კუთხე იარსებებს, კონტრაბანდის პრობლემა მოუგვარებელი იქნება. თუ გვიწად რუსეთიდან შემოსული ტვირთის გაკონტროლება, ეს როკის გვიარბის გამოსასვლელთან უნდა მოხდეს. ისე, ვერ უნდა დავიბრუნოთ რეგიონი და კონტრაბანდაზე შემდეგ ვილაპარაკოთ.

ცხინვალის პროდუქტებით მომარაგება ერთგვარი ეკონომიკური დივერსიის სახე აქვს. ვერ არ უნდა იყოს, კონტრაბანდა ნებისმიერი ქვეყნისთვის დამანგრეველი პრობლემა. ამიტომ რუსეთი ყოველთვის ეცდება მის გამოყენებას.

— თუკი რუსეთი ამ მიზნით აგზავნის პროდუქტებს თუ ბენზინს ცხინვალში, ე. ი. კონტრაბანდის შემოღობებას ორგანიზებული ხასიათი ჰქონდა.

— ასეც არის. ცხინვალში კონტრაბანდის უკან კოკითის მძა დგას. მის გარეშე ვერც ბენზინი შემოვა და ვერც სპირტი. კონტრაბანდას კოკითების ოჯახი კუთრდება. ისინი თან მდიდრდებიან, თან ეკონომიკურ დივერსიას ახორციელებენ ჩვენს წინააღმდეგ.

— კონტრაბანდა ეკონომიკას მართლაც დიდ ზიანს აყენებს, მაგრამ აქ კიდევ ერთი გარემოებაა, — იქ მცხოვრები ხალხი სწორედ ამით ირჩენს თავს.

— ამიტომ ვამბობ, რომ პრობლემას მაინც პოლიტიკის სუნე ატყის. ვერც ეს რეგიონი უნდა დავიბრუნოთ და იქაურებს რაღაც ალტერნატივა შევთავაზოთ. ეს ძნელი იქნება, მაგრამ სხვა გზაც არ არსებობს...

დავით დევიძე

სიკოანალიტიკოსები ამბობენ — სამკუთხედი ისეთი გეომეტრიული ფიგურაა, რომელიც თავის არსში დაპირისპირების მარცვალს შეიცავსო. ალბათ ამიტომაცაა, რომ ე. წ. „სამკუთხედები“ არც პირად ურთიერთობებში ამართლებს და არც პოლიტიკაში... საქართველოში შექმნილმა ტრიუმვირატმა (სახელისუფლებო სამკუთხედმა) რევოლუციის პერიოდში დადებითი როლი შეასრულა, თუმც მასში მოსალოდნელ დაპირისპირებაზე თავიდანვე წინასწარმეტყველებდნენ — მშვიდობიანობის ჟამს „სამთა კავშირი“ დაირღვევაო... და დღეს უკვე ამ რღვევის სიმპტომების მოწმენი ვხდებით. მართალია, ჯერჯერობით სამკუთხედის წევრი (პრეზიდენტი) ამ კავშირის შენარჩუნებას ცდილობს, მაგრამ თუ მის საყრდენებს შორის დაპირისპირება მეტისმეტად გამწვავდა, ის იძულებული იქნება, სახიფათო და მორყეული მოიცილოს და ის უფრო მყარი საყრდენით შეცვალოს, რათა მთლიანად სახელისუფლებო სამკუთხედი გადაარჩინოს.

რა სიმპტომებს ხედავენ ამის მიღმა სპეციალისტები, რომელთაც ადამიანის სულისა და გონების მდგომარეობის, მისი ქცევის მოტივის ხედვა ძალუთ?

ვესაუბრებით ფსიქოლოგიის ინსტიტუტის დირექტორს, აკადემიკოს **შოთა ნადირაშვილს**:

— ხელისუფლების სათავეში დღეს სამი კაცი დგას და მათი ურთიერთობა გარკვეული სტრუქტურის სამკუთხედს ქმნის. როდესაც „სამკუთხედის“ სამივე წევრს დადებითი ურთიერთგანწყობა აქვს, ამ დროს არაკონფლიქტური თავსებადი ვითარება იქმნება ხოლმე — სამივეს ერთნაირი სულისკვეთება აქვს, კარგად აკეთებენ თავიანთ საქმეს, ერთმანეთსაც ეხმარებიან და აძლიერებენ. მაგრამ ზოგჯერ სხვადასხვა მიზეზის გამო ტრიუმვირატი ირღვევა — ან ხელმძღვანელს (პრეზიდენტს) უჩნდება ერთ-ერთის მიმართ უარყოფითი დამოკიდებულება, ან მეტისმეტად დაქვემდებარებულ პრემიერსა და პარლამენტის თავმჯდომარეს შორის ჩნდება ბზარი.

როგორც არ უნდა შეეცადონ ამის მიჩქმალვას, ამბობენ და ჟნდავთ კიდევ, რომ ბურჯანაძესა და ჟვანიას შორის უკვე არის დაპირისპირება. დაპირისპირების დროს კი (საზოგადოოდ) ერთ-ერთი უფრო სწორია, მეორე კი უფრო დამნაშავე. ამიტომ პრეზიდენტი ორივეს მიმართ ერთნაირ დადებით დამოკიდებულებას ვერ გამოიჩენს. ეს ალოგიკურიც იქნება და

არ შეიძლება ხელისუფლებაში არსებული კონფლიქტური საკითხების სამოგადოების დასანახად განხილვა. არასწორი იყო განცხადება – გელედებაკები გაემართოთ. პრეზიდენტი მიხვდა, რომ ეს ძალზე წამგებიანი იქნებოდა და თქვა, – ჟვანიას ბურჯანაძე გელედებაკებში არ გამოუწვევიაო

არაბუნებრივიც. ის ერთ-ერის, რომელსაც სწორად ჩათვლის, უნდა მიეზნოს.

როდესაც ბურჯანაძე-ჟვანიამ ერთმანეთის მისამართით კრიტიკული განცხადებები გააკეთეს, პრეზიდენტმა საუკუნით სწორად განაცხადა — სახელისუფლებო შტოებში დაპირისპირება არ არის, პარლამენტი ბიუჯეტს მიიღებსო. ეს იმას ნიშნავდა, რომ პარლამენტს სამკუთხედში ერთიანობის შენარჩუნება სურს, რადგან იცის — საქმის კეთებისას ეს აუცილებელია. თუკი პრეზიდენტის მოწოდებას ჟვანია და ბურჯანაძე არ შეისმენენ და დაპირისპირება გაგრძელდება, რაც საქვეყნო საქმესაც დაზარალებს, პრეზიდენტს არჩევანის გაკეთება მოუწევს. ის იძულებული გახდება ერთ-ერთი მათგანი განზე განიოს — ჩამოიცილოს.

როდესაც პირველზე დაქვემდებარებული ორი ფიგურა ერთმანეთთან დაპირისპირებულია, გარდა იმისა, რომ ისინი ერთმანეთს ებრძვიან, ამავედროულად ცდილობენ პირველის მიმხრობას და მას ერთიმეორეზე ისეთ რამეს უბნებენ, რაც მისი მეტოქის მიმართ პირველის უარყოფით დამოკიდებულებას გაზრდის.

ორი დაპირისპირებული და ერთმანეთზე ნაკიდებული მხარე ადვილია სამართავად, მაგრამ ასეთ საქმის კეთებაა გაძნელებული. არქიფო სეიურის ვარიანტი მაშინ არის შედეგიანი, როდესაც სამკუთხედს სერიოზული საქმე არ აბარია. მაგრამ, როდესაც საქვეყნო საქმეა გასაკეთებელი, მაშინ ერთიანობა აუცილებელია. ეს წინა ხელისუფლებამ არ იცოდა, ამიტომ აირჩია „ნაკიდების“ პოლიტიკაც და შედეგიც შესაბამისი მიიღო.

ამიტომაც პრეზიდენტმა შერიგებისკენ მოუწოდა ორივეს, ხელკვეითებს შორის დაპირისპირებას ქვეყნის პირველ პირთან უფრო ახლოს ყოფნის სურვილიც წარმოშობს ხოლმე. ბურჯანაძესა და ჟვანიას შორის ამაზეც მიდის ბრძოლა — ორივე ცდილობს დაანახვოს პრეზიდენტს, — ჩემი მეტოქე თქვენთვისაც და საქმისთვისაც უსარგებლოაო... შესაძლოა დაპირისპირებული იმარდეთ შეეცადონ სააკაშვილის მიმხრობას იმ იმედით, იქნებ პრეზიდენტმა მეტოქე გაუშვას და მის ადგილზე ჩემთვის მისაღები კაცი დანიშნოსო. ბურჯანაძისა და ჟვანიას დაპირისპირებას შესაძლოა ჰქონდეს სხვა მოტივებიც. უფრო წარმავებული ადგილის დაკავების მცდელობა და პრეზიდენტად გახდომის ფარული სურვილიც.

— მაგრამ ამ ეტაპზე არ ჩანს, რომელიმე პრეზიდენტობის სურვილი ან რაიმე გამოცდილი ამბიციი, მით უმეტეს კი ჟვანიას, რომელსაც საქმეში ყელამდე ჩაფლული კაცის პოზა უჭირავს.

— პრეზიდენტს ჟვანია სჭირდება და ეცდება ასეთი კაცი შეინარჩუნოს, მაგრამ მან ალბათ ფარულად ისიც იცის, ამ ორი ფიგურის მე-

თოდები — არ გამოხატონ პრეზიდენტის სანაღმდეგო პოზიცია და კარგად იყვნენ მასთან, არის მზადება საიმისოდ, რომ ოდესმე სააკაშვილს ჩაენაცვლონ.

გამიკვირდა ჟვანიასგან ბურჯანაძის მიმართ ასეთი მკვეთრი განცხადებები. ტრიუმვირატისთვის საზარალოა დაპირისპირების სახალხოდ წარმოჩენა. ამ შემთხვევაში ორივე მხარე წააგებს, რაც საბოლოოდ, დაზარალებს პრეზიდენტსაც. არ შეიძლება ხელისუფლებაში არსებული კონფლიქტური საკითხების საზოგადოების დასანახად განხილვა. არასწორი იყო განცხადება — ტელედებატები გაემართოთო. პრეზიდენტი მიხვდა, რომ ეს ძალზე წამგებიანი იქნებოდა და თქვა, — ჟვანიას ბურჯანაძე ტელედებატებში არ გამოუწვევიაო.

დღესდღეობით პარლამენტის მიმართ დამოკიდებულება უარყოფითია. ამის მიზეზი კი ისაა, რომ იქ ქვეყნის დასანახად იმართებოდა დებატები და კამათი. პარლამენტის ავტორიტეტისთვის დამღუპველია, როდესაც იქ არე-

ამ დაპირისპირებაში პაუზილენგად გახლომის ფარული სპივილი დაჟინახე

არქიფო სეთურის „წაკიდების“ მეთოდი მაშინ ამართლებს, როდესაც სერიოზული საქმე არ არის საკეთებელი



ბული დაპირისპირებების მოწმე მთელი საზოგადოება ხდება. არ შეიძლება მისი სდომების პირდაპირი ტელეტრანსლაცია. პარლამენტის იმიჯი დაზარალა ბოლო დროს გავრცელებულმა შესუდულებამ, — იქ არავინ არავფერი იცის, მხოლოდ ხელს ინევენ კენჭისყრებზეო. ჟვანიამ მთავრობის სდომებში დახურა. მას მონიტორზე ვეღარ უყურებენ ჟურნალისტები, როგორც ეს შევარდნაძის დროს ხდებოდა. ამით პრეიერმა კიდევ ერთხელ დაამტკიცა, რომ ჭკვიანი კაცია. იქ რაც ხდება, საზოგადოების თვალისთვის დაფარულია, კარგზე კი გამოიდან და ლაპარაკობენ.

ცოტა ხნის წინ ტელეკომპანიებიც დებატებს აწყობდნენ და პოლიტიკოსების ურთიერთდაპირისპირების მოწმე მთელი ქვეყანა ხდებოდა — ეს ორივე მათგანისთვის წამგებიანი იყო და საზოგადოებაშიც დაპირისპირებას ზრდიდა. საჯარო დებატებს ამერიკელები საპრეზიდენტო არჩევნების წინ მიმართავენ ხოლმე, იმიტომ, რომ ქვეყნის პრეზიდენტმა ამ გამოცდას უნდა გაუძლოს, თორემ როგორ შეიძლება საჯარო დებატებით საზოგადოების დაპირისპირება?

— უკვე ლაპარაკობენ სააკაშვილისა და ჟვანიას კადრების და საზგაბითი აღწნავენ, პრემიერს გაცილებით კომპეტენტური და გამოცდილი გუნდი ჰყავსო.

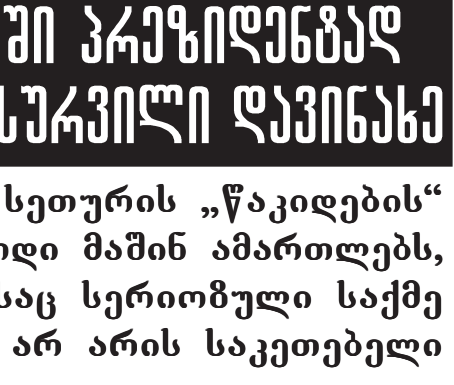
— ეს ძალიან მომგებიანია ჟვანიასთვის და შესაძლოა მისი მომავალი წარმატების სანაღმდარიც გახდეს. ძლიერი გუნდის შეკრება, ბურჯანაძესთან დაპირისპირება — ისეთი სიმპტომებია, რაც მფიქიერბინებს, რომ ჟვანია პირველობისთვის ემზადება. პრეზიდენტს ორიენტიაცია ახალგაზრდობაზე აქვს, რომლებიც მის პრიორიტეტს აღიარებენ. სააკაშვილი მათგან კი არ იღებს რაიმე წინადადებებს, არამედ განკარგულებებს იძლევა. მის გარშემო ისეთი ხალხი იყრის თავს, რომელიც ფიქრობს — მხოლოდ ის უნდა გავაყუთო, რასაც პრეზიდენტი მეტყვიასო. ცოტა ხანში ეს უარყოფითი შედეგს გამოიღებს. მის გუნდში არ იქნებიან ისეთი პირები, რომლებიც ხალხს გაუწევენ ანგარიშს. ასეთ გუნდს რა თვად პრეზიდენტიც აღარ გაუწევენ ანგარიშს, იმიტომ, რომ ისინი ანგარიშგასაწევ აზრს ვერ მიაწვდიან მას. ჟვანია და მისი თანაგუნდელები კი საქმიანი ხალხის შთაბეჭდილებას ტოვებენ. ჟვანია უსმენს თანაგუნდელებს, ანგარიშს უწევს მათ. ჟვანიას ირგვლივ თავი მოიყარა ხალხმა, რომელსაც დღესვე კი არ უნდა წარმატება, არამედ სამომავლო წარმატებისთვის ემზადება.

საკაშვილის ენერგია და იდეები ძალიან კარგი აღმოჩნდა რევოლუციისთვის, მაშინ, როდესაც ძველის ნგრევა იყო აუცილებელი. ახლა ნგრევის დრო წავიდა, შენებაა საჭირო. ამისთვის კი უნარიანი ადამიანების მოძებნა და საქმის გაკეთებაა აუცილებელი. ასეთ ვი-

თარებაში თანდათანობით იზრდება ჟვანიას როლიც, რომელიც ისეთ ფიგურადაც გამოიკვეთა, რომელიც თავისიანს არასოდეს წირავს. ჟვანია კარგად მოთამაშე პოლიტიკოსია, კარგად თამაშობს საქმიანი, ჭკვიანი კაცის როლს, მაგრამ მასაც აქვს ნაკლი — მან ვერ შეძლო გულანთებულობა, პირდაპირი და გაულუბრყვილო ადამიანის როლი ეთამაშა. მისთვის მთავარი პატიოსნება კი არაა — პრაგმატულობაა.

— პრეზდენტის გუნდს ჩამოსცილდნენ ცნობილი სახეები — ეს იმიტომ ხომ არ მოხდა, რომ მათ პრეზდენტის სტაბილური კეთილგანწყობის იმედს ნაკლებად ჰქონდათ?

— სააკაშვილი პირდაპირი, სწორხაზოვანი პიროვნებაა. ის ანგარიშს არ უწევს იმ პატარა ნიუანსებს, რომელსაც საბოლოოდ დიდი მნიშვნელობა აქვს. მაგალითად, რესპუბლიკელები ამბიციურები არიან და უყვართ მინიშნება ქართულ პოლიტიკაში თავიანთ როლზე, მაგრამ მათ ღირსებებს მიშას გარემოცვაში ანგა-



რიში არ გაუწიეს. ისინი რიგით წევრებად მიაჩნდათ და ამით გაანაწყენეს. ჟვანიას მიუღებლობის გამო, არ იყო მართებული კობა დაერთაშვილის წამოსვლის შემთხვევაში ძალიდან. ცალკე ის ვეღარ შეეჭიდა ისეთ საქმეებს, რასაც სახელისუფლებო გუნდში ყოფნისას დაძლევდა. კარგია ადამიანის უფლებების დაცვისთვის ბრძოლა, მაგრამ დავითაშვილს გაცილებით მეტის გაკეთებაც შეეძლო. დღეს ოპოზიცია სუსტია და ასეთივედ დარჩება მანამ, სანამ ის ქვეყნის აღმშენებლობის საკითხში ხელისუფლებაზე უკეთეს გზას არ მოძებნის. მიშას ვერტიკალი არ აქვს არც საკუთარ გუნდში და არც ხელისუფლებაში. ის თვითონ არის ზემოთ და ყველა დანარჩენი ერთ სიბრტყეზეა. ამიტომაც არის, რომ ყველა მისგან ელის ელემენტარული საკითხების გადანყევტასაც კი. საზოგადოებაში დამკვიდრდა სტერეოტიპი — მხოლოდ მიშას შეუძლია ჩვენი მდგომარეობის შეცვლაო. აუცილებელია ხელისუფლებამ ქვედა საფეხურები შექმნას და ააშენოს ვერტიკალი, სადაც უნარიან ხალხს მიიყვანს. არ შეიძლება სახლის გადახურვის გამო პრეზიდენტთან მიდიოდეს ხალხი. პრეზიდენტის გარემოცვაში აღმოჩნდნენ პირველკლასელები, რომლებიც სხვადასხვა კლასში კი გადანაწილდნენ, მაგრამ პირველკლასელს მე-10 კლასში გადასვლით კომპეტენცია ხომ არ მოემატებოდა? ხელისუფლების სხვადასხვა საფეხურზე ერთნაირად გამოუცდელი კადრები არიან, მათ ყოფნის იმ ადგილზე ფასი არ აქვს და ამის გამო საზოგადოების ნდობაც დაკარგეს. პრეზიდენტის მიმართ ისევ აქვს მოსახლეობას დადებითი განწყობა და სიმპათია, თუმც მისგან მეტ ეფექტიანობას ელოდა. რევოლუციის დროს მან სასწაული მოახდინა. არც საგარეო ურთიერთობაში ეშლება რამე, თავის საქმეს კარგად აკეთებს, მაგრამ მას არ ჰყავს ისეთი კაცი, რომელიც ქვეყნის შიგნით გაუკეთებდა საქმეს.

უნარიანი მას ერთი ჟვანია ჰყავს, რომელიც ფარულად მაინც ცალკე დგას. მას სჭირდება ჟვანიასდარი უნარიანი რამდენიმე კაცი, რომელსაც განზე კი არ გადგებიან, არამედ მისი ერთგული მომხრეები იქნებიან. ამას რომ ხედავს პარლამენტის თავმჯდომარე, პრეზიდენტის მიმართ თავის ერთგულებას განკავდ უსვამს ხაზს. მაგრამ მიუხედავად მრავალი ღირსებისა, ნინო ბურჯანაძეს სახელმწიფოს მართვის მექანიზმები, როდის რას უნდა დააჭიროს ხელი, ნაკლებად ესმის და ის ვერ შეასრულებს იმ როლს, რისი შესრულებაც ჟვანიას შეუძლია.

ხელისუფლებას აქვს სხვა, ძალზე სერიოზული პრობლემაც: მცდარი იყო ხელისუფლების გადანყევტილება — ერთგულების ნიშნით დაენიშნა ხალხი თანამდებობებზე. ერთგულებას ნიშნით შეიძლება პარტია შექმნა, მაგრამ თანამდებობებზე პროფესიონალი უნდა დანიშნო. თუ თანამდებობებზე დაინიშნება ვინმე პრეზიდენტის ერთგული, მოადგილე მაინც უნდა ჰყავდეს გამოცდილი და საქმეში ჩახედული. არამპროფესიონალები კი ნელ-ნელა უნდა შეუარიონ ხელისუფლებას. კომუნიისტების დროს კომისრები დაინიშნენ თანამდებობებზე და 4-5 წელიწადში ისე უკან წავიდა საქმე, იძულებული გახდნენ ისე გამოცდილი ხალხი დაენიშნათ მათ ადგილებზე. როგორ უნდა ავადორძინოთ საქართველოს ეკონომიკა, თუ პროფესიონალი კადრები არ გვეყოლება? თუ კადრები სწორად შეირჩევა, ეს გაცილებით მალე მიგვიყვანს ეროვნული იდეის განხორციელებამდე. სწორი იყო კომუნისტების ლოზუნგი „კადრები ყველაფერს წყვეტენ“, თუმც ამის რეალურად განხორციელება გაუჭირდათ. თუ ჩვენ მისი განხორციელება შევძელით და მნიშვნელოვან თანამდებობებზე პროფესიონალი კადრები დაენიშნეთ, არც საქართველოს ეკონომიკურ აღორძინებას დაუშვება წინ არავფერი და არც ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენას.

იზო როკაძე

რა შეიძლება ქართულ ენერგეტიკაში

დენის ბაზარზე ისევ დიდი ფული კეთდება?

რაც დრო გადის, ჩვენს ქვეყანაში ელექტროენერგიის დეფიციტის მით უფრო იგრძნობა. თუ ადრე დეფიციტის მიზეზი კორუმპირებული ხელისუფლება და მასზე არანაკლებ კორუმპირებული სათბობ-ენერგეტიკის სამინისტროს სისტემა იყო, დღეს ამას ახალ ხელმძღვანელობაზე ნამდვილად ვერ ვიტყვით. მაშ, რა ხდება, რატომ არ გვაქვს ელექტროენერგია? დეფიციტის მიზეზად მალალი ძაბვის ხაზზე განხორციელებულ ტერორისტულ აქტებს ასახელებენ. ამ ხაზის სამუალებით დასავლეთ საქართველოში მდებარე ჰიდროელექტროსადგურების მიერ გამოშუშავებული ელექტროენერგია აღმოსავლეთ საქართველოს მიენოდებოდა და გასაგებია დეფიციტის მიზეზიც, მაგრამ გაუგებარია, რატომ არის მაშინ დასავლეთ საქართველო ჩანელებული? მიზეზად ენერგეტიკის ხელმძღვანელები მოსახლეობის გადახდისუუნარობას ასახელებენ, მაგრამ იმავე რეგიონში უამრავ ოჯახს ე. წ. კომერციული დენის ხაზი აქვს გაყვანილი. მართალია, გაცილებით მეტს იხდის ერთ კილოვატსათმში, ვიდრე სახელმწიფო, უფრო სწორად, გერმანიენული სადისტრიბუციო კომპანიის მიერ მიწოდებული ელექტროენერგია ღირს, მაგრამ სამაგიეროდ შუქი მუდმივად აქვს. მოსახლეობა ამტკიცებს, რომ ელექტროენერგიის საფასურს პატიოსნად იხდის. გამოდის, საკითხავი ის არის, სად მიაქვთ ინვასტორებს თანხები.

ორ კვირაში მაინც მალალი ძაბვის ელექტროგადამცემი ხაზი აღდგება, მაგრამ მთავრობა უკვე ოფიციალურად აცხადებს, — იმედს ნუ ევენება დედაქალაქის მცხოვრებლებს, რომ ელექტროენერგია უწყვეტად ექნებათო. რეგიონებისთვის ელექტროენერგიის თუნდაც გრავიკით მიწოდებაზე კი ლაპარაკიც ზედმეტია. ზაფხულის ბოლოს გადაუღებელმა წვიმებმა ერთი სიკეთე მაინც მოგვიტანა — ჰიდროელექტროსადგურების წყალსაცავები გაავსო. გარემონტებული და მუშა მდგომარეობაშია გარდაბნის თბოელექტროსადგურის მე-9 ბლოკი. როგორც ენერგეტიკოსები გვიმტკიცებენ, უკვე აღარ იყიდება და მაღლად აღარ გაედინება საზღვარგარეთ საქართველოში გამოშუშავებული ელექტროენერგია. რუსეთიდანაც და სომხეთიდანაც ხომ შემოდის ნაყიდი ელექტროენერგია, მაშ, რა ხდება? სათბობ-ენერგეტიკის სამინისტრო კონკრეტულ პასუხს ვერ იძლევა. მხოლოდ გვპირდება, რომ წინა ზამთართან შედარებით, დედაქალაქში უკეთესი მდგომარეობა იქნება.

უფრო უარესი კი თურმე წინ გვაქვს — მომავალი წლის გაზაფხულიდან ენერგოპლენის კაპიტალური რემონტია დაგეგმილი და იგი კი არ გაკეთდება, თუ წყალსაცავი ერთიანად არ დაცალა. ბუნებრივია, რემონტს წვიმების სეზონამდე ვერ დაამთავრებენ და საქართველოს ენერგეტიკული სისტემა შეიძლება უშეძლებს კრიზისში აღმოჩნდეს. უკეთეს მდგომარეობაში არც სხვა ჰიდროელექტროსადგურებია. წინა ხელისუფლებამ იმდენი მოახერხა, რომ ენერგოგენერაციის ქსობიექტები მხოლოდ ქალაქადზე „შუაკვითა“. ამიტომ გამოირიცხული არ არის, რომ ზამთარში საქართველოს ენერგეტიკის სისტემას ავარიის გამო რომელიმე ჰიდროელექტროსადგური გამოავლდეს. ერთი სიტყვით, საქართველოს მოსახლეობას რამდენიმე წლის განმავლობაში კვლავ მცოცავი თუ მხოხავი გრავიკის პირობებში მოუწევს ყოფნა.

ასეთ დღეში კი ნამდვილად არ ჩავვარდებოდით, წინა ხელისუფლებას (თუმცა ვერც ახალმა გამოიჩინა ფხა) ამერიკული კომპანია „ეი-ი-ეს თელასისთვის“ ზარალის ანაზღაურება რომ მოეთხოვა. რა ზარალზეა ლაპარაკიო, იკითხავს მკითხველი. საქმე ის არის, რომ სწორედ ამერიკული კომპანიის ბრალია, გარდაბნის თბოელექტროსადგურში რომ დღეს მხოლოდ მე-9 ენერგობლოკია მწყობრში. მე-10 ენერგობლოკმა კარგა ხანია ჩაიღურის წყალი დალია — ბლოკზე დამონტაჟებულმა იაფმა, მაგრამ უხარისხო კომპიუტერულმა ტექნიკამ 2001 წლის 22 დეკემბერს ბლოკის ავფეთქება გამოიწვია. ამის შედეგად საქართველომ საშუადამოდ დაკარგა 300 მეგავატი სიმძლავრის ენერგობლოკი. დღეს დედაქალაქს დღე-ღამეში მაქსიმუმ 280 მეგავატი სჭირდება. ქართველი ენერგეტიკოსები კულუარებში ამბობენ, რომ „ეი-ი-ეს თელასის“ საქართველოდან სასწრაფოდ გაქცევის მიზეზი სწორედ მე-10 ენერგობლოკის ავფეთქება იყო. ნორმალურ სახელმწიფოში ნორმალური ხელისუფლება ამერიკულ კომპანიას ახალი ენერგობლოკის აწენებას მოსთხოვდა.

დღეს რომ საქართველოს ახალ ხელისუფლებას ელექტროენერგიის დეფიციტის აღმოფხვრა უჭირს, ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი მაინც ამ სისტემაში დიდი ხნის წინ დამკვიდრებული კორუფციული გარიგებებია. ალბათ მკითხველს ახსნის, ყოფილი ენერგობაპეები რა თავგამოდებით ირწმუნებოდნენ, რომ ელექტროენერგია საზღვარგარეთ არ იყიდებოდა. როგორც კი დედაქალაქის ენერგოკომპანიას „ეი-ი-ეს თელასი“ ჩაუდგა სათავეში, პირველივე ზამთარს თურქეთში ელექტროენერგიის საყიდლად წასული „ეი-ი-ეს თელასის“ გენერალური მენეჯერი მაიკლ სქოული თბილისში გაოგნებული დაბრუნდა.

(გაგრძელება იხ. გვ. 13)

ყველაზე დიდი ქართული ექსპორტი

„თბილავიამშენმა“ „სკორპიონი“
10 მლნ დოლარზე მეტად გაყიდა



(დასაწყისი იხ. გვ. 5)

„თბილავიამშენი“ მას, გარდა კაპიტალური რემონტისა, „სკორპიონის“ დონეზე მოდერნიზებას ჩაუტარეს და თურქმენეთის სამხედრო-საჰაერო ძალებს დღეს გაჩენია ლამით და რთულ მეთვროლოგიურ პირობებში მოქმედი ისეთი მოიერიშე თვითმფრინავი, რომლის მსგავსსაც შუა აზიის ყველა პოსტსაბჭოური რესპუბლიკა ინატრებდა.

„სკორპიონს“ „აქტივებს“ ბაზაზე მართლაც ბუკნალარით დახდნენ, თურქმენეთის სამხედრო-საჰაერო ძალების სარდალმა ულუმესი მადლობა გადაუხადა „თბილავიამშენის“ სააქციო საზოგადოების პრეზიდენტს, ბატონ პანტიკო თორდის მისი დროულად ჩამოყვანის გამო.

საქმე ის გახლავთ, რომ 27 ოქტომბერს თურქმენეთი დიდი ზარ-ზეიმით აღნიშნავს დამოუკიდებლობის დღეს. სამხედრო აღმშენებლის ასობით სახმელეთო საბრძოლო ტექნიკასთან ერთად, მონაწილეობას მიიღებს 29 თვითმფრინავი და შვეულმფრენი.

მათ „სკორპიონი“ წარუძღვება წინ იმ შემთხვევაში, თუკი იქ მყოფი ქართველი პილოტი მოასწრებს ადგილობრივებისთვის თვითმფრინავის თანამედროვე რადიო-ელექტრონული აპარატურის ანბანის ახსნას, ხოლო თუკი გაუჭირდათ ასე მოკლე დროში „სკორპიონის“ მართვის ათვისე-

ბა, თურქმენბაშს დამოუკიდებლობის დღე შეიძლება ქართველმა პილოტმა „მიულოცოს“. ისე, თურმე თურქმენ სამხედროებსაც ჰყვარებათ „მარიუზობა“ — „სკორპიონის“ „აქტივები“ მშვიდობიანად დასამის შემდეგ, ქართველმა პილოტმა დატოვა მოიერიშის კაბინა და თავისი ჩაფხუტი იქვე მდგარ თურქმენ პილოტს გადასცა. ეს უკანასკნელი ჩაძვრა კაბინაში (განცვიფრებულს სწორედ მაშინ წამოსცდა ის სიტყვები, რითაც ეს სტატია დაიწყო) და... უმაღ უკან გამოვიდა. გამოსვლის პროცესი თურქმენული ტელევიზიის ერთადერთმა ვიდეოკამერამ დააფიქსირა, რათა რამდენიმე საათში ტელემაყურებლისთვის ეჩვენებინა, თუ როგორ „ჩამოაფრინა“ თურქმენმა პილოტმა თანამედროვე საბრძოლო თვითმფრინავი შორეული საქართველოდან.

ცალკე აღსანიშნავია „თბილავიამშენის“ იმ სპეციალისტთა მცირერიცხოვანი ბრიგადა, რომელიც თბილისში გარემონტებული მოიერიშეებისა და შვეულმფრენების ტექნიკურ საგარანტიო მომსახურებას ასორციელებს თურქმენეთის „აქტივებს“ და „მარი-2“-ის სამხედრო-საჰაერო ბაზებზე. მათი წყალობით ჰყავს დღეს თურქმენეთს მოქმედი საბრძოლო ავიაცია, ყოველ შემთხვევაში, Cy-25-ის ტიპის მოიერიშეების სახით მიიწ.

თურმე რამდენიმე წლის წინ მეზობელი უზბეკეთის ტელევიზიას დაუცინია თურქმენეთისთვის — მწირი სამხედრო შესაძლებლობები აქვსო. ამის გამგონე გაბრაზებულ თურქმენბაშს სასწრაფოდ გადაუწყვეტია საჯაროდ განწირული Cy-25-ების ბედი — რაღაც არ უნდა დამიჯდეს, ყველა მოიერიშე პარკში უნდა ავაფრინო და დანაქადი „თბილავიამშენის“ დახმარებით აასრულა კიდევ.

თბილისში შეკეთებულ მოიერიშეებს ოფიციალური აშგაბატი რამდენიმე თვეა, იყენებს ფსიქოლოგიური „შეტვისთვის“ იმ ნარკოკურიერების წინააღმდეგ, რომლებიც გამოდებით ცდილობენ ავღანეთ-თურქმენეთის მრავალკილომეტრიან საზღვარზე გადაიტანონ ნარკოტიკების დიდი პარტიები. როგორც კი თურქმენი მე-საზღვრეები ასეთ ნარკოკურიერებს მიაკვლევს, დასახმარებლად სწორედ Cy-25-ებს იძახებენ. მოიერიშეთა წყვილი კი ძალიან დაბალ სიმაღლეზე რამდენჯერმე გადაუფრენს მათ თავზე და თურქმენეთში შეღწევის ყოველგვარ სურვილს უკლავს. ავღანელებს ჯერ კიდევ ახსოვთ, თუ რა შავი დღე ელოდა ყველას, ვინც ავღანეთის ომის დროს იქ მოქმედი, თბილისში აწყობილი მოიერიშეების სამიზნეში აღმოჩნდებოდა.

„სკორპიონის“ გაყიდვით „თბილავიამშენმა“ მომგებიანი სვლა გააგვითა, რადგან თუ რომელიმე ქვეყნის სამხედრო-საჰაერო ძალები კიდევ დაინტერესდებიან „სკორპიონების“ შესყიდვით, მათ მაგალითად თურქმენეთი ეწეებათ.

ეს პროცესი უფრო დაჩქარდებოდა, თავად საქართველოს საჰაერო ძალებს რომ მიეღოთ შეიარაღებაში „სკორპიონები“, მაგრამ ეს ჯერჯერობით არ ხდება — ის პირველი „სკორპიონი“, რომელიც მსოფლიო ლეზურეფს ავიაკოსმოსურ გამოფენაზე 2001 წელს იხილა, კვლავ უწლად დაფრინავს და „თბილავიამშენის“ საცდელ პროგრამას აგრძელებს.

ქართული საბრძოლო ავიაცია კი კვლავ რჩება იმ ეფექტიანი მოიერიშეების გარეშე, რომლებსაც დავალების შესრულება ლამითაც შეეძლებათ და თანაც დიდი სიზუსტით.

სპეციალურად
„კვირის პალიტრისთვის“
აშგაბატიდან, „აქტივებს“
სამხედრო-საჰაერო ბაზიდან

ჩვენი გოგონი საქართველოს გზებს აუფეთქებ

რა ეწერა ნაგვის ყუთის ამფეთქების
გასაიდუმლოებულ წერილში?!

თბილისში, გმირთა მოედანზე 21 ოქტომბერს მომხდარი ამფეთქების შემდეგ ნაგვის ყუთი საქართველოს პრეზიდენტის სახელზე დაწერილი ბარათი — „პრეზიდენტს, სასწრაფოდ“.

თავად ამფეთქება არ უნდა ყოფილიყო დიდი ძალისა. საგარეოდ, თოფის საფანტით გაკეთებული ასაფეთქებელი მოწყობილობა ამოქმედდა მინისტრმა გადასასვლელის კიბესთან მდგარ სანაგვე ურნაში. ინციდენტის ადგილი ახლოსაა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობისთვის დაღუპულთა მემორიალთან.

ეს ამბავი ყურადღებას ნაკლებად მიიქცევდა, რომ არა პრეზიდენტისადმი მიმართვა. მისი შინაარსი კი სპეცსამსახურებმა გაასაიდუმლოეს. შესაძლოა იგი სწორედ სანაგვის ამფეთქებელმა დაწერა. წერილი დაწერილია ნუსხაზუსტურით.

„კვირის პალიტრა“ მოახერხა ამ ბარათის დაახლოებით შინაარსის გაგება. როგორც ამბობენ, ის საკმაოდ არასერიოზულია და შესაძლოა სულიერად გაუნონასწორებელი პიროვნების მიერაც იყოს დაწერილი. მაგრამ დამაფიქრებელია ის, რომ ავტორი აცხადებს, — მაქვს დიდი სიმძლავრის ბომბი, რომლითაც შემიძლია საქართველოს ყველა მტერს გავესწორდე...

როგორც ჩვენთვის ცნობილია, ამჟამად სპეცსამსახურები გამალებული მუშაობენ წერილისა და ამფეთქების ავტორის ვინაობის დასადგენად.



აქსისი

ახალი მშენებარე კომპლექსი ყაზახების გამზირზე

(პეკით „დოქტრინა“)

არაყიზვილის ქ. №14

ტელ: 25 34 34; 91 25 34

„19 ოქტომბერს მოსკოვში მოკლეს აფხაზი ბოევიკი ქალი, წარმოშობით ქართველი, ეკა ახალაია. მკვლელობის მოტივი ჯერჯერობით უცნობია. ეკა ახალაია ვლადიმერ ბუთბას დანაშაულებრივი დაჯგუფების წინაპერი, შემდეგში კი სოხუმის აფხაზური პოლიტიკის თანამშრომელი იყო.“
რადიო „ფორტუნა“

ბერეგის, კაცა მოდის დაგენილი!

სოფლის საფინანსოზე ხანდაზმულები თუ უხუცესები მხოლოდ სალამოს გადიოდნენ. მანამდე აქ ახალგაზრდები იკრიბებოდნენ და ცოტა ხნით „ბირჟად“ გადაიქცეოდა მოხუცების საყვარელი ადგილი, თუმცა ამის გამო საყვედური ერთხელაც არავის წამოსცდნია. საფინანსო ერთგვარად სოფლის კულტურული ცენტრი იყო და აქ ყალიბდებოდნენ პიროვნებები უწვერული ჭაბუკები. სოფელში ვერავინ გაიხსენებდა თუნდაც ერთ ისეთ ეპიზოდს, ჩრდილს რომ მიაყენებდა ამ საკრებულოს მანამ, ვიდრე ახალაიების თავხედი გოგო მოველინებოდა აქაურობას. აი, მას მერე კი, რაც ამ ბრტყელსახინამ და ფეხებმოდრეცილმა არსებამ სოფლის ბოლოდან აქეთ გადმოინაცვლა, ნელ-ნელა აირია მონასტერი. ჯერ თექვსმეტისაც არ იყო და სულში ისეთი ეშმაკი ეჯდა, იმდენ ბოლმას დაატარებდა მკერდის შიგნით, რომ მშობლები საფინანსოზე გასვლას უკრძალავდნენ. მაგრამ სად უნდა წასულიყვნენ ახალგაზრდები, როცა სოფელში სხვა არაფერი იყო ერთი ნახევრად დანგრეული კლუბის გარდა, რომელშიც კვირაში ერთხელ თუ უჩვენებდნენ კინოფილმს. აქ იყო მათი კულტურის სახლიც, დასასვენებელი პარკიც და თუ გნებავთ, წარმოსახვითი თეატრიც, რომლის რეჟისორობა, რაც მართალია მართალია, შესანიშნავად გამოსდიოდა ეკას. არაფრისგან ისეთ სანახაობას წარმოადგენდა, სიცილით ჩაბუჭებდა ადამიანს. იმ დღეს, მაგალითად, კვერცხი დააძრო უბიდან და გამოაცხადა — თვალები ამიხვიეთ და კვერცხი დაშალეთ. თუ ვერ მივაგნებ, ამ სალამოს კინოს ბილეთები ჩემზე იქნებო და დაქალს, თინა ჯოლოგუას შეაჩქრა ხელში ამ საქმისათვის სახლიდან საგანგებოდ წამოღებული დედამისის ხილაბანდი. თინამ გულდასმით შეასრულა ეკას მითითება (და როგორც შემდეგ გაირკვა, არა მხოლოდ ეს) — თვალები საგულდაგულოდ აუხვია, მერე კვერცხის გადაშლის შედეგად, ხან ერთს მიაბარა, ხან მეორეს, მაგრამ თითქოს ვერც ერთს ვერ ენდო. თუმცა, როცა ეკამ დააჩქარა, — ამდენ ხანს ერთი კვერცხი როგორ ვერ გადაშალეო, იქვე მჯდომ ბირკუსს შინაგანად ეკითხებოდა, კვერცხი შიგ მოათავსა და კვლავ მის პატრონს ჩამოაცვა თავზე. პირდაფრთხილი ბირკუსი ყურადღების ცენტრში მოექცა და დიდადაც გაიხარა. ხუმრობა ხომ არ იყო, აქამდე თუ არავინ არაფრად ადგებდა, ახლა ის თამაშის უმუშაო მონაწილე ხდებოდა. დარწმუნებული იყო, ეკა სამალავს ვერ მიაგნებდა და უფასო კინოს ბილეთიც განადგურებული ჰქონდა. რაკი კვერცხი „საიმედო ადგილას“ დაიფარა, თინამ, ახლა ჯერ კვლავ მიდგა. ეკამ ჯერ ყველა შეათვალიერა, მერე შეკრებილთა შორის ჩამოიარა და თითოეულს თვალბეჭი ჩახედა. დაფიქრებული ქვედა ტუჩს იკვებდა და თავისთვის რაღაცას ითვლიდა. საკმაოდ გაჭიანურდა კვერცხის ძებნა და ის იყო, ყველამ ხელი ჩაიჭინა, ეკას ფოკუსი არ გამოუვიდაო, გოგომ თითქოს ვიღაც ამოიღო მიზანში, მაგრამ გზად ქვაზე ჩამოვარდარი ბირკუსი შეეფეთა. ერთი ლაზათიანად შეუკურთხა, შენ რაღა სულ ფეხებში მედებო და თითქოს გაგულისებულმა თავში ისე წამოარტყა ხელი, რომ კვერცხი გატყდა და საცოდავ ბიჭს ცხვირ-პირსა და ყურებზე ჩამოეფეთა. ბირკუსის გარდა ყველა მიხვდა, რომ ეს წინასწარ ჩაფიქრებული იონი იყო და სწორედ ამგვარ დასასრულს ისახავდა მიზნად. ლაყ კვერცხიც საეციალურად შეაჩქრა ამ გოგომ, — მას ხომ უბოროტო ხუმრობაც კი არ შეეძლო? ისე კი, სიცილით თითქოს იცინეს, თუმცა, ყველა კიცხავდა ეკას — ბირკუსს თავისი ჭკუასუბოტაც ეყოფა, ამას რაღა დაცინვა უნდაო. ეკასთვის კი მთავარი იყო სხვების ყურადღება მიექცია. იცოდა, რომ თავისი გარეგნობით ვერავის მოხიბლავდა. ჰოდა, ისიც რას აღარ აკეთებდა — ხან მოზალხე ძროხებს კუდზე დიდ ქვას ჩამოჰყიდებდა და საცოდავი პირუტყვი მთელი დღე გაიყვით დაჟინებულბდა. ხან ფოს ძაღლებს კარბილის ნატებს ჩაუდებდა პირში და მერე გოგონა ბიჭებს ეპატივებოდა სულთმობრძივი ცხოველის საცქერლად. თუმცა ასეთ რამეებზე უკვე აღარავის ეცინებოდა და ეკას თანატოლთა წრეც ნელ-ნელა ისე შემცირდა, რომ ბოლოს თინა ჯოლოგუადა შემორჩა, თუმცა დღეს თუ ხვალ თინაც უგანებდა ამ ბოროტ გოგოს. ეკა კი თვითდამკვიდრებისათვის იბრძოდა და ახალ-ახალ გასართობს იგონებდა. იმ დღეს მუშობელი პირთაგანის ხვადი კატა დაეჭირა, მუცელზე დინამიტი მიება და თანატოლებს გამოუცხადა — ახალ ფოკუსს გაჩვენებთ, ცოცხალი კატა აფეთქდებაო. მართალია, გულზე აღარ ესატყობოდა, მაგრამ ცნობის-მიყვარებულმა სძლიათ და მთელი საფინანსო (თუ „ბირჟა“) სასერიოდ მოემზადა. ეკამ ბოსნიდან საცოდავი კატა ამოაფრინა, სანთებელას ჩამოკრა, კატის უკან გამოჩრილ ფითილს (ბიჭორდის ზონარს) მოუკიდა და ცხოველმაც ისკუპა.

— ბერეგის, კატა მოდის დატყინი! — იყვირა ბირკუსმა და უკეთ რომ დაენახა, მესერზე შეხტა. კატამ ჯერ მოსერივებს შემოუბრინა, მერე კი არც აცხა, არც აცხელა და თავისი პატრონის თივით გამოტყინილ საბჭელში დურთა თავი. ცოტაც და ჰერეში მიფრინავდა საბჭლის კედლები, სახურავი თუ კრამიტი. იმ ადგილას კი, სადაც რამდენიმე წამის წინ საბჭლი იდგა, ახლა თივს გაუდგოდა გიზგიზი. ცეცხლი ისე სწრაფად გავრ-

ცელდა, რომ წყლის მისხმაც აღარავის უცდია. — ვინ დამლუბა, ვინ? რას ერჩიოდნენ ჩემისთანა გაჭირვებულს? — მოთქვამდა ყავარჯენებზე დაყრდნობილი ევეგნი პირტაია და მუშობლებს ეშუადარებოდა, დამხმარეთ, ცეცხლი სახლზე არ გადავიდესო. სასაცილო აღარაფერი იყო, ყველა ნანობდა, რომ კატის მუცელზე აკრული დინამიტი ვერ შეამჩნიეს, თორემ ამის ნებას არ მისცემდნენ ამ სცენის დამდგმელ რეჟისორს. ეკას დაუ-

მალე ომი დაიწყო... ქართველების განადგურება ახლა საქებარი საქმე იყო და ეკა ახალაიაც მიწოდებული ინფორმაციების საფასურად სულ მადლობებს იღებდა აფხაზი ბოევიკებისაგან. მერე, როცა თავისიანებმა გუგეს, ნილაბი ჩამოიხსნა და აშკარად გადავიდა აფხაზთა მხარეს. ბევრი სისხლი დაღვარა, ბევრ ქართველ ქალს ჩააცვა შავი, ამით იკლავდა ბოლმას, ამით იშვილებდა თავს. თუმცა არა მარტო მამაკაცების, ოღონდ ქართველი ყოფილიყო და არც ქალების ხოცვას ამბობდა უარს...



წყეს ძებნა, მაგრამ ის აფეთქებისთანავე გაპარულიყო.

ყვავის ტუბი

— შეგატყვე, მერაბი ჩაგვარდნია გულში. ისე უფრებდი, შემეცოდე, — თანაგრძნობით უთხრა თინამ ეკას. — საცოდავი მე კი არა, ცირაა, იმ ბიჭს რომ ეტორლიალებ. ვაი მაგის პატრონს, თუ ჰგონია, რომ მერაბს დაეუთმო. — შენ არ დაუთმო, მაგრამ მერაბი თვითონ ენებდა. — რამდენიც უნდა, იმდენი მიენებოს... ჯერ-ჯერობით... მერე კი ვნახოთ, ვინ გაჭრის კარტს! — ნაისისნა ეკამ. — კარტსო? იცი, ცირა შესანიშნავად მკითხაობს კარტზე. ისეთი რამეები მითხრა, რაც მარტო მე ვიცოდი. სასწაულია პირდაპირ... — ჰოდა, თუ ასეა, ხვალ მე მიმკითხავს. ვნახოთ, თუ გამოიცნობს, რა სიურპრიზს ვუმზადებ. მეორე დღეს, სალამოს, ცირა მკვდარი იპოვეს კელასურის სანაპიროზე, ლელიანში, სადაც სოფლის გოგონები დადიოდნენ ხოლმე საბანაოდ. თუმცა ცირას რატომღაც ბანაობა მარტოს ერჩინა და ეს მთელმა სოფელმა იცოდა. არც არაფრისა ეშინოდა. იცოდა, მერაბის შეყვარებულს ვერავინ ვერაფერს ჰკადრებდა. ერთადერთი ჭრილობა ჰქონდა საფეთქელთან, მცირეგალიბ-რიანი შუამანიდან ესროლიდა. მკვლელს ვერავინ მიაგნო და ეს საქმეც თაროზე შემოდეს. მასში მხოლოდ რამდენიმე კაცის დაკითხვის ოქმები და ერთი დასტა კარტი იყო, რომელსაც მხოლოდ ყვავის ტუბი აკლდა. გამოძიებამ მხოლოდ იმ დაადგინა, რომ ცირა მებონია ამ კარტით მკითხაობდა ხოლმე... მხოლოდ და მხოლოდ თავის გასართობად.

მერაბს პირველმა ეკა ახალაიამ მიუსამძიმრა. ბიჭს ყურმოკრული ჰქონდა, რომ ამ მახინჯ გოგოს გული შევარდნოდა მასზე და თუ ადრე ამაზე ეცინებოდა, ახლა ზიზილი ვერ დაიოკა. წყრომა ვერ დამალა და ზურგი უჩვენა „საჭირისუფლოდ“ მოსულს. — რაო, ახლა მაინც ვერ შეგამჩნია მერაბმა? — ცოტა არ იყოს, ადგებით ჰკითხა თინამ ეკას. — ქართველი კაცები ბრძენები არიან. სამაგიეროდ, აფხაზები მამჩნევენ და ერთმანეთსაც ეცილებიან ჩქვს თავს. ვალერი ბუჟბას ხომ იცნობ? სწორედ გუშინ მოსოვა, ერთად ვივასშმოთო.

— მერე აქ, აბუყავში სად უნდა ივასშმოთ, სოფელში ერთი პატარა კაფეც კი არ გვაქვს. გარდა ამისა, ვალერი მაინცდამაინც კარგი სახელით ვერ დაიკვენი. — სოხუმი აქვე არ არის? იქ წავალთ. — ნახვალთ და იქიდან მუცელგამობერილი

დაბრუნდები. ისიც ნუ დაგავინწყებდა, სოფელში რომ ხმები დადის, აფხაზები იარაღს აგროვებენ ქართველებთან საომრად და ამ საქმეს ვალერი ბუჟბა ხელმძღვანელობსო, — ხმას აუწნია თინამ.

— მერე მე რაში მეკითხება, ვინ ვისთან იომებს, ქართველებმა რა ხიერი დამყარეს, აფხაზებს რომ არ ვენდო? — თავის მხრივ გაკერპდა ეკა.

ქართველების მოსისხლე ქართველი მოსკოვში მოკლეს

— როგორც გინდა. მე კი მგონია, ქართველებზე გასაბრაზებელი შენ არაფერი გაქვს. სხვას ვის მოუთმენდნენ იმდენს, რაც შენ შენიანებმა მოგითმინეს. იმის გამო, მერაბ გუნება რატომ არ შემეყვარაო, მთელი ერი როგორ უნდა მოიძულეო? სხვათა შორის, გუშინწინ ისიც გავიგონე, ანრი სართანია რომ თქვა, — ვიცი, ვინც მოკლა ცირა მებონია და ამ დღეებში გამოძიებულს ვეტყვიო, — ეს თქვა თინამ და მრავალმნიშვნელოვნად გადახედა უეცრად გავითრებულ ეკას. თინამ სიტყვის თქმა აღარ აცალა ამხანაგს, მაშინვე მოსცილდა.

მეორე დღით საკუთარ ეზოში მკვდარი იპოვეს ანრი სართანია. საცოდავისთვის ბოსლის წინ მიესწრო ტყვიას. ეტყობა, იქ ჩაუსაფრდნენ გამთენიისას, როცა საქონლის გამოსარეკად მიდიოდა. მკვლელს ამჯერადაც მცირეგალიბრიანი შუამანა გამოუყენებინა. იმავე დღეს მიცვალებული ექსპერტიზის ჩასატარებლად მორგში გადაასვენეს. უკან რომ დააბრუნეს, გვამს ცალი თვალი აღარ ჰქონდა — საავადმყოფოში ამოეთხარა ვიღაცას.

— რა ღვთის რისხვაა, ნიკოლოზ, ჯერ კაცი მოკლეს, მერე მიცვალებულს თვალს თხრიან, გაგონილა? ხალხი დავებდრით და ამნაირი არაფერი გესმინა? — სალამოს საფინანსოზე თქვა სოფლის უხუცესმა გრიგოლ ქანთარია. — არც მაგგვარი რამ გამიგონია და არც ის, რაც დღეს გავიგე. აბერ, ჩვენი მეზობელი, ვალერი ბუჟბა რომაა, მისი ცალთვალა მისთვის ჩაუსვამთ თვალს გუშინ სოხუმის საავადმყოფოში. ჩემმა რძალმა მითხრა ამ დღილი.

— ამას რომ ჩაუსვებს, კარგია, მაგრამ მისა რომ ამოაცალეს, ეს როგორ გავიგოთ, მაგალითად?

— მთავრობამ ვერ გაიგო, გამოძიებამ ვერ გაიგო და ახლა ამას უნდა გაიგოს, რა ხდება, — მეზობელს გაუპასუხა ნიკოლოზი.

წიწლა ქალის კაბაში

— ჩვენ ასე არ გავრეგებულვართ, ვალერი... მთელმა სოფელმა იცის, საავადმყოფოს მორგში ანრი სართანისა ცხედარს თვალი რომ ამოსთხარეს. ისიც გავიგეს, რომ იმავე ღამეს შენს ძმას ჩაუსვეს თვალი. რა დიდი მიხედვარა უნდა იმას, რაც მოხდა? — ეკა ახალაია ერთიანად ცახცახებდა, ოღონდ ვერ იცყოფით, ამის მიზეზი შიში იყო თუ სიბრძნე.

— მე ექიმებს თვალი ვთხოვე ჩემი ძმისთვის, მაგრამ ის არ მითქვამს, ანრის გვამს არ ამოსთხაროთ-მეთქი. რა ვიციოდი, თუ ანრი იმ დღეს უნდა მოგვლავ? შენ რა გაქვს სანერვიულო, ახლა ყველა ჩემზე მოიტანს ვეჭვს, მაგრამ ბევრს ვერაფერს დამკლებენ — ამ დღეებში ძალაუფლებას აფხაზები ავიღებთ ხელში და ამაში

შენც უნდა დაგვეხმარო.

— ხომ გადმოგვცოი იმ ქართველების სია, ვინც შეიძლება იომოს.

— კარგია, მაგრამ მეტი უნდა გააკეთო. ვიცი, რომ სროლა გეხერხება. ეს საქმითაც დაამტკიცე. მეტი მონდომებით ივარჯიშე — სნაიპერები დაგვჭირდება. მანამდე კი ქართველებთან დარჩები და მათ ყველა ჩანაფიქრს შეგვატყობინებ...

მალე ომი დაიწყო. ვისლა ასოვდა ცირა მებონიასა და ანრი სართანის მკვლელები? ქართველების განადგურება ახლა საქებარი საქმე იყო და ეკა ახალაიაც მიწოდებული ინფორმაციების საფასურად სულ მადლობებს იღებდა აფხაზი ბოევიკებისაგან. მერე, როცა თავისიანებმა გაუგეს, ნილაბი ჩამოიხსნა და აშკარად გადავიდა აფხაზთა მხარეს. ბევრი სისხლი დაღვარა, ბევრ ქართველ ქალს ჩააცვა შავი, ამით იკლავდა ბოლმას, ამით იშვილებდა თავს. თუმცა არა მარტო მამაკაცების, ოღონდ ქართველი ყოფილიყო და არც ქალების ხოცვას ამბობდა უარს — აი, თქვენი ტურფები, ახლა ნახეთ რა ლამაზები არიან. თქვენი დედა, მამ, მე არ მოგწონდით, არა?

იმ დღეს დიდხანს გაგრძელდა სროლა სოფელ შრომის მისადგომებთან. ქართველები რამდენჯერმე გადავიდნენ შეტევაზე, მაგრამ მერე რატომღაც უკან დაიხიეს(!). სოფლის კოლმეურნეობის კანტორის სახურავზე შემოქადაგი ეკა გულდინჯად ისროდა ქართველი ბიჭებისკენ. ისე გაერთო, არც გაუგია, როგორ დაიხიეს მისიანებმა უკან. მერე ერთბაშად იხუფეს ქართველებმა და სოფელს დაუბატონდნენ. ეკა გაიტრუნა, სუნთქვაც შეწყვიტა თითქოს. იცოდა, ცოტა უნდა მოეთმინა, აფხაზებს რუსები მიეშველებოდნენ და კვლავ დაიბრუნებდნენ დაკარგულს. ან ქართველები თავიანთი უფროსების „ბედოვ-ლათობის“ წყალობით თვითონ დათმობდნენ მოპოვებულს. ამასობაში ეტყობა ვიღაცამ შენიშნა და ახლა სახურავზე რამდენიმე კაცი ამოდის. სროლას აზრი არ აქვს. ერთი-ორს კი მოკლავს, მაგრამ არც მას დაინდობენ, ისევ ტყვედ ჩაბარება ჯობს და ისიც ნებდება, მაგრამ ქართველთაგან ვიღაცა აღმუცვლდება — ამ „ახვარმა“ ორიოდ წუთის წინ ძმა მომიკლაო და პისტოლეტის ჯერი მიუშვა ქალის მიმართულებით.

— რას შერები, გაბო? ის უკვე ტყვეა და თანაც ქალი, არ გეკადრება შენ ეს! — იარაღს ხელი აუკრა და ეკას გადაეფარა მერაბ გუნავა, რომელმაც უკვე იცოდა, ვინც იყო ტყვე. როცა ყველაფერი მინყნარდა, გაირკვა, რომ ქალი მხარში იყო დაჭრილი და შველა სჭირდებოდა, თორემ სისხლისგან დაიცვებოდა. ამასობაში მოწინააღმდეგე ზურგიდან ისეთი ცეცხლი გახსნა, იქ გაჩერება სახიფათო იყო. ეს ქალი იმად არ ღირდა, რომ მისთვის თავი გაენირა. მერაბი იქაურობას გაეცალა.

— რატომ არ მოკალი, მერაბ, ხომ ნახე რა ბიჭები დაგვიცოდა? — დაუფარავი ზიზლით ჰკითხა თანამებრძოლმა.

— ქალის მოკვლა, თუნდაც ასეთის, კაცს სახელს ვერ მოუტანს. ეგეც არ იყოს, მარჯვენა მხარი ისე აქვს გაგლეჯილი, დიდხანს ვეღარ აიღებს ხელში იარაღს. არ გევაკადრება ქართველებს ქალის მოკვლა, თანაც ქართველი ქალისა, მიუხედავად იმისა, რომ თავისიანებზე ნადირობს... — ყველას გასაგონად თქვა მერაბმა. თუმცა, იმავე წუთს აუგვიანა ფიქრი ცირას კარტის დასტიდან გამქრალ ყვავის ტუბზე, მაგრამ ვერ მიმხვდარიყო, რა საერთო ჰქონდა ნანახსა და ნაფიქრალს.

ბოლოქმა

მხარგავრეტელი სნაიპერი ქალი აღარაფერში სჭირდებოდათ აფხაზებს. სამაგიეროდ, სოხუმის მილიციაში მოუწახეს ადგილი და ქართველთა ოჯახებს ანიოკებდნენ. მერე, როცა სოხუმის მიმართულებით ნარკოტიკების ქარავანი დაიძრა, ეკა ახალაია ყაზახეთში გაგზავნეს. რაღა სხვებს შევაჩერდეთ ხელში, ჩვენც მოვითხოვთ ხელი ამ ბრძენსათომ და დაავადეს: ნარკოტიკების დიდი პარტიებით მოქმედებდნენ მაღალჩინოსან მილიციელთა სალარო. ეკაც მალე გაუმინაურდა ყაზახ ნარკოდილერებს და იმდენი იჩაიჩა, რომ ყველაზე იავ ნარკოსამქროებზე გავიდა, რომლებსაც, მისდა გასაკვირად, ყაზახეთში თურქები განაგებდნენ. სამაქროები ქიმიურ-ფარმაცევტული ქარხნის ნარჩენებისგან ამაზადებდა იაფფასიან ნარკოტიკს, კრეკს. ყოფილი სნაიპერი დროდადრო კრეკის დიდ პარტიებს ოპიუმის შეკვრებსაც ზედ ურთავდა. გავიდა რამდენიმე წელი და დიდი ფული მოუტანა თავის პატრონებს. რუსეთს შეაფარა თავი. ფულის პატრონებმა გამოაცხადეს — ასი ათასი დოლარით დაგავილდობენ იმას, ვინც ეკას გვაპოვინებდესო და ამ საქმეს ეკას ძველმა საყვარელმა, ვალერი ბუჟბამ მოკიდა ხელი. კაზახთა ერთ სტანციაში იპოვა ქალი, მაგრამ იმხანად რაღაც ეშმაკად გადაუღებლად წვიმდა და რომ მოეკლა, უგზოობის გამო სტანციიდან გამოსვლა გაუჭირდებოდა. აქაური უზნის ინსპექტორი კი პირველს, როგორც კაცკაცილს, მას ჩაავლებდა ხელს. გარდა ამისა, ეკა ისე უნდა მოეკლა, რომ ეს ამბავი გახსნაურებელიყო. სხვანაირად ჯილდოს ვერ მიიღებდა. ხერხი იხმარა, ან. 19 ოქტომბერს მოსკოვში დაპატიჟა ქალი და იქ ამოასახალმა სიცოცხლეს. ეს ამბავი მთელ მოსკოვსა და სივრცეს მოედო. თუმცა არაფერი თქმულა იმის შესახებ, რომ მკვლელმა ეკას ჩანთაში სხვა ნივთებთან ერთად ყვავის ტუბიც აღმოაჩინა და ვერაფრით გაიგო, რაში სჭირდებოდა ყოფილ სნაიპერს ერთადერთი კარტი. ან როგორ უნდა გავგო, მან ხომ არ იცოდა, რომ ცირა მებონიას მკვლეელი ეკა ახალაია იყო!

გაუა გავაშელი

(დასაწყისი ის. გვ. 7)

როდესაც ის თურქეთში ელექტროენერგიას ეძებდა თბილისისთვის, საქენერგოს ყოფილი გენერალური დირექტორი ემზარ ჩაჩხიანი თურქეთში საქართველოში გამოიშვავებული ელექტროენერგიის, რაც შეიძლება მომგებიან ფასად გასაყიდად იყო ჩაბრძანებული. მაიკლ სკოულმა მაშინ ჩაჩხიანი ამხილა, მაგრამ ამით არაფერი შეცვლილა. ცუდი მაგალითი გადამდებიაო და სკოულმა „ეი-ი-ეს თელასთან“ შვილობილი კომპანია „ტრანსენერჯი“ ჩამოაყალიბა და მანაც დაიწყო საქართველოში გამოიშვავებული ელექტროენერგიის გაყიდვა. ერთი სიტყვით, გარეუღლიც და შინაურიც ხელს ითბობდა. ქართველ ენერგოპაპებს ელექტროენერგიის გაყიდვით შემოსულ თანხებზე კონტროლი რომ დაენსებინათ, ე. წ. ელექტროენერგიის საბითუმო ბაზარი შექმნეს. ჩემს არქივში ჰიდროელექტროსადგურის სამეთვალყურეო საბჭოს ერთ-ერთი წევრის ინტერვიუ ინახება, იგი აცხადებს: „ჩვენ მიერ გამოიშვავებული ელექტროენერგია საბითუმო ბაზარს მიაქვს, მაგრამ საფასურის გადახდაზე არ ფიქრობს. თითქმის ყოველდღე ვზივარ საბითუმო ბაზარში მთავარ ბუღალტერთან ერთად, მაგრამ კაპიკიც ვერ მიგვაქვს. გვეუბნებიან, ფული არ გვაქვს, მომხმარებელი ელექტროენერგიის საფასურს არ იხდისო. გვატყუებენ, მაგრამ რა ვქნათ. იმულებული ვართ, სხვადასხვა მაქინაციას მივმართოთ. მაგალითად, ჩვენი ჰიდროელექტროსადგურის ენერგობლოკებს დღე-ღამის განმავლობაში, ვთქვით, 50 მეგავატი ელექტროენერგიის გამოიშვავება შეუძლია. ოფიციალურად მხოლოდ 20 მეგავატს ვაჩვენებთ, დანარჩენ 30-ს „ელევად“ ვყიდით ელექტროენერგიის მსხვილ მომხმარებელზე. ჰიდროელექტროსადგურს ელექტროენერგიის დამოუკიდებლად გაყიდვა საბითუმო ბაზართან შეუთანხმებლად არ შეუძლია, მაგრამ ამ საქმეში სააქციო საზოგადოება „ელექტროგადაცემა“ გვხმარება. მას ჩვენ მიერ მოპარული ელექტროენერგია მალულად მიაქვს მსხვილ მომხმარებელანდე, მაგალითად, ზესტაფონის ფეროშენადნობთა ქარხანამდე. ქარხანაც დიდი სიამოვნებით იღებს, რადგან გაცილებით იაფი უჯდება, ვიდრე საბითუმო ბაზრიდან ოფიციალურად მიღებული და სხვადასხვა გადასახადით დაბეგრილი. ერთხელ ქართველმა ენერგომავიოზებმა მომგებიანი ხელშეკრულება დადეს თურქებთან ელექტროენერგიის მიწოდებაზე. მიწოდება გაზაფხულზე უნდა დაწყებულიყო. ვარაუდობდნენ, რომ იმ დროისთვის თოვლი მთაში დნობას დაიწყებდა, მდინარეები ადიდდებოდა და ჰიდროელექტროსადგურებს კაშხლებში წყალი ექნებოდათ, მაგრამ იმედი გაუცრუვდათ. იმ პერიოდში საქართველოში ძალიან აცივდა და მდინარეებში წყლის მატებაზე ლაპარაკიც ზედმეტი იყო. ხელშეკრულებას ჩაშლა დაემუქრა, ამ შემთხ-

რა შეიძლება ქართულ ენერგეტიკაში



დენის ბაზარზე ისევ დიდი ფული კეთდება?

ვევაში ქართველებს დიდი ჯარიმა ელოდებოდათ, ადგნენ და სომხეთიდან და რუსეთიდან შემოტანილი ელექტროენერგიის გატანა დაიწყეს თურქეთში. ხალხს კი უთხრეს, თითქმის ჯერ მაღალი ძაბვის ელექტროენერგიის გადაცემში ხაზი „კავკასიონი“ დაზიანდა, მერე მეორე ხაზი — „იმერეთი“ და ამას დააბრალეს ენერგოდეფიციტი“.

საქართველოს კონტროლის პალატის პრეზიდიუმის 2002 წლის დეკემბრის დადგენილებაში ვკითხულობთ: „მნიშვნელოვანი დარღვევები გამოვლინდა ენერგეტიკის სფეროში. რუსეთიდან ელექტროენერგიის იმპორტის ტრანზიტი და მოცულობა არ აღირიცხება, რადგან ელექტროგადამცემი ხაზი „კავკასიონი“ მრიცხველით აღჭურვილი არ არის. საბაჟო ორგანოები არ ახორციელებენ თურქეთში მიმავალი ენერგიის რაოდენობის მუდმივ კონტროლს. აღრიცხვის არარსებობის გამო შეუძლებელია დადგინდეს, ვისი კუთვნილი 16,6 მილიონი აშშ დოლარის ღირებულების ელექტროენერგია გაიტანა თურქეთში სააქციო საზოგადოება „ელექტროგადამცემა“()“.

დღეს ხელისუფლება ოფიციალურად აცხადებს, რომ „ენგურჰესიდან“ აფხაზ სეპარატისტებს იმდენივე ელექტროენერგია მიაქვთ, რამდენიც ქართველებს. ან შეცდომაში არიან შეყვანილი ხელისუფლების მაღალი რანგის პირები ან სხვა რაღაც ხდება! საქმე ის არის, რომ აფხაზეთის მიმართულებით 110-კილოვაციანი ხაზია ექსპლუატაციაში და მისი საშუალებით აფხაზეთში მხოლოდ მცირე ოდენობით ელექტროენერგიის მიწოდებაა შესაძლებელი. მაშ,

სად „იკარგება“ „ენგურჰესის“ მიერ გამოიშვავებული ენერგია, რომელიც თითქმის აფხაზებს მიაქვთ?

საქართველოს დამოუკიდებელი ენერგეტიკის სექტორის განვითარებისთვის მეგობარმა ქვეყნებმა გრანტებისა და კრედიტების სახით რამდენიმე ასეული მილიონი დოლარი გაიღეს. ენერგეტიკოსების მტკიცებით, ამ თანხის მხოლოდ 10% თუ მოხმარდა გენერაციის ობიექტებს, დანარჩენი ენერგომავიოზებმა ჩაიჯიბეს. შესაბამისი დოკუმენტებიც შეითითხნა მითვისებული თანხის ჩამოსაწერად. ასეთ ისტორიას გავისვინებ: რამდენიმე წლის წინ „ენგურჰესის“ სადერივაციო გვირაბის სარემონტო სამუშაოები მხოლოდ ხუთას მეტრზე შესრულდა, არადა, გვირაბი თითქმის თოთხმეტკილომეტრიანია, მაგრამ ამაზე არავის უფიქრია, მთავარი საზრუნავი სარემონტო სამუშაოებისთვის გამოყოფილი თანხების მითვისება იყო. ადგნენ და ყალბი ცნობა გაავრცეს, რომ მდინარე ენგურის სანაპიროს ქვიშა და ღორღი ბეტონის მოსაზელად გამოუსადეგარი იყო და ვითომ საჩხერიდან ჩამოიტანეს ყვითელი ქვიშა. ამხელა კაშხალი ხომ რუსთავის ცემენტისა და ენგურის მიერ ჩამოტანილი ქვიშისგან არის აშენებული? მაშინ თუ მიიღეს ამ ქვიშისგან და რუსთავის ცემენტისაგან ბეტონის მდგრადი ნარევი, ახლა რაღა დავმართათ? უბრალოდ, ეს იმისთვის დასჭირდათ, რომ ხარჯთაღრიცხვა ხელოვნურად გაეზარდათ. თანდათან ისე გაუტკბათ გამოყოფილი თანხების „ათვისება“, რომ მუშების სახელფასო თანხაც შემოეჭამათ და თითქმის ორ წელიწადს ეკრდა ხელფასს ხალხი.

საქართველოს უშიშროების ამაჟამინდელი მინისტრი ვანო მერაბიშვილი საქართველოს ენერგეტიკის თაობაზე დაახლოებით სამი წლის წინ აცხადებდა: „ის თანხა, რაც ბოლო რამდენიმე წლის მანძილზე გამოიყო ქართულ ენერგეტიკას, სრულიად საკმარისი იყო ქვეყნის იმ ჰიდროელექტროსადგურების საფუძვლიანი რეაბილიტაციისათვის, რომლებიც დღეს რეალურად არსებული სიმძლავრეების მხოლოდ 30%-ს გამოიმუშავებენ. სხვა სიმძლავრეების შეკეთება მხოლოდ ქალაქდზე განხორციელდა. გამოყოფილი თანხებით თავისუფლად შეიძლებოდა ენერგოგანაწილების სისტემების გამართულად ამუშავება და ელექტროენერგიის საფასურის ამოღების მოწესრიგება. რაც შეეხება ელექტროენერგიის საბითუმო ბაზარს — დღემდე ასე იყო და ახლაც ასეა — აქ დიდი ფული კეთდება. არსებობდა ე. წ. „ვაზერატების“ და ფულის გამოძალვის სისტემები. პოლიტიკოსების ზენოლის გამო, რომლებიც ამა თუ იმ სანარმოს ლობიერებდნენ, საბითუმო ბაზარი უფასოდ აძლევდა სანარმოებს ელექტროენერგიას. ხშირად ელექტროენერგიას გასცემდნენ არგადამხდელ სანარმოებზეც, თუ პირადი ფინანსური დაინტერესება ექნებოდათ. ცალკე საუბრის თემაა ე. წ. შეწონილი ტარიფი (როცა ელექტროენერგიის საბითუმო ტარიფი განისაზღვრება ჰესების მიერ გამოიშვავებული იაფი ელექტროენერგიისა და თბოელექტროსადგურების მიერ ნანარმოებზე შედარებით ძვირი ენერგიის საშუალო არითმეტიკულით). საქართველოს ელექტროენერგიის მარეგულირებელმა კომისიამ ჯერ კიდევ 1999 წელს მიანიჭა უფლება „ეი-ი-ეს თელას“, საბითუმო ბაზრის გვერდის ავლით

ელექტროენერგია სადაც სურდა, იქ ყვიდა. აქედან გამომდინარე, „ეი-ი-ეს თელასი“ ცდილობდა ენგურჰესისგან შეესყიდა იაფი ელექტროენერგია. ამ უკანასკნელსაც აძლევდა ხელს თანამშრომლობა იმ კომპანიასთან, რომელიც ფულს დროულად გადაუხდიდა და არა ე.წ. „ატაკტით“. რას ნიშნავს ეს? ვთქვათ, ჰიდროელექტროსადგურმა გამოიმუშავა 3 მილიონი ლარის ელექტროენერგია. მისი მოხმარების შემდეგ ეს თანხა შევიდა საბითუმო ბაზრის სალაროში, რომელმაც თავის მხრივ თანხა უკან უნდა დაუბრუნოს ელექტროენერგიის გამომიშვავებელ ჰესს. საბითუმო ბაზარი იწვევს ჰესის ხელმძღვანელობას და სთავაზობს — თუ გასურთ ფულის დროულად დაბრუნება, მაშინ მაღარიჩის სახით განსაზღვრული პროცენტი საბითუმო ბაზრის ხელმძღვანელობას უნდა დარჩესო. მაღარიჩის პროცენტი კი წარმოუდგენლად მაღალია — დაახლოებით 60%. 20%-ს კი ჰიდროელექტროსადგურის დირექტორი იჯიბავს, ხოლო ჰესს (ანუ სახელმწიფოს) სულ რაღაც 20% რჩება და ხშირად ისიც კი არა, რადგან ელექტროენერგიის საფასურის ასპროცენტიანი ამოღება საქართველოში ჯერჯერობით არ ხდება.“

იმავე წელს, როდესაც ბატონმა ვანო მერაბიშვილმა ეს განცხადება გააკეთა, „ვერის პალეიტრამ“ მოიპოვა შპს „ზ და ზ“-ს დირექტორის, ზურაბ კუჭუხიძის ე. წ. აღიარება-წერილი. გთავაზობთ წერილიდან მცირე ამონარიდს: „სათბობ-ენერგეტიკის მინისტრის მოადგილე ნდობით აღჭურვილი პირების მეშვეობით პოულობს „პად-სტანციო“ ხალხს და ისეთი დებილების, როგორიც მე ვარ, და ჩვენიარების სახელით სახელმწიფოვან იღებენ დიდ თანხებს და ითვისებენ. ჰესთან დადებული ხელშეკრულების საფუძველზე, ჩემი ფირმის მეშვეობით თანხები საბითუმო ბაზრიდან უშუალოდ მისი უფროსის დახმარებით გამოდიოდა, შემდეგ კი მთლიანად მიჰქონდათ ის თანხები ყაჩაღებს. მაგალითად, ჩემი ფირმის მეშვეობით გაფორმდებოდა ხელშეკრულება ერთ-ერთ ჰესთან. განსაზღვრული თანხის ჩამორიცხვის შემდეგ შედგებოდა დოკუმენტი, რომელშიც დაფიქსირდებოდა, რომ მე თითქმის სადგურში სხვადასხვა დანადგარი შევიტანე. ჩამორიცხული თანხიდან მე 10% მეკუთვნოდა.

ერთ მაგალითსაც მოგიყვანთ. 2000 წლის 15 სექტემბერს დავდეთ ხელშეკრულება „ლაჯანურჰესთან“, მისთვის თითქმის ტრანსფორმატორების მიწოდებაზე. ერთ თვეში ჩემს ანტარიშზე 19 ათასი ლარი ჩაირიცხა. 2000 წლის მინურულს კი „შაორჰესთან“ დავდეთ ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე „შაორჰესს“ ჩემთვის 300 ათასი ლარი უნდა გადმოეჩიცხა. ჩემს ფირმას კი სადგურში ელექტრომონოებილობები და საცხებ-საპოხი მასალები უნდა შეეტანა. ვიშოვე ერთი ძველი ტრანსფორმატორი, რომლის რეალური ღირებულება 5 ათას ლარს არ აჭარბებდა. სხვადასხვა მაქინაციის საშუალებით საბუღალტრო საბუთებში მისი ღირებულება 300 ათას ლარად დავაფიქსირეთ და „ლაჯანურჰესმაც“ დაიწყო ფულის გადმორიცხვა. ასე ხდებოდა ჰიდროელექტროსადგურებიდან სოლიდური თანხების მითვისება“.

საქართველოს სათბობ-ენერგეტიკის სამინისტროს დღევანდელი ხელმძღვანელობა ცდილობს სისტემაში კორუფციული გარიგებები აღმოფხვრას, მაგრამ როგორც ჩანს, ჩვეულება რჯულზე უმტკიცესია და ზოგიერთები, თუ მარჯვე შემთხვევა მიეცათ, კორუფციულ გარიგებაზე უარს კვლავაც არ ამბობენ. თუნდაც ის, რომ საქართველოს ზოგიერთ რაიონში ჯერ კიდევ არის ე. წ. კომერციული დენი, მრავლისმეტყველია. ნურავინ იფიქრებს, რომ დღეს რომელიმე მსხვილი მომხმარებელი მოპარული ელექტროენერგიის მიღებაზე უარს იტყვის. ასევე, რატომღაც არავინ ლაპარაკობს ელექტროენერგიის იმ ე. წ. კომერციულ დანაკარგებზე, რომელიც საქართველოს ენერგოსისტემაში არსებობს. ექსპერტების დათვლით, საქართველოს ჰიდროელექტროსადგურების მიერ გამოიშვავებული ელექტროენერგიის მესამედი იკარგება. იკარგება კი?

P. S. საქართველოს სათბობ-ენერგეტიკის სამინისტროს ახალ ხელმძღვანელობას დიდი გარჯა დასჭირდება, რომ სისტემაში წლების განმავლობაში ფეხმოკიდებულ კორუფციას თუნდაც ძერა უყოს. მანამდე კი, ქართული ენერგეტიკის გაჯანსაღებამდე გრძელი გზაა გასავლელი. დღეს კი ენერგოპაპების ნაქამი ტყემალი შვილიშვილებს კვდის „კიჭებს“.

ზვიად ჩაკვეტაძე

სისოოსხლე – მოძრაობაშია!

ოსტეოქონდროზი,ოსტეოართროზი და სახსრებისა და ხერხემლის სხვა პათოლოგიები ფართოდ არის გავრცელებული ჩვენს საზოგადოებაში. ყოველი ადამიანისთვის ეს დაავადებები ასოცირებულია ტკივილის შეგრძნებასთან, მოძრაობის შეზღუდვასთან და საბოლოო ჯამში სიცოცხლის ხარისხის გაუარესებასთან.

ქონდროპროტექტორები უღაჟოდ რეჟოლუციური გადაწყვეტაა

სახსრების დაავადებებისა და ტრავმების მკურნალობისა და პროფილაქტიკისთვის

ტარაფლექსი (THERAFLEX) ეფექტური კომბინირებული ქონდროპროტექტორი

1 კაფსულა ტერაფლექსი შეიცავს:
გლუკოზამინის ჰიდროქლორიდს – 500მგ
ნატრიუმის ქონდროიტინის სულფატს – 400მგ
ბენზოკაინს – 10,3%

ამ კომპონენტთა ურთიერთქმედება უზრუნველყოფს რეგენერაციულ (აღმდგენ), ანთებისსაწინააღმდეგო და ტკივილგამაყუჩებელ ეფექტს.

ტარაფლექსი

- **ახდენს სახსრის ზრტილოვანი ქსოვილის აღდგენის სტიმულირებას;**
- **აქრობს ანთებით პროცესს სახსარში;**
- **ამცირებს ტკივილის ინტენსივობას სახსრებსა და ხერხემალში;**
- **აუმჯობესებს სახსრების მოქნილობას;**
- **მოტენილობების დროს აჩქარებს შეზორცების ძვლოვანი კორძის წარმოქმნას;**
- **აქვეითებს (ან ზღუდავს) მოთხოვნილებას არასტეროიდულ ანთებისსაწინააღმდეგო საშუალებებზე;**
- **აუმჯობესებს პაციენტის სიცოცხლის ხარისხს.**

რეკომენდებული მინიმალური თერაპიული კურსი შეადგენს 6 თვეს. პრეპარატის მიღებაზე გულდასმით გაეცანით ანოტაციას.

ტარაფლექსი – თავისუფლების ახალი დონე!

„საგმელ“-ი თქვენ და თქვენს ახლობლებს გისურვებთ ჯანმრთელობას და აქტიურ სრულფასოვან ცხოვრებას.



	ფარმაცევტული კომპანია „პე-ის-პე“
	სამუშაოდ იწვევს ახალგაზრდა მამაკაცს
ფინანსური მენეჯერის თანამდებობაზე	
პირითადი მოთხოვნები:	
➤ შმაღლესი მკონომიკური განათლება.	
➤ ფინანსური მენეჯერის თანამდებობაზე მუშაობის (არანაკლებ 5 წლის) გამოცდილება.	
➤ უცხო მენაბის ცოდნა (რუსული და ინგლისური მენაბი).	
➤ საოფისი და საბუღალტრო პროგრამების ცოდნა.	
სასურველი წარმოადგინოთ რეკომენდაციები.	
განაცხადი მიიღება 3 ნომერამდე	
ანკაბტის შმაგსხვაბად მობრკანდით მისამართზე:	
თბილისი, აღმაშენებლის გამზ. 148/III.	
ინფორმაციის მისაღებად დაგვიკავშირდით ტელეფონებზე:	
Tel : + 940414; 942314; 253433	

კუზინის ორგანიზაციის სტანდარტები

რუსეთის მიმართ გახშირებული ტერორისტული თავდასხმების გამო პრეზიდენტმა ვლადიმერ პუტინმა არაერთხელ დაგმო დასავლეთის პოლიტიკა, რომელიც მან „ორმაგ სტანდარტებად“ მონათლა. იგი აცხადებს, რომ ამერიკელები და ევროპელები მათ წინააღმდეგ განხორციელებულ თავდასხმებს ყოველთვის მკაცრად პასუხობენ. თავად პუტინიც ასე იქცევა და ჩვენს მხარდაჭერასაც მოვლის.

რფ-ის პრეზიდენტი მართალია, როცა ამბობს, მსურს სხვა ქვეყნებიც ისევე მიზანდასახულად



ვბრძოდნენ ტერორიზმს, როგორც ჩვენი. თუმცა ცდება, რუსეთს ორმაგი სტანდარტების მსხვერპლად რომ მიიჩნევს. პირიქითაა — რუსეთი მომგებიან მდგომარეობაშია. პუტინის კონტრტერორისტულ ძალისხმევას უფრო შემწყნარებლურად უყურებენ, ვიდრე სხვა ქვეყნებისას, რის გამოც მისი და ჩვენი ქვეყნების მოქალაქეები ნაკლებად არიან დაღუპილი.

თუ ეს დაუფერებლად გეჩვენებათ, მართლაც აზრობრივი ექსპერიმენტი ჩავატაროთ: დავუშვათ, ის ორი თვითმფრინავი, რომელიც ავგისტოსის მიწურულს მოსკოვის აეროპორტიდან აფრენის შემდეგ აფეთქდა, მოსკოვის ნაცვლად აზერბაიჯანის დედაქალაქ ბაქოდან გამოფრინდა. წარმოიდგინეთ საერთაშორისო მელეარება, როდესაც შევიტყობდით, კამიკაძეებმა თვითმფრინავამდე გზა ქრთამით გაიკვილესო. ამ შემთხვევაში აზერბაიჯანზე ძლიერი ზემოქმედება განხორციელდებოდა, მოსთხოვდნენ ამ სერიოზული ინსტიტუციური შეცდომის გამოსწორებას და დამტკიცებას, რომ ის არ არის წარუმატებელი სახელმწიფო.

ან კიდევ: დავუშვათ, რომ უკრაინის ერთ-ერთ პატარა ქალაქში ტერორისტებმა მოსწავლეები მძევლად აიყვანეს. სახელმწიფოს მიერ რამდენიმე დღის განმავლობაში გაკეთებული ყალბი განცხადებების შემდეგ კი, ინციდენტი ტერორისტებისა და ნახევრად მომზადებული ადგილობრივი პოლიციის ხელნართული ბრძოლით დასრულდა — ასობით ბავშვი დაიღუპა. ბუნებრივია, სხვა სახელმწიფოები თანაგრძნობას გულწრფელად გამოუცხადებდნენ უკრაინას და დაჟინებით დარწმუნდნენ მტკიცებას, რომ მსგავსი ფიასკო გარდაუვალი იქნებოდა უკრაინის კორუმპირებული, სასტიკი და არაკომპეტენტური სამართალდამცავი ორგანოების რეფორმის განხორციელებამდე...

ქვეყანა, რომელიც ამგვარად უმკლავდება საკუთარ პრობლემებს, მეზობელ ქვეყნებსაც საფრთხეს უქმნის. ცხადია, სხვა ქვეყანაში რეფორმების განხორციელების მოთხოვნა ამ ქვეყნის სუვერენიტეტის შელახვას ნიშნავს. ეს კი რუსეთისთვის ისევე მიუღებელია, როგორც ჩვენი. რუსეთს ასეთი პოზიცია აქვს: ჩვენ ჩვენს ქვეყანაში შეგვიძლია უკანონობას, თქვენ კი თქვენსას მიხედეთო. თუმცა, ორი ყოფილი საბჭოთა რესპუბლიკა, საქართველო და მოლდავეთი, რუსეთს მათი სუვერენიტეტის უფრო უხემ დარღვევაში ადანაშაულებს. ამ ქვეყნების წინააღმდეგობის მიუხედავად, მათ ტერიტორიებზე რუსეთს განლაგებული აქვს სამხედრო ბაზები და მფარველობის იმ სეპარატისტულ დაჯგუფებებს, რომლებიც ორივე ქვეყანაში გარკვეულ რეგიონებს განაგებენ. საქართველო და მოლდავეთი აცხადებენ, რომ ეს რეგიონები კონტრაბანდის, იარაღის არალეგალურად ვაჭრობის, ადამიანთა ტრეფიკინგისა და ნარკოტიკების გასაღების კერად იქცა. ამ უკანონო, გაუკონტროლებელ ზონებს კი, ჩვენ ტერორიზმის პოტენციურ ბუდეებად მივიჩნივთ. მრავალწლიანი მცდელობის მიუხედავად, საკუთარი ტერიტორიებიდან რუსი სამხედროების გაყვანა ვერც საქართველომ მოახერხა და ვერც მოლდავეთმა.

რუსეთის უცნაურ პოზიციას უკეთ გასარკვევად კიდევ ერთი შედარება გვაკეთოთ: დავუშვათ, რომ მოლდავეთსა და საქართველოში მყოფ სეპარატისტებს მხარს უჭერს ორი მეზობელი

ქვეყანა, რუმინეთი და თურქეთი. აშშ-ის ამ მოკავშირე ქვეყნებს, შესაძლოა, იმის მტკიცება (გარკვეულწილად, სამართლიანად) დაეწყოთ, რომ მათ ამ ტერიტორიებთან ისტორიული და ეთნიკური კავშირები აქვთ; გაყვანილი სამხედრო ბაზების დასაბინაველად საკუთარ ტერიტორიაზე შესაბამისი ადგილი ვერ იპოვენ. შესაძლოა, ისიც ეთქვას, რომ ჯარების გამოყვანა მათ ეროვნულ სიამაყეს შელახავდა. როგორ ფიქრობთ, ამათგან რომელიმე გამოდგებოდა დამაჯერებელ მიზეზად?

ვერც რუმინეთი და ვერც თურქეთი ვერ დაარღვევდა მეზობელი ქვეყნის უფლებებს ისე, რომ სერიოზული დარტყმა არ მიეყენებინა საკუთარი მდგომარეობისთვის საერთაშორისო არენაზე. ეს რომ რუმინეთს გაეკეთებინა, შარშან მას NATO-ში არ მიიღებდნენ, არც თურქეთს მიიწვევდნენ ამ თვის დამდეგს ევროკავშირში გაწევრებასთან დაკავშირებული მოლაპარაკებების დასაწყებად. პუტინს უნდა უკვირდეს, რომ იგი მარტო ახერხებს მხარი დაუჭიროს სეპარატისტულ მეზობელ ქვეყანაში (თანაც ამაზე პასუხს არავინ სთხოვს) და, ამავე დროს, შეუძლია „ორმაგ სტანდარტებზე“ დაიჩილოს.

ორმაგი სტანდარტებით სარგებლობის ფაქტი არ ნიშნავს იმას, რომ პუტინი იმ საკითხებთან მიმართებაში ცდება, რომლებიც მას ყველაზე მეტად აწუხებს. მისი მცდელობა, დაეძლია ჩქინები ხალხის წინააღმდეგობა, მარცხით დასრულდა. საპასუხოდ კი, ჩქინები ცდილობენ დარტყმები რუსეთის შიგნით განხორციელონ. ყველა სახელმწიფოს აქვს უფლება, აკონტროლოს საკუთარი ტერიტორია და ამის დასტურია ის, რომ ჩქინეთში, ათწლიანი ძალადობის პერიოდში, რუსეთის უფლებები არც აშშ-ს და არც რომელიმე ევროპულ სახელმწიფოს ეჭვქვეშ არ დაუყენებია.

აზრობრივი ექსპერიმენტი აქვს დაგეგმარება. დავუშვათ, რომ სხვა რომელიმე მთავრობამ მსგავსი დაუწყო მცდელობა და დამანგრეველი საომარი მოქმედებები წამოიწყო იმ მეამბოხეთა წინააღმდეგ, რომლებსაც დამოუკიდებელი სამშობლო სურთ. თანაც, ათათასობით დაღუპული, ასათასობით ლტოლვილის, მრავალი ქალაქისა და სოფლის მიწასთან გახსორების მიუხედავად, ისიც გამოაცხადოს, რომ ტერორისტული თავდასხმების საფრთხე გაიზარდა. როგორი რეაქცია ექნებოდათ ამაზე სხვა სახელმწიფოებს?

ბევრს, შესაძლოა, ეფიქრა, რომ ეს წარუმატებელი მცდელობა საბოლოოდ მათაც შეუქმნიდა საფრთხეს. ზოგიც, ამ კონფლიქტის მოსაგვარებლად, საერთაშორისო „გზამკვლევის“ შექმნაზე დაფიქრდებოდა — აუცილებლად მოითხოვდნენ ადგილობრივი გარდაქმნების რეალური გეგმის შემუშავებას და მისი განხორციელებისთვის გარე მეთვალყურეებსაც მოიხმობდნენ. მეთვალყურეები კი, ეჭვქვეშ დაყენებდნენ მოსაზრებას იმის თაობაზე, რომ დაპირისპირებულ მხარესთან მოლაპარაკება შეუძლებელია. ზოგიერთი მათგანი კონტაქტის დამყარებას მოწინააღმდეგე მხარის იმ წევრებთანაც შეეცდებოდა, რომლებსაც ტერორიზმთან საერთო არაფერი აქვთ. შესაძლოა, მათთვის მცირე ტექნიკური დახმარების შეთავაზებაზეც ეფიქრათ.

ჩქინეთში ამის გაკეთება სასარგებლო და გონივრული ვერ იქნებოდა. ჩვენი ქმედებები სიფრთხილეს უნდა ეფუძნებოდეს და არა იმის შიშს, რომ განსაცდელში მყოფი მეგობრის მიმართ ორმაგ სტანდარტებს უსამართლოდ ვიყენებთ.

რუსეთი განსაცდელში მყოფი მეგობარია და მართებული არ იქნებოდა, რომ ეს დიდი ერი მხოლოდ განსაკუთრებულ შეწყალებაზე იყოს დამოკიდებული. თუმცა ჩვენ რუსეთს, როგორც პრეზიდენტმა ბუშმა სხვა კონტექსტში თქვა, „მცირე მოლოდინით“ ვუდგებით...

გაზინტონ პოსტი, აშშ

კოფი ანანი თბილისს და სოხუმს მოუწოდებს...

გაეროს გენერალურმა მდიანმა უშიშროების საბჭოს წარუდგინა მოსწენება ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის შესახებ, სადაც ნათქვამია, რომ „დარეგულირების პროცესი ჩიხს მიუახლოვდა: ამა წლის ივლისიდან მხარეებს არავითარი პოლიტიკური კონტაქტი არ ჰქონიათ. სამშვიდობო პროცესის წინ წაწევა მხოლოდ მათი მოლაპარაკებით არის შესაძლებელი. საბოლოოდ უნდა გადაწყდეს კონფლიქტის მთავარი პრობლემა, კერძოდ, გან-

ისაზღვროს აფხაზეთის სტატუსი საქართველოს შემადგენლობაში“.

კოფი ანანს იმედი აქვს, აფხაზეთის პრეზიდენტის არჩევის შემდეგ სოხუმში პოლიტიკურ ნებას გამოიჩენს და ყოველგვარი ულტიმატუმის გარეშე მოლაპარაკების მაგიდას მიუჯდება. ამასთან, ხაზი გაუსვა, რომ თბილისმა შინაპოლიტიკური და აფხაზური კონფლიქტების დარეგულირება მხოლოდ და მხოლოდ მშვიდობიანი გზით უნდა მოახერხოს.

ლენტა რუ

რუსეთს პოლიტიკური სტატუსი

რუსეთის ფედერაციის საბჭოს საერთაშორისო ურთიერთობების კომიტეტის თავმჯდომარე მისილ მარგლოვი აცხადებს, რომ რუსეთის მთავრობას მშვენიერი ურთიერთობა აქვს დსთ-ის ქვეყნებთან, მათ შორის, აზერბაიჯანთან და სომხეთთან, ხოლო საქართველოსთან ურთიერთობა ძნელად ვითარდება, მაგრამ იმედი აქვს, აქაც გამოკეთდება მდგომარეობა.

— რახან რუსეთმა არასწორი ტონი აირჩია საქართველოსთან ურთიერთობაში, ხომ არ გგონიათ, რომ სააკაშვილთან ჩვენი კონტაქტები ისეთსავე ჩიხში აღმოჩნდება, როგორც შევარდნაძესთან ურთიერთობისას?

— არა მგონია, ეს მოხდეს. სააკაშვილს მძიმე მემკვიდრეობა ერგო შევარდნაძისაგან. სწორედ ამით ვხსნი იმას, რომ ასე ძნელად ვითარდება ჩვენი ურთიერთობა. შევარდნაძე საქართველოს გეოპოლიტიკური მდგომარეობით ვაჭრობდა, თავისი ქვეყნის ეროვნული ინტერესების გარდა, ყველაფერზე ფიქრობდა. მიუხედავად ამისა, საქართველოს ერთ-ერთი

უმთავრესი, ეროვნული ინტერესი რუსეთთან მჭიდრო ურთიერთობა უნდა იყოს. ჩვენ, როგორც ფედერაციულ სახელმწიფოს, ხელს გვაძლევს საქართველოს ერთიანობისა და ტერიტორიული მთლიანობის შენარჩუნება, მრავალეროვნული, თუ გნებავთ, ფედერაციული სახელმწიფოს არსებობა. ხოლო ის, რომ პოლიტიკოსები, საქართველოშიც და რუსეთშიც, ხანდახან ემოციური, მკაცრი რიტორიკის უფლებას აძლევენ თავს, არაფერია, აბა, რისი პოლიტიკოსები არიან...

თუმცა უკვე დღეს ვთანამშრომლობთ სამხედრო, სპეცსამსახურების, სასაზღვრო დარგებში, გლობალური ურთიერთკავშირია დამყარებული ეკონომიკაშიც. ახლა საჭიროა წყნარად, ემოციების გარეშე, ნელ-ნელა მოვშალოთ ის ბარიერები, რომლებიც ამ ბოლო, 14 წლის მანძილზე დაგროვდა. საუბრის ტონიც უნდა შევარბილოთ. მთავარია მოსკოვსა და თბილისში შეიგნონ: ჩვენი ერთიანი სტრატეგიული მიზანი გვაქვს.

იზესტია

„ჩვენ ბრძოლაში ვიქცევით“...

რაულ ხაჯიმბას დამარცხებამ კრემლი პრობლემების წინაშე დააყენა: რა უნდა ილონოს მოსკოვმა აფხაზეთში კრიზისული სიტუაციის გამოსასწორებლად? ამ კითხვაზე პასუხობენ ცნობილი პოლიტიკოსები.

საბრძოლო მარაში, პოლიტიკური კვლევის ინსტიტუტის დირექტორი: — კრემლმა, უპირველესად, კინისკვრით უნდა გაყაროს ყველა, ვინც ხაჯიმბას ლობირებდა და პრეზიდენტსაც ეს კანდიდატურა შეაჩენა ხელთ. არა მგონია, ეს მხოლოდ შეცდომა იყოს, უთუოდ კომერციული ინტერესები ამოძრავებდათ.

მეორე: უნდა გაირკვეს, განსხვავდება თუ არა სხვა პოლიტიკოსებისაგან სერგეი ბალაფში? უბრალოდ, აკრიტიკებს ხელისუფლებას, თუ მართლა აქვს კავშირი ქართველებთან და შეიძლება აფხაზეთისთვის ტროას ცხენის როლიც ითამაშოს? ამბობენ, რომ მას გალის რაიონის ქართველებმა მისცეს ხმა, რომ ცოლი ქართველი ჰყავს, რომ თბილისის ხელისუფლება დიდ სიფრთხილეს იჩენს, რათა მას არაფრით ავნოს.

მთავარია, კრემლმა არ დაუშვას სიტუაციის სამოქალაქო ომში გადაზრდა. მოსკოვმა უმაღლესი არბიტრის როლი უნდა იკისროს. შეიძლება ბალაფშის მხარდაჭერა ღირდეს, ხოლო თუ ის მართლა ქართული სპეცსამსახურების აგენტი და ტროას ცხენია — ყველაფერი ვი-ლონოთ, მისი გამრეზიდენტებისთვის ხელის შესაშლელად.

სტანისლავ გლოპოვსკი, ნაციონალური სტრატეგიის ინსტიტუტის დირექტორი: — მოსკოვმა დიდი შეცდომა დაუშვა, როცა აფხაზეთში არჩევნების პოლიტიკურ-ლოგიაში ჩაერია. ახლა ისე უნდა მოაწყოს, რომ სერგეი ბალაფში თავის გამარჯვებას კრემლს უმაღლოდეს. საჭიროა, სასწრაფოდ მოვილაპარაკოთ არჩევნების ფავორიტთან. თუ რუსეთი ამას მოახერხებს და გადამწყვეტ როლს ითამაშებს ბალაფშის გამარჯვების ლეგალიზებაში, მაშინ ის, რასაკვირველია, დავალებული იქნება რუსეთის წინაშე და აფხაზეთში სიტუაცია მართვადი გახდება.

კონსტანტინ ზატულინი, დსთ-ის ქვეყნების ინსტიტუტის დირექტორი: — დღეს რუსეთმა შეამავლობა უნდა იკისროს და აფხაზეთი კონფრონტაციისგან გადაარჩინოს, ამისათვის საუკეთესო გამოსავალი იქნება, თუ არჩევნების მეორე ტური ჩატარდება — რასაკვირველია, ბალაფშისა და ხაჯიმბას მონაწილეობით; რადგან ბალაფშის გამარჯვების აღიარება აფხაზეთის საზოგადოებრიობას უსათუოდ გახლენს.



იქცევა — არ ცნობს არჩევნების ლეგიტიმურობას, მაგრამ მაინც თანახმაა გამარჯვებულთან მოლაპარაკებების გამართვაზე, ჩვენ კი სულ არ გვანიტერესებს საქართველოს ერთიანობა და ამას არც ვმალავთ. წესიერი თუ უწესო გზებით ვიბრძვით აფხაზეთში ჩვენი კაცის დასაყენებლად. თუმცა ამ საქმეში არც პირველი ვართ და არც უკანასკნელი — თავის დროზე ამერიკაც ასევე იქცეოდა სუსტი რეჟიმების ქვეყნებში, ჩვენ თითქმის ამის წინააღმდეგი ვიყავით, სინამდვილეში კი იმავეს ვიმეორებთ, ოღონდ არაფერქმინად, ბრყევულად. ჩვენი პოლიტიკა უნდა შეიცვალოს, ეს გარდაუვალია.

ნეზავისიმაია გაზეტა

გვერდი მოამზადა თინათინ მარგველაშვილმა

მიხის მსაკუთრათა უფლებების დაცვის ასოციაცია

გაეროს

სახელმძღვანელო სათემო ორგანიზაციისათვის

სათემო ორგანიზაციები და ადგილობრივი თვითმმართველობა საქართველოში, ადგილობრივი გადასახადები, საერთო სარგებლობის მიწებისა და ბუნებრივი რესურსების მართვა, მიწათ-სარგებლობასთან დაკავშირებული საკითხების მარეგულირებელი საკანონმდებლო აქტები, მედიაცია და კერძო არბიტრაჟი — თქვენთვის საინტერესო და საჭირო ინფორმაცია.

წიგნს უფასოდ მიიღებთ ასოციაციის ცენტრალურ და რეგიონალურ ოფისებში:

თბილისი, გაგარინის I შესახვევი №8. 8 (22) 912 159, 931 969. ელფოსტა: office@aplr.org; www. aplr.org

ქუთაისი, წმინდა ნინოს ქ. №7. 8 (231) 4 14 60 899 587 094, მერაბ ბარათაშვილი

გურჯაანი, რუსთაველის ქ. №4. 8 (253) 2 21 67 899 271 912, სოსო სულაშვილი

ახალციხე, რუსთაველის ქ. №26. 8 (265) 2 12 23 899 584 879, თემურ ალთუნაშვილი

ბათუმი, ლეჩხონტოვის ქ. №14, მე-2 სართული, ბინა 7. 8(88 222) 3 08 26, 899 506 858 ჭეშელ ცეცხლაძე

თეთრიწყარო, თამარ მეფის ქ. №12. 899 532 096 კარლო იონანი



ძვირფასო მშობლებო და ჩვენი პატარები!
კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევეცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომრებში შემოგთავაზოთ.



პატარები გენიოსობენ

პატარა ნიკაშ ეზოში მიხეილ სააკაშვილის სურათი დაინახა და მამას ეძახის:
— მამა, მოდი, მიშა განახო.
— ვინ მიშა?
— ველ იცანი, მამა? სანდლას ქმელი.

პატარა ნიკაშა ბრძანებდა: — მიდი, მიდი, მიდი ბიჭო, გამზარდე, ჩემი დაიკო სულ კარგად იყოს... მერე დაფიქრდა...

— დედიკო, შენზე რა ვუთხრა? ***

ძილის წინ პატარა ილიკოს დედა ეუბნება: — დაიძინე, ილიკო, დაიძინე. უკვე ყველას სძინავს. — ატმებსაც? — იკითხა ბიჭმა და თვალი შეავლო მაგიდაზე დადებულ რამდენიმე ატამს. — კი, ატმებსაც სძინავთ. — მერე ატმებს თვალეები რომ არა აქვთ, როგორ დახუჭეს და დაიძინეს?

ვიტვიტა და ბათურა

მ ლ ა პ ა რ ი

ერთ ეზოში ცხოვრობდნენ იხვის ჭუჭული ვიტვიტა და ლეკვი ბათურა. ერთხელ ვიტვიტას წუწი ფისო შესაჭმელად გამოუდგა.

— მიშველე, ბათურა! — აყვირდა ვიტვიტა და რაც ძალი და ღონე ჰქონდა, გაიქცა.

— ჰამ, ჰამ, აი, შე საძაგელო! — შეუყვდა ბათურამ ფისოს. ფისო შეშინდა და თავის გადასარჩენად ხეზე ახტა.

— გმადლობ, ბათურა, ახლა კი წავიდე და ვიბანაოთ, — უთხრა ვიტვიტამ ბათურას და მდინარისკენ სიმღერით გაეშურნენ:

მდინარესთან რომ მივიდნენ, ვიტვიტა მაშინვე წყალში გადაეშვა.

— ვახ, ვახ, რა კარგია, ჩამოდი! — დაუძახა ბათურას.

ბათურა დიდ ქვაზე შედგა.

— ერთი, ორი, სამი, ჰოპ! — ნამოძახა და ისიც წყალში გადახტა.

ამ დროს ვიტვიტამ თევზი შეამჩნია, დასაჭერად გამოუდგა და ჩაყვინთა.

ბათურამ მოიხედა, მეგობარი რომ ვერ დაინახა, შეეშინდა, ხომ არ დაიხრჩო და დაუძახა:

— ვიტვიტა!..

მაგრამ ვიტვიტა არსად ჩანდა.

დაღონებულმა ბათურამ ტირილი დაიწყო.

— ის არ სჯობდა, მე შემეჭამა, ვიდრე წყალში დამხრჩვალყო, — შემოესმა ბათურას ფისოს ხმა.

ბათურამ ზევით აიხედა და დაინახა: ფისო ტირიფზე ასულიყო და ტოტზე არხეინად განოლილი ჩამოსცქეროდა.

უცბად მდინარიდან თავი ამოყო ვიტვიტამ, რომელსაც მოფართქალე თევზი ეჭირა პირში. ვიტვიტა ნაპირზე გამოვიდა, თევზი ნისკარტით შუაზე გაყო და ბათურას უთხრა:

— მიირთვი, ძმობილო, ბანაობის შემდეგ საუზმე მეტად გემრიელია.

— გმადლობ, მეგობარო! — მიუგო გახარებულმა ბათურამ.

მეგობრები მაღიანად შეექცნენ საუზმეს.

ფისო ხარბად იცქირებოდა ქვევით და ფიქრობდა:

— აფსუს! მაგათი მეგობარი რომ ვიყო, საუზმეს მეც ხომ გამინანილებდნენო!

საუზმის შემდეგ ვიტვიტამ და ბათურამ შინისკენ გასწიეს. გზაში ასე მიიმღეროდნენ:

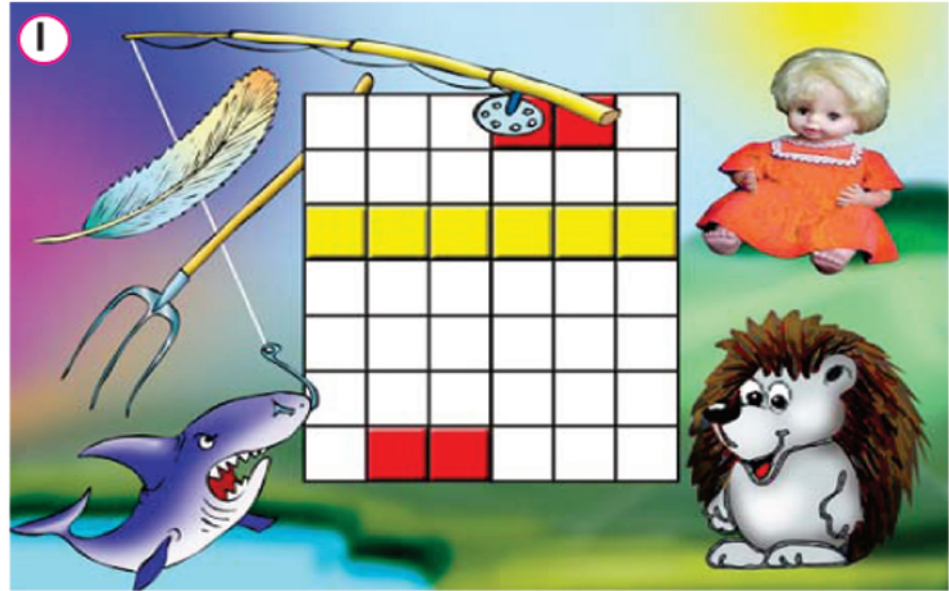
ჰამ, ჰამ, ვახ, ვახ, რა კარგია, რა ნიავე ქრისო,

ფისო დარჩა მშვიერი, თვალზე ცრემლი სდისო,

ვახ, ვახ, ჰამ, ჰამ, მოვდივართ, შინ ვიქნებით მალე,

კარგი მეგობრები ვართ, დივლი-დალაღე...

კუჭური გოგიაშვილი



III ანა, გამოიცანი

1) ვის მიუძღვნა ლადო ასათიანმა ლექსი „კრწანისის ყაფაჩოები“?
ა) ცხრა ძმა ხერხეულიძეს; ბ) დავით აღმაშენებელს; გ) სამას არაგველს; დ) გიორგი სააკაძეს.

2) რომელია ზედმეტი?
ა) ჩერჩეტი; ბ) ბრძენი; გ) შტერი; დ) ყვეწი.

3) ვინ იყო გიორგი ბრწყინვალის მამა?
ა) ვახტანგ II; ბ) დემეტრე II; გ) დავით VII; დ) დავით IX.

4) რას ნიშნავს აშშ-ის დროშაზე ვარსკვლავები?
ა) დაარსების თარიღს; ბ) შტატების რაოდენობას; გ) პრეზიდენტების რიცხვს; დ) სენატორთა რაოდენობას.

5) ამათგან რომელი ბრუნავს დედამიწის გარშემო?
ა) მარსი; ბ) ვენერა; გ) მთვარე; დ) მზე.



პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე

გვერდი მოამზადა მანუკა ხუციშვილმა



იპაქლაკი პიკაქლად

ბატონი ოტია იოსელიანი რედაქციაში „ზღაპრად გაუგონარი ზღაპრებით“ გვეწვია და კიდევ ერთხელ გაგვაცოცხალა თავისი მწერლური ოსტატობით.

გსმენიათ ან წაგიკითხავთ ცისფერთვალა მგელზე? — მაშინ წაიკითხეთ ეს გასაოცარი ამბავი.

დანარჩენ, ჯერ არგამოუქვეყნებელ საკვირველ ზღაპრებს კი ჩვენს ახალ ჟურნალში — „ლიტერატურული პალიტრის“ მე-2, ნომბრის ნომერში შემოგთავაზებთ. იქვე შეიტყობთ, თუ რატომ არის ეს ზღაპრები ზღაპრად გაუგონარი.

იყო და არა იყო რა. უღრან ტყეში ცხოვრობდნენ ძუ და ხედი მგელი. ერთ მშვენიერ დღეს (რა თქმა უნდა, მანამდე ძუ მაკედ იყო), ცხოვრობდა ოთხი ლეკვი. მგლებისთვის ორი და სამი ლეკვიც დიდი სიხარულია და ოთხი რაღა იქნებოდა!

სანამ ლეკვები თვალს ახელდნენ, არაფერი, მხოლოდ ეს იყო, რომ ძუს დიდი პატივი სჭირდებოდა, ხუმრობა ხომ არ იყო, ოთხი ლეკვი ძუზე გვიდა... მეცხრე დღეს ლეკვებს თვალები აუხილათ და, აი, სასწაული — ერთი ცისფერთვალა აღმოჩნდა.

ზღაპარში გაუგონარი ზღაპარი!

ფეხზე დადგა მთელი სამგლეტი: მგელი და კამპა, ცისფერი თვლები! გინდ დაიფრე, გინდ არა, გამჭვრელად, ფირფიტისფერ თვლებს აფახულეს! კარგი, თუ გინდა ძუს ლალატი დასწამე, მაგრამ სად იშოვა ცისფერთვალა ზედა მგელი, როცა სამგლეტიმ არათუ უნახავთ, არც გაუგონარი.

მამა, რა თქმა უნდა, ამირიზა, მაგრამ ძუს, მით უმეტეს, სანამ ლეკვები ჰყავს, აგრე იოლად ხელს ვერ ნამოკრავ. სხვებს რა ენადლეუოდათ და ყველა თავის მგელურ, საგლეჯ-საგაზაკო გზას დაადგა, მაგრამ ეს კი თქვეს: მგელს ცისფერი თვალები და ჩიტის გული კარგს არაფერს უჭადისო.

ეს დედა მგელსაც ეწოთხა, მაგრამ დედის გული ხომ იცოდა, კოჭლი და ბრუცინი შეილი ვის გადაუგდია, პირიქით, უფრო მეტად უყვართ. ძუმ რომ შეატყო, მისი შეილი აითვალნუნეს და და-მშვიტ დაჩაგვრას უპირებდნენ, თითო-თითო ყველას ნათუაქა. სანამ ცისფერთვალა არ დაწყვიტდა, სხვებს ასე არ იკარებდა. მამას ნანადირევი მოჰქონდა, დაბო-ლილს ძილი მაინც არ ეკარებოდა, ხან ირემს ჩაუსაფრდებოდა, ხან შველს. მოიგდებდა ზურგზე და მოათრევდა, თითქოს ამით ძუს ეუბნებოდა: ჩემსთანა მგლის ხელში რა გაგიჭირდა, რომ ვილაყ უცხო ტომის ცისფერთვალაში გამცვალეო. თვითონ, ცისფერთვალა ლეკვი, რა ექნა, თორემ, დასანახად სძულდა.

— თუ მგელი ხარ, ნუ სულელობ. გაგცვალე არა, ის... ეს სხადები ყველა ერთნირი მგლები ხართ.

— არა, მე არაფერს ვამბობ...

— ოჰ, რა თქმა მინდა, ვერ ვხედავ?

— თუ ხედავ, ცისფერი თვლები?...

— ოჰ, ეს, ალბათ, ჩემი ოცნების ნაყოფია.

ახალგაზრდობაში ოცნება მიყვარდა. ახლაც, ზოგჯერ, მთაზე რომ ავალ, დავუდებ კუდზე, ცას მივაშტერებ და შევეშუ: რატომ მგლად გამაჩინე-მეთქი.

— მგლად რომ არ ჩნდებოდა, ისინი სწავლობენ ჩვენგან მგლობას, ერთმანეთს არ ინდო-

ბენ და შენ მგელი ხარ და კიდევ რა ჯანდაბა გინდოდა.

— რა ვიცი. რაცა ხარ, რაცა გაქვს, ყოველთვის მოგნოს? ან, იმაზე მეტი არ გინდა? და უფრო ლამაზზე და მშვენიერზე არ ოცნებობ?

— ვთქვით, მასე, მაგრამ ოცნებას რომ მგელი დეგრადაციის, რაღაც არ გამოიგონა.

ამაზე კარგა მაგრად დეგრაგენ ერთმანეთს და ხედას მოუწია იმ ლამეს ბუნაგის გარეთ გათევა.

ასე იყო თუ ისე, ამ ჩხუბსა და დავიდაბაში ლეკვები წამოიზარდნენ. საჭიროა ან თანდათან დაიგემონ, ლუკმა-ხორცი გაიჩინონ, თავის რჩენა შეიძლონ. ხედას ის სამი კი

ოტია იოსელიანი

და, ეს მეოთხე სანადიროდ არასოდეს მიჰყავს თან: სხვა მგლები შემედეგებიან და მაშინვე იმას იტყვიან, ეს რა მშვენიერია, ეს რა ცისფერთვალაა, მთლად მამას ჰგავსო...

ნადირობა ძუმ ხედავს ნაკლებად როდი იცოდა, თავისი ოცნების ლეკვს თვითონ ნა-უძლვა. ყელგამოღადრული ცხოველების მეტი ლეკვებს რა ენახათ, დაბოლილი მამა მგელი ყველაფერს მუსრს ავლებდა, მაგრამ მისი ფერ-დობზე შეფენილი ფარა რომ დედამ მეორე მთის წვერიდან დაანახა, ცისფერთვალა ლეკვს ცრემლები მოერია, დედას გამოუტყდა:

— დედილო, მე ამ თეთრი ღრუბლებით ცხვარს არ შევქამ.

— ცხვარს არ შევქამ?! — დასცვივდა დედას.

— არა, დედილო.

— შეილო, გაგიჟდი?! ცხვარს და თხას თუ არ შევქამ, აბა, რით აპირებ ცხოვრებას?!

— არ ვიცი, დედილო, მაგრამ ცხვარს და თხას არ შევქამ, არც კი ვიცი, როგორ უნდა დავესხა თავს!

— შეილო, დაფიქრდი! — შეიცხადა დედა.

— ჰო, რომ დაფიქრდი, იმიტომ გეუბნები. არის თავისთვის, კეთილი, უწყინარი, მშვენი-

კეთილი



მგელი

ერი. არავის არაფერს უშავეს, როგორ ვეცე და ყელი გამოვადრო?

— კი მაგრამ, არსებობა ხომ გინდა, კარგად დაფიქრდი, შეილო!

— ჰო, კარგად რომ დაფიქრდი, იმიტომ გეუბნები. ცხვარს არ უნდა არსებობა? ვკითხოთ, თუ არ უნდა, და მერე შევქამოთ.

— ახლა, ასე რომ ვკითხოთ, მარტო ცხვარ-მა კი არა, იქნებ თხამაც მოინდომოს ცხოვრება და დღეგრძელობა.

— აქეთ კიდევ ამის უფლება, ისინი მხოლოდ ბალახს წინწიან და ნევრს კენჭენ. აი, თავგები რაა და, თავგებს მაინც რომ ჭამდნენ, იქნებ ის მაინც მეთქვა, რას ერჩიო, როგორ გაბედე-მეთქი და შევქამა.

— შეილო, მამაშენს ისედაც არ ეხატები გულზე და როგორ გგონია, როდემდე გარჩენ?

— არ ვიცი, დედილო, და ამის გარდა, არც ვაპირებ თქვენს კისერზე ჯდომას.

— აბა, შენ გგონია, შენი ცისფერი თვლების გამო ხროვის ბელადად აგირჩევენ და თავიანთ ნანადირევს მოგართმევენ?

— არა, დედილო, ხომ ვიცი ხროვის ბელადობა მგელმა რის ფასად უნდა მოიპოვოს. ბელადობის გაგონება კი არ მინდა.

— შიმშილით თავს იკლავ? შენს თავზე თუ არა, ჩემზე იფიქრე, დედა ვარ...

— რატომ ვიკლავ, ერთი კვირის წინ ჩვენს ბუნატან დათვა ჩამოიარა, შენ, დედილო, არ ჩანდი, მე ძალიან მომწონა. ის, ტყეობა, მგლებზე ძლიერი იქნება. ვკითხე, რაკი ჩვენზე ლონიერი ჩანარ, მგლებს ხომ არ ჭამ-მეთქი. ისეთი ილრი-ალა, გული გამიხეთქა: მერალ მგელს და აქოთუ-ბულ ტურას რა მაჭმევს, მთელი ზამთარი ვშიმ-შილობ: ზაფხულში ხილით ვიკვებებიო. მეც მას-ნავლე რა ხილით-მეთქი. დამაკვირდა: ასეთი მგელი არ მინახავს და გადაიხორხოვა:

— ცისფერი თვლები?! სასწაულია, სასწაულიო! — და მასწავლა, როგორ უნდა გამო-ოვარჩიო ბუტგურა ნაბლი. ქაცვის ნაყოფი, მარ-თალია, მჭავა და ხეხასაც ვერ დაატან, მაგრამ, ბოლოს და ბოლოს, დათვის იმოფნა ფაშეს თუ რაიმე აძლეს, მე რა ღმერთი გამიწყურება! — ზამთარში მგლებს რა დაგვაძინებს, შეი-ლო, სიცივე და შიმშილი რომ შეგვანუხებს, ერთმანეთს არ ვინდობთ.

— ზამთარში ვნახოთ, დედილო, ჯერ ხომ ზამთარი არაა.

მოსდა ზღაპარში გაუგონარი ამბავი, მგელ-მა დაიწყო კენჭის, მოცვის, თხილის, ნაბლის და შინდის ჭამა. არც მგლებს ეკარება მაინცდ-ამაინც. შელები და ირმები თვითონ არ იკარებენ და კისრისტებით გარბიან. დადის, შეჭურვებს ცას, ლამით ხან ერთი მთის წვერზე წამოჯდება, ხან მეორეზე და მთვარით და ვარსკვლავებით მოჭდილ ზეცას რომ მიშტერებია, დილა ისე ნამოვარება, ვერ იცნებს.

— რა ჰქვნი, შეილო, არ დაიწყე ნადირო-ბა? — მოძებნის დედამისი და შავი ცრემლით ტირის, მაგრამ, ცისფერთვალა ამშვიდებს.

— არა, დედილო, ხილითაც იოლს გავდი-ვარ, ჩემზე არ იდარდოთ.

— კი, მაგრამ, შეილო, რომ დაზამთრდება, რას აპირებ?

— არ ვიცი, დედა, იქნებ ძილი შევქლო.

მაგრამ მოვიდა ზამთარი და ძილი ლამით კი არა, დღისითაც არ ნაყარა. ჩამოცვივდა ხილი, დაათოვა, გაყინა. მონადირე მგლებიც დაიშინენ. ფოთოლგაცვივნილ ტყეში ლუკმა-ხორ-ცის შოვნა გაჭირდა. ამ დროს მგლები ჯგუ-ფურ ნადირობას იწყებენ. დაუღლები თავს ირმების, ან შელების ჯოგებს, გასასვლელ ყელე-ში თავიანთ ძებებს ჩაისაფრებენ, მორეკვენ და-ფრთხალ მსხვერპლს და ავლებენ მუსრს. რა თქმა უნდა, ცისფერთვალა ასეთ ქლევში არ მონადირობდა, მაგრამ ერთხელ თვითონ მო-ჰყვა სარეკში და თანდათან ალყა რომ დაავი-ნროეს და ბილიკზე ჩასასვლელი გაათა-ვისუფლა. დაუმწენ ქვეით შელები, სულ სკუპ-სკუპით ჩაირბინეს ხეი. მოცვიდნენ პირზე დორ-ბლმოდგარი მგლები, პგონათ ჯოგი ჩაჩხეს და ხორცი თავზე საყრელადაა. აგრე, ხევის გაღმა კედელზე მიკუნტრუმბს მათი ნანადირევი. ის იყო და ის. დადგა ცისფერთვალა ალ-სასრული.

შავდლიანმა, ვითომ თავი იმართლა, რა ექნა, რომ კეთილი ვარო. ეს მაინც არ ეთქვა: მგელი რომ კეთილი და პატიოსანი იქნება, ამაზე დიდი დანაშაული რა უნდა ჩაიდინოს?!



**საქართველოს ახალგაზრდა
ეკონომისტთა ასოციაცია**

**ლიხანეიანისა და ნაბარტოვის დანერგვის
პროექტი**

**უფასო საბავაშრონო კონსულტაციები
ლიხანეიანისა და ნაბარტოვის
მიღებასთან დაკავშირებით**

ლიხანეიანის სხელი ხაზი 93 64 75

**პროექტის ფარგლებში გამოიყვან
გზამკვლევი "როგორ მივიღოთ
მხანგრძლივნი ნაბარტოვი"**

გზამკვლევი უფასოა

**საკონტაქტო ინფორმაცია: მისამართი: პ. ორბელიანის ქ. №35,
თბილისი 0105; ე-მაილ: office@economists.ge**

პროექტი ხორციელდება IRIS- საქართველოს მხარდაჭერით



უძრავი ქონების საზონი ბრძოლვა



**ქურნალში იხილეთ: უძრავი ქონების
ბაზრის ანალიზი, ტენდენციები, ფასები,
პროგნოზები, პროფესიონალთა რჩევები...
და რა თქმა უნდა, უამრავი განცხადება**

ქურნალშია — ორი სუპერპროექტი



ყველაზე რეალური ინფორმაცია

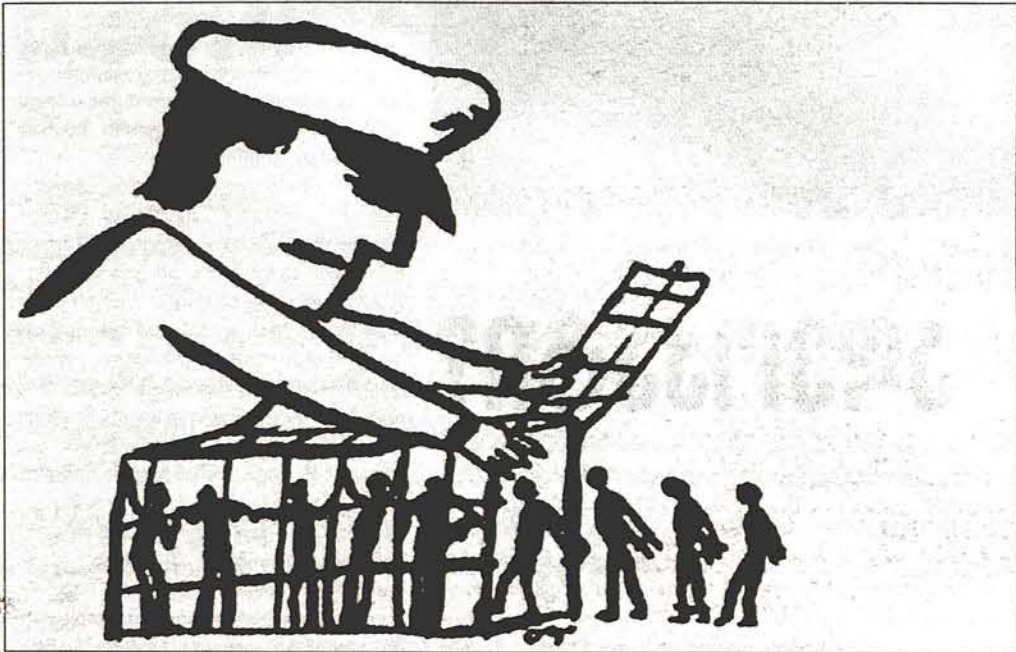
სასამართლო ქრონიკა



ყოველთვიური ჩანართი

DURA LEX SED LEX

N40 25.10.2004



მოქალაქეებისათვის ნარკოტიკული ნივთიერებების „ჩადება“, პოლიციელების მიერ ფულის გამოძალვა და შანტაჟი, თანამდებობის ბოროტად გამოყენება, – ეს ის დანაშაულებია, რომელთა მხილება, შინაგან საქმეთა სამინისტროს ბანერალური ინსპექციის უფროსის მოადგილის იოსებ თოფურიძის განცხადებით, მათი სამსახურის გასული თვის უმთავრესი პრიორიტეტი იყო. მანვე „სასამართლო ქრონიკას“ გააცნო რამდენიმე დანაშაულებრივი ფაქტი, რომელთა ჩადენაში შს-ს თანამშრომლები იყვნენ მხილებულნი:

შს ბანერალური ინსპექციის ქრონიკა

ფაქტი 1

7 ოქტომბერს შს სამინისტროს გენერალურ ინსპექციას ტელეფონით დაუკავშირდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სოხუმის ფილიალის ლექტორი მერაბ რაფაეა, რომელმაც განაცხადა, რომ უნივერსიტეტში შეიჭრნენ პოლიციელები და ძალის გამოყენებით ცდილობდნენ უნივერსიტეტის სტუდენტების დაკავებას, ნარკოტიკული ნივთიერებების მოხმარების ბრალდებით.

უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლები თავად გახდნენ იმის თვითმხილველები, თუ როგორ ჩაართვა პოლიციელმა იარაღის ტარი სტუდენტს.

გენერალურმა ინსპექციამ იმავე დღეს დააკავა ვაკე-საბურთალოს სისხლის სამართლის სამძებროს მე-2 განყოფილების ინსპექტორი იოსებ ქარსევანიძე. ექსპერტიზის ცნობაზე დაყრდნობით, არსებობს დასაბუთებული ეჭვი, რომ პოლიციელი თავად იმყოფებოდა ნარკოტიკული ზემოქმედების ქვეშ.

ამ ფაქტზე სამსახურებრივი მოკვლევა დასრულდა და საქმე გენერალურ პროკურატურას გადაეგზავნა.

ფაქტი 2

სამსახურებრივი მოკვლევის შედეგად, ინსპექციის თანამშრომლებმა დააკავეს თბილისის შსს მთავარი სამმართველოს ნარკომანიისა და ნარკოზინების წინააღმდეგ ბრძოლის სამსახურის უფროსი, პოლიციის უფროსი ლეიტენანტი ნიკოლოზ საკანდელიძე.

მოკვლეული მასალების თანახმად, იგი ეჭვმიტანილია მოქალაქე ნიკა ს-სთვის ნი-

ვთიერება „პეროინის“ ჩადებასა და ამის საფუძველზე მის დაკავებაში.

საქმე გადაგზავნილია გენერალურ პროკურატურაში.

ფაქტი 3

შს სამინისტროს გენერალურ ინსპექციას განცხადებით მიმართა მოქალაქე, რომლის განმარტებით 2004 წლის 30 აგვისტოს მისი მეუღლის ბინიდან, იარაღის მუქარით გაიტაცეს მისი ნათესავი. მოქალაქემ განაცხადა, რომ პოლიციამ დააკავა გამტაცებლები, თუმცა 50.000 აშშ დოლარის აღების შემდეგ, ისინი გაუშვა. სამსახურებრივი მოკვლევის შედეგად დადგინდა, რომ ადგილი ჰქონდა კანონსაწინააღმდეგო ქმედებებს პოლიციელთა მხრიდან.

პოლიციელებმა ჩხრეკა კანონის უხეში დარღვევით ჩაატარეს, ჩხრეკის შედეგად ამოღებული იარაღი საქმიდან „გაქრა“, ხოლო დაკავებული გამტაცებლები, პროკურატურის გამოძიების სიტყვიერი მითითების საფუძველზე, წინასწარი დაკავების იზოლაციიდან გაუშვეს.

ამ საქმესთან დაკავშირებით დაკავებული არიან ეჭვმიტანილები: მცხეთის შსს სამმართველოს უფროსი, პოლიციის ვიცე-პოლკოვნიკი გიორგი პარკაული, კრიმინალური პოლიციის უფროსი, პოლიციის პოლკოვნიკი ივანე დგებუაძე და სისხლის სამართლის სამძებროს განყოფილების უფროსი, პოლიციის ვიცე-პოლკოვნიკი ელგუჯა გოჩიაშვილი.

მათ ადევნის ღონისძიების სახით, სამი თვის პატიმრობა მიესაჯათ.

საქმეს იძიებს გენერალური პროკურატურა.

სასამართლო ღარბაჯეები

მნიშვნელოვანი ნოვაცია, რომელიც „სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლების შესახებ“ კანონმა დაამკვიდრა, არის ის, რომ მოხდა ცილისწამების დეკრიმინალიზაცია. უფრო მარტივად რომ ვთქვათ, კანონის ამოქმედების შედეგად ცილისწამება სისხლისსამართლებრივი რეგულირების ნაცვლად, სამოქალაქო რეგულირებას ექვემდებარება.

ამ მნიშვნელოვანი დემოკრატიული ნორმის ამოქმედება, ცხადია, პირველ რიგში, დამოკიდებულია სასამართლო პრაქტიკაზე. ქვემოთ გთავაზობთ სასამართლო დავას, რომლის გადაწყვეტისას კასპის რაიონულმა სასამართლომ სწორედ ახალი კანონის საფუძველზე არ აღძრა სისხლის სამართლის საქმე ჟურნალისტის წინააღმდეგ.

მამუკა ნოზაძე დეკრიმინალიზაციის წინააღმდეგ

საჩივარი: 2004 წლის 2 მარტს გორის რაიონულ სასამართლოს განცხადებით მიმართა მამუკა ნოზაძემ და მოითხოვა ჟურნალისტ საბა წინიკაშვილის მიმართ სსკ-ის 148-ე მუხლით, კერძო ბრალდების სისხლის სამართლის საქმის აღძვრა.

განცხადება თანდართული მასალებით გორის რაიონული სასამართლოდან აცილების წესით გადაიგზავნა თბილისის საოლქო სასამართლოში. აცილების წესითვე საოლქო სასამართლოდან საქმე კასპის რაიონულ სასამართლოში გადაიგზავნა.

საჩივრის თანახმად, გაზეთ „თრიალეთის“ 2004 წლის 8 მარტის ნომერში დაიბეჭდა ჟურნალისტ საბა წინიკაშვილის სტატია, სათაურით „ადვოკატი მოსამართლეს შანტაჟს უწყობს“ და ქვესათაურით „დიდი სამუელი“ იშლება, ინტრიგები და ხლართები“. განმცხადებლის აზრით, აღნიშნული პუბლიკაცია თავისი მყვირალა და აუტირებელი სათაურით შეურაცხყოფელია მისი პიროვნებისათვის და არის ცილისწამება, რადგანაც მას ბრალს სდებს მოსამართლისათვის ფულის გამოძალვაში.

მამუკა ნოზაძის აზრით, პუბლიკაციაში გადმოცემული ფაქტები და მოვლენები არ შეესაბამება სინამდვილეს, ჟურნალისტი ავრცელებს მონაწირს, არარსებულ ინფორმაციას მისი დანაშაულში მონაწილეობის შესახებ, მოსარჩლის პიროვნების პატივისა და ღირსების შელახვის ან სხვაგვარი ზიანის მიყენების მიზნით.

განმცხადებელი ასევე უთითებს საბა წინიკაშვილის სტატიაზე „ადვოკატი ჟურნალისტის გასვრას შეეცადა“ და მოჰყავს ციტატა ხსენებული პუბლიკაციიდან: „ადვოკატ ნოზაძეს ძალიან სურდა მის მიერ მოთხრობილი ბრალდებები მარიამიძისთვის არ წარმედგინა, მან ისიც კარგად იცოდა, რომ მოსამართლე კომენტარებს არ აკეთებს და იწევა, ჟურნალისტმა არაფერი იცის, არ ფიქრობს, საოლქო სასამართლოში, ხუთივე სს საქმეს ვერ გაეცნობა და შესაბამისად დასკვნებსაც ვერ გააკეთებს, შემდგომში მისთვის ცნობილი გახდა, რომ მე ყველა სს საქმის მოკვლევა დავეწყე, ნოზაძე დამიკავშირდა და ხმამაღალი ტონით მითხრა, „რალა მასალები გინდა, მე ხომ მოგანოვებ... შენ აგენტი ხარ, ყველაფერი რომ ჩაუკაკლე მარიამიძეს. კოტეტიშვილს შეკვეთილ წერილებს აწერინებ... შენ გასვრილი ხარ“. ნოზაძე თავად ცდილობდა ჟურნალისტის გასვრას, კერძოდ, მოსამართლე გოჩიაშვილი მიაგზავნა მარიამიძესთან, 500 დოლარი მომცეს, თორემ ჟურნალისტს წერილს დავაწერინებო. ნოზაძემ მარიამიძეს გოჩიაშვილის პირით ისიც შეუთვალა, რომ ფულს თუ გადამიხდის, ჟურნალისტს /საბა წინიკაშვილს/ დაუფრეკავ, წერილს „დავაბლოკინებ“ და პრობლემა აღარაფერი იქნება, ფაქტს გოჩიაშვილი უარყოფს, ვისგან ჰქონდა გარანტია მამუკა ნოზაძეს, რომ წერილი მისი ბრძანებით „და-

იბლოკებოდა?“ ხომ არ ფიქრობდა ადვოკატი, რომ თუკი მარიამიძე „შანტაჟს“ დაემორჩილებოდა და ფულს გადაუხდიდა, იმ თანხიდან უკვე დანერგილი სტატიის „დასაბლოკად“, წილს მომცემდა? შესაძლებელია, „ჟმობოტა“ გამოეჩინა და „მეგობრულად“ ეთხოვა, წერილი არ გაუშვაო“...

მამუკა ნოზაძის აზრით, სტატიაში მოყვანილ ფაქტებს ადგილი არ ჰქონია და მხოლოდ ჟურნალისტის ფანტაზიის ნაყოფს წარმოადგენს. განმცხადებელმა ხსენებული სტატია ცილისწამებად მიიჩნია და ჟურნალისტის მიმართ სსკ-ის 148-ე მუხლის საფუძველზე სისხლის სამართლის საქმის აღძვრა მოითხოვა.

შიდა ქართლის საოლქო პროკურატურაში საბა წინიკაშვილის მიერ მიცემული ახსნა-განმარტებებიდან ირკვევა, რომ ჟურნალისტი შეხვდა როგორც ადვოკატ მამუკა ნოზაძეს, ასევე მეორე მხარესაც, მოსამართლეებს – ა. მირიანაშვილსა და ქ. სულაბერიძეს. საბა წინიკაშვილის მტკიცებით, საგზაო პუბლიკაციაში მოყვანილი ფაქტები და გარემოებები არ წარმოადგენს მონაწირს, არამედ ეფუძნება ზემოთ ხსენებული პირების მონათხრობს.

ჟურნალისტმა ასევე მიუთითა 8-15 მარტის გაზეთ „თრიალეთში“ გამოქვეყნებულ მისსავე სტატიაზე „ვინ ლახავს გამარჯვებულ პარტიის ავტორიტეტს“. ხსენებული სტატია შეეხებოდა მამუკა ნოზაძის მიერ საბა წინიკაშვილის წინააღმდეგ საჩივრის შეტანას და სხვა საკითხებს. სტატიაში ჟურნალისტმა მოსთხოვა პროკურატურას, სისხლის სამართლის საქმე აღედგა მამუკა ნოზაძის წინააღმდეგ იმ შანტაჟისათვის, რომელსაც ის მოსამართლე ალექსი მარიამიძეს უწყობდა, ანუ ამ უკანასკნელს 500 დოლარს სძალავდა.

გადაწყვეტილება: კასპის რაიონის მოსამართლე გ. მილაძემ 2004 წლის – ივნისის გადაწყვეტილებით, არ აღძრა სისხლის სამართლის საქმე ჟურნალისტ საბა წინიკაშვილის მიმართ.

მოტივაცია: სისხლის სამართლის კოდექსის 148-ე მუხლის დისპოზიცია არის შემდეგი: „ცილისწამება დანაშაულის დაბრალებით“. აღნიშნული დანაშაული შეიძლება ჩადენილ იქნეს მხოლოდ პირდაპირი განზრახვით.

სასამართლოს აზრით, ჟურნალისტ საბა წინიკაშვილის განზრახვა მიმართული იყო არა შეგნებულად ცრუინფორმაციის გავრცელებისაკენ, არამედ მის მიზანს წარმოადგენდა, ადვოკატ მ. ნოზაძის მხილება დანაშაულის ჩადენაში, რის გამოც მისი ქმედება არ არის მართლსაწინააღმდეგო, ე. ი. არ არსებობს სსკ-ის 148-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნები.

სასამართლომ ჟურნალისტის ქმედება მართლსაწინააღმდეგოდ არ მიიჩნია.

დასასრული 80-18 გვამრავ

მონიტორინგის ჯგუფის მონაცემები

სახალხო დამცველისა და თავისუფლების ინსტიტუტის მონიტორინგის ჯგუფის ინფორმაციით, მიმდინარე წლის 9 ოქტომბრიდან 13 ოქტომბრამდე წინასწარი დაკავების საკანში სულ 37 ადამიანი გადაყვანილი. მათგან 15 მოქალაქეს სხეულის მძიმე დაზიანებები აღენიშნებოდა.

ნაშაპი „კაპეზუმი“

13 ოქტომბერს, თბილისში პოლიციამ ფულის გამოძალვის ბრალდებით დააკავა გიორგი ს-ძე და დავით გ-ლი. დაკავებულები თბილისის პოლიციის სამმართველოში დაახლოებით დღის პირველ საათზე მიიყვანეს, საიდანაც მხოლოდ სამი საათის შემდეგ გადაიყვანეს წინასწარი დაკავების საკანში. ორივე დაკავებული სასტიკადაა ნაცემი. მთელი ამ ხნის განმავლობაში, დაკავებულებთან ადვოკატს არ უშვებდნენ.

იმავ დღეს, საღამოს ათი საათისთვის ე.წ. „კაპეზუმი“ დაკავებულები სახალხო დამცველმა სოზარ სუბარმა, თავისუფლების ინსტიტუტის რეგიონალურმა ომბუდსმენმა თეა თუთბერიძემ და სახალხო დამცველის ოფისის სხვა თანამშრომლებმა მოინახულეს. დაკავებულებთან ადვოკატი შეიყვანეს. სახალხო დამცველის მოთხოვნით მათ სამედიცინო ექსპერტიზა ჩაუტარდებოდა.

დაკავებულების ადვოკატთან საუბრისას გაირკვა, რომ დავით გ-ლი უსაფუძვლოდ გამო, როგორც ეჭვმიტანილი გათავისუფლებულია, ხოლო გიორგი ს-ძეს შეფარდებული აქვს წინასწარი სამთვინი პატიმრობა. ადვოკატის განცხადებით, სულაქველიძეს ქალაქის სამმართველოში ნარკოტიკი „ჩაუდეს“, რაც მის მდგომარეობას ამძიმებს.



ვის მხარეზეა ადვოკატი?

მასწავლებელი, ექიმი და ვეტილარი ყველა ეპოქასა და ყველა ქვეყანაში საზოგადოების განსაკუთრებული პატივისცემით სარგებლობდა. პატივისცემით იმით, რომ სამივე პროფესია, პირველ რიგში, საზოგადოებრივი საქმიანობა და მხოლოდ ამის შემდეგაა სამსახური.

მასწავლებელმა ცოდნა უნდა მისცეს ბავშვს, ექიმმა უნდა უშუალოდ პაციენტს, ხოლო ადვოკატის ვალია, დაიცვას მოქალაქე უსამართლობისაგან. ანუ, ამ პროფესიის წარმომადგენელთა მიმართ საზოგადოების აპრიორულ პატივისცემას განსაზღვრავდა და განსაზღვრავს მათი საზოგადოებრივი ფუნქცია. მხოლოდ ამის შემდეგ ერთვება ისეთი ფაქტორები, როგორიცაა კერძო განათლება, კერძო სამედიცინო პრაქტიკა და კერძო ადვოკატურა.

თუ ადვოკატმა ერთდღე იტვირთა მოქალაქის (მოქალაქეების ან რაიმე კორპორაციული ჯგუფის) ინტერესების დაცვა, მისი მორალური ვალია, ყველა შემთხვევაში ამ ვალდებულების „ერთგული დარჩეს და მას არა აქვს უფლება, მომავალში მათ წინააღმდეგ იმოქმედოს. უფრო მეტიც, ამას ადვოკატს არა მარტო მორალი, არამედ კანონიც ავალდებულებს.

ის, რაც ზემოთ მოგახსენეთ, ბუნალური ჭეშმარიტებაა და ამას ნებისმიერი ორისტიკი დაგვიდასტურებთ, თუმცა პრაქტიკა რომ ხშირად საპირისპიროს გვიჩვენებს, ესეც ფაქტია. ჩვენ არ ვაპირებთ ისეთი დრამატული მაგალითების მოყვანას, რომელიც საბჭოურ, ტოტალიტარულ პრაქტიკას ახასიათებდა. მაგალითად, როდესაც საბჭოთა ადვოკატი სასამართლო პროცესზე საჯაროდ აცხადებდა უარს კლიენტის დაცვაზე და „ხალხის მტრის“ სამაგალითო დასჯას მოითხოვდა. მაშინ განსასჯელი, მისი განმსჯელიცა და დამცველიც სისტემის მძევლები იყვნენ და აქ რაიმე მორალურ პასუხისმგებლობაზე საუბარიც ზედმეტი იყო.

ჩვენ არც იმ ოდითაურ „ადვოკატ-პოლიტიკოსებზე“ ვსაუბრობთ, რომლებიც თამბაქოს ჯერ ერთ მაგ-

ნატს იცავენ სასამართლოში და შემდეგ უფრო დიდ ჰონორარზე მის კონკურენტ მაგნატებს ურიგდებიან. ამ შემთხვევაში საუბარია უაღრესად მარტივ ყოველდღიურობაზე, როდესაც ადვოკატი იწყებს პროცესს, როგორც მოქალაქის ინტერესების დამცველი და შემდგომ ინსტანციაში უკვე საკუთარი კლიენტის მონიწიანადმდეგეთა ადვოკატად ევლინება. სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია, „სასამართლო ქრონიკის“ რედაქციაში ასეთი ფაქტებით შეწუხებულ მოქალაქეთა წერილებმა და სატელეფონო ზარებმა, რეგულარული ხასიათი მიიღო.

ასე მაგალითად, რედაქციას თბილისში, თარხნიშვილის ქუჩა № 3-ში მცხოვრებმა მოქალაქეებმა მოგვმართეს და წარმოგვიდგინეს საბუთები იმის დასტურად, რომ ერთ-ერთი საადვოკატო ფირმის იურისტებმა დაარღვიეს მათთან დადებული ხელშეკრულება იურიდიული მომსახურების შესახებ და საოლქო სასამართლოში პროცესის დასრულების შემდგომ, ამ ჯგუფის მონიწიანადმდეგე მხარის ინტერესების დაცვა დაიწყეს.

მართალია, მოქალაქე ნარგიზა წულუკიანს ადვოკატთან არავითარი ფორმალური ხელშეკრულება არ გაუფორმებია, მაგრამ როგორც თავად აცხადებს, ჰონორარი გადაუხადა და საოჯახო დავა, პირველ ინსტანციაში მოიგო კიდევ. რაოდენ დიდი იყო მისი გაკვირვება, როდესაც საოლქო სასამართლოში მისი ყოფილი ადვოკატი უკვე მონიწიანადმდეგე მხარეს წარმოადგენდა და თავგამოდებით იცავდა იმათ სიმართლეს, ვისაც საქმე რამდენიმე თვით ადრე, რაიონულ სასამართლოში მოუგო.

უცნაურ ვითარებაში აღმოჩნდა მოქალაქე ვალერიან ბერიძეც, რომელსაც მისი ვაჟის სისხლის სამართლის საქმეზე კონსულტაციისათვის ერთ-ერთი ადვოკატისათვის მიუმართავს და შემდგომ ამ საქმის წარმართვაზე შეთანხმება კიდევ. მას დაწვრილებით უამბნია საქმის ვითარება და მისი ვაჟის სასარგებლო არგუმენტებიც გაუცნია. მოგვიან-

ებით ადვოკატს მისი ვაჟის დაცვაზე უარი განუცხადებია და სასამართლოზე მონიწიანადმდეგე მხარის ინტერესების დამცველად მოვლინება ბატონ ვალერიანს.

ჩვენ არ ვასახელებთ იმ ადვოკატების გვარებს, რომელთა შესახებაც პრეტენზიებით მოგვმართეს, რადგან ვერ მოხერხდა მათთან დაკავშირება და მათი განმარტებების მოსმენა. თუმცა პრობლემა პრობლემად რჩება და ეს რამდენიმე ფაქტიც ერთდღე შემთხვევა არ არის.

არსებობს თუ არა მოქალაქისა და ადვოკატის ურთიერთობის მარეგულირებელი ნორმატიული საკანონმდებლო აქტი და რა უფლებამოვალუბები აქვთ ადვოკატებს, – ამ საკითხის კომენტირება ჩვენ ფონდ ALPE-ს დირექტორს ზურაბ გუნცაძეს ვთხოვეთ:

– საქართველოს კანონი „ადვოკატურის შესახებ“ მკაფიოდ აყალიბებს ადვოკატისა და კლიენტის უფლება-მოვალუბებს. ამ კანონის მე-5 მუხლის თანახმად, „ადვოკატი ვალდებულია კეთილსინდისიერად შეასრულოს პროფესიული ფუნქციები, ზუსტად და განუხრელად დაიცვას პროფესიული ეთიკის ნორმები, არ შელახოს სასამართლოსა და პროცესის სხვა მონაწილეთა უფლებები, დაიცვას პროფესიული საიდუმლოება, შეასრულოს საპროცესო კანონმდებლობით მისთვის დაკისრებული მოვალუბები და ინტერესთა შეუთავსებლობის შემთხვევაში კლიენტის დაუყოვნებლივ აცნობოს ამის შესახებ.“

ამავე კანონის მე-7 მუხლის თანახმად, ადვოკატი ვალდებულია, დაიცვას პროფესიული საიდუმლოება, იმისდა მიუხედავად, თუ რამდენი დროა გასული. ადვოკატს არა აქვს უფლება, კლიენტის თანხმობის გარეშე გაავრცელოს საადვოკატო საქმიანობის განხორციელების პროცესში მისგან მიღებული ინფორმაცია.

კანონის მე-8 მუხლი კიდევ უფრო აზუსტებს ადვოკატის ინტერესთა შეუთავსებლობის კრიტერიუმებს და ადგენს: ადვოკატი ვალდებულია, არ განახორციელოს ისეთი ქმედება და არ დაამყაროს ისეთი ურთიერთობა, რომელიც საფრთხეს შეუქმნის კლიენტის ინტერესებს, ადვოკატის პროფესიულ საქმიანობას ან დამოუკიდებლობას. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილში კი პირდაპირ არის ნათქვამი, რომ „ადვოკატს არა აქვს უფლება შეასრულოს პროფესიული ფუნქციები, თუ იმავე საქმეზე უკვე განახორციელა საადვოკატო საქმიანობა მეორე მხარის სასარგებლოდ“.

ეს რაც შეეხება კანონს, თუმცა პრაქტიკა რომ ასევე მკაფიოდ ჩამოყალიბებული არ არის, ამას თქვენ მიერ შემოთავაზებული წერილები და ბევრი სხვა ფაქტიც ცხადყოფს. მე ვთვლი, რომ თავისუფალი ადვოკატურა და მედია ჩვენი დროის უმთავრესი მონაპოვარია და ნებისმიერი პრობლემა, რომელიც ამ სფეროში წარმოიშობა, საზოგადოების განსაკუთრებული მსჯელობის საგნად უნდა იქცეს. მეჯრა, რომ ადვოკატების ტესტირება და შემდგომ ადვოკატთა ნამდვილი კოლეგიისა თუ ასოციაციის ჩამოყალიბება, რეალური ინსტრუმენტი იქნება ქართული ადვოკატურის ფორმირების საქმეში.

თავისუფლების ინსტიტუტი გორის პროკურორის თანამდებობიდან გადაყენებას და დასჯას მოითხოვს

თავისუფლების ინსტიტუტი გორის რაიონის პროკურორის არჩილ ბაბაჯანაშვილის თანამდებობიდან გადაყენებას და მის წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმის აღძვრას მოითხოვს. სამხარეო პოლიციის მიერ დაკავებული გიორგი მ-ული პროკურორმა სასტიკად აწამა.

ამის შესახებ სახალხო დამცველის ოფისისათვის გახდა ცნობილი. დაკავებულის სანახავად სახალხო დამცველის მოადგილე, გენერალური ინსპექციის წარმომადგენელი და თავისუფლების ინსტიტუტის წევრები გორში ჩავიდნენ.

„დაკავებულს სხეულზე სერიოზული დაზიანებები აღენიშნებოდა და ჩვენი მოთხოვნით, იგი წინასწარი დაკავების იზოლაციიდან ციხის საავადმყოფოში გადაიყვანეს, თუმცა იგი „კაპეზუმი“ უკანონოდ იმყოფებოდა, რადგან მას აღმკვეთი ღონისძიება ჰქონდა შეფარდებული და კანონის თანახმად, ციხეში უნდა ყოფილიყო. წინასწარი დაკავების იზოლაციი უკანონოდ მყოფი კიდეც სამი პიროვნება აღმოვაჩინეთ“, – აცხადებს თავისუფლების ინსტიტუტის წევრი თეა თუთბერიძე.

სახალხო დამცველის სახელზე დაწერილ განცხადებაში მ-ული განმარტავს, რომ იგი 9 ოქტომბერს დააკავეს და რაიონულ პროკურატურაში გადაიყვანეს, სადაც ბაბაჯანაშვილმა იარაღითა და წიხლებით სასტიკად სცემა და იარაღისა და ნარკოტიკების ჩადებით დაემუქრა, თუ მისთვის სასურველ ჩვენებას არ დანერდა, ხოლო დაწერის შემთხვევაში გათავისუფლებას დაჰპირდა. მისი განმარტებით, ბაბაჯანაშვილი მას ცეცხლსასროლი იარაღით დაემუქრა და ანთებული სიგარეტი 4-ჯერ ჩაანვა მუცლის არეში. დაკავებულის განცხადებით, ბაბაჯანაშვილი არაფხიზელ მდგომარეობაში იმყოფებოდა.

როგორც მ-ულმა განმარტა, იგი პროკურატურიდან პოლიციის სამმართველოში გადაიყვანეს, სადაც ათი-თერთმეტი საათის შემდეგ გამოძიებული ბუბუტიშვილი მასთან მივიდა და ყალბ ჩვენებაზე ხელის მოწერა სთხოვა.

„დაკავებულის ცემისა და წამებისთვის რაიონის პროკურორი ბაბაჯანაშვილი სასწრაფოდ უნდა იქნეს თანამდებობიდან გადაყენებული, ასევე მის წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმე უნდა აღიძვრას, – ასეთია თავისუფლების ინსტიტუტის პოზიცია.“



მამუკა ნოზაძე

დაკრიმინალიზაციის წინააღმდეგ

დასასრული. დასაწყისი მე-17 გვერდი

აპელაცია: კასპის რაიონული სასამართლოს ხსენებული გადაწყვეტილება კერძო სააპელაციო საჩივრით გაასაჩივრა მამუკა ნოზაძემ. თბილისის საოლქო სასამართლომ 2004 წლის 21 ივლისის განჩინებით გააუქმა გადაწყვეტილება და საქმე განსახილველად დაუბრუნა კასპის რაიონულ სასამართლოს.

გადაწყვეტილება: კასპის რაიონული სასამართლოს 2004 წლის 8 ოქტომბრის გადაწყვეტილებით, მოსამართლე მ. ენუქიძემ ჟურნალისტ საბა წინიკაშვილის მიმართ სისხლის სამართლის საქმის არაღძვრის დადგენილება გამოიტანა.

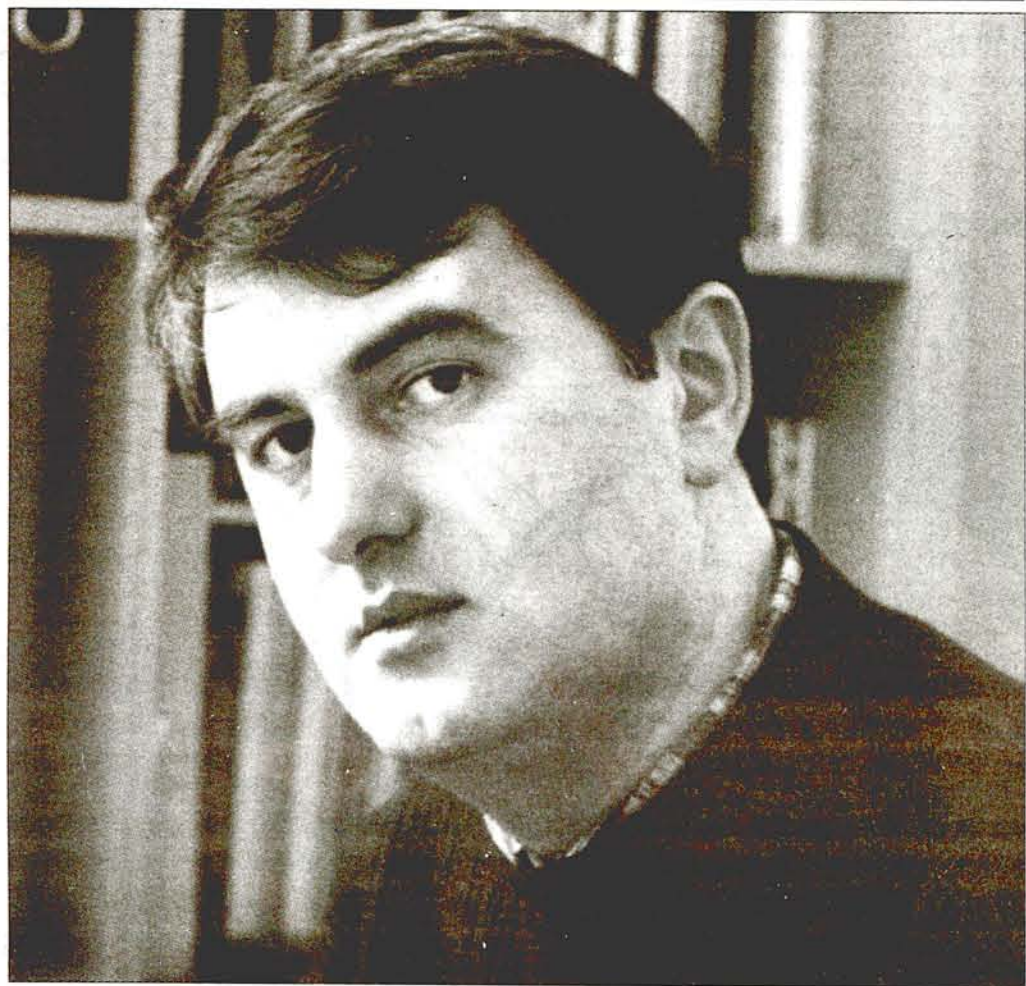
მოტივაცია: სასამართლომ მიუთითა იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის კოდექსის 148-ე მუხლი ითვალისწინებდა პასუხისმგებლობას ცილისწამებისათვის დანაშაულის დაბრალებით. სისხლის სამართლის კოდექსში 2004 წლის 24 ივნისის შეტანილი ცვლილებების თანახმად, აღნიშნული მუხლი კოდექსიდან ამოღებულია, რაც იმაც ნიშნავს, რომ კანონმა გააუქმა ამ ქმედების დანაშაულობა.

სსსკ-ის 28 მუხლის პირველი ნაწილის „გ“ პუნქტის თანახმად, სისხლის სამართლის საქმე არ შეიძლება აღიძვრას, ხოლო აღძრული უნდა შეწყდეს, თუ ახალი კანონი აუქმებს დანაშაულობას. მოცემულ შემთხვევაში სისხლის სამართლის კოდექსი აღარ ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას ცილისწამებისათვის, რის გამოც სისხლის სამართლის საქმე არ უნდა აღიძვრას.

ერთი ოგ უფსკანი ბეჭდს... გვპირდება

გადმოგაქვლია ჟურნალიდან „თავისუფლება“ N9(33)

სახალხო დამცველის ინსტიტუტს საქართველოში აქამდე ეფექტურად არ უმუშავია. მიზეზების ძიება, ცხადია, შესაძლებელია, როგორც ინსტიტუციონალურ, ასევე პერსონალურ დონეზე. თუმცა წარსულში ქექვას ჩვენ ახალდამტკიცებულ ომბუდსმენთან სახალხო დამცველის ინსტიტუტის სამომავლო სახეზე საუბარი ვამჯობინეთ. სოზარ სუბარი, რომელიც არასამთავრობო სექტორიდან მივიდა სახალხო დამცველის ოფისში, ამ უწყების რეორგანიზაციის აუცილებლობას რამდენიმე მიზეზით ხსნის:



პირველი, საჭიროა ოფისის ოპტიმიზაცია მრავალი კუთხით, რადგან პრაქტიკულად ნორმალურად მას არასდროს არ უმუშავია, – **განაცხადა სოზარ სუბარი**, – ერთ-ერთი პრიორიტეტულია, რბილად რომ ვთქვათ, კადრების გადახალისების საკითხი. რადგან დღესდღეობით სახალხო დამცველის ოფისში მუშაობს ბევრი ადამიანი, რომლებიც მონიტორინგის ჩატარებისა და ადამიანის უფლებების დაცვის ნაცვლად, სხვადასხვა საექვეო გარიგებებზე მიდიოდნენ ხელისუფლებასთან და ცხადია, ასეთ შემთხვევებში გამოსავალი მხოლოდ ძირეული ცვლილებებია.

აბსოლუტურად აბსურდული ვითარებაა შიდასტრუქტურული თვალსაზრისით: ორმოცდაათამდე თანამშრომლის არსებობის პირობებში, ოფისში არის 32 სტრუქტურული ერთეული და იურიდიულად არარსებული და არარეგისტრირებული სტრუქტურა, სადაც დანარჩენი თანამშრომლები არიან დაკავებული. თანაც 32 სტრუქტურულ ერთეულში არ შედიან დარაჯები, თავად სახალხო დამცველი, მოადგილე და ა.შ. – გამოდის, რომ კაცზე ერთი სტრუქტურა მოდის! ერთი და იგივე პიროვნება ერთდროულად არის, მაგალითად, საჩივრებზე პასუხის გაცემის და რეაგირების დეპარტამენტის თანამშრომელი და იმავე დროს, რომელიმე ცენტრის, მაგალითად, ბავშვთა ცენტრის ხელმძღვანელი.

ვაპირებთ დავენერგოთ ბევრ ქვეყანაში გამოცდილი და აპრობირებული, ერთი სტრუქტურის შიგნით არსებული რამდენიმე ომბუდსმენის ინსტიტუტი. მაგალითად, **მართლმსაჯულების ომბუდსმენი**, განახორციელებს მონიტორინგს და ზედამხედველობას შინაგან საქმეთა სამინისტროზე, პოლიციაზე, პროკურატურაზე, სასამართლოებზე, უშიშროებაზე და ა.შ. არის **თავისუფლებისა და თანასწორობის ომბუდსმენი**, რომელიც დაიცავს სამოქალაქო-პოლიტიკურ უფლებებს, იქნება ეს სიტყვის, პრესის, აღმსარებლობის თავისუფლება, უმცირესობათა უფლებები, მიტინგებისა და მანიფესტაციების თავისუფლება, სამართლიანი არჩევნების უფლება თუ სხვა. გათვალისწინებულია **სოციალური სფეროს ომბუდსმენიც**, რომელიც განახორციელებს მონიტორინგს ისეთ საკითხებზე, როგორცაა: დევნილები, უმწეოები, შრომითი უფლებები. ალბათ, აქვე შევა, თუმცა ბოლომდე ჩამოყალიბებული არ

ვართ, ბიზნესმენტა უფლებები და საგან-სახადო საქმიანობის მონიტორინგი. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ დღის წესრიგში მოხელეებისაგან ბიზნესის დაცვის აუცილებლობაც დგას. ცალკე გამოიყოფა და შესაბამისი ომბუდსმენი ეყოლება **ჯარის მიმართულებას**. მართალია, რევოლუციის შემდეგ გარკვეულწილად გამოსწორდა ვითარება ქართულ არმიაში — ჯარისკაცებს აღარ შიათ და აცვიათ კიდეც, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ შიგნით პრობლემები მოიხსნა. საუბარია **ადმინისტრაციულ საქმეთა ომბუდსმენზეც**, რომელიც განახორციელებს ადმინისტრაციის, ადგილობრივი მმართველობებისა და თვითმმართველობების მონიტორინგს და მისი ერთ-ერთი ამოცანა ქვეყნის მართვაში სამოქალაქო მონაწილეობის ხელშეწყობა იქნება. საჩივრებზე რეაგირებას მოახდენს **კანცელარია**, რომელიც მიიღებს და გაანალიზებს საჩივრებს მიმართულების მიხედვით.

უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ რეგიონული ოფისები აქამდე რეალურად არ ფუნქციონირებდა. მხოლოდ ორ რეგიონში გვყავს შტატიანი თანამშრომლები, დანარჩენებს აქვთ სახალხო დამცველის ოფისის საბუთები, მაგრამ რეალურად ისინი არ არიან ჩვენი წარმომადგენლები, გაურკვეველია მათი დაფინანსებაც, სტრუქტურაც და ა.შ. ეს ყველაფერი, რაღა თქმა უნდა, შეიცვლება, ჩამოყალიბდება და განისაზღვრება დებულებით. ადრე სახალხო დამცველს ბათუმში არ ჰყავდა წარმომადგენელი, იყო ცალკე — აჭარის სახალხო დამცველი, რომელსაც ნიშნავდა და ათავისუფლებდა ასლან აბაშიძე. ამჟამად ის ძველი, ასლან აბაშიძის დროინდელი სტრუქტურა გაუქმებულია და მალე ბათუმში გვეყოლება სახალხო დამცველი, რომელიც იქნება საქართველოს სახალხო დამცველის აპარატის თანამშრომელი. ჯერჯერობით ცალკე არის ასევე აფხაზეთის სახალხო დამცველი და ალბათ ეს საკითხიც ცალკე მსჯელობის საგანია.

ზემოთ ჩამოთვლილი სტრუქტურული ცვლილებები, ალბათ, იმის წინაპირობა იქნება, რომ ამ ინსტიტუტის მუშაობა საქართველოში გაცილებით ეფექტური გახდება. სახალხო დამცველი იქნება აბსოლუტურად უკომპრომისო ნებისმიერი დარღვევის მიმართ და იმავს მოითხოვს ყველა თანამშრომლისგან.

ჩაინერა

გვანცა ლიპარტილიანა

ფონდი Alpe

მსოფლიო ბანკის
სასამართლო რეფორმის
პროექტის ფორმატში

აცხადებს კონკურსს რეგიონალური ტელემაუწყებლებისათვის

კონკურსში მონაწილეობის მსურველმა რეგიონალური ტელეკომპანიების რედაქციებმა, შემოქმედებებმა ჯგუფებმა უნდა წარმოადგინონ 2004 წელს ეთერში გასული ან საგანგებოდ ამ კონკურსისათვის მომზადებული სიუჟეტები, რომელთა არსი მიესადაგება კონკურსის თემას „**ადამიანი სამართლის ძიებაში**“. სასურველია სიუჟეტში აისახოს რეგიონში მომხდარი რეალური სამართლებრივი კოლიზია, კონკრეტული მოქმედი გმირთა და ამ საქმის მიმდინარეობით პოლიციის, პროკურატურის, სასამართლო დონეზე (ან თუნდაც რომელიმე ერთ უწყებაში).

წარმოდგენილი სიუჟეტები შეფასდება შემდეგი კრიტერიუმებით:

- რამდენად აქტუალური და პრეცედენტულია სიუჟეტში აღწერილი ამბავი
- რამდენად დაბალანსებულად და სრულად არის წარმოდგენილი მხარეთა პოზიციები
- რამდენად ლაკონური და გასაგებია ამბის გადმოცემის სტილი

სიუჟეტის ქრონომეტრაჟი არ უნდა აღემატებოდეს 10 წუთს. სიუჟეტი უნდა წარმოადგინოთ VHS ფორმატში.

წარმოდგენილ ნამუშევრებს განიხილავს საგანგებოდ შექმნილი ჟიური. კონკურსში გამარჯვებული სიუჟეტის ავტორები დაჯილდოვდებიან საგანგებო სერტიფიკატითა და ფულადი პრემიით, 500 ლარის ოდენობით. კონკურსში გამარჯვებული სიუჟეტი გადაიცემა საერთო ნაციონალური ფორმატით სამაუწყებლო ტელეკომპანიის ეთერით.

სიუჟეტების წარდგენის ბოლო ვადა: 2004 წლის 25 ნოემბერი.

მისამართი: **ალექსანდრე ჭავჭავაძის ქ. 8-33**
ტელ.: 92 29 14. ფაქსი: 92 05 96



უტვინო მამების ამბავი

სერინიოლაში (იტალია) ამას წინათ ორ პატარა ბავშვს – 10 წლის მორ ლა-რანგოსა და 8 წლის რაფაელ ლაზერტის დუელი ჰქონდათ. ბავშვები ამხანაგები ყოფილან, თამაშობის დროს რაღაც სათამაშოზედ ლაპარაკი მოსვლიათ, რისთვისაც იმავე დღეს ლა-რანგოს ორი სეკუნდანტი გაუგზავნია ლაზერტისთვის და დუელში გაუწევია. დუელის ამბავი ამ ბავშვების მამებსაც სცოდნიათ, შვილების მამაცობა მოუწონებიათ და დუელის დროს იქვე იდგნენ და თავთავიანთ შვილებს გულშემატკივრობდნენ თურმე. დუელი 24 ივლისს მომხდარა, დილით, ერთ ბაღში. იარაღად დანები აურჩევიათ. ლა-რანგო ძალიან საშიშად დაჭრილა, მაგრამ გადარჩენილა, ლაზერტი კი ტყეში დამალულა. მათ მაგივრად პოლიციას ამ ბავშვების უტვინო მამები შეუპყრია. მათთვის სასამართლოს სამი წლით პატიმრობა გადაუწყვეტია.

„ივერია“ №160, 1901 წელი

ფეხის თითები 120 ათასად

ნიუ-იორკში ამას წინად მომკვდარა ერთი მათხოვარა, ვილაც ბოუერი, რომელსაც მათხოვრობით დაგროვილი 120 ათასი მანეთი ღარჩენია. ბოუერს ანდერძი არ დაუტოვებია და არც ნათესავები ჰყოლია, ამიტომ პირველ ხანს არ იცოდნენ, ვისთვის გადაეცათ ფული. რამდენიმე ხნის შემდეგ გამოცხადდა თურმე ვილაც ჯონ ბოერსი და თავისი თავი მემკვიდრედ გამოაცხადა. შედგა სასამართლო, ბოერსს არავითარი საბუთი არ ჰქონია ნათესაობის დასამტკიცებლად და მოსამართლისთვის უთქვამს ფეხის თითები კანითა მაქვს ერთმანეთზე გადაზრდილი ისევე, როგორც განსვენებულს ჰქონდაო. სასამართლომ ამოათხრევინა ბოუერის გვამი და მართლაც თითები ბატონით გადაბმული ჰქონია. სასამართლოს ეს საბუთი საკმაოდ უცვნია და ბოუერის მემკვიდრედ ბოერსი დაუმტკიცებია.

„ივერია“ №166, 1901 წელი



ემმაკების კანტორა

შმულევიზში, ვარშავას მახლობლად არსებობს თურმე „ემმაკების კანტორა“, რომლის პატრონი ბლიმ ფრენკელია. აი გაზეთი „ვარშავის დღიური“ რას გადმოგვცემს ამ უცნაური კანტორის შესახებ: ამას წინათ ეს პატრონი დაჰპირებია ვილაც შიმანსკის, ემმაკებს მიუსევ იმ მოსამართლეს, რომელმაც შენი საქმე უნდა განიხილოსო და ამისთვის ერთი თუმანი გამოურთმევია. ემმაკებს, რიცხვით ექვსს, ქალაქდები უნდა აერივნათ სასამართლოში ისე, რომ მოსამართლეს არაფერი შეეტყო და შიმანსკი გაემართლებინა. მაგრამ, როგორც ეტყობა, ემმაკებმა შიმანსკის ნაცვლად სხვა ვილაც კაცის საქმე არიეს და შიმანსკის საქმე ეგრე ხელუხლებლად მიუვიდა მოსამართლეს. შიმანსკის სასამართლომ საპყრობილე გადაუწყვიტა და იმან კიდევ სასამართლოს „ემმაკების კანტორის“ ამბავი უამბო. სასწრაფოდ შეიპყრეს „ემმაკების კანტორის“ პატრონი ბლიმ ფრენკელი. აი, რა გარკვევა სასამართლომ: თურმე კარგა ხანია ვაჟბატონი ფრენკელი ხალხში ხმას ავრცელებს, რომ ემმაკების უფროსთან, ყველაზე მთავარ ემმაკთან პირობა შეეკარი, რომლის ძალითაც ნება მაქვს კანტორა გავხსნა და ემმაკები ვიყოლიო. ემმაკების უფროსი ყოველ თვე საკმაო რიცხვ ემმაკებს მიგზავნის და ეს ემმაკები კიდევ უბადლოდ ეხმარებიან იმათ, ვისაც შურისძიება სწყურია, განქორწინება უნდა ან სხვა რამ ამგვარი საქმე აქვსო, მოუყვამ ფრენკელი სასამართლოს. როგორც სასამართლოს გაურკვევია, ფრენკელის კანტორაში მომუშავე ადამიან-ემმაკებს არაერთი საქმე აურევიათ სასამართლოში და ბევრი სხვა უმსგავსი საქმე ჩაუდენიათ.

„ივერია“ №239, 1901 წელი

ჩანართი დაფინანსებულია ევროპის კავშირის მიერ.

ჩანართში გამოქვეყნებულ მასალაზე პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ავტორებს და მათი პინარსი არ უნდა იქნას გაგებულნი როგორც ევროკავშირის ოფიციალური პოზიცია.

ფონდი ALPE

მისამართი: თბილისი, ალ. ჭავჭავაძის ქ. 8/33
ტელ.: 996512, 922914 ფაქსი: 920596, E-mail: office@alpe.ge, www.alpe.ge

რედაქციაში ქალბატონი მესტუმრა...
ჩვეულებრივი ამბავი მოვისმინე-მეთქი, —
ვერ ვიტყვი.
— ჩემი და გოგის სიყვარული ბავშვობა-
ში, სკოლის მერხიდან დაიწყო. დედაჩემი თბი-
ლისელი გახლდათ. ინსტიტუტის დამთავრებ-
ის მერე გორის რაიონის ერთ-ერთ სოფელში
გამწესეს მასწავლებლად. იქ მამაჩემი გაიცნო,
შეუყვარდათ ერთმანეთი და ცოლადაც გაყ-
ვა. მერე გაჩნდით მე და ჩემი უმცროსი და-
ძმა. დედა ხშირად ამბობდა ხოლმე: — მა-
მაშენს ასე რომ არ უყვარდეს, აქ ერთი დღეც
არ გაჭირდებოდა. ერთი სიტყვით, დედაჩემს

თად ყოფნაზე.
მე გოგი ძალიან მიყვარდა და უზომოდ
გამახარა მისმა შემოთავაზებამ. პასუხს ვერ
ვაძლევდი. მშობლების ვითრე რჩევა. დედაჩემ-
მა კვლავ ცივი უარი მითხრა: არაფრის მაქნი-
სი არაა ეგ შენი გოგი, გალოთებულა და
დღე-ღამეს სმამი ატარებსო. ეგ მეც მჭონდა
გაგონილი, მაგრამ გოგის გალოთებას ყველა
ჩემს გათხოვებას უკავშირებდა. უფრო ამიტო-
მაც გადავწყვიტე, ცოლად გავყოლოდი. პირე-
ულ ხანებში ყველაფერი კარგად იყო. გოგი
ალარ სვამდა, ბედნიერი ჩანდა, ყველა სურ-
ვილს მისრულებდა. ვერ გოგონა შეგვეძინა,
მერე ვაგი... თქვენი ერთი რესპონდენტი რომ

გერზე აჭვიანობა სოლ-ქმარი დააშორა



ამბობდა, გერი ვის ჰყვარებო (ალბათ ქეთე-
ვანმა ბუტინის დედა იგულისხმა. — მ.ბ.), სრუ-
ლი სიმართლეა...
— ასეთი დასკვნის გამოტანა არ შეიძლე-
ბა. ბევრს ვიცნობ, რომელიც ღვიძლი
შვილებიდან არ არჩევს გერს. უფრო მეტიც,
შვილები ნინ ხშირად გერს აყენებს, რათა ბავშ-
ვს გული არ ეტკინოს, — ვუთხრებ ჩემს აღელვ-
ებულ რესპონდენტს.
— საკუთარი მაგალითით ისე ვარ გულ-
დანწყვტილი, რომ ალარ მჯერა არც სიყვარუ-
ლის, არც სხვის შეიღებულ განუღებლად... ვინ
იფიქრებდა, რომ გოგის შესძლებოდა ჩემი
შვილი.
— იქნებ ცოტა მძაფრად გერევენოდით
მამინაცვალ-გერის ურთიერთობა?
— მომისმინეთ და თავად განსაჯეთ, რა
მეჩვენებოდა და რა — არა. საკუთარი შვილების
გაჩენის მერე, აშკარად გაუცვივდა გული ცოტ-
ნეს მიმართ, მაგრამ საკუთარ თავს ვარწმუნებ-
დი, ეს მხოლოდ დედის ეჭვები-მეთქი. მერე
სმას უმატა. ეს საქმეში ხელის მოცარვას დაე-
აბრალა. ერთხელ შინ გვიან დაბრუნდა, კე-
ლაგინდებურად მთვრალი იყო. პატარებს ეძი-
ნათ, მე კი ცოტნეს ვამეცადინებდი მათემატიკა-
ში. გოგი შორიდან გვითვალთვალებდა. ყურა-
დღეა არ მიმიქცევია. ბიჭმა ისე კარგად გამ-
ოიყვანა მაგალითები, აღფრთოვანებულმა შევაქე-
ისი ცხარეხელი გადამეხვია და გადამოცნა.
ამის დანახვამ ლამის შეშალა: ახლავ უთხარი
ამ ნაბიჯვარს, შენი ხვეწა-კოცნა შეწყვიტოს,
დაეგდოს და დაიძინოს, სანამ მიცემიაო. კი-
ნაღამ გავეჩვიე. ცოტნეს ცრემლები რომ დაე-
ნანახე, დასაბმელი გაუხდო. ტყუობა, არ ელოდა
ამას, ერთბაშად გამოფხიზლდა და გამეცალა.
ის ღამე ნათესავთან გაათენა. მეორე დღეს
დარცხვინილი მოვიდა: ვერ მოვხერხე, მთვრა-
ლი ვიყავი და მაპატიო... ცოტნე რომ გეხვეო-
და, ასე მეგონა, მამამისი გეხებოდა და იმიტომ
შევიშალე ქჭუიდანო. აღარაფერი მითქვამს,
ვაპატიე, მაგრამ პირველი ბზარი მაშინ გაჩნდა
ჩემს ურთიერთობაში.

უჭირდა იქ ყოფნა, ვერა და ვერ ეგუებოდა
სოფლურ ცხოვრებას, ამიტომ, რაც ნაშრო-
მად, სულ ჩაგვიჩინებდა: დათუნას (მშას)
რა უჭირს, კაცია და სადაც უნდა, იქ იცხ-
ოვრებს, თქვენ კი (მე და ჩემს დას მოგვმარ-
თავდა) არ გირჩევთ აქაურზე გათხოვბასო.
როცა გაიგო, ჩემი თანაცალსელი გოგი მიყ-
ვარდა, გამიბრახდა. თანდათან გადავწყვიე დე-
დასთან გულახდილობას, ბევრ რამეს უშვალა-
ვდი, ის კი არა, მოვატყუე, ალარ მიყვარს,
ვიჩნუბეთ და არ ველაპარაკებო-მეთქი. ცო-
ტითი დამშვიდდა, თუმცა მაინც გაფაციცებუ-
ლი იყო.
...მისაღები გამოცდებისთვის ვემზადებო-
დი. ერთ საღამოს გოგიმ მეგობარი გამოიგ-
ზავნა — ახლავ უნდა შემხედო. რა თქმა
უნდა, შეხვდით. ისეთი სიტუაცია შეიქმნა, რომ
იძულებული გახდით, გაეყოლოდი. შემებრა-
ლა, სამიწელ დღეში იყო. გული მიგრძობს,
შენიანები არ დათანხმდებიან ჩემს სიძებზე
და დაგვაშორებო. აბა, რა უნდა მექნა? მე
ხოვ ის ძალიან მიყვარდა. სწორედ იმ ხანებში
მამა დანინაურებას ელოდა. ჩემს გაპარვებზე
ერთი ამბავი ატყდა. დედამ ქვა ააგდო და
თავი შეუშვია: ახლა შინ წამოდი, ინსტი-
ტუტში ჩააბარე და მერე ჩემი ხელით მიგიყვან
გოგისთანო. გოგი უარზე დადგა, მაგრამ დე-
დაჩემს ხათრი ვერ გაუტეხე, მეგუროდა, სიტყ-
ვას არ გატყდა. დაეზრუნდა შინ. მამამ თბი-
ლისში დაიწყო სამსახური, მალე ბინაც მოგვცეს
და 17 წლის მერე აუსრულდა დედას ნაოც-
ნებარი — თბილისში დაბრუნდითო.
გოგის უყურადღებობით განაწყენებულმა
მშობლებს დაუფერე და მათ სასურველ სა-
სიძოს ცოლობაზე დავთანხმდი. ეს იყო
დაუფიქრებელი ნაბიჯი, რომელიც თითქმის
მამიწვე, ხელის მოწერისთანავე ვინანე. სამაგ-
იეროდ, ჩემი მშობლები იყვნენ მეცხრე ცაზე.
ხელი ჩავიწვიე და მივუღიე ცხოვრების დინებას.
მე და ჩემი ქმარი ვერ ვუვებდით ერთმანეთს.
როცა ხელით შემიხო, დაკვარი ფეხი და ნაშ-
ოვედი. ცოტნე (ჩემი შვილი) მაშინ ოთხი წლ-
ისა იყო. რამდენჯერმე მოვიდა შესარიგებლად,
მაგრამ მისი დანახვა აღარ მინდოდა, თუმცა
ბავშვის ნახვებზე უარი არასოდეს მითქვამს.
გოგიმ მალევე გაიგო ჩემი ამბავი. ჩამოვი-
და, მინახულა და მოხვია, მეფიქრა ჩვენს ერ-

მისაღები გამოცდებისთვის ვემზადებო-
დი. ერთ საღამოს გოგიმ მეგობარი გამოიგ-
ზავნა — ახლავ უნდა შემხედო. რა თქმა
უნდა, შეხვდით. ისეთი სიტუაცია შეიქმნა, რომ
იძულებული გახდით, გაეყოლოდი. შემებრა-
ლა, სამიწელ დღეში იყო. გული მიგრძობს,
შენიანები არ დათანხმდებიან ჩემს სიძებზე
და დაგვაშორებო. აბა, რა უნდა მექნა? მე
ხოვ ის ძალიან მიყვარდა. სწორედ იმ ხანებში
მამა დანინაურებას ელოდა. ჩემს გაპარვებზე
ერთი ამბავი ატყდა. დედამ ქვა ააგდო და
თავი შეუშვია: ახლა შინ წამოდი, ინსტი-
ტუტში ჩააბარე და მერე ჩემი ხელით მიგიყვან
გოგისთანო. გოგი უარზე დადგა, მაგრამ დე-
დაჩემს ხათრი ვერ გაუტეხე, მეგუროდა, სიტყ-
ვას არ გატყდა. დაეზრუნდა შინ. მამამ თბი-
ლისში დაიწყო სამსახური, მალე ბინაც მოგვცეს
და 17 წლის მერე აუსრულდა დედას ნაოც-
ნებარი — თბილისში დაბრუნდითო.
გოგის უყურადღებობით განაწყენებულმა
მშობლებს დაუფერე და მათ სასურველ სა-
სიძოს ცოლობაზე დავთანხმდი. ეს იყო
დაუფიქრებელი ნაბიჯი, რომელიც თითქმის
მამიწვე, ხელის მოწერისთანავე ვინანე. სამაგ-
იეროდ, ჩემი მშობლები იყვნენ მეცხრე ცაზე.
ხელი ჩავიწვიე და მივუღიე ცხოვრების დინებას.
მე და ჩემი ქმარი ვერ ვუვებდით ერთმანეთს.
როცა ხელით შემიხო, დაკვარი ფეხი და ნაშ-
ოვედი. ცოტნე (ჩემი შვილი) მაშინ ოთხი წლ-
ისა იყო. რამდენჯერმე მოვიდა შესარიგებლად,
მაგრამ მისი დანახვა აღარ მინდოდა, თუმცა
ბავშვის ნახვებზე უარი არასოდეს მითქვამს.
გოგიმ მალევე გაიგო ჩემი ამბავი. ჩამოვი-
და, მინახულა და მოხვია, მეფიქრა ჩვენს ერ-

ვაპატიე, მაგრამ პირველი ბზარი მაშინ გაჩნდა
ჩემს ურთიერთობაში.
მალე ჩემი და გათხოვდა. ბიჭნესმეს გაყვა
ცოლად. ჩემმა სიძემ გოგიც ჩააბა საქმეში და
ასე თუ ისე, ოჯახს აღარაფერი აკლდა. ერთ
წელიწადში ჩვენც თბილისში გადმოვბარდით,
ზაფხულში რომ კი ხან სოფელში მივდიოდით,
ხან ჩემი დის აგარაზე, ქობულეთში. მალე
მესამე შვილიც გაგვიჩნდა, გოგონა.
ერთხელ, ცოტნეს კლასი ექსკურსიაზე წასას-
ვლელად მოემზადა. ჩემი უმცროსი შვილებისა
და ნაბილარას გამო ხშირად ვერ ვახერხებდი
ცოტნეს ამხანაგების მშობლებთან ურთიერ-
ობას. ამჯერად ბიჭმა მოხვია, ერთხელ გა-
მოწყვეტა ექსკურსიაზე, შენც გაგიცნონ სხვა
დედებმაო. გული მომწურა. აშკარად აკლდა
ჩემი ხელი სიყვარულის შვილს. ჩემებს ვთხოვე,
უმცროსები დაეტოვებინათ. გოგი ჩემს სიძ-
ესთან ერთად თურქეთში იყო წასული, ასე
რომ, კიდევ სამი დღე არ ველოდი. მე კი
ექსკურსიისთვის მზადება დავიწყე... ეს ამბავი
შარშან მოხდა. ცოტნე მეექვსე კლასში იყო.
ქუთაისში ორდღიანი ექსკურსია გამოგვივი-
და. ერთ-ერთი ბავშვის მშობელი ქუთაისელი
იყო და მშვენიერი დრო გავატარეთ, მის სახ-
ელში გავათენეთ ღამე, მოვიწახვალეთ გელათი,
სათაფლია, მოწამეთა და მესამე დღეს უზო-
მოდ კმაყოფილი დაბრუნდით შინ. გოგი ახ-
ალი ჩამოსული დამხვდა. გაეგო ჩემი წასვლის
ამბავი და ცოფებს ყრიდა. ამჯერად სრულიად
ფხიზელი მალანდავდა: უნამუსო ქალი ხარ,
უფროსი შვილისთვის გინდა ყველაფერი, რად-
გან „ის კაცი“ ვერ დაივიწყე, ჩემი შვილები კი
ფეხებზე გაცივდა. გადამწყვიტე, ან მე და ჩემი
სამი შვილი, ან ეგ ნაბიჭვარიო. თუკი მოვრალს

დნენ, ოღონდ მთხოვე: ცოტა ხნით წაიყვანე.
უფროსებს თუ მალევე დაბრუნებ, კარგი იქნება,
გოგი მათ გარეშე ვერ ძლებს და მისი გამო-
ჯანმრთელება გართულდება. ნინი (ნაბილარა)
შენთან გაყავდეს, რადგან ძალიან პატარაა და
უდებობა გაუჭირდება. პირობა მივეცი, რომ
უფროსებს ორ კვირაში მიუყვანდი. მართლაც
ასე მოვიქციე. საბოლოოდ, ბავშვებმაც თანხ-
მობა განაცხადეს, რომ მამის ოჯახში ეცხ-
ოვრათ. გული საშინლად ჩამწყდა, მაგრამ ვე-
რადფერი ვთქვი. ისინი იქ დაიბადნენ და გაიზარდ-
ნენ. გოგის და მისიანებს მართლაც დიდი ამა-
გი ჰქონდათ მათზე და ბავშვებმა მათთან ყოფ-
ნა ირჩიეს. ცოტნე უკვე სამ თვეზე მეტია ჩემს
დასთან და სიძესთან ცხოვრობს მოსკოვში. მე
და ნინიც წასასვლელად ვემზადებით.

— გოგისთან შერიგებაზე ხომ არ იფ-
იქრებდით?

— არასოდეს. გარდა იმისა, რომ თავისი
ავიოობით განსეთქილება ჩამოაგდო ოჯახში
და ნათესავებს შორის, ჩემს შვილს გული
ატკინა, მე კი სული გამიბზარა, ერთადერთ
სიყვარულზეც დამიკარგა წარმოდგენა. ვნანობ,
რომ შევცდი. არ უნდა გავყოლოდი ცოლად,
მაგრამ მე ხომ ის სკოლის მერხიდან მიყვარდა
უნაგაროდ და თავდავიწყებით. ახლა მე და
ნინი მივემგზავრებით. ჩემი გული აქ რჩება, აქ
ხომ ორ შვილს და ახლობლებს ვტოვებ. ვიცი,
გამომეხმარება მკითხველი. ნუთუ გამამ-
ტყუნებენ, ნუთუ გოგის საქციელს ცოტათი
მაინც თუ გაამართლებენ?

— სამუდამოდ ხომ არ დარჩებით მოსკ-
ოვში? ალბათ შვილების სანახავად ჩამოხვალთ
ხოლმე.

— თუ ყველაფერი ისე ავანყვით, როგორც
ჩაფიქრებული გვაქვს, სამ თვეში ერთხელ მაინც
ჩამოვალ, მაგრამ ამ სამ თვესაც ხომ გაძლება
უნდა. სამუდამოდ რა გამაჩერებს უცხოეთში,
მაგრამ ახლა აქ ყოფნაც სატანჯველია. მაინც
იმედი მაქვს მომავლისა. მეგურო, რომ დრო
სასიკეთოდ შეცვლის ბევრ რამეს. ყველაფერი
გამიგია, მაგრამ შვილების „დანაწილება“ —
არა.

ბედნიერი ვერასოდეს ვიქნები ჩემი შვილებ-
ის გარეშე...

მარინა ბაბუნაშვილი

ათილან ათივე ათიანში გაპარა

ოდიტგან ქართველები თურმე საბრძოლო ხელოვნებას არა
მარტო ვაფრებ, გოგონებსაც ასწავლიდნენ. ეტყობა, ეს წესი თუ
მოვალეობა ქართველ მანდილოსნებს გენეტიკურ თვისებად გადა-
ეცათ. დღესაც ზოგიერთ მათგანს იმდენად ხიბლავს საბრძოლო
ხელოვნება, რომ ოჯახის დიდი მცდელობის მიუხედავად, გულისწადილ
მაინც ისრულებენ — ქალბატონ ჯარისკაცებს მტკიცედ გადაუწ-
ვევტიან სამშობლოს წინაშე ვალის მხედრულად მოხდა. ისინი
გარეგნულად სულაც არ ჰგანან „ფილმ-ბოევიკის“ გმირ კუნთე-
ბდაბერულ ქალებს, არც ამორძალებივით უგზავნიან თვალები
და არც მკერდს იშანთავენ. ძალიან გაწონასწორებულები და
გონიერნი არიან...

მარიკა ომგამოვლილია. აფხაზეთიდან დე-
ნოლი. მიუხედავად ძლიერი ხასიათისა, გავრის
და სიხუზის დაცემის დღეების გახსენება არ
სურს.

მარიკა: — ჭებურის გადმოვლისას აღთქმა
დავდე, რომ აღარასოდეს გავიხსენებდი იმას,
რამაც მთელი ჩემი განვლილი დღეები გაიყო-
ლა, ცეცხლსა და ტყეულების მორევში შთანთქა.
მომაღლის იმედიც ვცხოვრობ, ყველაფერს გა-
ვაკეთებ, რათა რაც შეიძლება მალე დაბრუნდე
ჩემს სახლში. მინდა ჩემმა დევენილობაში გაჩე-
ნილმა შვილმა თავისი მშობლიური კუთხე
ნახოს და მიხედეს, რისთვის შეწირა სამ-
შობლოს მამამისი,
რომელიც მის და-
ბადებამდე 4 თვით
ადრე სადისტურად
მოკლეს გადა-
მითილებმა. უკვე 6 წე-
ლია ჯარისკაცი ვარ. სამ-
სახური ვერსად ვიშვებ.
მერე იმ ბატალიონში მივე-
დი, სადაც ჩემი ქმარი მსახ-
ურობდა და რიხიანად გამ-
ოვაცხადე — ჯარისკაცობა
მინდა-მეთქი. ერთბაშად ვერ
მითხრეს უარი. შემომპარეს
— სხვა საქმეს მოგიძებნია.
ვიუარე და აი, ახლა მეც სამ-
ხედრო პირი ვარ. ჩემმა ერ-
თადერთმა შვილმაც იცის, რომ
ჯარისკაცი უნდა გახდეს და
სამშობლოს სადარჯოზე და-
დგეს დღედაღამ. ისე, სამ-
ხედრო ხელოვნება ერთი-ორ-
ჯერ სამოქალაქო ომისაში
გამოწყობილსაც ძალიან გამო-
მადგა ქუჩის ხულიგნებთან
ბრძოლისას. ერთხელ, მეტროს
შესასვლელთან გამომტაცეს ჩანთა. ხელფასი
ახალი აღებული მჭონდა. უცებ ფეხსაცმელი
გავიხადე და გაქვეულ მოძალადეს ვესროლე
კეფაში. მიზანში გავატყევი. მოწყვეტილივით
დაეცა... მეორედ სადარბაზოში დამესხნენ თავს,
ორნი იყვნენ. ჩანთა მხარზე მეკიდა. ხელში
სანოვავით სასვე პარკები მჭებოდა. სამშობ-
ლოზე დავაგდე ორივე მძარცველი ძირს. რაც
მე დავაკელი, შემოსწრებულმა მეზობელმა ბი-
ჭებმა დაუშავეს...

ნანა სამიშვილის დედაა, ქმარიც სამხედრო
პირი ჰყავს, მამამთილიც, დედამთილიც. თვი-
თონაც, სადაც შესულა, იქაური „უფი“ დაუხ-

ურავს...
ნანა: — ჩემს ქმართან ზნეც შევიცვალე
და ფერიც, სულ მას დავუხვავებ. ჯარში სამ-
სახური სიყვარულმა გადაამწყვეტინა. მინდო-
და, სულ მის გვერდით მტკიცებოდა. ერთი
საფიქრალი გვექონდა, როგორც ოჯახისა,
ისე სამსახურისა. ჩემმა დედამთილმა განზრახ-
ვა რომ გამიგო, გაგიჟდა — შენდა გავკლდით,
მაგრამ ვერაფერს გახდა. 21 წლის ვიყავი, ჯარში
რომ დავიწყე სამსახური. უკვე ოფიცერი ვარ
და ძალიან მინდა ისე გავისარგო, რომ ჩინი
მომემატოს. თავიდან დილით ადრე ადგილმა
მიქირდა, მაგრამ ჩემი მეუღლის დახ-
მარებით ამაყვ ქვლიე. საომარი ნათ-
ლობა ახლახან სამიწაბლოში
მივიღე. ბრძოლის წინა
საზღვარს არ გამოიშვს —
ჯერ შენთვის ად-
რეთო...

ლელა 24 წლისაა,
ვერ რიგითია. არც
ქმარ-შვილი ჰყავს და
თურმე არც შეყვარ-
ებული. ჯარში წასვლა
ბავშვობიდან სურდა.
ლელა: — მე სვესური
ვარ, მამა ბავშვობიდან ისე
მზრდიდა, როგორც ჩემს
ძებებს. ფარიკაობა ვიცი ისე-
თი, რომ მართლა სატრა-
ბაბო. ჩემს თანამებრძოლ ბი-
ჭებსაც ვასწავლე. არც და-
ნის სროლაში მყავს ბადა-
ლი. 16 წლის ვიყავი. ძალიან
მინდოდა ლამაზი ყელსაბამ-
ის ყიდვა. ძვირი ღირდა. მა-
მიდასთან ვიყავი სტუმრად
თბილისში. ჩემმა მამიდამთილმა
თბილისში გაამატა და უთხრა, —
ლელა მაგარი დანის მსროლელია, შიზანს არ
აცდენსო. აბა, გავჩვენო, რა შეუძლიაო. ფულს
თუ გადახდით, კი-მეთქი, — ვუთხარი უე-
ცრად. ათიდან თუ რვას მიზანში მოვახვე-
დრებდი, გვარიან თანას მიხდიდნენ. ათიდან
ათივე ათიანში მოვარტყე. საპირით თანა გა-
მომრამგეს ბიჭებმა. მაშინ პირველად გამიჩნდა
საკუთარი ფული, ყელსაბამიც ვიყიდე და საოც-
ნებო ჯიხსებიც. მერეც ხშირად მისარგებლია
ჩემი ოსტატობით, ცარიელი ჯიხიც შემეცნა
და ოცნებაც ამისრულებია. ახლა ასე აღარ
ცვლულვობ, მაგრამ თუ დამჭირდა...

ეკა ლომიძე

რას არ გაიგვა ნობელის ბავშვები

წლებიდან ნობელის კვირეულმა მსოფლიოს სიურპრიზი შესთავაზა: ავტორიტეტულმა
ჟიურიმ ერთდროულად ორ ქალბატონს მიანიჭა ნობელის პრემია, ეს კი იშვიათი მოვლენაა.
ლიტერატურის დარგში ეს მაღალი ჯილდო ავსტრიელმა მწერალმა, ელფრიდა ელინგსმა
დაიმსახურა, ხოლო კენიელი ეკოლოგი ვანგარი მათაი მშვიდობის პრემიის მფლობელი
გახდა.

გაგვიკვირდება, მაგრამ ნობელის პრემია გამარჯვებულს დიდებისა და ფულის გარდა...
შთამომავლობასაც სძენს. თურმე მსოფლიოში ნობელის ლაურეატთა სპერმის შესანახი რამ-
დენიმე ბანკი არსებობს. რამდენიმე წლის წინ სწორედ ასეთი ბანკით ისარგებლა პოლიუდის
ვარსკვლავმა ჯუდი ფოსტერმა და მშვენიერი ბიჭუნაც გაჩინა. ნობელის ლაურეტთაგან
რომელია მისი ვაჟის მამა — საიდუმლოა, თავად ჯუდიმაც არ იცის. ცნობილია მხოლოდ ის,
რომ დონორი არა მარტო ქვეინია, ტანადი და ლამაზიც არის.

ტე პარკი №43

„გაღა გაგოვინდა...“



გაგა ბერიძეს პოლიტიკა მოჰგებდა

ქართულ სატელევიზიო სივრცეში ბოლო დროს წარმოქმნილი „გაგებობების“ ცნობილი, მაგრამ კარგა ხნით ეკრანებიდან გამქრალი ტელე-ნამსყვანი გაგა ბერიძე დაბრუნდა. გასართობი არხისთვის გამზადებული პროექტი ჩაეშალა და ხასიათგაფუქებული სატელევიზიო ზარებსაც კი არ ესმიათ, — ამბობენ სატელევიზიო კულუ-არებში. ერთი სიტყვით, იმდენი რამ ითქვა ეკას შესახებ, რომ ტყუილ-მართლის გადამოწმება თავად მასთან უცადეთ. **გაგა ბერიძე** არც სატელე-ვიზიო ზარებს გაუგებებს და არც კითხვებზე პა-სუხის გაცემას, თუმცა, როგორც შევტყვევით, გაურ-ბის პოლიტიკას...

— **გაგა, იმდენი ხანია, ეკრანზე არ გამოჩე-ნილხარ, რომ ქალაქში უამრავი ქორი დადის. სხვათა შორის, იმასაც ამბობენ, რომ ტელევი-ზიაში მუშაობას თავს დაანებებ.**

— სიცრუეა... მალე გამოქვნიდები.

— **მაგრამ ალბათ არა „რუსთავი 4“-ზე. ითქვა, რომ ეს არჩი ეთერში აღარ გაგა-როგორც ვიცო, საგანგებოდ ამ არხისთვის გადაცემა მოგიმზადებია.**

— დიას, მართლაც მქონდა გასართობი პროგრამის პროექტი მომზადებული. თუმცა, ჩემი ეთერში დაბრუნება სულაც არ იყო „რუსთავი 4“-ზე დამოკიდებული. შესაძლოა, სულ სხვა არხზე და სრულიად სხვა პროექტით გამოქვნიდე. ჯერ-ჯერობით საიდუმლოდ დავტოვებ პროექტის ში-ნაარსს. ეკრანზე ახალ წლამდე მიხილავს მაყურე-

ბელი, ახლა კი მოლაპარაკება მიმდინარეობს.

— **„რუსთავი 2“-ში ხომ არ აპირებ დაბრუნებას? მას შემდეგ, რაც ნიკა ტყეშელაშვილი დაინიშნა გენერალურ დირექტორად, ხმა გაერ-ცედა, რომ მან ტელეკომპანიაში მუშაობა შემოგთავაზა.**

— ო, ეს მართლაც უსაფუძვლო ქორია. სამწუხაროდ, ნიკა საქართველოში დაბრუნების შემდეგ არც მინახავს. სიამოვნებით შეხვედებო-დი, რადგან ძალიან მეზატყება.

— **იმასაც ამბობენ, რომ პირველი არხის მარკეტინგის სამსახურის უფროსად გინიშნენ.**

— (ცინიება) ძალიან ორიგინალური ქორია. არა, არა, ამ სამსახურს ძალიან კარგი ხელმძღ-ვანელი, ქეთი ანგაფარიძე ჰყავს, სხვათა შორის, ჩემი მეუღლის ნასტუდენტარი და ძალზე ნი-ჭიერი კადრი... ჩემთვის მარკეტინგის სამსახური იგივეა, ქარხნის დირექტორად რომ გამიშვა... მსგავსს არაფერს ვაპირებ. უკვე დავამთავრე მუშაობა ორ სატელევიზიო პროექტზე. ერთი გასართობი იყო და ახლა არ ვიცი, რა ბედი ეწევა, მეორე კი სხვა სახის პროექტია, რომელიც ნებისმიერ არხზე შეიძლება გავიდეს.

— **შენ პოლიტიკურ ჟურნალისტად გო-ლიან. ამ დროს კი ამჟღავნებ იცვლი და სხვა ჟანრის პროექტზე მუშაობ. რამ განაპირობა ასეთი ცვლილება?**

— პოლიტიკური კი არა, ჩვეულებრივი ჟუ-რნალისტი ვარ. როცა საჭირო იყო, პოლი-ტიკურ თემებზე ვმუშაობდი. ჩემთვის დიდი სიამოვნებაა ეთერში ყოფნა, გადაცემის წყევანა და სულაც არ მაქვს აკვიტებული, რომ აუცი-ლებლად პოლიტიკურ გადაცემაზე ვიმუშაო. ამჯერად მინდა სხვა სფეროშიც მოვესიჯო ძალა. ალბათ შეამჩნევდით: ამერიკაში თუ ევროპაში ჟურნალისტები, ტელეწამყვანები, მსახიობები და მომღერლები ათწლეულებით ინარჩუნებენ რე-იტინგს. საქართველოში კი ძალიან სწრაფად ქრებიან. ჩვენიან რატომღაც ემინათ როგორც გარეგნული, ასევე პროფესიული იმიჯის შეცვ-ლა. როდესაც ჟურნალისტი ამბობს, რომ მს-ოლოდ და მხოლოდ პოლიტიკური ჟურნალის-ტია, მის კარიერას ხანმოკლე სიცოცხლე უწერ-ია. რატომ არის ალა პუგაჩოვა დღემდე პირვე-ლი მომღერალი? იმიტომ, რომ რუსულ ესტრა-დას და ასევე დროს, თვითონ კარნახობს კანონ-ებს. არაერთხელ შეიცვალა მისი სიმღერის სტილი, იგი გამუდმებით მუშაობს. არც მე მინ-და პოლიტიკურ ჟურნალისტიკას გადავყვე... დღეს რომ ისევე ღამის საინფორმაციოს გაეუძლე და იმ პოლიტიკოსებს, რომლებიც ღამის ჩართულ უთხოვრე კი ჩანან, გაუთავებლად ვსაუბრო, არა მგონია, მაყურებელს ძველებურად მოეწონოს. თავადაც აღარ მომწონს ჩემი თავი ამ ამჟღავნის და როგორ შეიძლება იმავეს გაგრძელება?

ვინ არ იცის, რომ უცხოელებს ქართული ტრადიციები, ჩვეულებრივ სტუმართმოყვარეობა და კაცთმოყვარეობა ხიბლავთ და აოცებთ. ქართველები ამას შეეგუებით და აღარ გვიკვირს. ჩემდა გასაოცრად კი ახლახან ისეთი ქართველე-ბი ვნახე, რომელთაც სხვისი კაცთმოყვარეობა, პუმანურობა და სათნოება აოცებთ. ეს სხვა კი ჩვენივე სისხლი და ხორცია, ოღონდ საქართვე-ლოდან შორს მყოფი.

ქართველი მუშაველების შთამომავალმა, „თურქეთის მარგალიტად“ ნოდებულმა მომღ-ერალმა **ბაიარ ზაინე ბუნდარიძემ** მარ-თლაც გამოაცხა. იგი ამას წინათ თავის ისტორი-ულ სამშობლოს ესტუმრა. საოცარი კაცია ბა-იარი, მასთან ხანმოკლე გასაუბრებაც საკმარის-ია, რომ მიხვდეთ, რამდენად სიყვარულს დაა-ტარებს გულში. როცა მას კონსერვატორიის დიდ დარბაზში კონცერტის გამართვა სთხოვეს, თურქეთში გაზრდილი, მაგრამ სულით ხორ-ცამდე ქართველი აღელდა:

— თუ საქართველოში მიმიღო როგორც მომღერალი, მაშინ მსოფლიოს წინაშეც თამა-მად წარვდგები. მაგრამ, როგორ გავაკვირებ ვინმეს სიმღერით აქ, სადაც ღამის უსულო საგნებიც კი მღერიან.

— **ბაიარ, ხომ არ გავინყვებთ, რომ**

„კინალამ დავემუნჯდი თბილისში ჩამოსვლისას...“

საქართველოს მუსიკალური ელჩი თურქეთში

თქვენ თურქეთში მღერით ქართულ ხალხურ სიმღერებს. ეს ძალზე მნიშვნელოვანი ფაქტია. ამბობენ, რომ სწორედ ქართულმა სიმღერებმა მოგიტანა პოპულარობა.

— დიას, მაგრამ ჩემთვის უფრო მნიშვნელო-ვანი ის არის, რომ დღეს იქაური ქართველები ამყობენ, რომ ქართულად ვმღერი. 30 წლის წინ ეს წარმოუდგენელი იყო. თურქეთში სირცხ-ვილად ითვლებოდა სხვა ენაზე ლაპარაკიც და, მით უმეტეს, სიმღერა. საბედნიეროდ, ახლა ყვე-ლას შეუძლია თავისი კულტურული მემკვიდრე-ობის წარმოდგენა და მეც ვცდილობ წვლილი შევიტანო ამ საქმეში. ერთი სურვილი მაქვს და უნდა ავისრულო — იაფანა უნდა ვისწავლო და თურქეთში, ჩვენს ქალებს შევავარო ეს სიმღერა. დედაჩემმა ქართული იაფანა არ იცო-და და ვერ გვიმღეროდა... იცით, როცა ქართულ ხალხურ სიმღერებს ვმღერი, თითქოს ხელმო-რედ ვიხადებ. თითქოს წლები უღლურია ჩემ წინაშე.

— **ქართული სიმღერა ალბათ ბავშვობაში ისწავლეთ?**

— არა. დედაჩემი კი მღეროდა რაღაცებს, მაგრამ ყოველივე ქართულის მიმართ ინტერესი ახმედ მელაშვილის წიგნმა „ჩვენებურები“ გამი-ინა. თითქმის დასრულებული წიგნი ჩამივარდა ხელთ. მაშინ შევიტყვე, რომ თურქეთშიც და სხვაგანაც უამრავი ქართველი ცხოვრობს. დავინვე მათი მოძიება, გაცნობა, მათი სიმღერების ჩანერა. მერე

ახმედის შვილი — იბერია გაიცანი, ისიც ამ საქმით იყო დაკავებული. დავდიოდით ჩამწერი სტუდიის აპარატურით, ვპოულობდით თურქეთ-ში გაბნეულ ქართველებს და ვინერდით უძვე-ლეს ქართულ ჰანგებს... სიმღერებს მარგალიტე-ბივით ვაგროვებდით.

— **თქვენ მიერ შეგროვებულ ფოლკ-ლორულ ნიმუშებს თუ ჩამოიტანთ საქართველოში?**

— დიას, ამაზე უკვე ვისაუბრე ანზორ ერქო-მაიშვილთან და სხვებთან. იქ, თურქეთში, ამა-ბლიც გვექონდა მე და იბერიას, „კავთა“, ანუ „კავასის მთა“ დაეარქვით. 1994 წელს პირვე-ლად ჩამოვედით საქართველოში ამ ანსამბლით. მახსოვს, კინალამ დავმუნჯდი თბილისში — ყოველი მხრიდან ისტორია და დიდებული კულტურა



შემოგვეყრებოდა. ეს თურქეთში არავინ იცოდა. უკან რომ დავბრუნდი, სოფელ-სოფელ დავდიო-დი და ყველას ვუამბობდი, ვინ ვართ და საიდან მოვედივართ. მე ყველაფერ ქართულს პოპულარ-იზაციას ვუწვევდი ქართველებში. უძველესი ფოლკ-ლორული ნიმუშებით კი ქართული კულტურუ-ლი საგანძურის გამდიდრება მსურდა.

— **თქვენ მიერ შეგროვებული უღამაზეთი სიმღერა „ტელანი“ უკვე ბევრმა ქართველმა შეგვიარა.**

— მინდა საქართველოსა და თურქეთს შორის ურთიერთობები სიმღერამ, საზოგადოდ, კულტურამ განამტკიცოს. იქ, სადაც სიმღერაა ხიდად, არავინ ისერის, რადგან სიმღერა სიყ-ვარულია.

— **ე. ი. საქართველოს მუსიკალური ელჩი ხართ თურქეთში?**

— (ცინიება) რაც გინდათ დამარქვით. ჩემთვის მთავარია, საქართველო მალე დადგეს ფეხზე და რაც მასზე საზღვარგარეთ ცუდი თქმულა, გან-ქარდეს. ყველაფერი ეს თავისი და ერთბაშად არ გაკეთდება, გარჯა უნდა. ამიტომაც ვოცნე-ბობ საქართველოს მოქალაქეობაზეც, — მეც მინდა ერთი ბატარა საყრდენი შევუდგა მეგო-ბრობის ხიდას. ხომ გინახათ საქართველოს მთებზე შეფენილი ყვავილები, მათ სხვადასხვა სუნს, ფერი, ფორმა აქვთ, მაგრამ მშვედობიან თანაცხოვრე-ბაში არაფერი უშლით ხელს. მინდა ქართველებიც ასე ცხოვრობდნენ!

გაგა ლომიძე

თბილისური ანგაზი

რეჟისორი გიორგი კიკალაშვილი, იგივე „კიკალა“, მალე ახალგაზრდული სერიალის, „თბილი-სური ამბების“ (სცენარი ლაშა ბულაძის ეკუთვნის) გადაღებას განახლებს. სერიალი გასულ წელს „მეცხრე არხზე“ გადიოდა. მთავარ როლებს სოსო თოლორაია და მოდელი თაკო ჩხეიძე ას-რულებდნენ. ეპიზოდებში კი რუსი მსახიობი, ნიკოლაი კარაჩენცევი და მომღერალი ვალერი სოუტკინიც ეთხილნენ. ამიერიდან სერიალი ახალ მუსიკალურ არხზე („მესხეთე არხი“) გავა, რომლის პრეზენტაცია 5 ნოემბერსაა დაგეგმილი.

სერიალი თბილისურ ამბებზე იქნება აგებული. გადამღებ ჯგუფში შეუცვლელი მსოლოდ რეჟისორი, ახლა კი უკვე „მესხეთე არხის“ სამხატვრო ხელმძღვანელი „კიკალა“. სოსო თოლორაიას ამჯერად მძა — კოტე შვეცილის, რომელიც არტისტიზმით სოსოს არ ჩამოუვარდება. ცნობილი ტელეწამყვანების გარდა სერიალში ყოფილი „ქუჩის ბიჭი“, ირაკლი ნოზაძე („პიკასო“) ანი ფურ-ცელაძე და სხვა ბევრი პოპულარული სახე მიიღებს მონაწილეობას. მიუხედავად იმისა, რომ რეჟისორი გიორგი კიკალაშვილი სერიალზე საუბარს ჯერჯერობით თავს არიდებს, ჩვენ მაინც ბევრი რამ გავიცეთ — რაც მთავარია (და გასაიდუმლოებულიც), სერიალში მაყურებელი ზურაბ ჭიაბერაშვილს, ნინო ბურჯანაძეს, ზურაბ ჟვანისას და ირინა სარიშვილსაც იხილავს, თანაც უჩვეულო ამბულაში.

გველინა მენთეშაშვილი

ქვირის პალიზრა

N43 (228) 2004 წლის 25-31 ოქტომბერი

გაგა ბერიძე — „ჩაგაა ყოფილხარ“

სოფია ეს ნაიკიტოს და თავისი თავი აპოკალიფსი

პირველად პრესის ისტორიაში — ყოფილი კანონიერი ქურდი სპარტაკ გურდუღაძე რედაქციაში გვეწვია...

ალსარება — 2

„გზის“ სტაჟიან ნაიონური პრესა გაგოვინდა



კაბუ — როგორ უნდა მოიქცას გოგონა, როდესაც გვევძი პიტიხა: საიდან გაგინდა?



„გზის“ სტაჟიან ნაიონური პრესა გაგოვინდა

ქურნალი თქვენთვის

მაკროკომი MACROCOM

8-13

აავშიხი მსოფიოსთან

თბილისი, ალსარება 1. 683
 აპ. 33 33 01; ფაქსი (995 32) 33 50 80
 E-mail: info@macrocom.ge
 www.macrocom.ge

► ნაშობიხიი ალხისხაი ► მაღალი ხაიხისი
 ► ღაბაიი ფაგაი

3306

000000



08.00, 12.00, 15.00, 20.00, 00.20 შოპაზე 08.45
 დღეობა "ვარაუდობაში" ძალიან
 ცხრილობა 15.00 იმერეთი 20.30
 მოგზაურობა სახელმწიფოში 00.10
 შოპაზე 13.30 სპა 15.00 დღეობა 20.30
 იმერეთი 15.55 სურია "ვარაუდობაში"
 სახელმწიფო 14.00 ძალიან შორი.
 ს.ტ.შ. რუსთავის "თუფი".
 შუქილილი "შოპაზე 15.35 სპა 15.00
 დღეობა 18.00 იმერეთი 20.30
 იმერეთი დღეობა 18.00 დღეობა
 დღეობა "პროგნოზი და დაგეგმვა 18.55
 იმერეთი 19.25 იმერეთი 20.35
 იმერეთი შოპაზე 20.55 სპა
 იმერეთი 22.00 ტელევიზია 22.45
 იმერეთი 23.00 იმერეთი 00.30 დღეობა
 დღეობა (ს)

19.00 მზიარული კარუსელი 19.30
მოგზაურობა სასიტყვეთში 20.00 მუს.
ოქტაგონი 21.00 დრო და ადამიანები 21.15
„პა“ 21.40 „მთავარ როლში“ 22.20 მ.
ფილიმ „მასილი“ (U)

[illegible]

რეგენტი პეტერი, ოთხა ნაშუალო (18)
 „მასტრანტო კარპინი“ 877 45-79-27
 ლუდენგ პრინსოვი(18).01.00 მ. ფილმი
 „ზინაბანაული რიუხი“, (18) (ლორია
 დერინ)



09.09 ანამიკოვი ფილმი „მალაბი“ 1-
 26.09.55 მ. ფილმი „(მ)ნიკი მინიკოვი“
 მე-26.12.21 01.00საი.45, დილის ფილმი
 მე-22.40, 13.5, 15.5 ტვ-პირი ტვ-პირი, 5.00,
 7.00, 9.00, 23.5 ქორნიკი 3.5 მ. ფილმი
 „ლიუდოვიკო კრეზენი“ (1) 6.5, ჯადოქ
 კაპიტანოზი ერთად, 3.30 სპ. პრეგრეტი
 მე-21 7.10 ლუკ სერიალი „მეშველითი
 მე-20 17.00, 18.05, 18.05 ერთივე პოლი
 ფილმი 18.20, პრეგრეტი 17.45 ქორნი
 ფილმი „დამთა მთისპირა“ 3.5 ს.21.00
 „დამთა“ 22.30 უზმანპირი. იტალიის
 ლეპიპირი 00.00.20 სერიალი „მეშ
 პრეგრეტი 01.45 იმეის მულოდები



[illegible]

18.00 მხ. ფილმი „პატარა მამაკაცი“
(ს) 20.00 ღოკ. ფილმი 21.00 კონცერტი 22.30
მხ. ფილმი „ჩინს მამულაბე“ (ს)

14.00მ ფულით, 1000000 კაპაზ-2" (ს/17.00
ფარულიკლავიანი გავიშვით 18.00 ჯარ-
თული მუსიკა 19.00 სად. გადაღება, ინე-
რეტივი 20.00 რბ.მ. ფულით 100000000
და ზღაპრით 23.00, გავაპარინა 23.30
მუსიკა



09.00მუსიკა 09.20 მ. ფულით, 02 და ზღაპრ-
ბეჭდვით 05 მუსიკა 10.00 კაპაზი ბიზი 12.40
ბილიტი, 013000000 14.05 მუსიკა 16.30,
17.30 20.30 23.30 საინფორმაციო
გამოშვება 4.45 მ. ფულით, 000000 და
ზღაპრით

პაქისტანის მთავრობის/45 კოდი, ინ-
რალი ანგარიშის/15301930 დღე ფუნტში
დრამა, ინგლისური პავინტა/1000
ფუნტატკა, ნახშირის პარკებზე
ერი ბზა



06.00, 10.00, 12.00, 18.00 Новости.
06.10Полнометражный мультфильм
"Земля до начала времен-II". 06.40
Владимир Басов в комедии

НЕЙЛОН 100% 08.20 Армейский магазин. 08.50 Дисней-клуб: "Мики, Дональд и Гуффи-спортсмены". 09.10 "В мире животных" 10.10 "Непутевые заметки" с Дм Крыловым. 10.30 Пока все дома 11.10 Тайны века. "Москва бандитская". 12.20 Рузэн Аткинсон в комедии "МИСТЕР БИН". 14.00 Док. фильм "Камикадзе". 14.50 Дисней-клуб: "Приключения Мики и Дональда". 15.20 "КВН - 2004". Высшая лига. Летний кубок. 17.30 Мультфильм "Ералаш". 18.00 Времена. 19.00 "Смешные люди". Программа Лиона Измайлова. 21.00 Время 21.45 Ула Турган в боевике "УБИТЬ БИЛЛА" 23.40 Шедевр Годфри Реджио "Накойкаци". 01.20 Бокс. Рикки Хаттон - Майкл Стюарт. 02.00 Тьерри Лермит в детективе "ЧАСТНОЕ ДЕЛО" 04.00 Лорен Холли в мелодраме "НЕ ОГЛЯДЫВАЙСЯ НАЗАД".

მედიცინა



ზაქითხვა აქიხს

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც უღრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასულდგმულელები ხომ თქვენი გამოსმაურება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

შესაძლებელია თუ არა ზრდასრულ ადამიანს გაუსწორდეს სილმე?
ირინა კევერაძე

უმჯობესია, სილმეს ბავშვობაში ვუმკურნალოთ. ასეთ შემთხვევაში ოპერაციის შედეგი საკმაოდ კარგია. თუმცა, ზოგჯერ 30 და 40 წლის ასაკშიც უკეთდებათ ოპერაცია, მაგრამ მოზრდილი ადამიანის თვალის ქსოვილების ელასტიკურობა დაქვეითებულია და ამიტომ ოპერაციის სიზუსტის ალბათობაც ნაკლებია. ზოგჯერ ოპერაციის შემდეგ თვალი სხვა მიმართულებით დაეღმდება ხოლმე. ბავშვებში კი ასეთი რამ იშვიათია. ამიტომ იდეალური შედეგის მისაღებად უმჯობესია ოპერაცია 7-9 წლის ასაკში ჩატარდეს. ბავშვები ოპერაციას უფრო იოლად იტანენ.

მართალია თუ არა, რომ ყავა აღარ ითვლება დოზნგად? ეს სასმელი ხომ საკმაოდ ალაგზნებს ორგანიზმს. ვარ სპორტის მოყვარული და ძალიან მაინტერესებს პასუხი ამ კითხვაზე.

პატივისცემით, იორამ ბუკია

უნინ კოფეინი მართლაც ითვლებოდა დოზნგად, მაგრამ საერთაშორისო ანტიდოპინგური კომიტეტის გადაწყვეტილებით, ამ საკითხში კორექტივები იქნა შეტანილი — დღეისათვის იგი ნებადართულია სპორტსმენებისათვის (წორმის ზედა ზღვრად მიჩნეულია 12 მილიგრამი ლიტრზე) ამჟამად სპორტსმენები აქტიურად სვამენ ყავას, კოკა-კოლას, ბეჰსი-კოლას. გამოკვლევამ აჩვენა, რომ ამ გზით შეუძლებელია სისხლში კოფეინის დადგენილი ნორმის გადაჭარბება (თუნდაც ძალიან მაგარი ყავის მიღების შემთხვევაშიც კი). ამიტომ კომიტეტმა მიიჩნია, რომ საჭირო აღარ არის მასზე კონტროლის დაწესება.

ყავა მართლაც ალაგზნებს ორგანიზმს, არის სტიმულატორი, მაგრამ სპორტში ეს არაეფექტურია.

როგორ უნდა მოვიქცე იმ შემთხვევაში, თუ ბავშვს კრუნჩხვა დაეწყება და როგორ უნდა განვასხვაო კრუნჩხვა ეპილეფსიისაგან?

თქვენი ერთგული მკითხველი

ფებროლური კრუნჩხვის ეპიზოდებს მშობლები ხშირად ეპილეფსიად მიიჩნევენ, მაგრამ უნდა ვიცოდეთ, რომ ყველა კრუნჩხვა ეპილეფსია არ არის. ფებროლური კრუნჩხვა 3 თვიდან 5 წლამდე ბავშვებში ვითარდება ცხელების (მაღალი ტემპერატურის) დროს. როდესაც მშობელი პირველად ხედავს ასეთ შეტევას, იბნევა. ფებროლური კრუნჩხვის განვითარების მიზეზი შეიძლება გახდეს მინერალების (კალციუმის, მაგნიუმის) ნაკლებობა, შაქრის დონის დაქვეითება სისხლში (დიაბეტიან ბავშვებში), მონანგლა, ელექტროტრაჟმა, მზის დაჯვრა. ასეთი კრუნჩხვები უფრო ხშირად ერთჯერადია ან საკმაოდ დიდი შუალედებით ვლინდება და არ ვითარდება, თუ მაპროვოცირებელი ფაქტორი არ არსებობს.

შემთხვევათა 2-5%-ში შესაძლებელია ფებროლური კრუნჩხვების ეპილეფსიად გარდაქმნა. ამიტომ მშობელი ყურადღებით უნდა იყოს.

ფებროლური კრუნჩხვის განმეორებითი შეტევის ალბათობა საკმაოდ დიდია და მისი რეციდივის აბსოლუტური გამოირცხვა პრაქტიკულად შეუძლებელია.

თუმცა შეტევას ყველაზე ხშირად მაღალი ტემპერატურა იწვევს, უნდა მოვერიდოთ ბავშვის ორგანიზმის მეტისმეტად გადაცივებასაც. კლინიკურმა გამოცდილებამ აჩვენა, რომ ცივ აბაზანებს, სპირტით დახეღვას, ვენტილაციის გამოყენებას უარყოფითი ეფექტი აქვს, ზოგჯერ დისკომფორტს იწვევს და ცუდად მოქმედებს კრუნჩხვის მიმდინარეობაზე. ტემპერატურის მკვეთრი დაქვეითება ორგანიზმში ნივთიერებათა ცვლის დარღვევას იწვევს, რასაც ტემპერატურული რეაქციის მეორე ტალღა მოსდევს ხოლმე. მკურნალობისა და პროფილაქტიკის საკითხებზე აუცილებლად ბავშვის მკურნალ ექიმს (პედიატრს) უნდა გაესაუბროთ. იგი გადანყევტს, საჭიროა თუ არა რაიმე პრეპარატის დანიშვნა და მის დოზასაც შეგირჩევთ. საერთოდ კი, ბავშვი აუცილებლად გაასინჯეთ ნეგროლოგსაც.

კარაბადინი

რამდენიმე წლის წინ გამიჩნდა ფესის ფრჩხილის სოკო. ფრჩხილებმა დაკარგა ფორმა და ირბად მეზრდებოდა, გამიზარდა, გამოუსხმა და მათი დაჭრაც კი შეუძლებელი გახდა. კანის ექიმმა მითხრა, სოკო გაქვითო და დამინშა ძვირად ღირებული წამლები, რომელთა ვიდგა ჩემთვის შეუძლებელი იყო. ამიტომ დავიწყე სალსურ მედიცინაში სოკოს საწინააღმდეგო საშუალებების ძებნა. მივაგენი კიდეც და არაჩვეულებრივი შედეგიც მომიცა.

მკურნალობისათვის გამოვიყენე შაბიამანი და სასი. თავდაპირველად, ათი დღის განმავლობაში, ძილის წინ ფრჩხილებზე ვიხედი შაბიამანის სსნარს (სსნარი მუქი ცისფერი უნდა იყოს). შემდეგი ათი დღის განმავლობაში ძილის წინ ფრჩხილებზე ვიდებდი გახსნილი სასვის ფაფას და ვიჭერებდი 12 საათის განმავლობაში. ოცდღიანი კურსის შემდეგ ფრჩხილები დამირბილდა, ფორმაც აღიდგინა. ახლა მათ იოლად ვიჭნი მაკრატლით.

ვიცო, ფრჩხილის სოკო ბევრ ადამიანს აწუხებს და ამიტომაც გადავწყვეტიე ამ წერილის სოკო ბევრ ადამიანს აწუხებს და ამიტომაც გადავწყვეტიე ამ წერილის მოწერა. სცადეთ, იქნებ თქვენც მოგინდეთ.

ღრმა პატივისცემით, ლ. ბეგაშვილი

ექიმის კომენტარი: აღნიშნული რეცეპტის ეფექტიანობა, როგორც ჩანს, დაკავშირებულია მისი კომპონენტების ანტისეპტიკურ, ანტიანთებით და ქსოვილთა რეგენერაციულ თვისებებზე. თუმცა გირჩევთ, მისი გამოყენებისას სიფრთხილე გამოიჩინოთ. ეცადეთ, სსნარი ფრჩხილის ირგვლივ კანზე არ მოიხვედროთ, რადგან რეგულარულმა გამაღიზიანებელმა მოქმედებამ შეიძლება მისი ანთება გამოიწვიოს.

მოამზადა თამარ მამაცაშვილმა

თუ თქვენ ან თქვენი ბავშვი სარტ პლარგონი და გინდათ უსაფრთხოდ და სიძველედ რაიბაროთ ახრახი გრძიოსა და სხვა ინფექციების თაჟილან ასაყიდახლად, მოგვარათათ მისამართზე:

თსუ ცენტრალური კლინიკა, ასთმის, ალერგიისა და იმუნოლოგიის ცენტრი, VI სართ. ოთახი 660. ტელ: 39-56-81; 39-58-59, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 29 (ყოფილი რესპუბლიკური საავადმყოფო)

ყველაზე, ყველაზე სასარგებლო პროდუქტი

რძეს ანუ „სიცოცხლის წენს“, როგორც მას ძველი ბერძნები უწოდებდნენ, ცნობილი არაბი ექიმი ავიცენა თვლიდა კვების არა მარტო ყველაზე მნიშვნელოვან პროდუქტად, არამედ დღეგრძელობის ელქსირად და სულიერ სუბსტანციადაც კი.

რძე არის ოცების მთავარი საკვები. გვირჩევენ, მივიღოთ ის ან გვიან საღამოს, დამწვინების მიზნით, ან დილით ადრე — ძაღების მოსაკრებად და ინტელექტუალური პოტენციალის სტიმულირებისათვის. ეს პროდუქტი შეიცავს უამრავ სასარგებლო ნივთიერებას, მათ შორის, ჩვენთვის ყველა ცნობილ თუ უცნობ ამინომჟავებს, ცილებს (კაზეინი, ლაქტოალბუმინი), ფერმენტებს, ცხიმებს და ცხიმთან მჟავებს, ნახშირწყლებს (რომელთაგან მნიშვნელოვანია ლაქტოზა), მინერალურ ნივთიერებებს, ვიტამინებს: A, E, B₁, B₂, B₆, PP, H, C, კაროტინს. ლაქტოზა — რძის შაქარი — ენერგიის შეუცვლელი წყაროა, რომელიც აუცილებელია გულის, ღვიძლის, თირკმლების მუშაობისათვის. ხელს უწყობს კალციუმის საუკეთესოდ შეთვისებას. რძის ცილები, თავისი კვებითი თვისებებით, არ ჩამოუვარდება ხორცის, კვერცხისა და თევზის ცილებს. რძის ძირითადი ცილა შეიცავს შეუცვლელ ამინომჟავას (მეტიონინს), რომელიც განსაკუთრებით სასარგებლოა ღვიძლისა და თირკმლებისათვის. ორი სხვა ცილა — ტრიფტოფანი და ლოზინი — საჭიროა ზრდისა და ორგანიზმის განვითარებისათვის.



რძე ძალიან მდიდარია A ვიტამინით, რომელიც აუცილებელია მხედველობისათვის. ამ ვიტამინის დეფიციტი ბავშვებში იწვევს ზრდის შეფერხებას. ყოველდღიურად თუ 500-700 მლ რძეს დალევთ, ორგანიზმი მიიღებს ყველა აუცილებელ საკვებ ნივთიერებას. მაგრამ ამ სასარგებლო ელემენტებს შეიცავს მხოლოდ აუდუღარი რძე. აუდუღარი რძე ოთახის ტემპერატურაზე მალე ფუჭდება.

მხოლოდ აუდუღარი რძით მკურნალობენ საჭმლის მოწელების ორგანოებს, ღვიძლს, ნივთიერებათა ცვლის დარღვევას და კუჭის მალაღმჟავიანობას. ის უნდა სვით პატარა ყლუბებით...

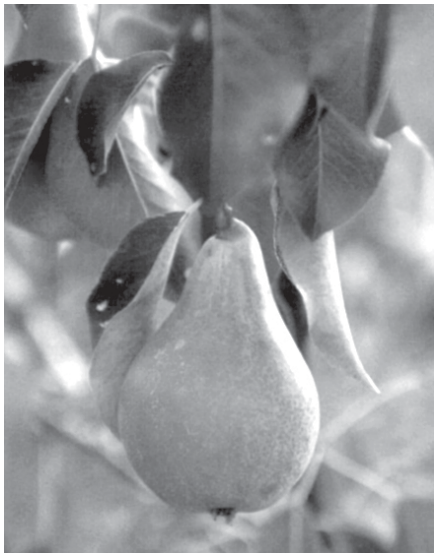
რძიდან ვიღებთ კალციუმის ლომის წილს. ამიტომ ის ძალიან სასარგებლოა ბავშვებისათვის. კალციუმის შეთვისების გასაძლიერებლად აუცილებელია რძის D ვიტამინთან ერთად მიღება. ამ ვიტამინს, ძირითადად, შეიცავს თევზის ცხიმოვანი სახეობები. რძე და თავფლი შესანიშნავი საშუალებაა უძილობის წინააღმდეგ.

თხის რძე შესანიშნავად მოქმედებს კუჭის ლორწოვან გარსზე, ახვევს მას თხელ დამცავ აკუმში. ძალიან სასარგებლოა რძის დამატება კენკროვან დესერტებზე (ზენდრო, მარწყვი), ეს ამცირებს ალერგიული რეაქტივების წარმოქმნის შესაძლებლობას.

რძე და გამთბარი კონიაკი გამოიყენება ბრონქიტის და ხანგრძლივი ხველის სამკურნალოდ.

ჯანტა

სასარგებლო მხოლოდ მწიფე მსხალი



მსხალი უძველესი დროიდან სამკურნალო ხილად ითვლება. ღვიძლით, ქოლცისტიტით, გასტრიტით დაავადებულები თუ დილით (ნასაუზმევს) შეჭამენ ორ მსხალს, აღარც ტკივილი და გულმარვა შეანუხებთ და აღარც ნაწლავებში უსიამოვნო შეგრძნება. კალიუმის, პექტინებისა და სხვა ნივთიერებების შემცველობის წყალობით ეს წვნიანი და გემრიელი ნაყოფი ამშვიდებს გახშირებულ გულისცემას. მსხალი მდიდარია მიკროელემენტებით, განსაკუთრებით — იოდით. რაც უფრო სურნელოვანია ნაყოფი, მით სასარგებლოა გულისთვის. მსხლის ჩირის ნახარზი კარგი შარდმდენია და დეზინფექციას უკეთებს თირკმლებს, თავფლით შეზავებული შემწვარი მსხალი სასარგებლოა ხველებისა და ბრონქიტის დროს.

არ შეიძლება მსხლის ჭამა ხორციანი კერძების მირთმევამდე, უზმოზე, ასევე არ შეიძლება წყლის დაყოფა.

ძალიან სასარგებლოა კუჭ-ნაწლავისთვის მსხლისა და შერიის ფაფა: 5-6 ს/კ შერიის დაახლოებით 1 ჩ/ჭ ცხელი რძე, დაუმატეთ 3-4 ც ნიგვზის ლებანი და 1 ც დაჭრილი მსხალი.

ოტდონი №42

შევაბილოთ პიგენბუკ ლაქებს

ქალს ლაქები შეიძლება გაუჩნდეს 30 წლის შემდეგ, თუმცა უფრო ხშირად გაცილებით გვიან ასაკში იცის. ჯერ ხელის მტევანზე, შემდეგ სახესა და კერძზე ჩნდება ჭორფლისებრი ყავისფერი ლაქები... პიგმენტური ლაქები არ არის საშიში ჯანმრთელობისთვის, სამაგიეროდ, გაჩვენობას ენებს, ამიტომ უსათუოდ უნდა შევებრძოლოთ. მით უფრო, რომ იკურნება. თუმცა ერთი ხელის დაკვრით არა.

ამისათვის ლაქებიან კანზე ყოველდღე უნდა წავისვით E ვიტამინით მდიდარი ზეთი, რომელიც შენელებს კანის დაბერების პროცესს და შეამცირებს პიგმენტური ლაქების რაოდენობას. E ვიტამინიანი ზეთი შესანიშნავად მოქმედებს კანზე, უნარჩუნებს მას სირბილესა და სიკვრივეს. დღეში ერთხელ დალიეთ E ვიტამინის კაფსულა.

გახსოვდეთ, რომ მზის სხივები ზრდის პიგმენტური ლაქების რაოდენობას, აჩქარებს კანის დაბერებას, ამიტომ მოერიდეთ მზეს და სოლარიუმს.

ფენკიე სეკრეტი №10

გამრილი, გაბრაზ...

თავის ტკივილის გამონვება თურმე შეუძლია საკვებსაც. ზოგი პროდუქტი, ორგანიზმში მოხვედრისას, დაბლა სწევს სეროტონინის დონეს, რაც იწვევს თავის ტკივილს. გირჩევთ, მენიუში შეამციროთ:

1. ყველუული, განსაკუთრებით ცხიმოვანი;
2. შებოლილი ხორცი და თევზი;
3. შავი შოკოლადი;
4. ციტრუსები;
5. ყავა;
6. ალკოჰოლური სასმელები, განსაკუთრებით ნივთიერი ღვინო და მუქი ლუდი.

თუ რომელიმე მათგანზე უარს ვერ ამ-



ბობთ, უსიამოვნო შედეგების თავიდან ასაცილებლად წინასწარ მიიღეთ მედიკამენტი, რომელიც შეგიჩერებთ თავის ტკივილს.

ტაიმი

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადაწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიტრის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალში“ მოგაწოდოთ. ჟურნალმა უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამოხმარებასაც პოვა საზოგადოებაში. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 60-გვერდიანია.

ვიირით ღვინო

საზოგადოდ მიღებულია ხორციან კერძებზე შავი ღვინის დაყოლება, სამწვედვე შავ ღვინოში უნდა დაფალებოთ... გურმანების ეს აზრება ყურძნის წვენი ბიოლოგიურ თვისებებზეა დამყარებული — ის ცხოველურ ცხიმებს შთანთქავს. მაგრამ ამ სასმელმა რომ გარგოთ, აუცილებლად უმაქრო უნდა იყოს. ღვინო აძლიერებს მადას. თუ ერთ ჭიქა მშრალ შავ ღვინოს მწვადს ან ტორტის ნაჭერს მივაყოლებთ, გახდომის იმედი არ უნდა გქონდეთ. იმისათვის, რომ ამ სასმელის ჯადოსნური თვისებებით ისარგებლოთ და არც გასუქდეთ, მიირთვით ბერძნული წესით: 1 ნილ ღვინოს დაუმატეთ 2 ნილი უგაზო მინერალური წყალი. ასეთი ნახაზი საუცხოოდ მოქმედებს ნერვულ სისტემაზე და დაგეზმარებათ წონის შენარჩუნებაშიც.



მეგაპოლის ექსპრესი №41

გაიზომეთ სისხლი
შაქარი შემოვალა
ბინიდან გასაღებად

შეიძინეთ!!!

- ანაბაზა
- ბანა-მინი
- ანთიპარაზი
- ანთიპარაზი
- ანთიპარაზი

• **კარდიოლოგიური ფონაფორი**
შპს „კონტრასტი“
პირველი ქ. 4
☎ 35-44-05; 34-74-03;
899-19-60-55

homeopatia

დაავადებათა
ჰომეოპათიური
მკურნალობა
გარანტიით, იაფად.

აადამიანის პოლიფიზიკა.
კაბ. №3 14-17სთ.
(საოპრის სასახლის შპს)

მეგაპოლის ექსპრესი №41

მეგაპოლის ექსპრესი №41

მეგაპოლის ექსპრესი №41

ისრაელში შემოშავებული მეთოდით,
გარანტიით იკურნება:
სქოლიოზი, ოსტეოქონდროზი, რადიკულიტები, კიფოზი,
ნევროზი, შიშები, შაკიკი,
პოსტინსულტური დამბლა,
დიაბეტი (კუჭის ქრონიკული
აშლილობა), სუბფერულიტები (t=37,2°C),
სუიციდის (თვითმკვლელობის) მცდელობები;
წონის დაკლება.

კონსულტაცია და დიაგნოსტიკა უფასო.
მის: მ. „გურამიშვილი“, კაბი ბარისშვილის ქ. №18
ანატოლი შაპიძე ☎ 61-65-03; 893-20-68-21

N19

ოჯახის

მკურნალი

სამედიცინო ჟურნალი

ფასი 70 ლ.

თქვენი და თქვენი ოჯახის
განმრთელობისთვის

სწრაფად და შესანიშნავი შედეგებით!
რადიკულიტი, ოსტეოქონდროზი, სქოლიოზი,
კიფოზი, მენსტრუალური და ქრონიკული
გულმკერდის, სიმამრული ზრდა

ინკურნება ეს პათოლოგიები ცნობილ მანუალურ თერაპევტ
— ექიმ სოსო ფირცხალაშვილთან: მანუალური
თერაპიის მოდერნიზებული მეთოდი. სარტყელი „სწრაფი“
— მოდერნიზებული კონტრესტის ტრენინგები, ტანის
გასწორება. „უნევერსალური ტახტი“ — ტოტალური
და მიმართული (სეგმენტური) გაჭიმვა. სპეცტრალური
„გეგმებული“ აპარატის, მოძრაობის კოორდინაციის
ალსადგენად და სხვ. კონსულტაცია უფასო!!!

მოზრძანდით კერძო კლინიკაში 10-20 სთ-მდე
შემდეგ მისამართზე: მარჯანიშვილის მოედანი, აღმაშენებ-
ლის 90/84 I სად, II სართ. ბინა 2. ტელ: 95-47-67;
899-26-51-08 75-06-14 (საღამოს)

სამედიცინო
ბაერთიანება „ლიბა“

სამედიცინო კლინიკა
ტელ.: 32 21 21

- ერექციის ხარისხის გაუმჯობესება;
- სქესობრივი აქტის გაუმჯობესება;
- წარუმატებლობის მოლოდინის შიშის მოხსნა;
- სექსუალური ცხოვრების აღდგენა შემდეგი დაავადებების ფონზე:

პროსტატიტი, შაქრიანი დიაბეტი, ტრავმები, ინვალიდობა,
გულ-სისხლძარღვთა და ნერვოლოგიური დაავადებები.

თბილისი 0186, ვაჟა-ფშაველას გამზ. 83/11

გთხოვთ მოგვანოდოთ ინფორმაცია ცოფის შესახებ

ცოფი ვირუსული ინფექციური დაავადებაა. ის მიმდინარეობს თავისა და ზურგის ტვინის ანთებით (ენცეფალით) და სიკვდილით მთავრდება.

დაავადებას იწვევს ნერვული ქსოვილისადმი მიდრეკილი ვირუსი, რომლის წყაროს წარმოადგენს დაავადებული ძაღლი, კატა, გარეული ცხოველებიდან — მგელი, ტურა, მელა და სხვა, ასევე ღამურა. ავადმყოფი ადამიანისგან დაავადება სხვა ადამიანს პრაქტიკულად არ გადაედება.

ცხოველებს ადამიანის დასნეზოვნების უნარი კლინიკური ნიშნების გამოვლენამდე 3-10 დღით ადრე უვითარდებათ. ამ უნარს ისინი დაავადების მთელი პერიოდის განმავლობაში ინარჩუნებენ. ადამიანის დასნეზოვნება ხდება კბენით, ცოფიანი ცხოველის ნერწყვის მეშვეობით. ნერწყვში არსებული ცოფის ვირუსი იჭრება ჭრილობაში, აქედან კი პერიფერიული ნერვების საშუალებით ცენტრალურ ნერვულ სისტემას — თავისა და ზურგის ტვინს აღწევს.

დაინფიცირება შეიძლება მოხდეს ცხოველის ვირუსებით დაბინძურებული ტყავთან შეხებისას, ასევე პერნეოტოვანი გზით — ღამურებით დასაბლულ ადგილებში.

დაავადების ფარული პერიოდი (პირველი კლინიკური სიმპტომების გამოვლენამდე) გრძელდება 10 დღიდან 2 თვემდე, თუმცა იგი ზოგჯერ 5 დღემდე მცირდება, ან 1 წლამდე იზრდება. ეს იმას ნიშნავს, რომ დაავადებისთვის დამახასიათებელი კლინიკური ნიშნები შეიძლება დასნეზოვნების შემდეგ სხვადასხვა ინტერვალით გამოვლინდეს. ფარული პერიოდის ხანგრძლივობა დამოკიდებულია ნაგბნი ადგილის ლოკალიზაციაზე (რაც

რა უნდა ვიცოდეთ ცოფის შესახებ

უფრო ახლოა ნაგბნი თავის ტვინთან, მით მოკლეა ინკუბაციური პერიოდი).

დაავადების პირველი ნიშნები თავდაპირველად კბენის ადგილებში აღინიშნება. ესენია — ქავილი, ტკივილი, რომელიც ნერვალური ხასიათისაა და მოიცავს ნაგბენი ადგილის მიმდებარე ნერვულ ქსოვილს. ავადმყოფი განიცდის უმრუზო, უსაფუძვლო შიშს, იპყრობს განგამის შეგრძნება, ზოგჯერ სევდა, აღწონება მომატებული მგრძნობელობა ბგერით და სინათლით გაღიზიანებაზე, ტემპერატურა 37-38°-მდე მატულობს.

ეს სიმპტომები შეესაბამება ენ. დაავადების მომასწავებელ სტადიას, რომელიც 1-3 დღე გრძელდება. ამის შემდეგ დგება დაავადების განვითარების სტადია, რომელიც პიდროფობიის (წყლის შიში) შეტევებით ხასიათდება. ავადმყოფი წყლის დალევის მცდელობაზე ან გამდინარე წყლის ხმაურზე ეწყება სახის კუნთების მტკივნეული კრუნჩხვა, უვითარდება ხორხის საშხი, ყოველივე ამას თან ერთვის ვისტოფობია (სინათლის შიში), ხმაურის შიში და ა.შ.

ავადმყოფების უმრავლესობა ამ სტადიაზე იღუპება სუნთქვისა და სისხლძარღვთა მამოძრავებელი ცენტრების უტანადად განვითარებული დამბლით. თუ ადამიანი არ დაიღუპა, დაავადების მე-2 სტადია 1-3 დღის შემდეგ გადადის მე-3-ში

(საბოლოო სტადიაში), რომელსაც პარალიტიკურს უწოდებენ. ეს უკანასკნელიც ავადმყოფის სიკვდილით მთავრდება.

მკურნალობის ეფექტიანი მეთოდი არ არსებობს.

პროფილაქტიკური ღონისძიებები:
— უპირველესად, დიდი მნიშვნელობა ენიჭება ცოფის პროფილაქტიკას ცხოველებში. პროფილაქტიკური იმუნიზაცია უტარდებათ რისკ-ჯგუფის წარმომადგენლებს, ვეტერინარებს, მონადირეებს და სხვა.

— ადამიანის დაკბენის შემთხვევაში ცხოველი სპეციალურმა ბრიგადამ უნდა აიყვანოს დაკვირვება-კონტროლზე 10 დღის განმავლობაში.

— დაკბენილს უნდა გაენიოს პირველადი სამედიცინო დახმარება.

— ნაგბენი თუ ნაკნარი ჭრილობა კარგად უნდა გაიბანოს გამდინარე წყლით (უმჯობესია წყაროებიდან დაბინძურებული ადგილების საშინაო წყლით დაბანა — ვირუსი სწრაფად ინაქტივირდება სხვადასხვა ტუტე და მჟავა ხსნარების ზემოქმედებით).

— ჭრილობის კიდეები უნდა დამუშავდეს სპირტის ან იოდის ხსნარით, დაედოს სტერილური ნახვევი (სასურველი არ არის ჭრილობის გაკრვა, კიდეების მოკვეთა ან სხვა ქირურგიული მანიპულაციები).

— ავადმყოფს აუცილებლად უნდა ჩაუტარდეს სპეციალური ანტირავიული ვაქცინაცია ცოფის წინააღმდეგ, ასევე ტეტანუსის — გაუმუშავის საწინააღმდეგო ექსტრემალური აცრა.

მაია მუხიგული

ბარეთ ატლასი, შიგნით ათასი...

ზოგიერთი სპეციალისტი ამტკიცებს, რომ ბიბლიური აკრძალული ნაყოფი ვაშლი კი არა, ბრონეული იყო...

ლათინურად მისი სახელი granatus ნიშნავს „მარცვლოვანს“. ძველად, იმის გამო, რომ ერთი ნაყოფი შეიცავს საშუალოდ 400-700 მარცვალს, მიიჩნევდნენ ქორწინებისა და ნაყოფიერების სიმბოლოდ. მაგალითად, საბერძნეთში ქორწინის დროს პატარძალს მის მარცვლებს აყლაპებდნენ — რათა მას ბევრი შვილი ჰყოლოდა...

ბრონეული შეიცავს 14%-მდე ასკორბინის მჟავას, ხილის მჟავებს, C ვიტამინს, 90% შაქარსა და ტანინს. მისგან ამზადებენ წვენს, ღვინოს, პუნშს.

ყველაზე სასარგებლოა ხელით (და არა სანურში) ახალგაზრდული წვენი: მნიშვნელოვანი კანზე დაწოლით დაარბილეთ, შემდეგ მოაჭერთ გვირგვინი და ხელითვე გამოწურეთ წვენი, ისე როგორც მნიშვნელოვანიდან.

ბრონეულის წვენი აუმჯობესებს ძარღვების ტონუსს, გარდაქმნის „ცუდ“ ქოლესტერინს „კარგ“ ქოლესტერინად, ამდიდრებს სისხლს ჟანგბადით, რითაც უწყობს ხელს ჰემოგლობინის დონის აწევას, აუმჯობესებს კანის, ღვიძლის, თირკმლების, ფილტვების, ელეთის, ფარისებრი და წინამდებარე ჯირკვლების რეგენერაციის პროცესს.

ტკბილი ჯიშის ბრონეულის წვენი სასარგებლოა ოპერაციისა და ინფექციური დაავადებების შემდეგ, კუჭ-ნაწლავის აშლილობისას (ფაღარათის), თირკმლების ქვალის (ჩხვლეტის) დროს.

მეავე ბრონეული კარგია დიაბეტის დროს, თუკი ავადმყოფს არ აქვს რაიმე სპეციალური რეკომენდაცია, შეუძლია მიიღოს დღეში 3-ჯერ 1 ჭიქა, რომელსაც უნდა დაემატოს 1 ს/კ თაფლი.

საერთოდ, უმჯობესია წვენს დაამატოთ წყალი, ან დალიოთ კოქტეილის ჩხირით, რადგან მეავე წვენი



ბრონეულის ქერქის ფხვნილს იყენებენ კანის ეპითელიის მთლიანობის დარღვევის დროს როგორც ზოგადგამაჯანსაღებელ საშუალებას, ახალი ნაყოფი ეფექტურია მიიღოთ ხველების, გაცივებისა და მალარიის დროს.

დაიხსომეთ! სანამ დაიწყებთ ბრონეულით მკურნალობას, საჭიროა ჩატაროთ სამედიცინო გამოკვლევა და მიიღოთ ექიმის დანიშნულების მინედეტი. უკონტროლოდ მისმა მიღებამ შეიძლება გამოიწვიოს თავბრუსხვევა, სისუსტე, მხედველობის გაუარესება და ბევრი სხვა უსიამოვნება.

ლიზა №40

ბანაობა — ნიშნავს მკურნალობას

აბაზანის მიღება ყოველდღე არ შეიძლება, რადგან კანი თბილ წყალში კარგავს ბევრ ცხიმს, შრება, განსაკუთრებით ზამთარში. ამიტომ სჯობს 2-3 დღეში ერთხელ მივიღოთ, თანაც ჭამამდე ან ჭამიდან 1,5-2 საათის შემდეგ, მხოლოდ 20-25 წუთით, წინააღმდეგ შემთხვევაში გული გადაიტვირთება. საჯობს თუ წყალი არ დაფარავს გულმკერდს. სამაგიეროდ, ძალიან სასარგებლოა წყალში მოძრაობა, ტანის ფრთხილად დახვლა.

წყლის ტემპერატურა უნდა იყოს 37-38°. აბაზანა ეხმარება ორგანიზმს გაუმჯობესდეს დალილობას, დეპრესიას, სხვადასხვა უძლეურებას. თბილი აბაზანა, თუ სწორად შეგარჩევთ დანამატს, უხდება სახსრების დაავადებებს, ნერვებს, აქცარებს მიმე ავადმყოფობის და ტრავმების შემდეგ გამოჯანმრთელებას.

მარილებით, ზეთით და მცენარეული დანამატებით გაჯერებული აბაზანის პროცედურები არა მარტო სასარგებლო, სასიამოვნოცაა. მარილის აბაზანები რგებს ნერვალგით, ეგზემით, ფსორიაზით, სახსრებით და-

ვადებულებს, კარგია ნივთიერებათა ცვლის დარღვევისას.

ქრონიკულ და სწრაფ დალილობას შევლის თბილ წყალში ჩამატებული 5-6 წვეთი ჩაის ხის ზეთი. ვარდის ზეთი ეხმარება ჭრილობის შესწორებას, ხსნის ნერვულ დაძაბულობას; ცელულოზის შემთხვევაში წყალს დაუმატეთ 3-5 წვეთი გრივიფრუტის ან წითელი ფორთოხლის ზეთი, თუ მშრალი კანი გაქვთ, იხმარეთ ვარდის, ბრონეულის და გაცივებისა ნოზმარინის და ლავანდის ზეთი. მთავარია, ზედმეტი არ მოგივიდეთ, 2-6 წვეთი საკმარისია.

ვინც ალერგიისკენა მიდრეკილი, აწუხებს კანის დაავადება, ეგზემა ან დერმატიტი, სჯობს იხმაროს აფთიკის გვირილა. ანთებითი პროცესების დროს კარგია არყის კვირტები. დამამშვიდებლად მოქმედებს ბარამბორი, ხსნის დალილობას, დაძაბულობას, წინვის ექსტრატი აუმჯობესებს ძილს.

მეგაპოლის ნოვოსტი №39

ფირმა "ფლორანი"
მეტალმოქლასტიკის
კარ-ფანჯრები სხვადასხვა
უმაღლესი ფორები და
ხარისხის საკეტიბი
პროფილით

ლაბელ ფასებში

☎ 38-08-14
26-44-77; 53-21-51
899 25-38-74; 899 20-57-32

მის: გამსახურდიას 44 (გაბარიძის
მოედანი, სასტუმრო "ნიბლო"-ს უახვ)

ვის და როგორ აზარალავს ფალსიფიკაციის პრობლემა



პროდუქციის ხარისხის კონტროლის ერთ-ერთი ქართველი ექსპერტი ამას წინათ აღტაცებული მიაშვლიდა ერთ შემთხვევას, რომელსაც უცხოეთში თავად შეესწრო. თურმე საკვები პროდუქტების მწარმოებელ კომპანიაში მუშამ შესვენების დროს ხელი სახვე მოისვა და ისე, რომ სადგენიფუქციო სიბიჭე არ გადაუვლია ხელეზე, საქმე გულარხეინად განაგრძო. ამის გამო იგი სამსახურიდან დაითხოვეს. მსგავს შემთხვევაში საქართველოში, სადაც ბაზარი ფალსიფიცირებულ და ეკოლოგიურად უფარგის პროდუქციას მიაქვს, ჰიგიენური წესების იგნორირებისათვის მუშას საყვედურსაც არავინ ეტყვის. საქართველოში მომრავლდებულ ე. წ. „ცეხების“ მფლობელებს წარმოებული პროდუქციის ხარისხი და მომხმარებლის ჯანმრთელობა კი არა, მხოლოდ საკუთარი ჯიბის გასქელება აინტერესებთ, ისიც როგორ — ქურდულად. ცნობილი კომპანიების სახელს ამოფარებული სახელმწიფოსაც აზარალებენ, მომხმარებელსაც და პატიოსანი მწარმოებლის ბიზნესსაც ძირს უთხრიან. ასე გრძელდება უკვე წლების განმავლობაში და გაყალბებულ, ათასგვარი მაქინაციით დამზადებულ პროდუქტს მგონი ისე მიგვაჩვიეს, რომ უკვე ხარისხის გარჩევისა და კარგი გემოს შეგრძნების უნარიც დაკვარგეთ და აღარც პროტესტის გრძნობა გვიჩნდება. მომხმარებლისგან განსხვავებით კი პროტესტი დღითი დღე მნიშვნელოვნად ცნობილ ქართულ კომპანიებში.

ძნელი სათქმელია, საქართველოში მომრავლდებულ საპროტესტო აქციებს დაემატება თუ არა ცნობილი ქართული კომპანიების საპროტესტო აქციები ფალსიფიკაციის პრობლემის გამო, მაგრამ ამის „ჩანასახი“ რომ უკვე არსებობს, ფაქტია. კომპანია „გრების“ გენერალური დირექტორის მოადგილის, გიორგი უტაბაძის განცხადებით, ძნელია განსაზღვრო, როგორ უნდა მოგვარდეს გლობალურად ფალსიფიკაციის პრობლემა. მაგრამ სანამ პანაცეა მოიძებნება, ისევ ლიცენზირებული პროდუქციის მწარმოებელმა უნდა იზრუნოს, რომ მისი საქონელი გაყალბებისაგან სხვადასხვა მეთოდით მყარად იქნეს დაცული. თუმცა „გრების“ და სხვა ცნობილი ქართული კომპანიებიც ერთსულოვნად მიიჩნევენ, რომ თუ სახელმწიფომ არ ითამაშა გადაწყვეტი რილი, თითოეული კომპანიისათვის ცალკე მთელი ქვეყნის მასშტაბით ფალსიფიკაციასთან ბრძოლა ძნელი და, ფაქტობრივად, ქარის წისქვილებთან შერკინების ტოლფასია.

ქართული მინისა და მინერალური წყლების კომპანიის დირექტორი **ბადრი ჯაფარიძე** — რუსეთში იმდენად ეფექტიანად წარიმართა ფალსიფიკაციასთან ბრძოლა, რომ „ბორჯომის“ ექსპორტიორებს დღეს პრობლემა აღარ გააქვს. უკვე თითქმის ველარსად წაწყდებით გაყალბებულ „ბორჯომს“. ფალსიფიკაციის პრობლემა სხვა ცნობილ კომპანიებსაც, მათ შორის „ნესტლეს“, „ნესკაფეს“, „ჟილეტსა“ და „პროქტერ ენდ გემბლესაც“ აწუხებდათ. ამიტომ ყველანი გავერთიანდით და რუსეთში (საქართველოში და, საერთოდ, კავკასიაშიც) შევემინით „სახელის დაცვის გეგმა“, რომლის ძალისხმევით რუსეთის ფედერაციის კანონმდებლობაში მნიშვნელოვანი ცვლილებები შევიდა. გაუმართეთ სარეკლამო კამპანია — თუ რა ზიანი მოაქვს ფალსიფიცირებულ პროდუქციას. შედეგი საინტერესო აღმოჩნდა. იმავე ღონისძიებების გატარება აუცილებელია საქართველოშიც. ცნობილი სახელების ფალსიფიცირების შემთხვევაში სადამსჯელო სანქციები უნდა გამოცხადდეს. ფალსიფიცირებული პროდუქტია უნდა განადგურდეს. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია სახელმწიფოსთვისაც.

კომპანია „კოდას“ გენერალური დირექტორი **თაბაჯი კალაძე**:

— თუ სახელმწიფო ამ პრობლემას კომპლექსურად და სისტემურად არ მიუდგა, რაც

უნდა ძლიერი იყოს ესა თუ ის კომპანია, ვერავითარ შემთხვევაში ვერ შეძლებენ ფალსიფიცირებული პროდუქციის დარტყმისაგან თავის დაღწევას. ჩვენ რა რესურსები გვაქვს? — შეიძლება განარჩიოთ პიარკამპანია, რითაც მყიდველზე განსაზღვრულ იდეოლოგიურ ზეგავლენას მოვახდენთ, მაგრამ ეს ძალზე ძვირი სიამოვნებაა ჩვენს სინამდვილეში. ბრძოლის მთელი სიმძიმე მხოლოდ ჩვენზე, კომპანიებზე გადმოდის. ხარისხიან პროდუქციას, რომლის წარმოებაც საკმაოდ ძვირი გვიჯდება, თვითღირებულების ფასთან შედარებით იაფად ვყიდით და ამით მოგების მნიშვნელოვან ნაწილზე უარს ვამბობთ. ელემენტარული მოგების პირობებში კი სარეკლამო კამპანიის ფართოდ წარმოება ჩვენთვის პერსპექტიულ პროცესს აღარ წარმოადგენს. ამიტომ, თუ სახელმწიფოსგან დაცული ვიქნებით მთელი რიგი ადმინისტრაციული და ეკონომიკური ბერკეტებით, ადგილობრივი წარმოება მნიშვნელოვნად განვითარდება და ეს მარტო ჩვენს კი არა, უპირველესად სახელმწიფოს ნისქვილზე დასახმს წყალს...

...სანამ სინათლის სხივი გამოჩნდება და საქმეს ეშველება, კომპანიებიც და მომხმარებელიც ორი სახის ფალსიფიკაციის „მსხვერპლი“ ხდება. პირველ შემთხვევაში საქმე გვაქვს წმინდა წყლის ფალსიფიკაციასთან, როცა დავედგენ, „საფერავის“ ნაცვლად უხარისხო ღვინო შეგრჩებათ ხელთ. მეორე შემთხვევაში კი შეიძლება იყიდოთ ბორჯომის საბადოდან ჩამოსხმული, მაგრამ უკანონოდ და ჰიგიენური და სანიტარული წესების დაუცველად მოპოვებული წყალი, რომელიც ბევრად იაფი ღირს ლიცენზირებულ „ბორჯომთან“ შედარებით.

კომპანია „გრების“, **გიორგი კუტაბაძე** — ჩვენ მიერ გამოშვებული პროდუქციის ატრიბუტიკა რომ ვერ გამოიყენონ ფალსიფიკატორებმა, გამოშვებული პროდუქციის თითოეულ ქილას ხუფზე სპეციალური აპარატის საშუალებით თარიღის მარკირებას ვუკეთებთ. ეტიკეტზე დატანილი გვაქვს დამცავი საშუალება, რომლის დანახვაც შეუიარაღებელი თვალით შეუძლებელია. მინიშნებული გვაქვს შტრიხკოდი, ჩვენი ფირმის სამარკო ნიშანი, ცალკეულ პროდუქტს კი ვათავსებთ ლითოგრაფირებულ თუნუქის ქილებში, რომელთა ფალსიფიკაცია ძნელია. ამით მოვასერხებთ მინიმუმამდე დაგვეყვანა ფალსიფიკატორების მიერ ჩვენი სამარკო ნიშნის გამოყენების შესაძლებლობა, მაგრამ ბაზარზე არსებობს მეორე სერიოზული პრობლემა. საკმაოდ მრავლად გამოჩნდნენ ფალსიფიკატორები, რომლებმაც ე.წ. „ცეხებში“ დაიწყეს კუსტარული მეთოდით ფალსიფიცირებული პროდუქციის გამოშვება და ასაღებენ როგორც ირანიდან, თურქეთიდან ან სხვა ქვეყნიდან შემოტანილს. მათ მიერ ყოველგვარი ტექნოლოგიური ნორმების გათვალისწინების გარეშე მზადდება მდარე ხარისხის (სმირ შემთხვევაში ჯანმრთელობისათვის საშიშიც კი) ტომატპასტები. ბუნებრივია, კუსტარულ წარმოებას არა აქვს არავითარი შესაძლებლობა გამოშვებული პროდუქციის ხარისხის შესაბამისებლად. ფალსიფიცირებული პროდუქტია სმირ შემთხვევაში იყიდება დაბალ ფასად. გული გენყდება, რომ მოსახლეობის ნაწილი იმას ყიდულობს, რასაც ახლოსაც არ უნდა ეკარებოდეს.

— **ამას ალბათ უხარისხო პროდუქციის დაბალი ფასები განაპირობებს.**

— ფართო მასების დაბალი მსყიდველობითუნარიანობაც გათვალისწინებული გვაქვს. ამიტომაც ჩვენი პროდუქციის საბითუმო ფასი ადგილობრივ ბაზარზე მაღალი არ არის, მაგრამ სამომხმარებლო ბაზარზე გასაყიდი ფასი შემამფოთებლად გაზრდილია. კონკრეტული მაღაზიები თვითნებურად ზრდიან ფასებს. ამიტომაც გადავწყვიტეთ, მომხმარებელს, მათივე

ინტერესების დასაცავად, ჩვენი პროდუქციის სარეალიზაციო ფასი პრესის საშუალებით გავაცნოთ. ავამუშავებთ „ცხელ ხაზს“ და მომხმარებელს მუდმივად ექნება საშუალება, ნებისმიერი ინფორმაცია მიიღოს ჩვენ მიერ წარმოებული პროდუქტზე.

ფალსიფიცირებული პროდუქციის დაბალი ფასები მნიშვნელოვან პრობლემებს უქმნის ქართული ღვინის მწარმოებელ ცნობილ კომპანიებს და, რაც მთავარია, ქართულ ღვინოს უტყვის სახელს. სამწუხაროდ, ერთი და ორი ბახუსის მოყვარული არ მინახავს უხარისხო, ფალსიფიცირებული ღვინოსაგან მონამულელი, მკერდზე მჯიღის რომ იზაგუნებდა და გაიძახოდა, ამა და ამ (ცნობილი) კომპანიის ღვინოს აღარ გავყვარებო. არადა, ოდნავი დაკვირვებაც საკმარისი იყო, რომ მყისვე შევეჩინათ მომწამვლელი ღვინოს ბოთლზე მიკრული ნაწალიჩარი „ეტიკეტი“, რომელიც ვერც სახელს ამართლებდა და ვერც ხარისხს. კომპანია „თბილღვინოს“ აღმასრულებელი დირექტორი **ზურაბ ბარბაქაძე**:

— კონკრეტული მწარმოებლის ეტიკეტით სმირად ნახმარ ბოთლებშიც ასხამენ დაბალი ხარისხის ღვინოს, სტამბაში ბეჭდავენ ჩვენსას მიმსგავსებულ ეტიკეტებს. განსაკუთრებით სავალალო სიტუაციაა რუსეთში, ვაიქართველ ღვინის მწარმოებლებს გათვლილი აქვთ, რომ დაბალი მსყიდველობითუნარიანი რუსი მომხმარებლისთვის მთავარია ბოთლს ცნობილი ქართული ღვინის ეტიკეტი ჰქონდეს და შიგ რა ესხმება, არც მყიდველს ანდვლებს და არც გამყიდველს. ეს ქართულ მელვინეობას უთხრის ძირს. მაშინ, როცა ჩვენ და რამდენიმე ცნობილი კომპანია ერთი კგ საფერავის მაღალხარისხიან ყურძენში 2 ლარამდე ვიხდით (საიდანაც მხოლოდ ნახევარი ლიტრი მაღალხარისხის ოვანი მასალა მიიღება), ვაიმელვინეები 50-60 თეთრად ჰიბრიდულ ყურძენს ყიდულობენ და მისგან დაყენებულ უხარისხო ღვინოს „საფერავს“ უწოდებენ. ახლაც თაროზე მიდევს „თბილღვინოს“ „საფერავიც“ და თვითმარქვია „საფერავიც“ და სასაცილო თუ სატირაღია, რომ ორივეს საფერავი ჰქვია.

ქართული ღვინის ფალსიფიკაცია წლების განმავლობაში ტროუფით მიდის, ნუთუ ვერ მოიტყნა მექანიზმი, რომელიც თუ საბოლოოდ არა, გარკვეულწილად მაინც დაარეგულირებს ამ პრობლემას?

— უნდა ამოქმედდეს კონტროლის მკაცრი მექანიზმი და ყურძენი კონკრეტული ღვინის

მარკისთვის შესაფერისი უნდა იყოს, როგორც კანონი ითვალისწინებს. ამის გაკონტროლება იოლი არ არის, მაგრამ მაინც გვაქვს იმედი, რომ რახან ქვეყნის ხელისუფლება დაინტერესდება, პრობლემები მოგვარდება. ვაიმელვინეები კი სინდისმა უნდა შეანუხოს, თორემ ვერავინ დაუმლის მათ დაბალხარისხიან და იაფი ღვინობის წარმოებას. იყიდოს იაფი ყურძენი, გაავეთოს იაფი ღვინო და დაარქვას მას თავისი სახელი და ნუ დაარქმევს „ქინძმარაულს“, „საფერავს“... თუ დაუჯდება წარმოება ლარზე ნაკლები, გაყიდის იაფად, ოღონდ ნუ იტყვის, რომ მისი ღვინო ნამდვილია. იმის მითვისებას ნუ დაიწყებს, რაც მას არ ეკუთვნის. თუ ბაზარზე დამკვიდრდება, მაგამიც ღმერთმა ხელი მოუშაროს, მაგრამ ქართულ მელვინეობას ნუ უთხრის ძირს. რაც შეეხება ღვინის ხარისხს, ჩემი აზრით, ეს მიუკერძოებელმა, პროფესიონალმა სპეციალისტებმა უნდა გააკონტროლონ, მუდმივად უნდა ხდებოდეს ბოთლებში ჩამოსხმული ღვინის შემოწმება როგორც კომპანიების საწარმოებში, ისე სარეალიზაციო ქსელებში და აღარც ბიუჯეტი დარჩება ძირგამოთხრილი და ქართული ღვინის ფალსიფიკაციასაც ერთხელ და სამუდამოდ დაესმება წერტილი.

ქართული მინისა და მინერალური წყლების კომპანია, **ბადრი ჯაფარიძე**:

— თუ საზოგადოების მიდგომაზე არ შეიცვალა, კიდევ დიდხანს მოგვინევს ჩიხში ყოფნა. სმირად გამიგია ფალსიფიკატორების და კონტრაბანდისტების გამამართლებელი „არგუმენტები“, უჭირთ და, აბა, რა ქანო, ეს რა გამართლებაა? მაშინ კერძო ქონების დატაცებაც ასე უნდა გამართლო. არც მე მგონია, კაცი რომ სხვის სახლში საქურდლად მიდის, მას ულხინდეს. გაიძახინ, როცა ყველაფერი დალაგდება, ქვეყანაც აყვავდება და ფალსიფიკაცია და კონტრაბანდაც აღარ იარსებებსო. ქვეყანა ვერასოდეს აყვავდება, თუ ყველგან კანონის უზენაესობა არ დამყარდა. ფალსიფიკატორების გამოსავლენად ფინანსურ პოლიცია სთან ერთად ვატარებთ სოლმე აქციებს, ამის შემდეგ „ცეხაკები“ ქარხანას გვიბლოკავენ ან სხვაგვარად ახორციელებენ საბოტაჟს ჩვენი წარმოების მიმართ. ეს კი იმიტომ ხდება, რომ გამკითხავი არავინ არის...

ქართველი მწარმოებლების გულისტკივილს საზღვარი არ აქვს. მათ დაუსრულებლად შეუძლიათ საუბარი იმ უამრავი პრობლემის შესახებ, რომელიც არა მარტო მათ, არამედ ჩვენც გვაყენებს დარტყმას.

P. S. ერთი სასიამოვნო ნიშანი შევაძენი ყველა მენარმეს საუბარში — სირთულეების მიუხედავად, ოპტიმიზმი და მომავლის იმედი არ ტოვებთ, რაც მეც იმედს მაძლევს, რომ დღეს თუ არა ხვალ ყოველგვარი ეჭვისა და შიშის გარეშე ვიყიდით ხარისხიან ქართულ პროდუქტს.

ეკა ლომიძე

საუბილური წინადადება

განსაკუთრებული ფასები

50%-იანი ფასდაკლება

ქართული ნარმოების პროდუქციის რეკლამირებისას

„საუბილური წინადადება“

მარკირებული პროდუქტები

ფა უხურვეს

ნარმატებებს!

ქართული ნარმოები

დღივით უნდა სარგებლობდეს

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა 23 ოქტომბრიდან დაადგინა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შეძლევი კურსი:

აშშ დოლარი	1,8450
ევრო	2,3299
ინგლ. გირგანქა სტერლინგი	3,3730
რუსული რუბლი	0,0636
თურქული ლირა	1,2479

(1.000.000)

ცხოვრებისეული კურიოზები



1. ხატრიანი მილიციელის ამბავი

ჩვენი ხუმარა ძმაკაცი შალიკო გიყვება (ადრე მილიციაში მუშაობდა):

— ერთხელაც, მორიგი დავალების შესრულების შემდეგ მოვდივარ ლილინ-ლილინით ჩემი მოტოციკლით. საგოგნოს რომ მივუახლოვდი, ვხედავ, რკინის ლოხის იქით ყელგამონვდილი დგას ერთი კაცი (ჰგავს და არც ჰგავს გიუს) და რაღაცას მანიშნებს. გავაჩერე მოტოციკლი და ახლოს მივედი. მითხრა:

— შენი ჭირიმე, შენ გენაცვალე,

მე ნამდვილი გიჟი ვარ, ქენი სიკეთე და ეს წერილი ჩემებს გადაეცემა, აქ მთელი თვეა მაშიშვნილებენო.

შემეცოდა, ხომ იცით, ჩემი ხატრიანი თავის ამბავი, გამოვართვი წერილი და ის არის, უნდა გამოვტრივალდე, რომ ისევ შემეხვეწა: — ასეთი კაი კაცი ყოფილხარ, მოდი, უნდა მოგვხვიო.

მეც ავდექი და მექანიკურად მივედი. კი გამიგია, გიჟები ძალიან ღონივრები არიანო და მართალი ყოფილა, კაცო! მივუახლოვდი თუ არა, ცალი ხელი კისერში ჩამავლო, ცხვირით გისოსებს მიმაჭყლიტა, მაგრამ ამას ვინ ჩივის, თურმე მეორე ხელში უჭირავს საღებავიანი ჯაგრისი (იქვე, მუშები ღობეს ღებავდნენ), მისვამს სახეზე და მეუბნება: — ძალიან მიყვარს მილიცია, უნდა გაგალამაზო...

როგორც იქნა, თავი დავაღწიე „მღებავს“, მოვახტი ჩემს მოტოციკლს და განყოფილებამდე გიჟივით მივაქროლებდი.

თანამშრომლებმა რომ დაშინახეს, ჯერ ვერ მიცნეს, სულ ერთიანად ყვითლად ვიყავი მოთხვრილი, ქალები ლამის შესალოცები გახდნენ... მერე ბევრი იცინეს... საღებავის მოსაშორებლად მოტოციკლიდან ბენზინი გადმოვასხი და თანამშრომლებიც დიდხანს მიბრუნებდნენ ბუნებრივ ფერს...

თ.ა., თბილისი

2. ხაბედიხნერო გოგრა

ეს ამბავი მოგონილი არ გეგონოთ, მეგობარმა მიაბო და ამით კიდევ ერთხელ დავრწმუნდი, რომ ცხოვრებაში ზოგჯერ მეორდება კურიოზული სიტუაციები, რომელიც შემდეგ ანეკდოტად იქცევა ხოლმე.

რეზო ზედსიძედ იყო მეუღლის ოჯახში. ყველას უყვარდა ყურადღებანი, ხელმარჯვე და სიკეთით სავსე სიძე. სიდედრსაც მზე და მთვარე ამოსდიოდა მასზე.

მოკლედ, აყვავდა რეზო ოჯახი, განსაკუთრებით მეგრული ჯიშის გოგრა გაახარა და მიწაზე რომ არ დაეტია, მაღლარზე აუშვა.

ერთი უზარმაზარი გოგრა საექვოდ გადმოჰყურებდა ეზოს ლედვის ტოტიდან. ერთ დილასაც სიძემ მშვენიერი „სტოიკა“ (სმეციალური ჯოხებით დაამაგრა) გაუყვია გოგრას და სამუშაოდ წავიდა. უყურა იქვე ჩამოქვდადარმა სიდედრმა სიძის საქმიანობას, ბოლოს წამოიღა, „სტოიკას“ ხელი ჩასჭიდა და სიმაგრე მოუსინჯა... ჰოი, უბედურება! უზარმაზარი გოგრა თავანყვეტილი წამოვიდა, სიდედრს თავზე დაეცა და... სული გაადრთხობინა.

პანიკაში ჩავარდნილმა რეზომ თავის მოკვლა გადაწყვიტა, მაგრამ მეზობლებმა უშველეს.

და აი, გასვენების დღეც დადგა... სამძიმარზე მისულმა, ასევე ჩასიძებულმა ბათუმ განზე გაიხმო რეზო და ეკითხება ტრაგედიის მიზეზს.

— გოგრამ დამლუბა, ჩემო ბათუ, გოგრამო!.. — მოთქმით უბასუხა რეზომ.

— თუ კაცი ხარ, მაგ გოგრის თესლი მომეცი, გავამრავლებ, ხომ იცი, როგორ უყვარს ჩემს სიდედრს გოგრა... — უფრო თავისთვის ჩაილაპარაკა ბათუმ...

გუჯა ლელაძე, თბილისი



ყურადღება! ეხიოზების ეონეხისი

„კვირის პალიტრამ“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად ავტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება. მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მოწონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი ქვითარში და გამოგვიგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დაიკარგება და თვის ბოლოს გადაწყვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

ხმები დაითვლება და თვის განმავლობაში ყველაზე მეტი ხმის მფლობელი კურიოზის/ანეკდოტის ავტორი მიიღებს პრემიალურ — 50 ლარს, მომდევნო — 30-ს, ადგილზე გასული ავტორი კი — 20 ლარს.

ეს ქვითარი „კვირის პალიტრის“ („სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთში უნდა მოათავსოთ რაიონებში ოთხშაბათის, 27 ოქტომბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 28 ოქტომბრის 13 საათამდე.

კურიოზების კონკურსი

საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ნომერი

თქვენი სახელი, გვარი

კვირის პალიტრა №43

3. ფეხები

ერთი სვანი მეგობარი მყავს. მის გოგონას, პატარა ლიზიკოს სკოლაში ქოთნის ყვავილის ყლორტი მისცეს და გახარება დაავალეს. გავიდა დრო.

— ჩემმა ყვავილმა ფესვები არ გამოიღო, — აწუწუნდა თვალცრემლიანი ლიზიკო.

— საიდან იცი, რომ არ გამოიღო? — დავეკითხნენ.

— კი, ნამდვილად ვიცი, ყოველ დილა-საღამოს ქოთნიდან ვაძრობ, ფესვები კი არ ჩანს!.. — იყო პასუხი.

კარლო ხარატიშვილი, ხაშური



4. „ჩაქარა მოხანავე“

უძრავობის წლებია. მოგესვენებთ, იმ დროს დიდი გასაუაღი ჰქონდა ჩინ-მედლებს და მაშინდელი გენმდინის, ბრეჟნევის მსგავსად, ვისაც კი რამე გაჩნდა მედლის მსგავსი, ყველაფერი მკერდზე ეკიდა.

ჰოდა, ჩვენი გმირებიც — მილიციის „პუსტა-პუსტა“ თანამშრომლები შალიკო და ნოვრუზა — გვიანი შემოდგომის არცთუ თბილ დღეს, თავისი „კალიასკინი“ მოტოციკლით იმყოფებოდნენ ე. წ. შემოვლაზე და თან მორიგ მედალზეც ოცნებობდნენ.

მეტეხის ხიდთან რომ მივიდნენ, შეამჩნიეს, ხალხი მტკვარში იყურებოდა.

— ალბათ ვილაც ისრჩობა, — გაიფიქრა შალიკომ და მართლაც დაინახა, წყ-

ალს მოაქვს ახალგაზრდა ქალი.

რადგან მედლის ალბის შანსიც გაჩნდა, შალიკოს ბევრი აღარ უფიქრია და შინელიან-ჩემებთანად გადახტა წყალში საშველად. ჯერ ისედაც „ისე რა“ მოცურავე იყო შალიკო, ახლა კი ჩემები რომ წყლით გავესო და შინელიც გაიფიქრათ, გაუჭირდა თავის შემაგრება და... ნელ-ნელა დაიწყო ჩაძირვა. „წყალწაღებულმა“ ქალმა რომ დაინახა შალიკოს გასაჭირი, სასწრაფოდ მიეჭრა...

მოკლედ, ერთობ საინტერესო „სანახაობის“ მოწმენი გახდნენ ხიდიდან მაცქერალნი: ქალი, რომელიც წელან წყალს „მოჰქონდა“, ახლა შინელიან შალიკოს ჩაფრენოდა და ძლიერძლივობით მოათრევდა ნაპირისკენ.

ამასობაში ნოვრუზას იქვე მშენებლობიდან აუღია 4-5-მეტრიანი ჯოხი (რეიკა) და ნაპირთან მშვიდად დგას. როგორც კი მაშველი და წყალწაღებული (თუმცა, რომელი რომელი იყო, ვერავის გაერკვია) მიუახლოვდნენ ნაპირს, ნოვრუზამ აიღო ეს ჯოხი და მთელი ძალით მოუქნია ქალს. კიდევ კარგი, დროზე გამოჰგლიჯეს ხელიდან.

ნირნამხდარი ნოვრუზა ხელებს შლიდა და გაკვირებული ამბობდა: „ათ პრეტ-კოვ ზნაიუ, ჩტო სნაჩალა ნადა ათრუბით, ა ფათომ ვითაშით!..“ ეტყობა, ნოვრუზას წინაპრები ძველი მეთევზეები იყვნენ...

მოგვიანებით გაირკვა, რომ ოქტომბერში მტკვარში მოხანავე ქალი თბილისობაზე სტუმრად ჩამოსული ბალტიისპირელი იყო, რომელსაც ძალიან ჰყვარებია ცურვა (და თბილისი). მიუხედავად არცთუ ისე ხელსაყრელი საბანაო ამინდისა, მაინც გადაწყვიტა მტკვარზე ბანაობა, რომელიც შალიკომ და ნოვრუზამ ჩაუშალეს.

შალიკომ და ნოვრუზამ კი, საოცნებო მედლების მიღების ნაცვლად, გვარიანი შიში ჭამეს... სამსახურიდან დათხოვნას გადაურჩნენ, მაგრამ სასტიკი საყვედურები კი აიკიდე!

თ. არჯაკელი, თბილისი

მკითხველის საყვარელი ანეკდოტი

5. მისო მინიმარკეტში შევიდა:

- პური გააქ?
- მაქვს!
- კალბასი?
- კი, ბატონო!
- ყველი?
- მაქვს!
- კახური ღვინო?
- არა!
- მა, დანარჩენი რა ჩემ ფეხებთან მინდა!

ვახტანგ მიქაუტაძე, გურჯაანი



6. სვანი ბაქანზე ჩამომდგარ მატარებელს ხან აუვლის, ხან ჩაუვლის და თანაც ვაგონებს მსუბუქად ზნენს!

— რას შერები? — შეეკითხა ერთ-ერთი ვაგონის გამცილებელი.

— რა ვიცი, ბილეთზე აწერია რბილი ვაგონიო და მეც ვეძებ!

თეიმურაზ ვარდოსანიძე, თბილისი





აზა მთივლიშვილის მონატრება

18 ოქტომბერს შენი დაბადების დღეა, ძვირფასო დედა! ტკივილითა და ცრემლით სავსე 6 თვე გავიდა და ასე გვევლინება, საუკუნე გავიდა.

უშნოდ ირგვლივ სიკარილეა, დედიკო!

უშნოდ არაფერს აქვს გემო და ლაზათი. ძალიან გვიყვარხარ და ძალიან გვაკლიხარ. როგორ გვენატრება შენი თბილი გამოხედვა, შენი სანდომიანი ხმა და შენი იმედიანი სიტყვა. დრო მკურნალია — დაუფერებელია. პირიქით, რაც დრო გადის, უფრო მეტად გვენატრები. ყველგან შენ გზავნი. დღე და ღამე შენთან საუბარსა და ტირილში იწყება და მთავრდება. უფრო მეტად რატომ არ გავიფრთხილები, დედა! უფრო მეტად უნდა მოგვფერებოდი. უზომოდ კეთილი იყავი, ყველა გეცოდნებოდა, შენი დარღობილი არაფერს შეაწუხებდი, ყველანაირ წყენას და გულსიტკივილს გულში იკლავდი და არავის უშხვლიდი.

შენი ფასი ამჟვენად არაფერი ყოფილა. შენ შეუცვლელი ხარ, ჩვენი მოუშუშებელი ტკივილი, დედა. ნეტავი რა სჭირს სიკდილს, ვერ მისწვდა ჩვენი გონება.

შენ ამარჩევს რჩეულს, რომელიც მოეწონება. შენი უზომოდ მონატრებული შვილები: მანანა, ლილია, ვაჟა

ჩემო დადუნა!

შენ შემოგვეღო შენი დედიკო, ჩემო თვალგებრილა, ლამაზო, ჭკვიანო ფერია, გილოცავ და ბაღების დღეს! დღეს ხომ 16 წლის გახდი. მე აქედან გილოცავ, იქ მამიკო, ბებიკო, შენი დიადო ხათი და შენი მამიდაშვილი ანიც მოგილოცავენ. ძალიან მიჭირს და მიძიმებს, ვერ ვგეუბი შენი სიცოცხლის გარეშე ყოფნას. გაუსაძლისა ყოველი დღე, წამი და წუთი უშნოდ. სიგიჟედ დე შენატრები. ცრემლივით იდვრება სულსა და გულში ეს მონატრება, მაგრამ რა გუნა, დადუნა, შეილო, უძლური ვარ. მენატრები და მიყვარხარ. მარტო ლოცვა ჩემი ნუგეში.

ღმერთმა ნათელში გამყოფოს, ჩემო დადუნა.

შენი გულმოკლული დედა — ნანა კვანტალიანი

ხათუნა ხინდრავას სსოგნას!

დაბადების დღეს გილოცავთ, დედა, მე და თამაზი. იმ ბედნიერ დღეს ვიგონებთ, როცა ყველანი ერთად ვიგონებდით. ასლა მანდ შენი საყვარელი შვილიშვილები მოგილოცავენ.

გვენატრები და გვიყვარხარ.

შვილები: ნანა, თამაზ კვანტალიანები

გივი მონასელიძის მონატრება

მეოთხე წელი გავიდა უშნოდ. რა სამწუხაროა, უკვე მოგონებად იქცეო. წახვედი მოულოდნელად. შენი სახელი გაუნათებს შენს შვილებს გზას.

ჩემო ძვირფასო მეუღლე, ჩემო გივი, უაზროდ თენდება და ღამდება ჩემთვის. მხოლოდ შენთან მალე შეხვედრის იმედით გამავს დრო. შენ ხომ კაცური კაცის სახელით იცხოვრე ამჟვენად და ასეთიდაც დარჩები.

მენატრები, ძალიან მენატრები. შენი მშფოთვარე სული ყოველ ჩვენგანშია. ამიტომაც გვაფორიაქებს მუდმივად. ვერც შენი დადებული სურათი და ვერც შენი სამარე ვერ გვაჯერებს, რომ ცოცხალი აღარ ხარ. უშნოდ სიცოცხლე ჩვენთვის სასულია. მსუბუქი ყოფილიყოს შენი გულზე დაყრილი მიწა.

შენი მეუღლე, დედა, შვილები, შვილიშვილები, ძმლები

ქეთინო მათიაშვილის სსოგნას!

ჩემო ქეთინო, ჩემო დაიკო! როგორ უცებ გაიბნა უშნობით დამიმეხვრულმა ამ ორმოცა დღე! ყველაფერი ძეგლებურად, ამ ყველაფერს შენ აკლიხარ მხოლოდ!.. რომ იცოდეს, როგორ მიჭირს უშნობა, როგორ მეიმედებოდი, შენი უსაზღვროდ დიდი და თბილი სითბო, მოსმენის ნიჭითა და თანაგრძნობის საოცარი უნარით!

გვაპატიე, საკუთარ პრობლემებში ჩაფლულმა თუ ყურადღება მოგაკელით, ვერ შევიმსუბუქე ტკივილი... თუცა... რა არის გარდაცვალება?! რაც შენ წახვედი, დღე არ გასულა ჩემთვის უშნოდ... ცოცხალ ხატებად დამყვები, ასევე დარჩები, რჩევას გთხოვ, განცდებს გიზიარებ. გვეუდარჩები შენი მეგობრების გულში — მარად დაუფიქრარ, ჩვენი სათნი და კეთილი, ცისფერთვალე მეგობარი! თანაქურსელთა სახელით, მანანა სიმონიშვილი

ზოია ყვითელ-მიქაბერიძის გახსენება

„ჩვენს ნატრულ ძმებთან წახვედი,

დაიკოც გითქვამს, შვილიცა...

ჩემო კეთილი ზოიკო,

60 წლისთვის გილოცავ!“

შენი თვალცრემლიანი და

იზა

მიხეილ (მიშა) ანთელავას

22 ოქტომბერს შენი დაბადების დღეა, ჩვენი ლამაზო, თბილი და უსაყვარლესი, სიკეთით სავსე მიშა. დაუფერებელია, შენ რომ აღარ ხარ, მაგრამ ვაი, რომ ეს სიმართლეა.

მუდამ მოღიზიარი, თავმდაბალი, საოცრად თბილი, ერთგული და მოსიყვარულე იყავი... შენთან ყოველი შეხვედრა და საუბარი, შენგებური ხალხის ოუმბორი იყო გაჯერებული. გვენატრები და ათჯერ მეტად გვიყვარხარ, მიშა. არც შენს უნივერსიტეტს დაავი-

წყდები არასოდეს. შენი სული აქ ტრიალებს. ჩვენ კი ისლა დაგვჩენია, ვილოცოთ შენი სულისთვის, რათა ნათელი გვდგას სამუდამო სასუფეველში.

ნატო, მანანა, მაკა

მარინა პაპიძის გახსენება



25 ოქტომბერს შენი დაბადების დღეა, ჩვენი საყვარელი მარინა, მაგრამ ვაი, რომ უშნოდ გხვდები ამ დღეს. შენი უდროოდ წასული მწარე მოგონება დაგვიტოვე. გვაკლიხარ და ძალიან გვენატრები შენს დედამამიშვილებს. ნუთუ მხოლოდ 46 წელი იქმარე სიცოცხლისთვის... შენ სხვანაირი გულისა და სითბოს ქალი იყავი და ამიტომაც არჩია შენმა საყვარელმა მძისშვილმა მარინამ შენთან წამოსვლა — ისიც შენსავით თბილი და ყველას მოსიყვარულე ბავშვი იყო.

ყველასგან გამორჩეული, ამბობენ, უფალსაც რჩეულები მიჰყავს. ვინ თქვა, — დრო მკურნალია და მიწა გრილია?! ჩვენ ისევ ისე გვტკივა გული, როგორც იმ ავადსასწნებელ დღეს, რომელმაც შენ ღამაში სიცოცხლე შეიწირა.

გვიყვარხარ ყველას, არ გვაფიწყდები. ჩვენ დღესაც ისევ შენით ვამაყობთ. შენ ჩვენთან ხარ. უკვდავბაში გადინაცვლე, დაგრა ქალობის კარგი სახელი.

უშნობა ძალიან უჭირთ შენს დატანჯულ მშობლებსა და ახლობლებს.

იძინე ტკბილად, კეთილი და სიკეთის მთესველი ქალი. ყვავილები, წმინდა სანთელი და ჩვენი ლოცვა არასოდეს მოაკლდება შენს საფლავს. შენ ჩვენთან იქნები მარადის.

შენი ოჯახი და ახლობლები

გენადი ოდიშარას მონატრება

ჩემო საყვარელო შვილო! ერთი წელი სრულდება მას შემდეგ, რაც უშნოდ არის შენი უბედური დედა და ოჯახი.

მოულოდნელი იყო შენი გარდაცვალება — ბედის უკუღმართობამ ორ დღეში წაგართვა სიცოცხლე. 50 წელი ერთი დღეც არ გყოფილვარ უშნოდ. მეზი დამეცა და ჯოჯოხეთი მომეღვინა. ძალას ვატან თავს, ვზივარ შენს სურათთან, ვანთხ სათილს და „გერო, შეილოს“ გეძახი. ჩემს თვალს ცრემლი არ შორდება, მაგრამ ამაოდ. შენ იყავი უფროსი გაყიშვილი, რომელსაც ჩემი კუბო უნდა აეგო — საოცარი, თბილი შვილი. მეუბნებოდი: მარტოს არასოდეს დაგტოვებო და ასრულებდი კიდევაც.

უსაზღვროდ გიყვარდა მეუღლე ლალი, შვილი ვახტანგი, რომელთაც შენი სითბო და სიყვარული დააკლდათ.

ნატრული იყავი შორს წასული დების — რუსუდანისა და ნატოს, რომლებიც გაზრდაშიც დიდი წვლილი მიგიძღვის. ისინი გულდამწვარი დასტორიან შენს საფლავს და ყველაფერს აკეთებენ შენი სულის ასამაღლებლად.

სიძებო — სოსო და თემური, დისშვილები — პეტო, თამარი და მიმიკო უსაზღვრო მწუხარებაში არიან; ასევე შენი ბიძა შაზი, რომელსაც შენი დიდი იმედი ჰქონდა.

დიდი მწუხარება დაუტოვე შენს ახლო ნათესავებს, რომლებიც არ გვიწყებენ. ხშირად მიდიან შენს საფლავთან და ცხარე ცრემლით დაგტორიან.

შენმა უეცარმა სიკვდილმა გული ატკინა შენს კოლეგებს, მეგობრებს, რომლებსაც ოუმბორით ახალისებდი. შენ — სოფში დაბადებულს, გაზრდილს და დაუაყვარებელს, გული ტკიოდა მისი დაკარგვით. ამან დიდი გავლენა მოახდინა შენს ჯანმრთელობაზე. ელოდი სოფში დაბრუნებას, შენს ოჯახში ჩასვლას, მაგრამ ვერ მოესწარა.

ასევე გიყვარდა შენი სოფელი ნოსირი, იქაური ნათესაობა და მეგობრები.

შენ, ჩემო განათლებული, ჭკვიანი, სულით მდიდარი, სხვათა შემბარებელი, თანადგომის ნიჭით აღსავსე, სანატრელო და საფიცარი შვილო გერო, ვერ ვგეუბი უშნობას, ძალიან გვიჭირს.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ღამაში სული.

დედა — ლილია, ოჯახით

ჯამბულ თაბაგარის მონატრება

31 ოქტომბერს შენი გარდაცვალების დღეა. ერთი წელია, რაც უღმობესმა სიკვდილმა წაგვართვა შენი თავი. შენ მივირმე გარდასხვლი, ჩვენ კი დავრჩით უიმედოდ და უნუგეზოდ. ძალიან გვიჭირს უშნობა. გვიყვარხარ, გვენატრები. ვერაფერი შეგისებს იმ სიკარბილეს, რასაც შენი მოგონება ჰქვია.

ღმერთმა ნათელში გამყოფოს.

„შენზე ფიქრებში ვათენებ ღამეს, ხშირად ცრემლები ძალიან მისველებს! სიზმარში მაინც ვიხილავ რაზე... ალბათ მძებრო, რომ ვერ გიმეღვლი!“

მეუღლე ქუჩუნა, შვილები — თამილა და

ვაჟა

ზაირა გელენიძის გახსენება

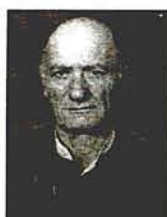
სამი წელი სრულდება 25 ოქტომბერს, რაც შენმა ღამაში სულმა მარადისობაში გადინაცვლა. დაგვიტოვე საშინელი სევდა და მწუხარება. შენს მეგობრებს კარგად გვახსოვს ადამიანებთან ურთიერთობის შენი საოცარი უნარი. ყველას მიმართ გულისხმიერი, სხვისი გაჭირვებით შეწუხებული, ყურადღებანი, ყველაზე მზრუნველი და ყველას მოყვარული იყავი, ჩვენი ზაირა.

სიტყვები უძლურია შენს სიკეთესა და სითბოზე სასაუბროდ. ძალიან გვიჭირს შენზე წარსულში ლაპარაკი. როგორ გვინდა, რომ ისევ ჩვენ გვერდით იყო.

ისლა დაგვჩენია, მოვიდეთ შენს საფლავთან სანთლებით, ყვავილებით და ბევრი ვილოცოთ შენთვის.

იძინე ტკბილად, ჩვენი კეთილი მეგობარი. შენს სახელს ჩვენგან დავიწყება არ უწევია.

შენი თანამშრომლები



კობა კველიშვილის მონატრება

გავიდა ტკივილიანი და ცრემლიანი 40 დღე. წახვედი და დაგვიტოვე გაუნდლებელი ტკივილი. რაც დრო გადის, მით უფრო გაუსაძლისი და მძიმეა უშნობა. დრო მკურნალია, — მაგრამ ვერანაირი დრო ვერ განკურნავს იმ ტკივილს, რომელიც შენმა იმ ქვეყნად წასვლამ მოგვადგინა.

ძალიან გვაკლიხარ, ძალიან გვიყვარხარ, ძალიან გვენატრები.

ჩვენმა ანთებულმა სანთლებმა გაგინათოს გზა მარადიულ სასუფეველში.

ნათელში ამყოფოს შენი სული.

ტკივილიანი მონატრებით, შენი

ოჯახი

მოგელ გეგეჭკორის ტკივილიანი მონატრება

ერთი ტკივილიანი წელია, რაც ჩვენ შორის აღარა ხარ, ძვირფასო მოგელ.

29 ოქტომბერი მუხანათური აღმონდა შენთვის და წამიერმა ტრაგიკულმა შემთხვევამ, დაუნდობლად შეწყვიტა შენი ღამაში სიცოცხლე.

სრულიად უდანაშაულოდ, შემთხვევით დღეზე, მაგრამ შემთხვევით არაფერი ხდება ამ ქვეყანაზე.

შენს ღამაზე გენს სიკვდილი არ უწერია, იგი გმადიდებდა შენს შვილებში, რომლებიც შენგან დაწყებულ სიცოცხლეს, სახელოვნად გააგრძელებენ.

ჩვენ გვეჯერა, რომ უფალი შენნაირ ალაღსა და პატიოსან კაცს, ნათელში მიგიჩენს მარადიულ სასუფეველს.

მსუბუქი ყოფილიყოს მშობლიური ზუგდიდის მიწა, ჩვენი მოუშუშებელი ტკივილი.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ალაღმართალი სული.

ბიძია — მამია გეგეჭკორის ოჯახი

გიორგი კიკელიაშვილის გახსენება

პირველ დაბადების დღეს, 28 ოქტომბერს გხვდებით, გიორგი, უშნოდ, როცა 26 წლის უნდა გამხდარიყავი.

გილოცავ, გიორგი, დაბადების დღეს, ჩვენთვის მოურჩენელი ტკივილი.

ჩვენ ყველა — შენი დამამი, მშობლები, დისშვილები, ძმისშვილები მოვლთ და მოგილოცავთ დაბადების დღეს, ახლა უკვე სასაფლაოზე. ავინთებთ სანთლებს და უფალს ვთხოვთ, ნათელში ყოფილიყოს შენი სული, გიორგი.

ოთო დემეტრაძის მონატრება

შემოდგომა თბილისში. ფოთლებს ნელ-ნელა ეცვლება ფერი...

ფერისცვლება ჩვენს გულებში. ტკივილი განუზომელი და მონატრების სურვილით გაბნარა...

ვაი, იმ დღესა, შეილის სიკვდილს რომ ეტყვიან, ვაი იმ მიწას, ასეთ ვაჟაყვებს მიწად რომ აქცევს.

ქართველი დედისთვის შეილის სიკვდილი ხომ საბედისწერო განაჩენია.

26 სექტემბერს გაგვიფრინდა შენი ღამაში სიცოცხლე, ჩვენი ოთო — ღირსეულად იცავდი სამშობლოს და ვამაყობდი შენით, მაგრამ იმ ტრაგიკულმა შემთხვევამ, რომელიც ბედისწერად გარგავა, დაამსხვრია შენი და ჩვენი ოცნებები.

ოთო, შენ გაქაყურად განვლე ცხოვრების ხანმოკლე გზა, ადრე დაიწყო შენი სანთელი, მაგრამ განსაკუთრებული სიკაშკაშე. შენ ის ტკივილი ხარ, დროსთან ერთად რომ იზრდება...

ნეტავ შეგძლებოდა იმ საბედისწერო დღეს შენთან ერთად ყოფნა. ძალიან გვიჭირს უშნობა.

დარდით დაიფრფინე დედა, მამა, და — ყველა, ვისაც უყვარდი. განუზომელი დარჩა შენი ყველა ფიქრი და ოცნება. ცხოვრების 22-ე წელიწადს შეწყდა შენი ღამაში სიცოცხლე. დაოჯახებაც ვერ მოასწარი, რომ შენი მშობლებისა და ახლობლებისათვის პატარა ნუგეში მაინც დაეტოვებინა.

გვენატრება შენი ღამაში ღმინი და მოფერი, ჩვენი მოურჩენელი ტკივილი. ერთმა საბედისწერო წუთმა დაამსხვრია ჩვენი ოჯახების ბედნიერება და დაგვჩენა ის დიდი სევდა — უშნობა რომ ჰქვია.

გვენატრები, ოთო, უსაშველოდ გვენატრები. დაე, ჩვენმა მონატრებამ გაგინათოს გზა სასუფეველში.

შენი მურთაზ ბიძიას ოჯახი

ნიკოლოზ (ნუკრი) ყიფიანის მონატრება

„ცხოვრება მართლაც ფანტაზია, ბოლოს გვითხრიან სამარეს. უთქმელი დიდი დარდაა, ნათქვამი პარი-პარალი“

მართლაც დიდი დარდაა, ჩვენი ნუკრი, შენი გადასახლება მარადისობაში, ის აუბედითი 30 ოქტომბერი, როდესაც დასრულდა საავადმყოფოს სარეცელზე

შენი ორთვიანი ტანჯვა, რომელიც შენ დასტაქრის დანით გადვინდი გამოუსწორებელი შეცდომის გამო ჩამოიარე.

ორი თვე გამოუღვიძებლად იდექი სიკვდილ-სიცოცხლის მიჯნაზე. და აი, გავიდა ის გაუსაძლისი ერთი წელი, რასაც უშნობა ჰქვია, შენი ტანჯული დღე-ღამისა და შენი ღამაში ოჯახისათვის.

იძინე მშვიდად, კეთილი და სიკეთის მთესველი ჩვენი ნუკრი. წმინდა სანთელი და ჩვენი ლოცვა არასდროს მოაკლდება შენს ღამაში სულს, ჩვენი მარად მოუშუშებელი, უკურნებელი ტკივილი.

დარეჯან, შოთა, ირაკლი

ქეთო გოგოლაშვილის სსოგნას!



2004 წლის 1 ნოემბერს 40 დღე გადის უშნოდ, რომელმაც ძალიან მწარე ტკივილები დაგვიტოვა. მძიმე უკურნებელმა სენმა შენს ღამაზე სულს არ დააცალა იმ ბიზნესის განხორციელება, რაც გინდოდა. გულწრფელად დაგვტრეხს მეუღლემ, შვილებმა: ივერიმ, ოქანის გალმა — ნანამ და გიამ; აქ — სანათესავომ და ახლობლებმა. ძალიან მიჭირს იმის დაჯერება, რომ ჩემ გვერდით აღარ ხარ. მხოლოდ შენი სურათები და მოგონებები დამიტოვე გასახსენებლად.

შენს საფლავს აქაც და სოფელში წმინდა სანთლები არ მოაკლდება, რომელიც გზას გაგინათებს მარადიულ სასუფეველში.

შენი მეუღლე ნიკო

ქეთო გოგოლაშვილის გახსენება

1 ნოემბერს 40 დღე გადის უშნოდ. ჩვენ, პოლიკლინიკის თანამშრომლები ყოველთვის გავიხსენებთ და არც არასოდეს დაგვიწყებთ, ჩვენი საყვარელი ამაიანი. შენ დააკლდი შენს მოსიყვარულე შვილებსა და შვილიშვილებს, განსაკუთრებით კი, ერთ-ერთ მგებარს — მეუღლე ნიკოს, რომელმაც არაფერი დამურა შენს გადასარჩნად. დააკლდი შენს კოლეგებს, საშუალოდ და სანათესავოს.

გავიხსენებთ მუდამ დიდი სიყვარულით. მსუბუქი იყოს შენთვის ქართული მიწა.

ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი სული.

თერაპიის ეროვნული ცენტრის საკონსულტაციო პოლიკლინიკის თანამშრომლები

პაატა (ბულივერ) შუბლაძის გახსენება

მეთერთმეტედ გხვდები შენს დაბადების დღეს უშნოდ. წახვედი და დამიტოვე მოურჩენელი ტკივილი, რომელსაც უშნობა ჰქვია.

რამდენი დამიგროვდა შენთვის სათქმელი. გჭირებოდა, გიზიარებ ტკივილსა და სიზარულს. ელოცვლობ შენთვის.

შენი დაიკო ბელა

თენგიზ ჭელიძის მონატრება

24 ოქტომბერს სამი ტკივილიანი წელი სრულდება, თენგიზ, რაც შენ შენს ღამაზე ოჯახს გამოეშვიდობა და მარადისობაში გადინაცვლე. დატოვე თბილი ოჯახის უღელი ბიჭების იმედი, თეიონი კი ღამაზე განვლილი ცხოვრების 53-ე საფეხურმა გადალტა და დარჩი მარად ოჯახისა და სიცოცხლის მოტრფილად.

უშნოდ დარჩენილ ბევრჯერ შიშით დამიღამებია და გამითენებია, რომ ცხოვრებასთან ჭიდილში არაფერი შემწლოდა, რათა ჩვენი შვილებისთვის სწორი გზა აებრია. გქონდეს იმედი, თენგიზ — შენი შვილები სათუთად გაუფრთხილებიან მამის სახელს, მე კი დარჩენილ სიცოცხლეს შენთან შეხვედრის მოლოდინში გავატარებ.

შენი ოჯახი

მიხეილ ზამბახიძის გახსენება

შენი გარდაცვალებიდან 7 წელი შესრულა. ყოველი დღე შენი მონატრებით თენდება და დამძლავს. წლები გადის და უფრო მძიმე ხდება უშნობით გამოწვე

მიუხერხებელი და დაპყრობილი...

ონეო. აბა, როგორ, ჩემო პატარავ, ფეხები მაქვს წართმეული-მეთქი, — შევიჩვიე და პირველად ავტორი მთელი ამ ხნის განმავლობაში... გამოდი, შენი შველა მჭირდება, — ნალელი-ანად მომიგო და კიდევ რაღაცის თქმა დააპირა, მაგრამ მისი სახე გაფერმკრთალდა და რამდენიმე წამში გაქრა. სასო-ნარკვეთისგან ამოვიგმიწე, მაგრამ ჩემ გვერდით მძინარე დედამთილს არაფერი გაუგია, ლაპარაკი და მით უმეტეს, ყვირილი კი არ შემძლო! არ ვიცი, რა ძალამ წამომაყენა ფეხზე, ზორძე-ბორძიკით გავემართე კარისკენ. პატარაგზოიან ბარაკის ტიპის სახლში ვცხოვრობთ, რომელსაც ეკვრის ძველი ფარდული, სადაც საზამთრო პროდუქტს ვინახავთ... კარი გავაღე, ფარდულისკენ რამდენიმე ნაბიჯი გადავდგი და გავშეშდი: ცივ მინაზე, ღობესა და სათაფლს შორის თეთრსამოსიანი პატარა არსება პირველი იწვა და ძლივს გასაგონად კენესოდა... თვალებს არ დავუჯერე — რადგან კიდურების ნაცვლად, ორივე მხრის გასწვრივ უღონოდ უთრთოდა ქათქათა ფრთები!

მუხლში მყისვე ძალა მომეცა, გულში — იმედი, ორი ნახტომით მასთან გავჩნდი, ხელები მხრებზე შემოვხვიე და წამოვნიე. მან კენესა შეწყვიტა, ანგელოზივით მშვენიერი თვალები შემომანათა და ნაიჩურჩულა: — მიშველე... ვინ ხარ და აქ საიდან გაჩნდი-მეთქი, — ჩურჩულითვე ვკითხე. დედამ მიმატოვა, ფრთები მოტეხილი მაქვს... ამოიკენესა და გონება დაკარგა... ავიტაცე — ძალიან მსუბუქი იყო, „ხელები“ კი მართლაც უსიცოცხლოდ ეკიდა. ფარდულში შევიყვანე, ტახტზე დავანვინე და იქვე მდგარი ძველი ნავთქურა ავანთე, ცოტა რომ გამო-ბარიყო. შემდეგ სახლში შევბრუნდი, ქვეშაგები გამოვუტანე და დიდი სიფრთხილით ტახტზევე გავუშალე. არ ვიცი,

ეძინა თუ უგონოდ იყო, მაგრამ მიტოვებულ და უპოვარ ბავშვს ჰგავდა, რომელმაც ნავსაყუდელს მიაგნო...

დღედაღამ თავს ვეწვებოდი — საუკეთესო კერძებით ვკვებავდი, ვბანდი, სანამ ღრმად არ ჩაეძინებოდა, გვერდით ვეჯექი... ფარდულში შესვლა შინაურებს სასტიკად აფუკრალე და როცა ჩემს პატარა ანგელოზთან ვიმყოფებოდი, კარს შიგნიდან ვკეტავდი, ხოლო თუ გამოსვლა მინევდა — გარედან. ოჯახის წევრებს წინააღმდეგობა არ გაუწევიათ, რადგან ამგვარი საქციელი ნევროზულ ახირებად ჩამითვალეს, სისარულად კი ისიც ჰყოფინდათ, სიარული და ლაპარაკი რომ დავინყე.

ამასობაში გაზაფხულდა და საგრძნობლად დათბა. ჩემი პატარა სტუმარიც მოკვთდა და საოცარი, დაუჯერებელი ამბების მოყოლა დაიწყო — იმქვეყნიურ ცხოვრებასა და ძალიან შორს არსებულ ნამდვილ სამშობლოზე, სადაც გარდაცვლილთა სულები სახლობდნენ. სხვას შესაძლოა ავადმყოფის წარმოსახვად აღექვა მისი საუბარი, მაგრამ მე შვილმკვდარი დედა ვიყავი და მისი მჯეროდა...

ერთ საღამოს, ძილის წინ, ის გულში ჩამეკრა და მითხრა: — იცოდე, რომ ძალიან მიყვარხარ და აუცილებლად დავბრუნდებიო. წასვლას აპირებ-მეთქი, — გულს შემომეყარა და ავტირდი. არაფერი მიპასუხა, მხოლოდ ცრემლიანი თვალები დამიკოცნა.

მეორე დღით ფარდულში აღარავინ დაშვედრია... ამას ალბათ ვეღარ გადავითინადი და ვერც ჩემიანებს მოვუყვებოდი, რას ვმალავდი ამდენი თვის განმავლობაში — შემოვლილ მომენტებზე, მაგრამ სტუმრის გაუჩინარებიდან ორი თვის თავზე ქმარმა გამომიცხადა — ბავშვი უნდა ვიშვილოთო... სისარულით ცას ვენიე, რადგან ასაკის გამო შვილის გაჩენა აღარ შემეძლო.

დღეს ჩვენს ოჯახში წლისა და რვა თვის ლუკა დაბაჯბაჯებს და გაუჩერებლად ტიტინებს: — დედა, დედიკო, დედა!

ლეილა გ. თბილისი

„უარესისგან დაიფარა, დაიკრძალა...“

საბურთალოზე, ერთ-ერთი ქუჩის კუთხეში, მაღაზიის წინ, ლამის ათ ნელზე მეტია, აფხაზეთიდან ლტოლვილი, შავით მოსილი შუახნის სანდომიანი ქალბატონი მუშაობს, ჯიხურში გაზენებს ყიდის. მყიდველს ყოველთვის თავაზიანად ემსახურება და ისინიც ცდილობენ ყურადღება არ მოაკლონ. მისი ცხოვრების უმძიმესი ეპიზოდების შესახებაც ვიცოდით — აფხაზეთში ცხოვრობდა, 1984 წელს 23 წლის ვაჟიშვილი ტრაგიკულად დაეღუპა, მოგვიანებით კი ძლივს გადაურჩა სოხუმის მძიმე დღეებს...

6 თვის წინ, დღითი, რამდენიმე ჩვენთვის უცნობმა ადამიანმა მოაკითხა სამუშაოზე ახალგა-მოსულს და წაიყვანეს... იმ დღესვე გავიგეთ ძალზე სამწუხარო ამბავი — მოსკოვში მცხოვრები მისი 32 წლის ქალიშვილი, ორი მცირეწლოვანი შვილის დედა მოულოდნელად გარდაცვლილა...

სამუშაოზე სამი თვის შემდეგ დაბრუნდა, შეცვლილი, განახევრებული, კიდევ უფრო დამძიმებული. მთელმა უბანმა გულწრფელი თანაგრძნობა გამოუცხადა. გაზეთის მყიდველებიც უფრო მეტხანს ვრჩებოდით მასთან... ერთხელ კვითხე, რომელ ეკლესიაში დადისანთ-მეთქი და ასეთი რამ მიაბო- — ჩვენი თაობის ადამიანების უმეტესობა ათეისტებად ვიზრდებოდით. საყდარშიც იშვიათად შევდიოდით. მე და ჩემმა მეუღლემ სიყვარულით ვიქორწინეთ. კარგა ხანს შვილი არ გვყავდა. ერთხელ, უჩვეულო სიზმარი ვნახე — მესიზმრა აყვავებული, ზღაპრული მინდორი, რომლის შუაგულშიც ვიდექი. უცებ ხმაური მომესმა, მოვიხედე და დავინახე თეთრი, ულამაზესი ქალი გაშლილი თმით. შიშმა შემიპყრო და გავიქეცი. ამ დროს ღრმა, უზარმაზარ ორმოში ჩავვარდი.

იქიდან ამოსვლა შეუძლებელი იყო, თუმცა გამიხარდა კიდევ, რომ „მდეგრას“ თავი დავაღწიე. მაგრამ ის ქალიც ჩემ წინ აღმოჩნდა... რაღაც ძალამ ორმოდან ამოტყორცნა, კვლავ გავიქეცი. ის ქალი კი კვლავ ჩემ წინ გაჩნდა. ღიმილით მითხრა, რატომ ფიქრობ, რომ ორმოდან თვითონ ამოხვედი, რატომ არ გინდა ჩემი ირწმუნო?

უცებ გონება გამინათდა და ვიფიქრე, ვინ იცის, იქნებ ჩემი მფარველი ანგელოზია-მეთქი, ძალა მოვიკრიბე, დავიჩოქე და სათხოვარი მაქვს-მეთქი, გაგზავნე.

— ნუ მთხოვო, — მიპასუხა.
— არა, უნდა დამეხმარო, შვილები უნდა მაიუქო-მეთქი! — მივმართე ჯიუტად...
— კარგიო, — თავი დამიქნია და გაქრა...
მაღე მართლაც შეგვეძინა ორი შვილი...
ახლა კი, როცა არც ერთი აღარ მყავს, ვგრძნობ, რომ რაღაც ისე ვერ გავაყუთე, როგორც ამას ჩემი მფარველი ანგელოზი მირჩევდა...
ახლა ჩემი ეკლესია გულით დამაქვს. უფალს პატივებს ვთხოვ და მადლს ვწირავ... აჭარაში თურმე უბედურების ჟამს ამბობენ: — მადლობა, ღმერთო და უარესისგან დამიფარეო! მეც ასე მინდა მივმართო უფალს და ჩემი შვილიშვილები-ისთვის ვილოცო...

ცირა ნიკოლაიშვილი

დავუჯერო სიზმარს?

ჩემი ქალიშვილი 1976 წელს გათხოვდა. თითქმის ნახევარი წელი არ დაფხმძიმებულა. ეს დიდი დრო არ არის და არც შევშო-ფოთებულვართ... ერთხელ ლამაზი, კოხტად ჩაცმული ქალი მესიზმრა, რომელმაც მითხრა, თუ გინდა შენი შვილი დაფხმძიმდეს, წაიყვანე სასაფლაოზე (მაშინ ქარელში ვცხოვრობ-დიო), იქ მინაში სანახევროდ ჩაფლულ ქა-ლის საფლავის ქვას ნახავთ, გასწვრივ და ყველაფერი კარგად იქნებაო. გულში გავი-ფიქრე: ეს სუსტი გოგო იმხელა ლოდს როგორ გაასწორებს-მეთქი. თითქოს დამიხსენდა და მითხრა, — ქვა პატარააო!.. დღითი სიზმარი მეუღლეს მოვუყვები. ახლავ ნადით მამა-შვილი და ის საფლავის ქვა მომეხსენიო, — მითხრა. სამსახურში მეჩქარებოდა და უარი ვუთხ-არი, მაგრამ შემიჩნდა და მე და ჩემი შვილი ცოტა ხანში უკვე იმ უცნობი ქალის საფლავის ქვას ვეძებდით. მაღევე ვიპოვეთ. ქვა დაახლოებით 60 სმ-მდე სიგრძისა იყო. ნიჩბით ისე შემოვთხარე, რომ ჩემმა გოგონამ სულ ადვილად შეძლო მისი გასწორება. გავა-სუფთავეთ წარწერა და ამოვიკითხეთ, და-ბადების წელი გადაშლილი იყო...

ჩემი ქალიშვილი მაღე დაფხმძიმდა, გოგონა შეეძინა, ნატო დავარქვით (იმ ქალის სახელიც ეს იყო)...

სულ ვფიქრობ, რაღა მაინცდამაინც მე და ჩემს შვილს დაგვაჯალა სიზმარში იმ ქალმა ქვის გასწორება-მეთქი. ალბათ ამით უნდო-და ჩემთვის, მაშინ ურწმუნოსთვის, დაემტკი-ცებინა, რომ იმ ქვეყნადაც არსებობს სიცოცხლე...

ნოდარ ფ. პენსიონერი, თბილისი

ვინ არ ყოფილა ახალგაზრდა და ვინ არ შეიხსენია...

ახლა ბევრს ვნანობ, მაგრამ რა ვქნა. გატეხილს აღარაფერი გაამრთელესო, — ამბობენ, თუმცა ასე არ არის. მთავარია, გინდოდეს და მოიხსენიებ.

20-25 წლისა ციმბირში წავედი თანა-ტოლ ბიჭებთან ერთად. მაშინ რუსეთში წასვლა სამუშაოდ ისევე მოდაში იყო, როგორც ახლა ევროპაში. ტყეს ვჭრიდით. ჩვენს ბრიგადირს — ბელორუს იგორას ფულს აძლევდნენ. ის კი ყველას თანაბრად გვინაწილებდა. ასე უნდა ყოფილიყო... თუმცა ერთ დღეს აღმოვაჩინეთ, რომ იგორი გვატყუებდა და ნაწილ ფულს მალავდა. ეს რომ გავიგე, შეურაცხყოფილი დავრჩი. საქმე ხელჩართულ ბრძოლაში მივიდა. არ ვიცი, როგორ გავმძვინვარდი ისე, რომ თავს ვე-ღარ ვაკონტროლებდი. რკინის ნაჭერს წა-მოვაველე ხელი, იგორს თავში ჩავარტყი და მარჯვენა წარბს ზემოთ შუბლი გავუტყე.

სისხლმა ბრაზით დაბინდული გონება გამინათა. რკინა დავაგდე და მიმოვიხედე. ბიჭები შეშინებულნი შემოგვფანტოდნენ. მარტო მე და ის ვიყავით ტყეში... აშკარად ციხე მელოდა. მივხვდი, არ უნდა მექნა... ტყიდან გამოვიქეცი. არც ტანსაცმელი წამო-მიღია, არც ფული. 3-4 წელი შუა აზიაში დავეხეტებოდი. მერე საქართველოში ჩა-ოვედი. დავოჯახდი და აღარც ციმბირზე მიფიქრია ოდესმე, აღარც იგორზე.

30 წელი გავიდა. ჩემს ერთადერთ ვაჟს შვილი შეეძინა. ჩემი სახელი დაარქვეს — ბიძინა. ჯერ კიდევ ახალშობილი იყო, ექიმმა გაგვიხმო მე და მამამისი და გვითხრა, ბავშ-

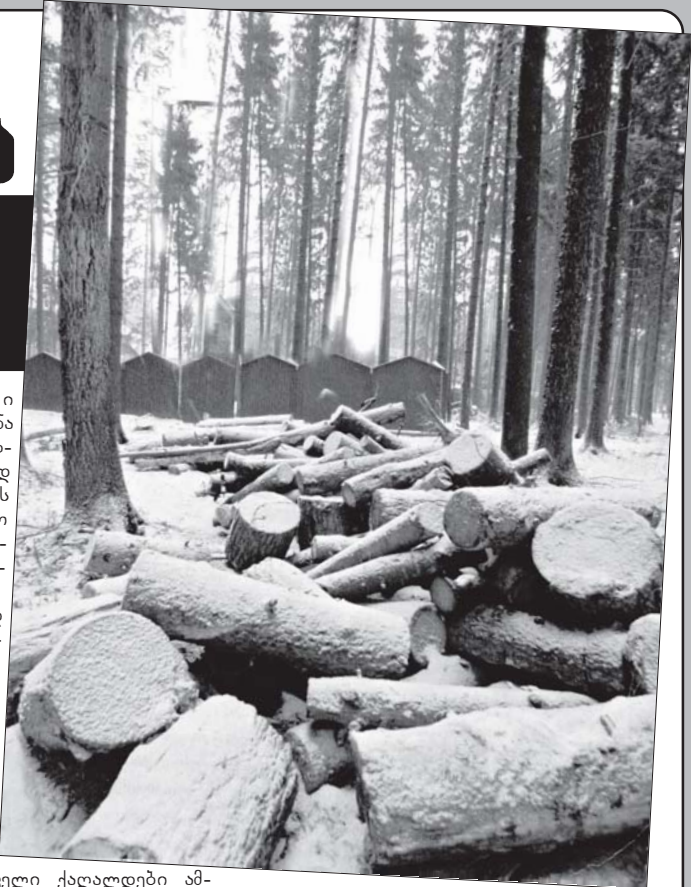
ვს თანდაყოლილი მანკი აქვს. მარჯვენა წარბს ზემოთ შუბ-ლის ძვალი საერთოდ არ აქვს, თითქოს ვინმეს ამოუჭრიაო და გვასწავლა, რო-გორც უნდა მოქე-ცეულიყავით.

მაშინ პირველად ამოტივტივდა მეხ-სიერებაში იგორი და სინდისის ქენ-ჯნამ საშველი აღარ მომცა. ჯერ კიდევ სამშობიაროში ვნა-ხე შვილიშვილი — შუბლზე თითქოს ნაწიბური ეტყობო-და.

იმ საღამოს ძველი ქალაქი ამ-ოვაქოთე. ერთი ჩემი ახლობლის მისა-მართი მოვიხედე. ის ბიჭი მაშინ ციმბირ-ში ჩვენთან ერთად იყო. გამიხარდა — მისამართი არ შეეცვალა. გამოვხეხაურა. დიდი წვალეებით, მაგრამ მაინც გავხედე და ვკითხე: — იგორისა რა იცი, ცოცხა-ლი თუა-მეთქი.

არ ვიცი, შეუღლმფრენით წაიყვანეს საავადმყოფოშიო.

იქნებ, როგორმე დამეხმარო, იგორ-ის ოჯახს მივაგნოთ-მეთქი, — ვთხოვე. მცდელობა არ დააკლო და მიაგნო კიდევ



„საბალლო-სალალო“ გვერდის პასუხები

I. მაწონი

II. 1-ლი და მე-6 სახლები

III. აბა, გამოიცანი

1) — გ); 2) — ბ); 3) — ბ); 4) — ბ); 5) — გ).

ბიძინა ქ. თბილისი

ჩინელები უარს აკებენ კოსნაზე

ევროპაში, აშშ-სა და კანადაში კოცნა სიყვარულის ნიშანია. პლანეტის მოსახლეობის ერთი მესამედი კი კოცნას არ ცნობს, ანდა საერთოდ არ იცის, რა არის ეს. ბევრი კულტურა და რელიგია კოცნას უსამსობად მიიჩნევს. მაგალითად, იაპონელებისთვის ის უზნეობაა, ტაილანდში, ქუჩაში კოცნისთვის აჯარიმებენ და ციხეშიც კი სვამენ. აფრიკელების უმეტესობა დარწმუნებულია, რომ კოცნის დროს შეიძლება სულის მოპარვა, რაც ჩინელების აზრით, მავნეა ჯანმრთელობისთვის, ინდოეთში კოცნას საზიზღრობად თვლიან.

მეგაპოლის-ექსპრესი №41



ოქროს უსკარი

ქარიშხალი „ივანი“ და „ფრენსისი“, რომლებიც მთელი სექტემბრის მანძილზე აშფოთებდნენ ფლორიდის და მისი შემოგარენის მცხოვრებლებს, ყველასათვის მოულოდნელად არქეოლოგიურ აღმოჩენებად იქცნენ. აშშ-ის ოკეანის სანაპიროზე წყალმა გამოიჩინა ოქროს და ვერცხლის უამრავი მონეტა. არქეოლოგთა მტკიცებით, ეს ფული ესპანური ხომალდიდანაა, რომელიც ფლორიდის სანაპიროს ახლოს ჩაიძირა 1715 წელს. ამ მონეტების ფასმა, ნომინალთან შედარებით, ჩვენს დროში რამდენიმე ასეულით მოიმატა. მონეტები სანაპირო ზოლზე 5 კმ-ის სიგრძეზეა მიმოპანული. ამჟამად იქაურები ეძებენ პლაჟზე გაფანტულ ძვირფას განძს. ამერიკული გაზეთები იუწყებიან, რომ განძის მამიველთაგან ზოგიერთი მეტალოდეტექტორითაც არის აღჭურვილი.

ტაიმი

„JEWEL EYE“ – მოდის მიმდევართათვის

უკანასკნელ ხანს გაიზარდა მოდის მიმდევართა ინტერესი თვალის მოსართავეებისადმი, რასაც „Jewel eye“ ჰქვია. ყველაზე პოპულარულია გულის, ვარსკვლავის, ფიფქის, ნახევარმთვარის ან ჩინური იეროგლიფის მქონე ფიგურა. ქირურგი, რომელიც ოპერაციას ადგილობრივი ანესთეზიით ატარებს, 15-20 წუთში გადაწერავს თვალის შემავრთებელ გარსში მოსართავს. ამსტერდამის თვალის ქირურგიის დირექტორის, გერიტ მელესის თქმით, მოსართავი თვალს არ აზიანებს. თუ პაციენტს მოპებზრდება სამკაული, შეუძლია მისი ამოღება ან შეცვლა.

ექსპრეს-გაზეთი №40

კაგების ღივიზია ოპი ჩაერთო

მექსიკის ჩიხუას შტატის მაღალმთიან სოფელ ატსკადეროს ვირთაგვები შეესივნენ. შტატის ხელისუფლებამ სასწრაფოდ გამოაცხადა კატების... საყოველთაო მობილიზაცია. კატების „წვევამდე“ ქალაქ ჩიხუას მოსახლეობას მიჰყავს არა მარტო სადარბაზოებსა და ქუჩებში მოწანწალ კატები, არამედ შინაური ფისოებიც. „წვევამდე“ ვეტერინარები ამოწმებენ, უტარებენ ცოფის საწინააღმდეგო აცრებს. მებრძოლ მწხვანათა პირველი ნაკადი უკვე გაიგზავნა „ფრონტზე“ — 150 კატა სოფლის მოსახლეობას დაურჩევს; მაგრამ ეს საკმარისი არ არის, რადგან მთებიდან დაძრულ მილიონობით ვირთაგავს ვერ ერევა ფისოების „დივიზია“ — ატსკადეროსოფლები ყოველდღე რეავენ ქალაქში და კატებს ითხოვენ.

ნოუ ზუიქი



პინ იქნება აპერიკის მორიგი პრაზიდეზი?

ამერიკელებისთვის ევზომ მნიშვნელოვან კითხვაზე პასუხის გაცემა შეუძლიათ... სტალონეს დედის, ჟაკლინის ჯუჯა პინჩერებს. ჟაკლინ სტალონე ირწმუნება, რომ მისი ძაღლები გულთმისნები არიან, ინფორმაციას „ტელეპათიური არხებით“ პატრონს გადასცემენ, ის კი მას ამოგანებს. პინჩერები ყველაზე კარგად პოლიტიკურ პროგნოზებს „სვამენ“. მაგალითად, 2000 წლის ივლისში იწინასწარმეტყველეს, რომ ჯორჯ ბუში ალან გორს მხოლოდ რამდენიმე ასეული ხმით მოუგებდა. შარშან აგვისტოშიც გამართლდა მათი ვარაუდი — შვარცნეგერი კალიფორნიის გუბერნატორად ხმათა უმრავლესობით აირჩიეს. რაღა თქმა უნდა, ძაღლებმა წლევანდელი

ნოემბრის არჩევნებიც არ დატოვეს უყურადღებოდ. ისინი გამარჯვებას თეთრი სახლის ახლანდელ ბინადარს უწინასწარმეტყველებენ. ოთხფეხა პოლიტოლოგების აზრით, ჯორჯ ბუში მეტოქეზე 15%-ით მეტ ხმას მოაგროვებს. საზღვარგარეთ დაბადებული ამერიკელების განსაკუთრებული ინტერესი გამოიწვია პინჩერების ერთმა პროგნოზმა. ძაღლებმა იწინასწარმეტყველეს, რომ აშშ-ის კონსტიტუციაში შეტანილი იქნება შესწორება, რომლის თანახმად, ქვეყნის პრეზიდენტად შეიძლება არჩეულ იქნას არამერიკული წარმოშობის მოქალაქე. 2008 წელს ამ შესწორებით შვარცნეგერი ისარგებლებს.

მირ ნოვოსტიი №42

ქერალ „კარუნალის“ საფირმო პრისტიჟი „კვირის პალიზისთვის“



შეცხავის წამი: უპასუხეთ კროს-გორდში დასმულ შეკითხვებს და პასუხები შესაბამის უჯრებში ჩაწერეთ. კროსგორდის სწორად ამოსწნის შემთხვევაში გამუქებული უჯრებში აღემატება პოლდეზინის სიტყვებს ამოკითხავთ.

დ. რა ერქვა საქართველოს მეფის, გიორგი ბრწყინვალის მამას; ბ. თავისთავად ცხადი ჭეშმარიტება; ი. ფულის ერთეული ჩინეთში; ს. პოლოცნიკი, რომელიც სისხლს უშრობდა გრავ სეგედისა და მუშინ ზარანდას; გ. რა გვარია რომის ამჟამინდელი პაპი; ე. ძველი ბერძენი მეიგავი; წ. დინამი-

ტის გამომგონებლის გვარი; ე. გემის ან თვითმფრინავის მომსახურე პერსონალი; თ. წერილი დედი; რ. ვაზის აჭრილი ტოტი მტევნებიანად; ზ. თბილისის საკლათბურო გუნდი; ე. განსწავლული ადამიანი; წ. ფრენის ფორდ კოპოლას გახმაურებული ფილმი; თ. ირანის დედაქალაქი; ბ. რა ცხოველი იყო რედიარდ კიპლინგის „მაუგლის“ პერსონაჟი ბაგირა; წ. საკუთარ თავზე უზომოდ შეყვარებული ყმაწვილი ბერძნულ მითოლოგიაში, რომელიც უიმედოდ უყ-

პირველი კოსმეტოლოგები

მალე ეგვიპტის სტუმარს საშუალება მიეცემა იხილოს, რა კოსმეტიკურ საშუალებებს იყენებდნენ ფარაონის დროინდელი ლამაზაზნები. ამისათვის საკურორტო ქალაქ შარმ-ელ-შეიხს უნდა ეწვიოთ. სწორედ აქ იგვემზა ფარაონთა ეპოქის დროინდელი კოსმეტიკის მუზეუმის შექმნა. ექსპოზიციაში შეიტანენ დაახლოებით 160 ექსპონატს, მათ შორის იქნება ზეთები, სუნამოები, პომადები და სხვა საშუალებები სახისა და სხეულის მოსავლელად. ეგვიპტელები კოსმეტიკური საშუალებების გამოგონებაშიც პირველები აღმოჩნდნენ — დანერგული ქუთუთოს კოსმეტიკური ჩრდილი (სურმა), დამთავრებული ამჟამად მოდური კრიოთერაპიათ.



სანი

აიიუნი — ალაიანის პეოგაი



ჩინეთის ქალაქ უხანში, უნივერსიტეტის წინ, ძველი დაუდგეს ლაბორატორიის საცდელ მაიმუნებს, რომლებიც დაიღუპნენ პნევმონიის საწინააღმდეგო ვაქცინის ძიების პროცესში. ძველის წარწერა იუწყება: „ექვსემა 38 მაიმუნის სსოვნას“. ამ პრიმატების დახმარებით უნივერსიტეტის სპეციალისტებმა გამოიგონეს ატიპური პნევმონიის საწინააღმდეგო ეფექტური ვაქცინა. პრეპარატი წარმატებით გამოიცადა მოხალისეთა ჯგუფზე. როგორც უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობამ განაცხადა, ცდებისას დაღუპულმა მაიმუნებმა კაცობრიობის თითქმის ნახევარი იხსნეს სიკვდილისაგან. „პრიმატებზე ჩატარებული ცდების შედეგად მედიკოსებმა ზუსტად განსაზღვრეს, რომ მომავდინებული სენის გამომწვევი ე.წ. კორანოვირუსია და სწორედ მისი საწინააღმდეგო ვაქცინაა საჭირო“, — განმარტეს უნივერსიტეტის პროფესორებმა.

ოგონიკი №41

ჯექსონ ღიქ ქიურის გადასცემენ

პოპმუსიკის მეგაფარსკვლავს, მაიკლ ჯექსონს, როგორც ჩანს, მოუწევს პასუხი გასცეს ბრალდებებს, რომლებსაც მცირეწლოვანთა მიმართ „უხამსი ქმედებების“ გამო უყენებენ. ამაზე მტყვევლებს ის ფაქტი, რომ კალიფორნიის პროკურატურამ მოიწვია დიდი ჟიური. ამერიკის კანონმდებლობის თანახმად, პიროვნების სასამართლოზე გადაცემის საკითხი (იმ შემთხვევაში, თუკი პროკურატურა ბრალდებას წარმოადგენს) გადაიჭრება წინასწარი ღია მოსმენით ან დიდი ჟიურის მეშვეობით.

თავიდან ვარაუდობდნენ, რომ ჯექსონის საქმეს მოსმენებზე განიხილავდნენ, რაც ა.წ. 16 იანვარს კიდევ დაიწყო. მაგრამ შემდეგ პროკურორმა გადაწყვიტა, მოენვია დიდი ჟიური. ეს კი ნიშნავს, რომ ჯექსონის სასამართლოზე გადაცემის საკითხს დახურულ სდომავზე განიხილავდნენ. პროკურატურაც და დაცვაც უარს ამბობენ აღნიშნული სიტუაციის კომენტირებაზე, მაგრამ ცნობილია, რომ დიდი ჟიური მხოლოდ სერიოზულ საქმეებს განიხილავს. მოწმეები, რომლებიც 1993 წელს გამოვიდნენ ჯექსონის წინააღმდეგ, კვლავ წარდგებიან დიდი ჟიურის წინაშე, რომელმაც უნდა გადა-

წყვიტოს, არის თუ არა „პოპმუსიკის მეფის“ სასამართლოსთვის გადაცემის საფუძველი. 10-წლიანი გამოძიების პროცესში დაიკითხა 400-მდე მოწმე. საქმე მაშინ შეწყდა, როცა ერთ-ერთი დაზარალებული ბიჭუნას მშობლები დათანხმდნენ ჯექსონს, დიდი ფულის სანაცვლოდ უარი ეთქვათ ჩვენების მიცემაზე. ვარაუდობენ, რომ სასამართლოზე ამ ყმაწვილსაც გამოიძახებენ. დიდი ჟიურის წინაშე წარდგება ის ყმაწვილიც, რომლის გამოც აღიძრა ჯექსონზე სისხლის სამართლის საქმე. პროკურატურას სურს, მომღერალმაც მისცეს ჩვენება, თუმცა პოპვარსკვლავს უარის თქმის უფლება აქვს.

ჟიურის 19-მა წევრმა 90 დღის მანძილზე უნდა მიიღოს გადაწყვეტილება. ჯექსონის ბრალდებები 9 პუნქტისაგან შედგება, მათ შორისაა არასრულწლოვანთა (14 წელზე ნაკლები ასაკის) მიმართ უზნეო ქმედებების ჩადენა, სპირტიანი სასმელებით გამასპინძლება. იმ შემთხვევაში, თუ დიდი ჟიური ჯექსონს დამნაშავედ ცნობს, მას გაასამართლებენ. შესაძლებელია 2-დან 12 წლამდე პატიმრობაც კი მიესაჯოს.

ესო პლანეტი №13

დე ნიკო ყოფილ ცოლზე დაქორწინდა

სხუთ წელიწადში რობერტ დე ნირომ არაერთი სატრფო გამოიცვალა — ნაომი კემპბელი, ემი ჯადი, უმა თურმანი... მაგრამ ამ მშვენიერ ქალთაგან 61 წლის ვარსკვლავს ვერც ერთმა ვერ დაავინყა ყოფილი მეუღლე, მსახიობი გრეის ჰაიტაუერი და... შეურიგდა კიდევ. მათი პირველი ქორწინება უიღბლო გამოდგა. გაყრისას დე ნირომ ჟურნალისტებს განუცხადა, — ცოლმა ისე მცემა, რომ წვენი გამიტეხაო, ხოლო გრეისმა ქმარს ლოთობა დასწამა და დაუმატა, — ჩვენს ვაჟს, ელიოტს, ღირსეულ მამობას ვერ უწევდაო. სარტერესოა, რა მოჰყვება მათ ხელმეორედ დაქორწინებას...



ტაიმი

დ	ა	ი	ს	ვ	ე	ნ	ე	თ	ჩ	ვ	ე	ნ	თ	ა	ნ	ე	რ	თ	ა	დ
ტ	ო	ი	ო	ი	ე	ლ	ა	ა			ო	ო	ა	ა	ი	ე	ა	თ	ა	ა

ტის გამომგონებლის გვარი; ე. გემის ან თვითმფრინავის მომსახურე პერსონალი; თ. წერილი დედი; რ. ვაზის აჭრილი ტოტი მტევნებიანად; ზ. თბილისის საკლათბურო გუნდი; ე. განსწავლული ადამიანი; წ. ფრენის ფორდ კოპოლას გახმაურებული ფილმი; თ. ირანის დედაქალაქი; ბ. რა ცხოველი იყო რედიარდ კიპლინგის „მაუგლის“ პერსონაჟი ბაგირა; წ. საკუთარ თავზე უზომოდ შეყვარებული ყმაწვილი ბერძნულ მითოლოგიაში, რომელიც უიმედოდ უყ-

ვარდა ნიშნა ექოს; ე. მწვევე შესლა-შემოხლა; რ. რა ერქვა აივანშოს სატრფოს; თ. ივინის თვის ძველი ქართული სახელწოდებ-

ბა; ბ. სამცხის მმართველთა ტიტული; დ. ნადირობის ქალმერთი ბერძნულ მითოლოგიაში.

წინა ნომერი გამოქვეყნებული პროსტორდის პასუხები: დ. დისპუტი; ა. ანანია; ი. იუანი; ს. სოკრატე; ე. ვუალი; ე. ერშოვი; წ. ნევადა; ე. ეტიკეტი; პ. პილატე; ა. ათინათი; ლ. ლენაქი; ი. ივებანა; ტ. ტემზა; რ. რეისი; ი. იუმორი; ს. სკოტი; ფ. ფინალი; ე. ელარჯი; რ. რეფერი; ე. ელვგა; ბ. ბეირუთი; ზ. ზაყირი; ი. იპონი. გამუქებული უჯრებში იკითხება: სააპაშვილი ჩამი მოწაფი იყო.

ჩვენებური გზებისა და ბენზინ-გასამართი სადგურების მიერ მოწოდებული „კეთილშობილი სითხის“ გადამკვეთი, საქართველოში მწველი საპროდუქტო ერთი მძღოლი მაინც, პერიოდულად რომ არ უხდებოდეს „პროფილაქტიკაში“ სტუმრობა.

„ფემტინიკი“, „მატორისტი“, „ელექტრიკი“, „ხადავიკი“, „კარდანი“ მოხსნა, „კალატევის“ გამოცვლა... ასეთ წარწერებს თბილისის თითქმის ყველა ავტოსამშენებელ სახელოსნოში ნაწყვეთით, ხელოსნებსა და მძღოლებს შორის საუბარში, უმეტესწილად ამ ენაზე მომდინარეობს, თანაც ისე, რომ ზემოთ აღნიშნული სიტყვების ქართული მნიშვნელობა, ხშირ შემთხვევაში, ორივე მხარისთვის უცნობია.



უკანასკნელ პერიოდში ჩვენს დედაქალაქში ავტომობილების რაოდენობა შესამჩნევად გაიზარდა. თითქმის „პროფილაქტიკასაც“ უნდა მო-

როგორ ვეპყროთ უსაფრთხოებას

„სპარსიკი“



მატობდა კლიენტს, მაგრამ...

— ახალი და ძვირად ღირებული ავტომანქანების მფლობელები ჩვენთან არ მოდიან, ძველი მანქანების მძღოლებს კი ფული არ აქვთ — შემოგვიყვანა სახალი ნაწილების („ხადავი“) შემკეთებელმა ნუგზარ ჩიხრაძემ, — 15 წელია, რაც ამ ხელობას დავეუფლე. ქვეყანა რომ აირია, სხვა სამუშაო ვერაფერი ენახე და...

— და ამასობაში, შეგიფარდათ კიდევ ეს საქმე —

— ჯერ სხვების მუშაობას ვაკვირდებოდი, თანდათანობით, მეც გავიცა ხელი და ეს რაჭველი კაცი



პურის ფულს დღემდე ამ გზით ვშოულობ. რა თქმა უნდა, მთლად კმაყოფილი ნამდვილად არა ვარ, მაგრამ მომავალს იმედის თვლით ვუყურებ — ხალხი წელში გაიშარებდა, ქვეყანასაც ემეფებოდა და ჩვენც...

— ქართულ საქმეს თითოეულმა ჩვენგანმა უნდა შეაფასოს ხელი. როდემდე ვცახვით შემდეგდებულს „სპარსიკი“? ადვილად და „ფემტინიკის“ ნაცვლად მეთუნეები დანერგო, ძნელი საქმეა?

— თანდათანობით, ასეც იქნება. ძველი დროიდან გამოვიყოფთ და

გადაჩვევა არც ისე იოლია. ბევრმა ნაწილები ქართული სახელები არც იცის — ერთს ვაბარებ, მეორე მოაქვთ...

— უნაწარმოებელი მართლაც ბევრია, კურორტებიც ყოფილა, „მხედრის“ დროს ერთი-ორჯერ ავტომანქანის ჯერიც „მოიშვეს“ — მანქანა შეაკეთო. ერთმა, არ ვიცი, გაბრუნებული იყო, თუ რა სჭირდა, რომ უფთხარი არ მცალია-მეთქი, ლამის ცხვირი მომაცხა, ნაწარმოებები ახლაც მეტყობა...

...რაჭველის შემდეგ, კახური „პროფილაქტიკის“ ჯერი მოვიდა. კახელმა ხელოსნებმა ჩვეული უშუალოდ მიმღეს და მკითხეს — აბა, რაში დავეჭირდით „კვირის პალიტრის“ ჟურნალისტსო...

დათო გორიანაშვილი (მეთუნეები): — ოც წელზე მეტია ამ საქმეს მივყავი. საკმაოდ რთული სამუშაოა, მაგრამ თავიდანვე ძალიან მაინტერესებდა და დღემდე ვერ შეველიე. როცა ხალხს უჭირს, ხელოსანსაც უჭირს, მანქანებმა იმატა, ბევრიც ზიანდება, მაგრამ ყველა ვერ ახერხებს ხელოსანთან მისვლას, ამის მიუხედავად ვცდილობ, ოჯახიც ვარჩინოთ და ხალხსაც ვემსახურო...

— თქვენს სახელოსნოს გარედან არაფერი აწერია, როგორ გავიგოთ — მეთუნეები ხარ თუ „ფემტინიკი“?

— სხვათა შორის, მუშაობა კარგა ხნის დანერგული მქონდა, როცა პირველად გავიგე ამ სიტყვის ქართული მნიშვნელობა. ბევრი სიტყვა რუსულად უფრო ადვილი სათქმელია, თანაც კომუნიკაციის დროს რუსული ყველაფერი „არაა“ იყო და ხალხიც მიყვინია. ჩემი აზრით, ჟურნალ-გაზეთებმა უნდა დაიწყონ მუშაობა ამ კუთხით, ახალგაზრდობა მიიჩნევდა ავტონაწილების ქართულ დასახელებებს და სიტუაცია შეიცვალა.

— კლიენტთა ზომ არ შეიცვალა, უფრო პრეტენზიულები ხომ არ არიან?

— დიდად არაფერი შეცვლილა, ქართველები ერთმანეთს ყოველთვის გაუგებო. უკმაყოფილო ჩვენგანს ჯერ არავინ ნასულა და გარანტულებს, არც არასდროს ნახა...

„BOXSTER“-ი

პირადი
მსახურის
როლები



კომპანია „PORSHE“-მ ახალი თაობის ავტომობილი წარმოადგინა. ორადგილიანი, ლია „BOXSTER“-ი ახლა უფრო მძლავრი და უსაფრთხოა. დიდად, მრგვალი ფარებმა, რომლებიც „911“-ს მოდელისას ნაგავს და უკანა ბორბლების წინ განლაგებული პაერუმპერებმა მოდელი უფრო ეფექტური გახადა.

სიახლეა როდესტერის ძრავებიც. 2.7 ლიტრის ძრავის სიმძლავრე 240 ცხ.ძ-მდე გაიზარდა, ხოლო „BOXSTER S“-ი ახლა უკვე 280 ცხ.ძ-ის მქონე მოტორით იქნება აღჭურვილი. ასე რომ, ავტომანქანას 100კმ/ს-ით „აქრეფა“ 5.5წმ-ში შეეძლება, მისი მაქსიმალური სიჩქარე კი 268კმ/ს-ითაა.

ტექნიკურ სიახლეებს შორის,

ასევე აღსანიშნავია გადაცემათა ექვს-საფეხურიანი, მექანიკური კოლოფი. გარკვეული თანხის დამატების შემთხვევაში, მყიდველს შეუძლია შეუკვეთოს ავტომატური კოლოფი „Tiptronic S“-ი, რომელიც შესაძლებლობას აძლევს მძღოლს სიჩქარეების გადართვა ხელითაც მოახდინოს.

და რაც მთავარია, ახალ „BOXSTER“-ს „პირადი მცველის“ ფუნქციებიც დამატდა. მანქანა ექვსი „Air Bag“-ითაა აღჭურვილი და პირველი როდესტერია მსოფლიოში, რომელსაც მძღოლისა და მგზავრების თავის დამცავი ბალიშები გააჩნია. ისინი საზურგეებშია ჩამონტაჟებული და გვერდითა „Air Bag“-ებთან ერთად დაცვის უმაღლეს დონეს უზრუნველყოფს.

კომპოზიციური ნაბიჯიკი ავტოსი

ათი წლის წინ, საავტომობილო ბაზარზე პირველი თაობის „AUDI A8“ გამოჩნდა. თუმცა მან ვერაფერი მოახერხა მყიდველთა დაინტერესება — ვერც ნატიფი დიზაინით, ვერც შთაბეჭდილი ინტერიერით და ვერც მძლავრი მოტორით. აი, ახალმა „A8“-მ კი ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი თვისება გააერთიანა და უმოკლეს ხანში, იქცა ერთ-ერთ ყველაზე სასურველ ავტომანქანად. ესაა უნიკალური ქმნილება, რომელშიც პრესტიჟული სედასი ელემენტურაა, განსაცვიფრებელი დიზაინი და სპორტული ავტომანქანის დინამიკაა შერწყმული.

ახალი „AUDI A8“ შექმნილია ყველაზე თანამედროვე ტექნოლოგია „AUDI SPACE FRAME“-ს მეშვეობით. მისი სრულყოფილი ძარა უფრო მტკიცე და საიმედოა, ვიდრე ოდესმე შექმნილიყო ნონა თავისთავად ნიშნავს გაუმჯობესებულ დინამიკას და სანავის ბარჯის შემცირებას, თითოეული სისტემა კი ისეა შექმნილი, რომ მაქსიმალურ დაცვას უზრუნველყოფს. მაგალითად, დამცავი ბალიშები ამოქმედდებიან

უსწრაფესად და სწორედ იმ რეჟიმში, როგორცაა სიტუაცია მოითხოვს. გარდა ამისა, „A8“-ში მძღოლის მხრიდან დამონტაჟებული კიდევ ერთი ბალიში, რომელიც განსაკუთრებით ეფექტურად იცავს მძღოლს საჭესთან შეჯახებისგან.

ახალი „AUDI“-ს V8 3.7 მოცულობის ძრავი 280ცხ.ძ-ს ავითარებს. უფრო მძლავრია V8 4.2 (335ცხ.ძ), რომელსაც ადგილიდან 100კმ/ს-ის „აქრეფა“ 6.1 წმ-ში შეუძლია. გადაცემათა ახალი, ექვსსაფეხურიანი კოლოფი კი მართვის არანეულებრივ სირბილს უზრუნველყოფს.

ბუნებრივია, მგზავრთა კომფორტისთვის ყველა პირობაა შექმნილი. დაინერგა იქიდან, რომ კარები თითქმის სწორ კუთხეებზე იღება, სკამისა და საზურგის თავები ჩამონტაჟებულია ორი, თხევადკრისტა-

ლური მონიტორი, რომლებიც ტელევიზორის რეჟიმში მუშაობს. სერვისული ფუნქციების მართვა უკან მჯდომ მგზავრს დისტანციური პულტის მეშვეობით შეუძლია.

V8-ს გარდა, „AUDI“-სთვის გეგმავენ 12-ცილინდრიან ძრავსაც. ამასთან, თვით ფლაგმან W12-ზე მიდის ტრანსმისია 4X4 და შესაბამისად „A8“ თავისუფლად გრძნობს თავს როგორც საზაფხულო ტრასაზე, ასევე დათოვლილ გზატკეცილზეც...

რუბრიკა მოამზადა რატი შელეგიაშვილი



„ფოკუსი“ ახალ „FOCUS“-ში

„FOCUS“-ი ისეთი მოწყობილობებით აღჭურვს, რომლებიც არათუ მისი წინამორბედს არ გააჩნდა, არამედ, გოლფ-კლასშიც იშვიათად გვხვდება. აი, რამდენიმე მათგანი:

KEYFREE SYSTEM. ამ სისტემის მეშვეობით მძღოლს უკვე აღარ სჭირდება გასაღები ძრავის ასამუშავებლად, მისი მაგივრებას სპეციალური ბარათი გასწევს.

SOLAR REFLECT WINDSHIELD. წინა საქარე მინა, რომელიც დაახლოებით ხუთჯერ უფრო ეფექტურად შთანთქავს მზის სხივებს, ვიდრე ჩვეულებრივი მუშა და ხელს უწყობს კლიმატ-კონტროლის მუშაობას.

ADAPTIVE FRONT LIGHTING SYSTEM. სისტემა, რომელიც წინა ფარებს ბორბლების მოძრაობის მიმართულებით აბრუნებს.

VOICE CONTROL. მობილური ტელეფონის, კლიმატ-ხელსაწყო და „მუსიკის“ მართვა მძღოლს საკუთარი ხმის მეშვეობით შეუძლია. პირველად, კორპორაცია „FORD“-მა ასეთი სისტემა ძვირად ღირებული „იაგუარში“ გამოიყენა, ახლა კი, იგი უკვე გოლფ-კლასის პერსონაჟშიც დანერგეს.

პირველი სერიის „FORD FOCUS“-ი, რომელიც მთელ მსოფლიოშია ცნობილი, ექვსწლიანი წარმოების მანძილზე 4.000.000 ეგზემპლარს გაიყვანა. ახლახან კი კომპანიამ ბესტსელერის მეორე თაობა წარმოადგინა. მოდელის საერთო სტილი არ შეცვლილა და „FOCUS II“-ს აშკარად ეტყობა, ვისი „მემკვიდრეცაა“, თუმცა, დეპუტანტს შედარებით გამოკვეთილი ფორმები გამოარჩევს.

სიახლეებია ინტერიერშიც. სალონი უფრო ტევადი გახდა — განსაკუთრებით უკანა ნაწილში და ტანსაცმელს მგზავრებს აღარ მოუწევთ მუხლებით წინა საზურგის „შენუება“. 10%-ით გაიზარდა სა-

ბარგულის მოცულობაც. ბუნებრივია, კომპანიამ ძრავების რამდენიმე სახეობაც წარმოადგინა ახალი მოდელისთვის. დიზელის გარდა, სამია ბენზინის ძრავი — 1.4 ლიტრის მოცულობის (80ცხ.ძ), 1.6 ლიტრის (100ცხ.ძ) და 2.0 (145ცხ.ძ). თითოეულმა მათგანმა მიიღო გაზგანანის ფაზათა ცვლილების უახლესი სისტემა „Ti-VCT“, რომელიც უზრუნველყოფს კარგ „განევას“ მცირე მანძილებზე და დაახლოებით 5%-ით ზრდის ეკონომიურობას. რაც შეეხება სიჩქარეთა კოლოფს, „FOCUS“-ისთვის გათვალისწინებულია მექანიკური, ხუთ და ექვსსიჩქარიანი, ასევე ავტომატური გადაცემათა კოლოფი. „Ford“-ის ინჟინრებმა ახალი

განსხვავებული უყრნადი

- ✓ ნატო ონიანმა უკომპლექსო ქვეყნი იპოვა — „ნიჟან შილის გააჩნა, რამდენსაც ღებოთი მომავს“
- ✓ რამ შეაშინა პრაზიკანების უმცროსი ქვე
- ✓ ვინ არის ნიჟა ბაბაბაძის ახალი გეულა
- ✓ 100 გახეაუარებული დანახული საპარტიალოში გრივით „საიღებო“ — დაკავებულია უმცროსი ბიჭი — „ღებოა“



...ასევე მოსოხი პრესის საინფორმაციო ცენტრი

საქართველოს კრივის ფედერაციაში პრეზიდენტის არჩევნებისათვის ემზადებიან. 29 ოქტომბრის ყრილობა ნათლად გამოავლინა — ქვეყნისათვის თუ არა საკრივო სამყარო ფედერაციის ამჟამინდელი თავაჯდომის — გიორგი კანდელაკის მუშაობით. მის გარდა, პრეზიდენტის საკანდიდატოს კიდევ ორი პრეტენდენტი — კანდელაკით მოქმედი მოკრივე, ამერიკაში მცხოვრები რამაზ ფალაიანი და ვეტერანი მწვრთნელი — გიორგი ჩიხრაძე „იბრძვიან“. ბუნებრივია, თითოეულ მათგანს აქვს საკუთარი პროგრამა და ამბიცია, რომ კონკურენტებზე უკეთ გაართმევს თავს ამ თანამდებობას. თუმცა, როდესაც მოქმედ პრეზიდენტს მის საარჩევნო პროგრამაზე ჩამოუდგდნენ სიტყვა, მხოლოდ ის გვიტყვია — ჩემი პროგრამა ჩემ მიერ დღემდე შესრულებული საქმეებია და ხელმოწერა არჩევის შემთხვევაშიც, უპირველესად იმას შეეცდებით, ქართულ კრივში, რაც შეიძლება მეტი ინტენსივობა მოვიზიდო.

ვინ როგორ „იმუშავა“ და პრეზიდენტობის რომელ კანდიდატს უფრო მეტი მხარდამჭერი ჰყავს, ამას 29 ოქტომბერი გვიჩვენებს. მანამდე კი **გიორგი კანდელაკის** გავსაუბრებთ, რომელიც თურმე სამ ფრონტზე ერთდროულად იბრძვის.

— როგორც იცით, ვერის ბაღში მიმდინარეობს კრივის დარბაზის მშენებლობა, ვერხედებით 29 ოქტომბრის საპრეზიდენტო არჩევნებისათვის და გარდა ამისა, ველით სასამართლოს დასრულებას, რომელიც ლონდონში მიმდინარეობს ჩემს კონტრაქტთან დაკავშირებით და რომელმაც ამჟამინდელი პრომოუტერის „ლატინისაგან“ უნდა გამათავისუფლოს...

საქმე ის არის, რომ ჩემი ინგლისელი პრომოუტერი — ფრენკ უორენი ძალიან „პასიურობს“. თითქმის ერთი წელია, ბრძოლა რაა, ისიც ვერ გავმართე. არც სხვაგან მიშვებს, თორემ შემოთავაზებები მქონდა სხვა მენეჯერებისაგან.

„არა გმონია, ჩაგა კონკურენტებზე იკადრონ აკრძალული წესებით ბრძოლა“

„შესაძლოა, გარეშე ძალამ სიგუაცია დაძაბოს“



რამდენჯერმე ტყუილადაც მოვეშვა ბრძოლისათვის, მაგრამ... ამ დაპირებებში თითქმის ერთი წელი გაიშალა და ახლა ვცდილობ, სასამართლოს ძალით გავთავისუფლო კონტრაქტისაგან. ამის შემდეგ ახალ პრომოუტერს ავიყვან და ალბათ ბრძოლასაც მალე გავმართებ. ენახოთ, ყველაფერი უახლოეს დღეებში გაირკვევა.

— ამ კვირის მთავარი მოვლენა, ალბათ, მაინც ფედერაციის პრეზიდენტის არჩევნებია.

— ყრილობას ყველა ის მწვრთნელი და მსაჯი დაესწრება, რომელიც საქართველოს კრივის კავშირის წევრია. თითოეულ მათგანს ეძლევა შესაძლებლობა, სასურველ კანდიდატს მისცეს ხმა.

— კენჭისყრა ღია იქნება, თუ ფარული?

— ჩემი სურვილია, ხმის მიცემა ღიად მოხდეს. ამით მითქმა-მოთქმასაც ავიცილებთ თავიდან და იმასაც დავინახავთ, ვის რომელი კანდიდატი მოსდის თვალში. სპორტსმენები ვართ, „თამაში“ არ შეგვეფეროს — ერთს უთხრა ხმა მოგვიციო და ამ დროს, მეორის სასარგებლოდ გავკეთო არჩევანი...

— თქვენს კონკურენტებზე რას იტყვით, ხმა დაიწია, რომ ერთმანეთთან არცთუ თბილი დამოკიდებულება გაქვთ?

— ეს მორიგი ჭორია, ბატონ გიორგი ჩიხრაძეს ქართული კრივისთვის უამრავი სიკეთე აქვს გაკეთებული. ასაკოვანი ბრძანდება და თითქმის მთელი ცხოვრება სპორტის ამ სახეობას მიუძღვნა. საჩუბარი რა მაქვს მასთან? ძალიან დიდ ბაჭებს ვცემ, ვთვლი, რომ მისი ამაგი ჯეროვნად უნდა დაფასდეს.

იმავს თქმა შემოიღო მეორე კანდიდატზე — რამაზ ფალაიანზე. მეგობრობის გარდა, ერთმანეთთან ნათელმხრობაზე გვაკავშირებს. ძალიან კარგი მოკრივე და ადამიანია, ჩამოვიდა, ფედერაციის პრეზიდენტის არჩევნებში მონაწილეობა გადამწყვეტია და ჩვენ შორის ჯანსაღი კონკურენცია იქნება.

ილეობა გადამწყვეტია და ჩვენ შორის ჯანსაღი კონკურენცია იქნება.

— არჩევნებს ყოველთვის ახლავს ინტრიგა ფარული, აკრძალული სურვილებით ბრძოლა. ამ შირი როგორ არის საქმე?

— მე არავის ვუბრძვი! არც ის მგონია, ჩემმა კონკურენტებმა იკადრონ აკრძალული წესებით ბრძოლა. ისე კი, ყველაფრისათვის შზად ვარ. შესაძლოა, სხვა, გარეშე ძალა შეეცადოს სიტუაციის დაძაბვას, მაგრამ ვიმედოვნებ, რომ ყველაფერი კარგად იქნება და თუ 29-ში ყრილობას დაესწრებით, თავად დარწმუნდებით, ვის აირჩევენ და როგორ...

— აღნიშნეთ, ერთი, საკრივო ოჯახი ვართო. გამარჯვების შემთხვევაში, ფალაიანს და ჩიხრაძეს გვერდში თუ დაიჭერთ?

— რა თქმა უნდა. კრივში დასაპირავი ხალხი არ გვყავს. თითოეული პროფესიონალის საუკეთესო თვისებები ბოლომდე უნდა გამოვიყენოთ. იმიტომ ვარ ღია კენჭისყრის მომხრე, რომ დავინახავთ, ვინ რისი მომხრეა და როგორ უნდა კრივის განვითარება. არც კენჭისყრის შედეგები იმოქმედებს ამ ადამიანებთან ურთიერთობაზე. ასე რომ, არანაირი დაპირისპირება არ არის და დარწმუნებული ვარ, არც 29 ოქტომბრის შემდეგ იქნება...

— მგონი, დროა, გიორგი კანდელაკი ვიხილოთ რინგზე.

— სიმართლე გითხრათ, მართლაც მომენტალურად გინგზე გასვლა. ყოველდღიურად ვვარჯიშობ, მოუთმენლად ველი სასამართლოს დასრულებას და თუ ყველაფერი ისე მოხდა, როგორც მე მინდა, ახალ პრომოუტერთან კონტრაქტის გაფორმებისთანავე „შეუდგები საქმეს“. მიმდინარეობს მოკრივის „ოქროს ხანა“ 31-36 წელია, სწორედ ამ პერიოდში ვარ და მინდა, სერიოზულ წარმატებას მივაღწიო...

რატო შელგია

გარსნი, როგორც გაგაჩვენა უნდა გვასწავლოს

ამ ეტაპზე გულწრფელი ოცაიებიც უკვე წარმატებაა

უფასო თასის ჯგუფური ეტაპი თბილისის „დინამოში“ მარცხიანად დაიწყო. ფრანგული „სოშო“ უფრო კრეტკი კაკალი გამოდგა, ვიდრე „სლაგია“ და „ვილა“, მაგრამ მისი დამარცხებაც შეიძლება. „დინამოს“ წარმატებაში რამდენიმე ფაქტორმა შეუძალა ხელი, თუმცა ეს ფაქტორები მწვანე მიწიდან კი არა, უფრო თამაშის წინა პერიოდში გასდევდა უჩინარ ლანდდად იმ წუთიდან, როდესაც ცნობილი გახდა თბილისელთა მეტოქე 21 ოქტომბრის მატჩში.

„სოშო“ ხელნაწილსაკრავი გუნდი რომ არ არის, ეს ქართველებმა კი არა, ფრანგული ფეხბურთის ისეთმა გრანდებმაც მშვენივრად უწყაიან, როგორებიცაა „მონაკო“, „ლიონი“, მსგ. თუ „ბორდო“. „სოშო“ ის გუნდია, ვინც ვარსკვლავებით გაძევდნენ, ზემოთ ჩამოთვლილ კლუბებს პირდაპირ სისხლის უმრობის შინ და გარეთ. ეს ყველაფერი კი იმის მაუწყებელია, რომ „დინამოს“ დაუპირისპირდა უზარმაზარი გამოცდილება, მალაი კლასისა და ევროპული ფეხბურთის ნოუანსების კარგად მცოდნე გუნდი, რომელიც არად დაგვიდევს არა მარტო „დინამოსათვის“ ჩამოყალიბების პროცესში მყოფ კლუბებს, არამედ გაცილებით დიდ ავტორიტეტებსაც. აქედან გამომდინარე, მათთან თითქმის თანაბარ ბრძოლაში მარცხი წინაპირობის სირცხვილად კი არა, გაკეთილად უნდა იქცეს. გაკეთილად, რომელიც კვალადიციურმა პედაგოგმა ჩაგვტარა და მიღებული ცოდნა (თუკი ბევრითავე ვისწავლით) მომავალში აუცილებლად დადებითად წაგვადგება.

იმ დღიდან, რაც „სოშოსთან“ შზადება დაიწყო გვერდის კრებულმა, არ შეწყვეტილა ლაბარაკი, რომ ფრანგები დაცვით სტილს მისდევდნენ და მათი უმთავრესი კომბინირებული კონტრატეგია თამაშია. ყველა მწვრთნელს ინდივიდუალური შზადების სტილი გააჩნია და ეჭვიც არ გვაქვს, რომ გვერდზე ტაქტიკური სტრატეგიის შემუშავებისას სხვა ვარიანტებსაც დააბრუნებდა, მაგრამ ფრანგთა „ყბადღებელი“ კონტრატეგების თქმამ რომ მნიშვნელოვნად გადამწყვეტა „დინამოს“ სადებიუტო მონახაზი, ეს აუკარა იყო. სწორედ ამიტომაც ჩაგვივარდა პირველი ტაიმი და სანყის 45 წუთში უკუღმა შეტრიალებული მატჩის ბედი ედარაფრით შემოვარდნით. „დინამო“ თავიდან მაინც მეტოქის დახვედრასა და შესწავლას მოუწდა, პირველი ტაიმის შუა მონაკვეთიდან კი „სოშოს“ კარზე ფართომასშტაბიანი შეტევების ნიშანი უნდა მიეცა გვერდისა. ყოველ შემთხვევაში, „დინამო“ სადებიუტო ურთიერთობის გარკვევის შემდეგ მეტოქის საჯაროობის უნდა გამოიარებოდა. ალბათ ასეც იქნებოდა, რომ არა ქართველთა ის საბედისწერო დახვედრის, რაც ქართველთა და კვირკველთა არყოფნაში გამოიხატა. თბილისელთა გეგმაში უსიამოვნო კორექტივები „სოშოს“ ბრანდილივდა ფორვარდმა ილანმა სწორედ მაშინ შეიტანა, როდესაც „დინამოს“ საიდუმლო იარაღი უნდა ამოქმედებულიყო. ბევრმა ინატრად მაშინ კანკავა და კვირკველია. პირველი მათგანი ალბათ ფეხს „დაატოვებინებდა“ და არაფრით არ მისცემდა ილანს ოთხი მეცვლის მოტყუების და საჯაროობის შელწევის შესაძლებლობას, მეორე კი ზუსტად იქ დაზღუდვდა პარტნიორებს, საიდანაც ასე იოლად შეინადრდა ბრანდილივდა. ასე იყო თუ ისე, „სოშო“

სწორედ მაშინ დაინახა, როცა „დინამოს“ თამაში უნდა წაეყვანა. მოვლენების ასეთმა განვითარებამ გვერდის სცენარი, როგორც ჩანს, გვარიადა არ და ვიდრე გუნდი ახალი ტაქტიკურ ვარიანტებზე გადამწყვი, მეორე გოლიც მივიღეთ, ამჟერად სტანდარტული სიტუაციიდან. კუთხურიდან მიღებული ბურთიც იმის ბრალი იყო, რომ კვირკველთა ადგილზე გამ-



ნესებული რომერო ვერ აუდიოდა მარცხენა ფლანგის კონტროლს. მთლიანობაში დაცვას ურიგოდ არ უთამაშია, მაგრამ კანკავა და კვირკველია ტყუილად არ გვისცემდა, ერთი, რომ მათი არყოფნით მოედნის ცენტრი ფრანგებმა დაიპყრეს და მეორეც, ქართული ფეხბურთის უმთავრესი იარაღი — ფლანგური გარდევები, იშვიათი გამოცდილების გარდა, ვერ ავაიმოქმედეთ.

ის, რომ „დინამოში“ მეორე ნახევარში საგოლე მომენტები შექმნა და მატჩის გადარჩენის იმედს ჩაგვისახა, გარკვეულწილად „სოშოს“ მოდუნებითაც იყო განპირობებული. ორბურთიანი ფორმა მათთვის საკმარისი საბურთო იყო ძალებს დასახოვად, მაგრამ მათ ერთი არა ვერ გაითვალისწინეს — „დინამოს“ ახალგაზრდული ენის და ბრძოლისუნარიანობა. არავინ იცის, როგორ განვითარდებოდა მოვლენები, მეორე ტაიმის დასაწყისში თბილისელებს შექმნილი საგოლე მომენტებიდან რომელიმე რომ გამოეყენებინათ. თუნდაც ამ მონაკვეთებში იგრძნობოდა, რომ „დინამო“ დიდი ფეხბურთის კონტრატეგითა და მწვანე მიწიდან და დადებითი შედეგების მისაღებად თუ რაიმე აკლდა, ეს საფეხბურთო სიბრძნე და თუნდაც „სოშოს“ სწრაფი გუნდებით თამაშის გამოცდილება იყო. ცალკეულ ეპიზოდებში ჩვენმა გუნდმა მართლაც ქრესტომათიული, მრავალსაფეხიანი კომბინაციები გაითამაშა ბურთის შეუწყველად და მოედნის ცენტრის ელვისებური გადარჩევით. ეს უკვე დიდი ფეხბურთის კარიბჭეებთან თამაში „შეკაკუნება“ და კიდევ ერთხელ გაგიმეორებთ: თუკი „დინამოს“ თავაჯდომას ვერ მოთმინებდა და ეს თვითმყოფადი გუნდი საგაიხად შეინარჩუნა, ჭაბუკი ფეხბურთელებისთვის წლებიანდელი დასაწანი დამარცხებები ხვალ უუქველად დიდ წარმატებად გადაიქცევა. ასე იწყებდა ალმასვლას პოსტსაბჭოთა ქვეყნების რამდენიმე



ფლანგის, მათ შორის კიევის „დინამო“. უკრაინელებიც აგებდნენ „სოშოსთან“ გუნდებთან, მაგრამ ნების მანძილზე ძირითადი ბირთვი არ დაუშლიათ და ისეთ დონეს მიაღწიეს, რომ მრისხანე „ბარსელონა“ მათსავე სტადიონზე გააცამტვერეს 4:0 და განა მარტო „ბარსელონა“? ევროპის სახელმწიფო გრანდებისთვის



თავსატყუად იქცნენ. დღევანდელი დონეცკის „შახტიორი“ აიღეთ, მაშინ, როცა ჩვენ „დინამო“ „სოშოსთან“ აგებდა, უკრაინელებმა „სელტიკს“ აწვედინეს თავბუდი, უკრაინის კიდევ ერთმა გუნდმა „დინამოში“ კი ბელგიური „ბრიუგე“ დაიფრინა. ეს მაგალითები იმიტომ მოგვყავს, რომ სამომავლოდ გავითვალისწინოთ და „სოშოს“ და მისნაირ კლუბებს აღარ ვაქტივინოთ, — თბილისში უუქველად მოსაგებად ჩამოვედითო...

4 ნოემბრის „დინამო“ ჯგუფის ფაფორიტს, ინგლისის „ნიუკასლს“ უნდა ესტუმროს. ერთი შესედეით ურთულესი მატჩია, მაგრამ ამ ეტაპზე სასურველი და აუცილებელი. მე თუ მკითხავთ, „ნიუკასლთან“ უფრო შეიძლება ღლი და ტე-

ქნიკური თამაშის ჩვენება, ვიდრე „სოშოსთან“. ინგლისური კლუბები თავდაცვითი ილანებზე ფეხბურთის თამაშს და სხვასაც აძლევენ ამის საშუალებას. აქ უადგილოდ მქცნება იმის მტკიცება, რომ ქართველებს ტრადიციულად გვიადვილდებოდა ბრიტანულ გუნდებთან ტექნიკური და კომბინაციური ბურთის გარეგნა. უადგილოდ, იმიტომ, რომ ეს ყოფიანს, გუჯეცხ, ჩივაქს, მაჩიქს და იმ დროის ვარსკვლავთკრებულს უადვილდებოდათ ნებისმიერ გუნდთან თამაში, მაგრამ ვიდრე ისინი თუნდაც „ლივერპულსა“ და „ვესტ-ჰემს“ საკუთარი ნება-სურვილის მიხედვით „არბენინებდნენ“ მწვანე მიწიდან, ზუთნიანი მომენტებიდან შრომისა და ურთიერთშეთანხმების პროცესი დაძლიეს. ბრიტანული იყო „ტოტენჰემი“, მაგრამ დღევანდელ გაცილებით ძლიერ „დინამოს“ 5:1 მოუგო. ალბათ, ეს მარცხიც საჭირო იყო გამოცდილების დასაგროვებლად. იმ ნახევრიდან სულ ცოტა ხანში კი ისეთი „დინამო“ შეიქმნა, რომელსაც ქვედს უზრდინენ „რეალი“, „ბაიერნი“ და „ინტერი“.

ჩავა თბილისის „დინამო“ ინგლისში 4 ნოემბრის და თუკი მუსლების კანკალით არ გავა მიმდორზე შირირის, ბელამისა და კლივიერტის ნინალმდგ, თუკი ქართულ, ცეცხლოვან ფეხბურთს ღლიად ითამაშებს, მრავლისმანახელი ინგლისელი გულშემატკივარი მათთვის არ დაიშურებს ისეთ ოცაიებს, როგორითაც ძველ „დინამოს“ აცილებდნენ ნისლიანი ალბიონიდან. ამ ეტაპზე ამ ოცაიების დამსახურება ჩვენთვის გამარჯვების ტოლფასია. ეს იმას ნიშნავს, რომ თაობა მოდის, რომელმაც საკუთარ მხრებზე უნდა იტვირთოს ქართული ფეხბურთის მძიმე ჯვარი. მთავარია, „დინამოს“ დირექტორატმა ცდუნებას გაუძლოს და ევროპული სელექციონერების არეალში უკვე მოქცეული ახალგაზრდა „დინამოელები“ საშუალო და უფრო დაბალი დონის კლუბებში არ მიყიდ-მოყიდოს. თუ ამ გუნდის შენარჩუნება და გაძლიერება მოხერხდება, ხვალ და ზეგ კანკავზე, კვირკველივდა, ალადმ-ვილზე, კაკალაქსა და სხვებზე უკვე თუნდაც „ნიუკასლს“ განაცხადებს შექმნის პრეტენზიას და ათმაგად მოგებული დარჩება „დინამოც“ და ქართული ფეხბურთიც.

ბოლო დროს რაღაც გაორებული გრძნობა გვანუხებს ქართული ფეხბურთის გულშემატკივრებს. უკანასკნელი მატჩები ნაკრებზეც ნაგო და „დინამოც“, მაგრამ ხელი არავის ჩაუქნევია. ეს უკვე ნიშნავს და იმედის სანინდარია. ახლა სწორედ იმედის დაბრუნება მთავარია, რადგან იმედით, თუნდაც უსაფუძვლო, ათასწილად სჯობს დიდად საფუძვლიან უიმედობას(!).

ზვიად სენიაშვილი

თემა №43(42) —
საპაზმყო სპორტსმენი
თქმეი პორომ, მეს პრეს მგელაზა
საპაზმყო თანამოქრომო ძართმეი სპორტს-
მენი (ნამოქრომოთაგან) დაუნერეთ მას 8 ქულა, მომ-
დუნოს — 7 და ა.შ. 1-დგ

№43(421) საპრიზო გამოკითხვა-რეგინტი		
პ/ნ		მუღზ
1	ზურაბ ზვინდაური (ძიუღო)	
2	ქახა ქალაძე (ფახზურთი)	
3	ნინო სულუჟაძე (ღჟჟიხ სეროღა)	
4	გიორგი ქანდულაქი (ქარიჟი)	
5	ზაზა ფაჩულია (ქალთბურთი)	
6	მოსა არჟელაძე (ფახზურთი)	
7	გიორგი ასანიძე (ქალსნოზა)	
8	ელდარ ჟურბანიძე (თაჟისუფალი ჟიღოზა)	

დაგეგმვა

„თბილისობის“ რომელი ფორმა უფრო მოგწონთ?

ადრინდელი	ახლანდელი	მიჭირს პასუხის გაცემა

(შენაბამისი უჯრა გადახაზეთ)

მკითხველის პრემია

დაბასახელეთ ნომრის საუკეთესო
ქურნალებისტური ნამუშევარი

თქვენი სახელი, გვარი

ქალაქი (რაიონი)

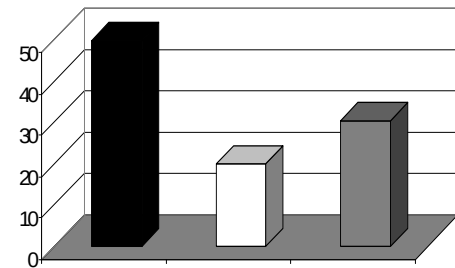
ასაკი	ტელეფონი
-------	----------

43/5002351 03 155/00-0 15001001-25

**შუბრადღაბა! თუ საპრიზო გამოკითხვა
რეიტინგში მონაწილეობის მისაღებად
რამდენიმე ბარათს აწვავთ, გთხოვთ,
დაბრუნებული კითხვას და „გამოკითხვით
პროგრამა“ მონაწილეობის (პრემია
ბარათში) დააფიქსირეთ თქვანი პარამეტრები**

დაფატივებითი	კითხვის	შედეგები
--------------	---------	----------

**აგზ-ის საკრედიტო პრეზენტაციის როლი
კანდიდატის გამარჯვება იქნება
საქართველოსთვის უფრო სანდო?**



■	ჯორჯ ბუში	49.6%
□	ჯონ კერი	20.0%
■	მისთვის პასუხის გასმევა	30.4%

დამატებით კითხვას 425-მა რესპონდენტმა უპასუხა

3 M 5 M J E O J J J A O



აბა, ვინ ვარ ახლა მე?

— ჩემს ცნობას რად უნდა
გვივრიტო გავზარდო...

**წაწა ბებეშვილი,
4 წლის**

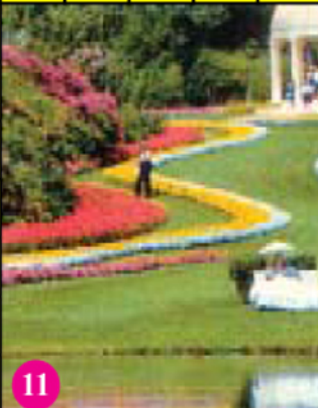
**ზურა ნიკოლაიშვილის
მეგობრული შარჟი**

A photograph of a baby lying on its stomach on a blue surface, possibly a play mat or a bed. The baby is looking up at the camera with a curious expression. Its arms are extended forward, and its hands are resting on the blue surface. The baby's legs are also visible, bent at the knees. The background is dark and out of focus.

საფსუ
მიტვარე

[illegible]

საიტყვებ და სავაჭრო

						2		3		4						5
						6										
						7										
						8										
						9										
		11		12							13	14		15		
						16				17						
										19						
						20		21								
											23					24
						25				26						
						27										
						28										
						29										
										31						

შეადგინა ვანო კახიკიძე

10 ნათლული ჰყავს, მათ შორის არიან ფეხბურთელ ბექჰემის ვაჟი ბრუკლინი, შონ ლენონი და ელიზაბეტ ჰარლის ვაჟი — დამიანი.

რა თქმა უნდა, ელტონ ჯონის არც ერთი ნათლული არ არის ღარიბი ოჯახის შვილი, მაგრამ რაც არ უნდა მდიდარი იყოს ცაცი, 30 მილიონზე, ცხადია, უარს მაინც ვერ იტყვის.

news@kvirispalitra.com
www.kvirispalitra.ge
სარეზისტანტო მუშაობა © 1518
„ქვირის პალიტრა“
გამომცემი: ჟურნალ „ქვირის პალიტრა“
გაზეთი დაიბეჭდა
გამომცემი: ჟურნალ „ქვირის პალიტრა“